

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΖ΄

Πέμπτη 13 Ιουνίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 13220
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Χαϊδαρίου, το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο Σύγχρονα Εκπαιδευτήρια Μ. Χουρδάκη, υπάλληλοι των Ουγγρικών Ταχυδρομείων, σελ. 13162, 13174, 13178
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 13157, 13159, 13172, 13191, 13204, 13206, 13207, 13210, 13211, 13214, 13218
4. Αναφορά στο κανάλι της Βουλής και στη μη δυνατότητα μετάδοσης των εργασιών της λόγω της διακοπής εργασιών της ΕΡΤ, σελ. 13157, 13186, 13191
5. Αναφορά στην Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που αφορά την ΕΡΤ, σελ. 13160, 13176, 13184, 13186, 13189, 13191, 13192, 13196, 13197, 13198, 13199, 13200, 13207, 13209, 13211, 13213, 13214, 13216, 13217

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 14 Ιουνίου 2013, σελ. 13193
1. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, σχετικά με τη μελέτη του ΙΓΜΕ για θέματα φυσικού αερίου και πετρελαίου από το σχιστόλιθο στην περιοχή της Ηπείρου, σελ. 13155
 - β) Προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την ενίσχυση της αμυντικής θωράκισης της χώρας μας, σελ. 13157
 - γ) Προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας:
 - i) σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας των υποκαταστημάτων του ΙΚΑ στους Μολάους του Δήμου Μονεμβασιάς και στο Γύθειο του Δήμου Ανατολικής Μάνης, σελ. 13159
 - ii) σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των φωτοειδησεογράφων, σελ. 13161
 - δ) Προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την πιθανή μεταφορά του Κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων από το Υπουργείο Εξωτερικών στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σελ. 13163
 - ε) Προς τον Υπουργό Υγείας:
 - i) σχετικά με τις ελλείψεις ιατρικού προσωπικού στο Γενικό Νοσοκομείο Καρδίτσας, σελ. 13164
 - ii) σχετικά με τα προβλήματα στο ειδικό αντικαρκινικό Νοσοκομείο "Μεταξά", σελ. 13165
 - στ) Προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων:
 - i) σχετικά με την ενδεχόμενη άρση της αναστολής στους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας από τον Ιανουάριο του 2014, σελ. 13167
 - ii) σχετικά με τις υψηλές τιμές σε βασικά αγαθά στη χώρα μας, σελ. 13169

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και ψήφιση στο σύνολο της πρότασης νόμου αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας "Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών", σελ. 13179 - 13219

2. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκών Επιτροπών:

α) Η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση του άρθρου 1, της από 30.10.2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4118/2013 «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των εξαιρετικά επειγουσών και απρόβλεπτων αναγκών του κοινωφελούς, μη κερδοσκοπικού ιδρύματος με την επωνυμία «ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ»»» και άλλες διατάξεις (Α' 32)», σελ. 13173

β) Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου σχετικά με τα μελήματα του ιρλανδικού λαού όσον αφορά τη Συνθήκη της Λισσαβώνας», σελ. 13186

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 13187 - 13188

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 13155 - 13169

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 13200 - 13205

ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 13185 - 13187, 13188 - 13200, 13205 - 13220

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 13169 - 13185

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 13204, 13206, 13207, 13210, 13211

ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 13157

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 13159

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 13159

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 13204

ΚΟΛΜΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 13191, 13206, 13207, 13210, 13211, 13214, 13218

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 13204, 13206, 13207, 13214

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 13172

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 13159

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13207

B. Αναφορά στο κανάλι της Βουλής και στη μη δυνατότητα μετάδοσης των εργασιών της λόγω της διακοπής εργασιών της ΕΡΤ:

BENIZEΛΟΣ Ε. , σελ. 13186

ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 13157

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 13157

ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 13191

ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 13209

Γ. Αναφορά στην Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που αφορά την ΕΡΤ:

BENIZELOS E. , σελ. 13186
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 13197
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 13216
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 13160
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 13184
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 13189
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13191, 13192
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 13188
ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 13191, 13192
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,

σελ. 13198
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 13214
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 13217
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 13205
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 13209, 13211
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13199
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 13213
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 13211
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13207
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 13196
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 13200
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 13176
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 13195

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13207, 13208, 13209
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 13196, 13197
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 13200
ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 13201
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. , σελ. 13178
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 13176, 13177, 13178, 13218
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 13195
ΨΥΡΡΑΣ Θ. , σελ. 13180

Δ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 13155, 13156
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 13159, 13160
ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ Δ. , σελ. 13157, 13158, 13159
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 13167, 13168, 13169
ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ Δ. , σελ. 13163, 13164
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. , σελ. 13169, 13170
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 13163, 13164
ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ Ε. , σελ. 13155, 13156
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 13161, 13162
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 13164, 13165, 13166, 13167
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 13166, 13167
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Ν. , σελ. 13164, 13165
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 13159, 13161, 13162
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 13157, 13158, 13159
ΣΚΟΡΔΑΣ Α. , σελ. 13167, 13168, 13169, 13170

Ε. Επί της πρότασης νόμου αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας:

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 13193, 13195
BENIZELOS E. , σελ. 13186
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 13197
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 13216
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 13181, 13202
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 13192
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 13199, 13200
ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Ι. , σελ. 13174, 13218
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 13184, 13185, 13218
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 13189
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13190
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 13188
ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 13191
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 13197, 13198
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 13179
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 13204, 13214
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 13172, 13217
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 13204, 13205, 13206
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 13209, 13211
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13198, 13199
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 13212
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 13211, 13212

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ρ7Ζ'

Πέμπτη 13 Ιουνίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 13 Ιουνίου 2013, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.37' συνήλθε στην αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 1532/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου της Βουλευτού Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννας-Μισέλ Ασημακοπούλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη μελέτη του ΙΓΜΕ για θέματα φυσικού αερίου και πετρελαίου από σχιστόλιθο σε περιοχή της Ηπείρου.

Η κ. Ασημακοπούλου έχει το λόγο για δυο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτηση.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σας, κύριε Υπουργέ. Ευχαριστώ για την ανταπόκρισή σας σε δυο ερωτήματα που έχω, τα οποία είναι σημαντικά για την εκλογική μου περιφέρεια, το Νομό Ιωαννίνων.

Στο πρώτο σκέλος θα ήθελα να συζητήσουμε τον εν εξελίξει διαγωνισμό για την εξόρυξη των υδρογονανθράκων και κατόπιν τούτου και για τις προοπτικές εξόρυξης από σχιστόλιθο.

Πριν από λίγες μέρες, κύριε Υπουργέ, όπως ξέρετε, ο Πρωθυπουργός μας κ. Αντώνης Σαμαράς εξήγγειλε την ίδρυση μιας δημόσιας εταιρείας υδρογονανθράκων με στόχο την επιτάχυνση των διαδικασιών εξόρυξης των κοιτασμάτων της χώρας. Είναι μια επιλογή που αναδεικνύει τη μεγάλη σημασία που θα προσδώσει στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας η τεκμηρίωση της ύπαρξης υδρογονανθράκων, καθώς μπορεί να αποτελέσει ένα μεγάλο οικονομικό και γεωπολιτικό συγκριτικό πλεονέκτημα για τη χώρα μας.

Στο πλαίσιο αυτό από τη στιγμή που η περιοχή των Ιωαννίνων βρίσκεται εντός των περιοχών που θα ερευνηθεί η ύπαρξη υδρογονανθράκων γίνεται κατανοητό ελπίζω από πλευράς σας ότι το ενδιαφέρον μου αυτήν τη στιγμή είναι ιδιαίτερα αυξημένο.

Σύμφωνα με τη στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στη χερσαία περιοχή των Ιωαννίνων της Περιφέρειας Ηπείρου, που συνέταξε το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο το 2012 υπάρχουν ενδείξεις για εκτιμώμενα απολήψιμα αποθέματα της τάξεως των πενήντα - ογδόντα εκατομμυρίων βαρελιών. Είναι ένα μικρότερο κοίτασμα, όπως ξέρετε, από τον Πρίνο αλλά έχει την ίδια τάξη

μεγέθους. Αν έχω καταλάβει καλά, αυτό σημαίνει ότι αν οι ενδείξεις επαληθευθούν είναι δυνατή μια εκμετάλλευση της τάξεως των τριών χιλιάδων - δέκα χιλιάδων βαρελιών ημερησίως συνολικής παρούσας αξίας από 4 ως 7 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν οι ημερήσιες ανάγκες της χώρας ανέρχονται στα περίπου τετρακόσιες χιλιάδες βαρέλια. Αυτό αποτελεί έναν ακόμα λόγο να παρακολουθούμε στενά τις εξελίξεις και τις διαδικασίες που γίνονται για την εκμετάλλευση στην περιοχή.

Ως εκ τούτου, όλοι στην περιοχή αναμένουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα αποτελέσματα αυτής της ανοιχτής πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος για παραχώρηση δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στα Γιάννενα.

Μετά από την αδράνεια μεγαλύτερης από μίας δεκαετίας, σας τιμά βεβαίως, το γεγονός ότι σήμερα οι διαγωνισμοί για την έρευνα στα Ιωάννινα, αλλά και στο Κατάκολο και στον Πατραϊκό, βρίσκονται σε εξέλιξη προσφέροντας δυνατότητα και για επενδυτική δραστηριότητα, αλλά και κατ' επέκταση γι' αυτό που μας καίει όλους, δηλαδή τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Κατόπιν τούτου, ό,τι μπορείτε να μας πείτε για το στάδιο στο οποίο βρίσκεται ο διαγωνισμός, όπως επίσης εκτίμηση χρόνου για το πότε μπορεί να αρχίσει η διαδικασία, θα σας ήμουν υπόχρεη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ευάγγελος Λιβεράτος, έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΒΕΡΑΤΟΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ για την ερώτησή σας, κυρία Ασημακοπούλου. Είσαστε μέσα στην επικαιρότητα, απολύτως. Ο Πρωθυπουργός, όπως είπατε, μας έκανε την τιμή να μας επισκεφθεί πριν από λίγες μέρες στο ΥΠΕΚΑ και νομίζω ότι η επίσκεψή του αυτή συμβάλλει στην επιτάχυνση των διαδικασιών.

Θέλω να κάνω μία μικρή διόρθωση: Ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε την ενεργοποίηση του φορέα υδρογονανθράκων, διότι η ίδρυσή του είχε γίνει πριν από δύο χρόνια, όταν ήταν Υφυπουργός ο κ. Μανιάτης στο Υπουργείο μας. Στη συνέχεια είχε αδρανοποιηθεί λόγω των συνεχών εκλογικών αναμετρήσεων και ήρθε τώρα με την ώθηση που έδωσε και ο Πρωθυπουργός να ενεργοποιηθεί η στελέχωση αυτού του Οργανισμού. Είμαστε, δηλαδή, σε φάση στελέχωσης.

Ευελπιστώ πολύ σύντομα να ανακοινωθεί το Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο θα αναλάβει πλέον σε συνεργασία με το Υπουργείο - από το οποίο θα εποπτεύεται, αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο - την προώθηση όλου του πακέτου των ερευνών των υδρογο-

νανθράκων, ακολουθώντας τους τρεις πυλώνες δράσεων που έχουμε σε αυτόν τον τομέα. Δεν είναι μόνο η δυτική Ελλάδα, όπως είπατε, αλλά είναι και η περιοχή του Ιονίου και νότια της Κρήτης που ερευνάται.

Τώρα, σχετικά με τα Γιάννενα, που είναι μία από τις τρεις περιοχές του πυλώνα της πρόσκλησης ενδιαφέροντος «ανοιχτής θύρας» όπως τη λέμε –το open door- πληροφορώ εσάς και τη Βουλή ότι η διαδικασία ολοκληρώθηκε –νομίζω προχθές- η απόφαση της επιτροπής είναι ομόφωνη και περιμένω εντός των ημερών το πρακτικό από την Επιτροπή για να γίνει η επίσημη ανακοίνωση των αναδόχων.

Τα πράγματα ισχύουν ακριβώς όπως τα είπατε. Είμαστε αισιόδοξοι. Ο διαγωνισμός ήταν διαφανέστατος και αξιοκρατικότατος και νομίζω ότι με αυτό ανοίγει μία καινούργια εποχή και για τα Γιάννενα και για την Ήπειρο γενικά, διότι αφορά σε μία περιοχή βόρεια των Ιωαννίνων αυτήν την οποία θα ερευνήσουμε.

Όσο για τις περιβαλλοντολογικές μελέτες, όπως είπατε, βεβαίως ισχύει αυτό. Έχει γίνει μία λεπτομερής και πολύ καλή ενημέρωση στα Γιάννενα και των Αρχών και του κόσμου. Είμαστε στη διάθεση της τοπικής αυτοδιοίκησης, της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, για οτιδήποτε χρειαστεί, όπως το κάναμε ήδη πριν από ένα μήνα με τα Ιόνια Νησιά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η κ. Ασημακοπούλου, έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, για τις χρήσιμες διευκρινίσεις σας. Μπορώ να πω ότι δίνετε μεγάλη χαρά όχι μόνο σε μένα, αλλά και στο Νομό Ιωαννίνων με αυτά τα οποία μόλις μας ανακοινώσατε, οπότε προσμένουμε την επίσημη ανακοίνωσή σας για τον ανάδοχο.

Όπως προείπα, κύριε Υπουργέ, η διερεύνηση αλλά και η τεκμηρίωση της ύπαρξης υδρογονανθράκων είναι ένα ζήτημα εθνικών διαστάσεων, οπότε σήμερα έχουμε μία θαυμάσια ευκαιρία να ενημερώσουμε το Σώμα και για ένα άλλο θέμα, αν μου επιτρέψετε, εκτός από τη διαδικασία αυτήν την οποία συζητήσαμε.

Στην περιοχή των Ιωαννίνων υπάρχει μία πληροφωρία για έρευνα που έχει πραγματοποιήσει το ΙΓΜΕ στην ίδια περιοχή, η οποία έρευνα αφορά την αξιοποίηση του σχιστόλιθου. Συγκεκριμένα, σε μία τοπική μας εφημερίδα, «ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ», τον Απρίλιο δημοσιεύθηκε το πόρισμα αυτής της έρευνας η οποία βρίσκεται –υποθέτω- στο Υπουργείο σας και από την οποία προκύπτει ότι υπάρχουν ενδιαφέρουσες δομές φυσικού αερίου και πετρελαίου που παράγονται από τη σχάση του σχιστόλιθου.

Σύμφωνα με δηλώσεις που βρήκα των στελεχών του ΙΓΜΕ τα ευρήματα αυτά είναι προκαταρκτικά, που σημαίνει ότι θα πρέπει να ακολουθηθούν νέες έρευνες, εφόσον υπάρχει ενδιαφέρον αλλά και στήριξη από την πολιτεία, για να εξακριβώσουμε τι ακριβώς υπάρχει στο υπέδαφος της Ηπείρου, αλλά και βεβαίως πώς μπορούμε να το αξιοποιήσουμε –που είναι το ζητούμενο.

Επίσης, σημειώνω κάτι που προφανώς θα ξέρετε, ότι σύμφωνα με την εκτίμηση της «PRICEWATERHOUSECOOPERS» μέχρι το 2035 η ετήσια παγκόσμια παραγωγή σχιστολιθικού πετρελαίου θα μπορούσε να φθάσει τα δεκατέσσερα εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα, που, αν δεν απατώμαι, αντιστοιχεί στο 12% της συνολικής παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου.

Βεβαίως, στις Ηνωμένες Πολιτείες από το 2008 η εξαγωγή κοιτασμάτων, τα οποία βρίσκονταν προηγουμένως παγιδευμένα μέσα στα πετρώματα αυτά, έχει αυξηθεί κατακόρυφα από πλευράς παραγωγής. Στο πλαίσιο αυτό τα αποτελέσματα της μελέτης του ΙΓΜΕ για το θέμα αποκτούν μία βαρύνουσα σημασία, τόσο για την περιοχή της Ηπείρου όσο και για τη χώρα μας –θα ήθελα να πιστεύω- στο βαθμό που δημιουργούν και προσδοκίες για μια μακροχρόνια ενεργειακή απεξάρτηση από πλευράς μας και αξιοποίησή τους, για να μπορέσουν τα οφέλη να μοιραστούν στα ευρύτερα κοινωνικά στρώματα.

Οπότε, αν θα μπορούσατε να μου πείτε τι σκοπεύει να κάνει το Υπουργείο σας με αυτή τη μελέτη, θα σας ήμουν ευγνώμων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέρ-

γιας και Κλιματικής Αλλαγής): Και πάλι ευχαριστώ για το τεκμηριωμένο δεύτερο μέρος της ερώτησής σας.

Είναι γεγονός ότι το ασβεστολιθικό αέριο είναι μία περίπτωση πρόκληση στον τομέα των υδρογονανθράκων. Όπως αναφέρατε, πολλές χώρες έχουν προχωρήσει στην εξόρυξή του και την αξιοποίησή του: οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Καναδάς, η Αυστραλία, η Πολωνία και η Τουρκία. Βέβαια, από την άλλη μεριά, επειδή είναι μία ειδική περίπτωση τεχνολογικά αλλά και γεωφυσικά αυτό το θέμα, υπάρχουν άλλες χώρες, οι οποίες έχουν προβληματιστεί πάρα πολύ με την εμπειρία αυτή, όπως παραδείγματος χάριν η Γαλλία, η Γερμανία και η Βουλγαρία, διότι στη δεύτερη περίπτωση διαπιστώθηκε ποικιλία περιβαλλοντικών επιβαρύνσεων με τη διαδικασία της εξόρυξης. Μάλιστα, υπήρξε και πολύ μεγάλη αναταραχή των πληθυσμών στις χώρες αυτές, οι οποίες είναι και ευρωπαϊκές χώρες.

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο σε πειράματα που έγιναν, παρατηρήθηκαν και ορισμένες επιπτώσεις στο σεισμικό καθεστώς της περιοχής, κάποιοι μικροσεισμοί κ.λπ.. Άρα, θα έλεγα ότι δεν είναι πανάκεια στη φάση που βρισκόμαστε σήμερα. Βέβαια το θέμα αυτό θέλει πάρα πολύ μεγάλη προσοχή.

Έχετε δίκιο. Στο πλαίσιο της μεγάλης δουλειάς που έγινε την προηγούμενη διετία στο Υπουργείο μας –επί Υφυπουργίας Μανιάτη πάλι- είχε οριστεί το Δεκέμβριο του 2011 μία επιτροπή από πανεπιστημιακούς του Πανεπιστημίου Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πατρών, από στελέχη του ΙΓΜΕ και από άλλους φορείς για να κάνει μία έκθεση –δεν είναι μελέτη, ξέρετε, είναι μία έκθεση σαράντα σελίδων- για να δούμε ποιο είναι το περιβάλλον και πώς αντιμετωπίζεται αυτό το ζήτημα, να έχουμε μία εικόνα.

Η έκθεση αυτή υπεβλήθη στο Υπουργείο το Φεβρουάριο του 2012. Θα την καταθέσω, για να την έχετε στη διάθεσή σας. Δεν είναι απόρρητη. Το μισό μέρος, δηλαδή οι είκοσι σελίδες, δίνουν το διεθνές πανόραμα που έχουμε σήμερα, ώστε να ενημερωθούμε για το τι συμβαίνει διεθνώς και το δεύτερο μέρος είναι μία ανασκόπηση των περιοχών που ενδεχομένως θα άξιζε κάποιος να δει αν υπάρχει αυτό το αέριο και πώς θα μπορούσε να εξορυχθεί. Υπάρχουν και κάποιες συστάσεις της επιτροπής αυτής για τις περιοχές. Η Ήπειρος είναι μία από τις περιοχές. Κυρίως στη βόρεια Ελλάδα είναι αυτές οι ενδείξεις, αλλά σας επαναλαμβάνω πρόκειται για μία έκθεση, ένα review paper θα το λέγαμε στα αγγλικά. Αυτό, ξέρετε, σήμερα μπορεί να το βρει κανείς σε αφθονία στο internet, να δει δηλαδή τι γίνεται και όλα τα σχετικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ευάγγελος Λιβιεράτος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα πρέπει, επίσης, να πω ότι οι συστάσεις της επιτροπής είναι να προχωρήσουμε το μείζον πρόγραμμα που έχουμε τώρα για τους υδρογονάνθρακες στους τρεις πυλώνες που σας ανέφερα και αυτό να έπεται ως ένα ερευνητικό by-product –θα το έλεγα αναλύοντας δεδομένα, τα οποία ήδη έχουμε στο Υπουργείο. Δηλαδή, δεν χρειάζεται σε αυτήν τη φάση να βγούμε έξω και να ψάχνουμε στο πεδίο. Με τα στοιχεία τα οποία έχουμε, τη χρονοιστορία δηλαδή των δειγμάτων που έχουμε στο αρχείο μας στο Υπουργείο, θα μπορούσε να γίνει μία έρευνα, αλλά αυτό αφού ολοκληρώσουμε το μείζον πρόγραμμα, διότι φοβάμαι την αφεστίαση, κυρία Ασημακοπούλου.

Δηλαδή, από τη στιγμή που έχουμε ένα στόχο, εάν αρχίσουμε να «τσαλαβουτάμε» από εδώ κι από εκεί θα χάσουμε τον κύριο στόχο. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να το δούμε, γιατί όπως είπατε για το 2035 θα είναι ένα από τα πολύ σημαντικά ζητούμενα και πολύ καθαρό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η δεύτερη με αριθμό 1537/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Επικρατείας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, κ. Μανώλη Γλέζου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το Σκοπευτήριο της Καισαριανής, δεν θα συζητηθεί λόγω καλύμματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Μπορώ να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Παρακαλώ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Ο Πρόεδρος της Βουλής χθες μου είπε ότι δεν υπάρχει στην ουσία θέμα και γι' αυτό ειδοποιήθηκα κιόλας ότι δεν θα συζητηθεί. Κατά τη δική μου αντίληψη, θέμα υπάρχει. Δεν θέλω να το συζητήσω τώρα, δεν θέλω να σπαταλήσω το χρόνο αυτόν που μου δίνετε και την ευκαιρία να μιλήσω. Αλλά δεν αποσύρω την επίκαιρη ερώτηση. Δεν ξέρω διαδικαστικά τι γίνεται, εάν την επανακαταθέτω, αλλά δεν την αποσύρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μπορείτε να την επανακαταθέσετε.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Ωραία, θα κάνω επανακατάθεση.

Πέρα από αυτό, όμως, έχει γεννηθεί ένα τεράστιο θέμα ότι εχθές όντας στην Ολομέλεια της Βουλής και στην Ειδική Επιτροπή Άμυνας, δεν μπορούσα να παρακολουθήσω τι γίνεται έξω από τη λειτουργία της Βουλής. Με πληροφόρησαν πάρα πολλοί Έλληνες πολίτες ότι ο τηλεοπτικός σταθμός της Βουλής έχει σταματήσει. Υπάρχει πράξη νομοθετικού περιεχομένου που καταργεί τη λειτουργία του;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όχι.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Υπάρχει απόφαση Υπουργού που την καταργεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Όχι.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Πώς είναι δυνατόν να φιμωθεί η Βουλή των Ελλήνων; Πώς είναι δυνατόν να μην μαθαίνει ο ελληνικός λαός τι λέμε και τι αναπτύσσεται εδώ μέσα; Αυτό είναι πρωτοφανές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Γλέζο, πιστεύω ότι θα αποκατασταθεί το τεχνικό πρόβλημα. Δεν υπάρχει καμία απόφαση του Προέδρου, δεν υπάρχει καμία απόφαση για το γεγονός ότι ο σταθμός της Βουλής δεν εκπέμπει. Είναι κάποιο τεχνικό πρόβλημα σε σχέση με τους πομπούς.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Είναι περίεργα τα θέματα. Λυπούμαι. Θα το φέρουμε το θέμα εδώ, οπωσδήποτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Αυτή είναι η εξήγηση και πιστεύω το πρόβλημα θα αποκατασταθεί σήμερα. Σας ευχαριστούμε πολύ.

Προχωράμε στην πέμπτη με αριθμό 1544/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Επικρατείας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Παππά προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την ενίσχυση της αμυντικής θωράκισης της χώρας μας.

Ο κ. Παππάς έχει το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ενδεχομένως, δεν θα έπρεπε να ήσασταν εσείς σήμερα εδώ, αλλά να ήταν ο προϊστάμενός σας ο Υπουργός κ. Παναγιωτόπουλος, για να μας απαντήσει για ένα τόσο σοβαρό θέμα.

Χωρίς να θέλω να σας προσβάλλω, είχα πει και στον συνάδελφό σας και ομόβαθμό σας, τον Στρατηγό και Υφυπουργό Άμυνας τον κ. Καράμπελα, ότι η απόσταση μεταξύ Υπουργού και Υφυπουργού –κάτι που το γνωρίζετε και εσείς– είναι τεράστια και είναι η απόσταση μεταξύ Ελλάδος και Ιερουσαλήμ και ο νόων νοείται.

Έχετε στη διάθεσή σας τρία λεπτά για να απαντήσετε σε ένα τόσο σοβαρό θέμα, που είναι ότι το μνημόνιο και η τρικοανή Κυβέρνηση αφήνουν ανοχύρωτη κατ' ουσίαν την πατρίδα μας στην τουρκική επιθετικότητα. Θα ήθελα να είστε ουσιαστικός και να μην ομιλήσετε όπως ομιλούν συνήθως οι πολιτικοί μετά από τις παρελάσεις και μιλάνε για το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων και όλα αυτά τα τετριμμένα.

Θα πρέπει μέσα σε τρία λεπτά να μας πείτε ό,τι μας είπατε πριν από δύο μήνες στο Γενικό Επιτελείο, μέσα σε μια επτάωρη ενημέρωση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας, από την οποία –δεν θα την έλεγα ενημέρωση, ήταν μια αυτοπροβολή του Υπουργού σας– δεν χρειάζεται να είναι κάποιος *genius* ώστε μετά από επτά ώρες να βγάλει το συμπέρασμα ότι με την πολιτική σας η πατρίδα μας είναι ανοχύρωτη, παραδίδεται, κατ' ουσίαν δορυφοριοποιείται από την Τουρκία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γνωστό σε όλους ότι η Ελλάδα περνάει μια τεράστια πολιτική και οικονομική –για εμάς και ηθική– κρίση αξιών και θεσμών. Αυτή η κρίση δυστυχώς έχει αγγίξει και την εθνική μας άμυνα.

Βεβαίως, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε πάρα πολύ για την άμυνα –και όχι για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε– και να πούμε ότι ενδεχομένως να μην χρειαζόταν κι η σημερινή ερώτηση. Διότι έτσι όπως πάμε, θα πείτε στο τέλος ότι δεν χρειάζονται και οι Ένοπλες Δυνάμεις. Θα μας πείτε: «Τι να τις κάνουμε, αφού ξεπουλάμε το φυσικό αέριο στους Αζέρες» –μια νέα εξέλιξη– «και έτσι η Τουρκία μας κάνει δορυφόρους; Θέλουμε τον στρατό; Τι τον θέλουμε; Από ποιους να φυλαχτούμε; Από τους συνεταίρους μας Τούρκους»;

Περιμένω την απάντησή σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Ελευσινιώτης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα μετά προσοχής αυτά που μου είπατε, κύριε Παππά. Δεν νομίζω ότι υπάρχει χάσμα ή μεγάλη απόσταση μεταξύ του Υπουργού μας και των δύο Υφυπουργών. Νομίζω ότι είμαστε σε μια καθημερινή επικοινωνία, όλοι ξέρουμε τα ίδια και προσπαθούμε όλοι για τον ίδιο σκοπό τον οποίο δεν καθορίζουμε εμείς, αλλά τον έχει καθορίσει ήδη, η εθνική στρατιωτική στρατηγική. Δεν νομίζω ότι τα πράγματα είναι έτσι όπως τα εκθέσατε και τον υπόλοιπο χρόνο θα τον διαθέσω, προκειμένου να διασαφηνίσουμε ορισμένα πράγματα.

Προσωπικά θα το θεωρούσα περιττό να ξαναπροβώ σε διαβεβαιώσεις, τις οποίες έκανα και τις τελευταίες φορές περί των ικανοτήτων της λειτουργίας και της γενικότερης συμβολής των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας στη διαφύλαξη της εθνικής μας κυριαρχίας, όχι επειδή το έχουμε πει αρκετές φορές, αλλά επειδή η λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων δεν αποδεικνύεται με λεκτικές διαβεβαιώσεις και ομιλίες, αλλά –όπως γνωρίζετε– κρίνεται καθημερινά στο φυσικό πεδίο δράσης, εκεί όπου ο Στρατός Ξηράς έχει τα σύνορα με τους γείτονες, το Ναυτικό και η Αεροπορία το θαλάσσιο και αεροπορικό χώρο αντίστοιχα. Εκεί φαίνεται το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων που και πώς ανταποκρίνεται στο καθήκον του, εκεί αξιολογείται η πραγματική μαχητική του ικανότητα, εκεί δοκιμάζεται το ηθικό του, η επαγγελματική του ευσυνειδησία και επάρκεια.

Δεν θα αναπτύξω το θέμα, διότι θα μπορούσατε να πείτε ότι είναι η δική μας άποψη, αλλά θα μιλήσω για το πώς οι άλλοι μιλούν για τις δικές μας Ένοπλες Δυνάμεις.

Μπορώ να σας πω τι έκανε το Ναυτικό μας στη Σομαλία. Είμαστε οι πρώτοι που πήγαμε και μπορούμε να σας πω τι ακριβώς είπε η Ευρωπαϊκή Ένωση αμέσως μετά. Θα μπορούσα να σας πω τι λένε για το Στρατό Ξηράς μας, σχετικά με τη δράση του στο Αφγανιστάν και το Κόσσοβο, καθώς και για την Αεροπορία μας στις διάφορες διμερείς, πολυεθνικές και νατοϊκές επιχειρήσεις και ασκήσεις. Σαν τελευταίο παράδειγμα μπορώ να αναφέρω και τους δύο αξιωματικούς της Πολεμικής Αεροπορίας οι οποίοι διακρίθηκαν στην διεθνή άσκηση του NATO «Tactical Leadership Program» και βραβεύτηκαν γι' αυτό το λόγο.

Επομένως χρειάζεται μια υπευθυνότητα και γνώση προτού ισχυριστούμε ότι η πατρίδα μας είναι ανοχύρωτη, τόσο απέναντι στην κοινωνία και την κοινή γνώμη, όσο και απέναντι στο ίδιο το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, το οποίο δίνει –όπως είπαμε– καθημερινά των αγώνων του και ως αντιστάθμισμα περιμένει μια καλή κουβέντα.

Δεν έχουμε κάνει ούτε ένα βήμα πίσω ούτε για την επιτυχία ούτε για την ακρίβεια ούτε για την ταχύτητα, αλλά ούτε και για την απόδοση των Ενόπλων Δυνάμεων. Είναι κάτι το οποίο ουδέποτε οι Ένοπλες Δυνάμεις –είτε η πολιτική είτε η στρατιωτική ηγεσία– επέτρεψαν να γίνει.

Όσον αφορά όμως όλα αυτά που είπατε, όπως για το επτάωρο που ζήσατε στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, αυτό που θέλουμε

να κάνουμε είναι να σαςβάλουμε στην ιδέα του τι σημαίνει δομή δυνάμεων.

Η Εθνική Στρατιωτική Στρατηγική η οποία πηγάζει από την ΠΕΑ, από την Πολιτική Εθνικής Άμυνας, καθορίζει μέσα ποιες είναι οι δυνάμεις κυρίως των γειτονικών χωρών. Από εκεί λοιπόν, με διάφορες μελέτες, βγαίνει ποια πρέπει να είναι η δική μας κατάσταση, οι δικές μας δυνάμεις. Από τις δικές μας δυνάμεις βγαίνει η δομή δυνάμεων, η οποία τελικώς βγάζει αριθμούς αλλά και οργάνωση και τρόπο λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ευνόητο, λοιπόν, ότι σε αυτήν την κατάσταση την οποία ζήσατε και η οποία πέρασε απ' το ΚΥΣΕΑ πρόσφατα και η οποία θα καλύψει την περίοδο από το 2013 έως το 2017 έχουν ληφθεί υπ' όψιν και έχουν μελετηθεί η οργάνωση και η λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται -όπως είπαμε- στην Εθνική Στρατιωτική Στρατηγική, άρα στις δυνατότητες των γειτόνων μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Υπουργέ, τα υπόλοιπα θα τα πείτε στη δευτερολογία σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά τώρα το θέμα του εξοπλισμού, αυτό που κάνουμε κάθε φορά είναι να προσαρμόζουμε τα εξοπλιστικά προγράμματα με βάση τον εξορθολογισμό, έτσι ώστε να πετύχουμε το μάξιμουμ όφελος για τις Ένοπλες Δυνάμεις και σε προσωπικό και σε μέσα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Παππάς έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Σας άκουσα κι εγώ με προσοχή, κύριε Ναύαρχε. Βαθμολογίστε με χαμηλό βαθμό. Γιατί; Γιατί ξεκινήσατε και είπατε: «Δεν νομίζω ότι τα πράγματα...». Δεν είδα καμμία στιβαρότητα στην απάντησή σας, καμμία διαβεβαίωση που να διαβεβαιώνει και το Σώμα, αλλά να διαβεβαιώνει και τον ελληνικό λαό να κοιμάται ήσυχος.

Έχετε έναν ρόλο Υφυπουργού, αλλά μας δίνετε την εντύπωση ότι ούτε κι εσείς πιστεύετε αυτά που λέτε. Πέρασατε απ' όλες τις βαθμίδες της ιεραρχίας του Ναυτικού. Θα λέγατε τα ίδια, αν τώρα με ένα μαγικό ραβδάκι γινόσασταν πάλι Αντιπλοίαρχος, αν βιώνατε αυτό που βιώνουν οι Αντιπλοίαρχοι του Πολεμικού μας Ναυτικού στις φρεγάτες, στις τορπιλακάτους, στα υποβρύχια;

Είπατε για τη Σομαλία, για το Αφγανιστάν και το Κόσσοβο. Θέλουμε Ένοπλες Δυνάμεις για την Ελλάδα ή θέλουμε Ένοπλες Δυνάμεις μισθοφόρους του ΝΑΤΟ και του ΟΗΕ και των διεθνών κέντρων; Θέλουμε Ένοπλες Δυνάμεις για τα ελληνικά σύνορα. Θέλουμε Ένοπλες Δυνάμεις για τη Σομαλία ή για το Καστελόριζο, όταν οι Τούρκοι κάνουν κρουαζιέρα στο Αιγαίο;

Είπατε για το ηθικό των Ενόπλων Δυνάμεων. Και βεβαίως υπάρχει ηθικό και θα πρέπει να κάνουμε και μνεία στο τελευταίο περιστατικό της δολοφονίας -γιατί περί δολοφονίας πρόκειται- του ηρωικού πεζοναύτη, ο οποίος έπεσε εν ώρα καθήκοντος λόγω άχρηστου υλικού, επειδή διατηρείτε ακόμα άρματα μάχης από την εποχή του Βιετνάμ.

Κλείνετε τις αμυντικές βιομηχανίες, λέτε ότι δεν θα δώσετε ούτε ένα ευρώ στις Ένοπλες Δυνάμεις μέχρι το 2028 και αυτό το λέτε επιτυχία! Υποχωρείτε, ενώ λέτε ότι δεν κάνετε ούτε βήμα πίσω. Και βέβαια δεν κάνετε ούτε ένα βήμα πίσω. Κάνετε πάρα πολλά βήματα πίσω! Τακτική υποχώρηση σε όλα τα μέτωπα!

Αν υπάρχει ελληνικό κράτος και λειτουργεί όπως λειτουργεί, λειτουργεί από Θεού, αυτό που λέμε «ο Θεός της Ελλάδας» και αν υπάρχουν Ένοπλες Δυνάμεις, δεν υπάρχουν Ένοπλες Δυνάμεις, επειδή εσείς συνεργάζεστε ή δουλεύετε για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Κομματικά στελέχη είστε, μοιρασιά έγινε: Καράμπελας από τη Νέα Δημοκρατία, Ελευσινιώτης από το ΠΑΣΟΚ. Τα γνωρίζει ο κόσμος αυτά.

Υπάρχουν Ένοπλες Δυνάμεις, επειδή υπάρχει το ελληνικό φιλότιμο. Υπάρχουν Ένοπλες Δυνάμεις, επειδή υπάρχουν ακόμα αξιωματικοί στρατεύσιμοι, οι οποίοι έχουν υψηλή αίσθηση του καθήκοντος και οι οποίοι για τους πολιτικούς προϊσταμένους του

Υπουργείου τους έχουν τη γνώμη που έχουν. Εσάς, σας έρχονται ωραία λόγια και ωραίες εκθέσεις. Δεν σας έρχεται η πραγματικότητα.

Εμείς έχουμε τη δυνατότητα να ξέρουμε την πραγματικότητα και να την ξέρουμε με αριθμούς. Υπάρχουν οι αριθμοί αυτοί. Θα σας τους δώσω. Βάσει των αριθμών αυτών και βάσει των πληροφοριών που έχουμε, -δεν είναι όρος βαρύς- μια «προδοσία», σε εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά, που γίνεται αυτήν τη στιγμή στο Αιγαίο, κορυφώνεται. Το σχέδιο είναι ο διαμοιρασμός του Αιγαίου και κοινή εξόρυξη του ορυκτού και του φυσικού μας πλούτου με την Τουρκία. Οι Ένοπλες Δυνάμεις διαλύονται, κυριολεκτικά διαλύονται. Θα σας δώσω, λοιπόν, έγγραφο -και αφορά το Πολεμικό Ναυτικό, που σας ενδιαφέρει περισσότερο, και την Πολεμική Αεροπορία- για το ποια είναι η θέση της Ελλάδος και ποια είναι η θέση της Τουρκίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς επιδίδει στον Υφυπουργό κ. Δημήτριο Ελευσινιώτη, το προαναφερθέν έγγραφο)

Η γενιά που έρχεται, αν συνεχίσουμε έτσι, θα δυστυχήσει πολύ παραπάνω από ό,τι δυστυχούμε εμείς. Η γενιά που έρχεται δεν θα βιώσει μόνο την τροϊκανή, την οικονομική κατοχή, αλλά θα βιώσει και μια πραγματική τουρκική κατοχή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Δημήτριος Ελευσινιώτης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Παππά, όλη αυτήν την ώρα σκέφτομαι αν πράγματι με ακούσατε με προσοχή ή θέλατε να πείτε τα δικά σας. Μιλήσατε για τη Σομαλία. Μιλήσατε για το Αφγανιστάν. Μιλήσατε για δυνάμεις εκτός Ελλάδος. Μιλήσατε για έλλειψη στην Ελλάδα. Εγώ δεν είπα αυτό. Εγώ είπα όσον αφορά στην επιχείρηση στη Σομαλία, όπου πήγε μια φρεγάτα, τι είπε η Ευρωπαϊκή Ένωση για το Πολεμικό Ναυτικό εκ των υστέρων, για το πόσο υψηλό επίπεδο γνώσεων και επαγγελματισμού έχουμε. Αυτό, λοιπόν, θα έπρεπε να τονίσετε και όχι να τονίσετε αυτό που θέλατε, ότι πάμε έξω και αφήνουμε την Ελλάδα ανοχύρωτη.

Κύριε Παππά, όσον αφορά το ηθικό των Ενόπλων Δυνάμεων, και επειδή είπατε για εμένα προσωπικά, θα πω το εξής. Έχω πει και άλλη φορά στη Βουλή ότι έζησα τριάντα οκτώ χρόνια μέσα στο Πολεμικό Ναυτικό. Μπήκα στα δεκαοκτώ μου και άλλα δεκαοκτώ ήμουν στο Πολεμικό Ναυτικό, γιατί ο πατέρας μου ήταν του Πολεμικού Ναυτικού, όπως και ο παππούς μου ήταν ήρωας του Πολεμικού Ναυτικού. Επομένως, δεν έχετε κανένα δικαίωμα να μου λέτε ότι εγώ ζω σε μια άλλη κατάσταση, όπως και ο κ. Καράμπελας και ο κύριος Υπουργός. Ξέρουμε πολύ καλά τα γεγονότα και το ηθικό δεν έχει να κάνει σε τίποτα με το υλικό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κρίνεστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Το αν κρίνομαι ή όχι, μπορώ να το ξέρω πολύ πιο καλά από εσάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ούτε εκλεγμένος είστε, διορισμένος είστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Γι' αυτόν, λοιπόν, το λόγο κρίνομαι και κάνω το καθήκον μου, όπως πρέπει. Το κάνω μάλιστα και παραπάνω από ό,τι πρέπει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα κριθείτε εκ του αποτελέσματος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Παππά, είπατε πάρα πολλά. Είπατε για το ηθικό των Ενόπλων Δυνάμεων. Δεν νομίζω ότι έχω σταματήσει μέχρι και σήμερα ούτε ένα λεπτό να μιλάω για το ηθικό και είμαι από τους λίγους, ο οποίοι πάνε συνεχώς σε όλα τα στρατόπεδα. Την άλλη εβδομάδα ξαναπάω σε στρατόπεδο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αυξημένο ηθικό. Το ίδιο πράγμα λέμε. Γιατί βάζετε άλλα λόγια;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Εσείς λέτε ότι το ηθικό είναι χαμηλό. Εσείς λέτε ότι δεν έχουμε επαφή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Το ίδιο πράγμα είπαμε. Γιατί βάζετε άλλα λόγια;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας):

νας): Θα πρέπει να σκέφτεστε όταν μιλάτε σε κάποιον ο οποίος έχει μια τεράστια εμπειρία και του λέτε αυτό για το οποίο έρχεται ο καθένας στο γραφείο και σας λέει. Έχουν μεγάλη διαφορά αυτά τα δύο πράγματα.

Εγώ αυτό που ήθελα να σας πω είναι ότι η εκπαίδευση δεν έχει σταματήσει καθόλου, μα καθόλου και η εκπαίδευση δεν είναι μόνο οι ασκήσεις που γράφετε στο χαρτί σας. Η εκπαίδευση είναι το on the job training, το καθημερινό. Είναι τα σχολεία που τους στέλνουμε στο εσωτερικό και εξωτερικό. Είναι η συνεχής παρακολούθηση όλων, ώστε όσοι αποφοιτούν να πηγαίνουν στις κατάλληλες θέσεις και να κάνουν στη συνέχεια πρακτική εκπαίδευση. Είναι όλα αυτά τα πράγματα, κύριε Παππά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Οι πρώην Αρχηγοί Ναυτικού, οι τρεις συνεντεύξεις, δεν είναι ο καθένας. Όλος ο λαός τις έχει διαβάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Συνεχίστε, κύριε Ελευσινιώτη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Παππά, επειδή καταλαβαίνω ότι εμπόδισα τη σκέψη σας, λέγοντάς σας αλήθειες και επειδή απέναντί σας δεν έχετε ένα πρόσωπο το οποίο ήρθε και θα φύγει, όποτε φύγει, αλλά είναι σαράντα χρόνια στο Ναυτικό μέσα –και λάθος λέω, πενήντα οκτώ χρόνια είμαι στο Ναυτικό- οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν είναι έτσι όπως πάτε να τις βγάλετε.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν υψηλό ηθικό, συνεχίζουν να ζουν και συνεχίζουν κάτω από οποιαδήποτε οικονομική δυσπραγία υπάρχει –ή όχι- να κάνουν το έργο τους. Δεν υπάρχει πλοίο το οποίο να κυκλοφορεί ή αεροπλάνο το οποίο να πετάει στο διεθνές χώρο του Αιγαίου που να μην είναι εντοπισμένο.

Από εκεί και πέρα, το γεγονός ότι εμείς –όπως και η κάθε κυβέρνηση- χαράσσουμε καλή γειτονία, δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να διαχειριστούμε τα θέματα αυτά, ότι η ανοχή μας δεν έχει όρια και ότι δεν είμαστε πλήρως προετοιμασμένοι για οποιοδήποτε ενδεχόμενο. Υπάρχει για οποιοδήποτε ενδεχόμενο σχέδιο δράσης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Σειρά έχει η υπ' αριθμόν πρώτη 1531/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας των υποκαταστημάτων του ΙΚΑ στους Μολάους του Δήμου Μονεμβασίας και στο Γύθειο του Δήμου Ανατολικής Μάνης.

Το λόγο έχει ο κ. Δαβάκης για δυο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν αναλύσω το περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησής μου, θα ήθελα να ρωτήσω το Προεδρείο, πώς ερώτηση του δεύτερου κύκλου προτάσσεται και έρχεται να συζητηθεί στον πρώτο κύκλο των ερωτήσεων κατά τρόπο που κανένας δεν γνωρίζει. Αυτό είναι απορίας άξιον. Είμαι αρκετά χρόνια σε αυτήν την Αίθουσα και αυτό δεν έχει ξανα συμβεί. Πώς συμβαίνει αυτό, όταν μάλιστα και ο κύριος Υπουργός και ο υποφαινόμενος έχουμε ανάλογο προγραμματισμό υποχρεώσεων και διαφόρων δράσεων;

Κύριε Υπουργέ, με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ πριν από λίγο καιρό αποφασίζεται η αναστολή λειτουργίας διαφόρων ΙΚΑ της ελληνικής περιφέρειας. Το ίδιο συμβαίνει και με το παράρτημα του ΙΚΑ του Γυθείου και το παράρτημα του ΙΚΑ Μολάων.

Έχουν ειπωθεί πολλά σε αντίστοιχες κοινοβουλευτικές μας παρεμβάσεις, σχετικά με την κατάργηση λειτουργίας των ΔΟΥ, των οικονομικών υπηρεσιών της ελληνικής περιφέρειας. Κάτι παρεμφερές συμβαίνει και με την αναστολή λειτουργίας των ΙΚΑ της περιοχής μας –και ίσως και της περιοχής της δικής σας- και όλης της ελληνικής περιφέρειας.

Τα προβλήματα, τα οποία προκύπτουν από αυτές τις επιλογές –πολιτικές, υπηρεσιακές, διοικητικές, αν θέλετε- με βασικό προτασόμενο αιτιολογικό λόγο τις μνημονιακές υποχρεώσεις και την οικονομική συγκυρία που διέρχεται η χώρα μας, είναι πάρα πολλά από πλευράς προσωπικού, από πλευράς οικονομικής δυσπραγίας και οικονομικής αδυναμίας του προσωπικού των αντι-

στοίχων ΙΚΑ, μέχρι και από πλευράς αυτού καθεαυτού του συλλαβασόμενου κοινού, των Ελλήνων πολιτών.

Έχει ανασταλεί η λειτουργία του παραρτήματος του ΙΚΑ της Νεάπολης, το οποίο λειτουργούσε είκοσι πέντε χρόνια, όπως και του ΙΚΑ των Μολάων και του Γυθείου.

Θέλω να έχω την άποψή σας –και την πολιτική και την υπηρεσιακή- προκειμένου να δούμε από εδώ και μπρος τι θα γίνει, για να μην επαναληφθούν τα ίδια που έγιναν και με τις εφορίες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Ως προς την παρατήρηση που έκανε ο κ. Δαβάκης για το θέμα της καθυστέρησης, θέλω να πω ότι ο Υπουργός κ. Λιβιεράτος παρακάλεσε να είναι πρώτος, ήθελε να προηγηθεί, για να μπορέσει να παραστεί στην επιτροπή ακριβώς στις 10.00'.

Δεύτερον, κύριε Παναγιωτόπουλε, το Προεδρείο ήταν εδώ. Καταλαβαίνω ότι έχετε προγραμματίσει –όπως και ο κ. Δαβάκης- τις δουλειές σας και τις κυβερνητικές ενασχολήσεις σας, αλλά γνωρίζετε ότι οι δυο πρώτοι Υπουργοί με τις δυο πρώτες ερωτήσεις, επειδή υπάρχουν καθυστερήσεις –και σήμερα είναι και μια ειδική μέρα- λέμε πάντα να είναι στην ώρα τους.

Για κάποια καθυστέρηση που παρατηρήθηκε δεν ευθύνεται το Προεδρείο. Όπως καταλαβαίνετε, εμείς ήμασταν εδώ. Προσπαθούμε να εξυπηρετήσουμε τους συναδέλφους. Και ο κ. Παππάς ήθελε να προηγηθεί, διότι είχε μια σύσκεψη με τον Αρχηγό του και με κάποιες ομάδες.

Ζητάμε κι εμείς την κατανόησή σας. Πιστεύω θα δείξετε κατανόηση –και ο κ. Δαβάκης και οι υπόλοιποι Βουλευτές- για να προχωρήσουμε όσο μπορούμε πιο γρήγορα.

Πάντως, εμείς ήμασταν εδώ στις 9.30', άρα δεν τίθεται θέμα για το Προεδρείο.

Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, κι εγώ έχω στήσει μια ώρα κι ένα τέταρτο κάποια επιτροπή που συνεργάζονταν σε έναν όροφο πιο πάνω, επειδή ήμουν στον κοινοβουλευτικό έλεγχο, διότι θεωρώ ότι ο κοινοβουλευτικός έλεγχος έχει τη δική του ειδική σημασία, ιδίως όταν το σύνολο των συναδέλφων παραπονιέται τακτικά για τη μη συνεπή προσέλευση Υπουργών, προκειμένου να απαντήσουν στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Αυτό νομίζω ότι πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν.

Δεν καταλαβαίνω τι σημαίνει να παρακαλάει ο ένας κι ο άλλος να προτιμηθεί.

Ας μην κάνουμε και αυτή τη διαδικασία πεδίο ικανοποίησης αιτημάτων τέλους πάντων. Αυτό θέλω να πω μόνο. Και σε κάθε περίπτωση, μου είπαν –και μάλιστα με αρκετά επιτακτικό τόνο- να είμαι εδώ στις 9.30' η ώρα –προφανώς αναπροσάρμοσα ένα πρόγραμμα- και είναι 10.17' και τώρα παίρνω το λόγο για να απαντήσω.

Νομίζω ότι θα έπρεπε να το κοιτάξουμε καλύτερα αυτό, γιατί αν δεν το κοιτάξουμε καλύτερα, θα ενταθεί το φαινόμενο της μη προσέλευσης μελών της Κυβέρνησης για να απαντήσουν, ακόμα και από αυτούς που έχουν δείξει κάποια συνέπεια μέχρι τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Κύριε Παναγιωτόπουλε, καταλαβαίνω τον εκνευρισμό σας, αλλά δεν είναι λόγος αυτός να μην έρχεστε στη Βουλή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Αυτό μόνο, δεν είναι ανάγκη να πούμε τίποτα άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Εντάξει, κύριε Παναγιωτόπουλε. Το Προεδρείο πάντως ήταν εδώ, ούτε δευτερόλεπτο δεν άργησε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Προχωρώ, λοιπόν, στην απάντησή της ερώτησης χωρίς άλλο.

Κύριε συνάδελφε, κάνετε μια επίκαιρη ερώτηση, η οποία αποτελεί κοινό προβληματισμό, θα έλεγα, στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης της οργανωτικής δομής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προκειμένου να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της παρούσας συγκυρίας, να οργανωθεί καλύτερα, να λειτουργήσει ορθολογικότερα, ενδεχομένως να προχωρήσει και σε κάποια εξοικονόμηση χώρων προς

την αποτελεσματικότερη λειτουργία του. Σε όλη την Ελλάδα υπάρχουν αυτά τα ζητήματα. Μάλιστα ο Προεδρεύων συνάδελφος έχει καταθέσει, αν δεν κάνω λάθος, ερώτηση, όχι επίκαιρη, πάνω σε αυτό το ζήτημα. Επειδή εξακολουθεί το ίδιο καθεστώς, καταλαβαίνω ότι εύλογα και εσείς έρχεστε και καταθέτετε την επίκαιρη ερώτηση, σχετικά με την αναστολή της λειτουργίας των παραρτημάτων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Μολάων και Γυθείου.

Ποιο είναι το κρίσιμο σημείο εδώ, κύριε συνάδελφε; Οπωσδήποτε αν πάρουμε το χάρτη και δούμε το θέμα γεωγραφικά –το λέω, γιατί το έκανα και εγώ ο ίδιος για τη δική μου εκλογική περιφέρεια- θα διαπιστώσουμε ότι η αναστολή λειτουργίας παραρτημάτων του ΙΚΑ οπωσδήποτε συνεπάγεται κάποια καταταλαιπώρηση των πολιτών, οι οποίοι μέχρι πρότινος είχαν μεγαλύτερη εγγύτητα σε κάποιο παράρτημα, τώρα δεν την έχουν και πρέπει να πάνε στο κεντρικό.

Όμως, αυτό αποφεύγεται ή θα αποφευγόταν, εάν στη νέα προτεινόμενη δομή του ΙΚΑ αντικατασταθούν τα παραρτήματα από κάποια γραφεία εξυπηρέτησης ασφαλισμένων, τα οποία βάσει εξουσιοδότησης αρμοδιοτήτων, θα μπορούν να κάνουν τις περισσότερες ή σχεδόν όλες τις δουλειές, όπως μέχρι πρότινος έκαναν τα παραρτήματα.

Αυτό συμβαίνει και εδώ. Εδώ αποφασίστηκε όντως η αναστολή λειτουργίας των παραρτημάτων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Μολάων και Γυθείου και η μεταφορά αρμοδιοτήτων επί της ασφαλιστικής τους περιοχής στο τοπικό υποκατάστημα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Σπάρτης. Για να διασφαλιστεί η συνέχιση της εξυπηρέτησης των συναλλασσομένων από την αναστολή αυτή, απλούστατα αποφασίστηκε η σύσταση μη αυτοτελών γραφείων κοινωνικής ασφάλισης στο Γύθειο και στους Μολάους. Επομένως, τα παραρτήματα μετατρέπονται στην ουσία σε μη αυτοτελή γραφεία κοινωνικής ασφάλισης. Το θέμα είναι τι κάνουν αυτά τα μη αυτοτελή γραφεία κοινωνικής ασφάλισης. Η απάντηση είναι ότι κάνουν τις περισσότερες δουλειές, το 99% των εργασιών που έκαναν μέχρι πρότινος τα παραρτήματα, δηλαδή μόνο ελέγχους επί των ασφαλιστικών εισφορών. Καταμέτρηση ενσήμων δηλαδή δεν μπορούν να κάνουν. Αυτά πρέπει να πάνε στα κεντρικά. Όλες τις άλλες εργασίες που έκανε ένα παράρτημα γραφείου ΙΚΑ, εξακολουθούν να τις κάνουν και μάλιστα υπάρχει και σαφής διαχωρισμός, κατανομή των εργασιών αυτών σε εργασίες που γίνονται χειρόγραφα ή από το διαδίκτυο. Θα πω λίγα περισσότερα πράγματα επί αυτού, για να δια φωτίσω τη συζήτηση, στη δευτερολογία μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Δαβάκης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σε μια χρονική περίοδο που η αναστολή λειτουργίας της ΕΡΤ με τα πολλά αμαρτωλά φαινόμενα μας συνέχει όλους, τέτοιες περιπτώσεις, όπως αυτές που αναλύετε και αναλύω, φαντάζουν ίσως ως «παρωυχιδες». Όμως, πολλές φορές –τις περισσότερες μάλλον φορές- τα μικρά συνθέτουν και τα μεγάλα.

Είπατε για το χάρτη της ελληνικής περιφέρειας. Αν αντιστρέψουμε το χάρτη της χώρας, η περίπτωση της Νεάπολης Βοιών που είναι μια εξειδικευμένη, ειδική περίπτωση, όπου μέχρι πρότινος για είκοσι πέντε χρόνια λειτουργούσε παράρτημα του ΙΚΑ, ή η περίπτωση των Μολάων ή του Γυθείου, είναι περιπτώσεις τις οποίες πραγματικά πρέπει να τις δούμε με ιδιαίτερη προσοχή, όπως με ιδιαίτερη προσοχή, φυσικά, πρέπει να δούμε και όλες τις αντίστοιχες περιπτώσεις της ελληνικής περιφέρειας. Οι πολίτες αυτήν την περίοδο που σκέπτονται να χρησιμοποιήσουν πλέον το αυτοκίνητο και παίρνουν τη συγκοινωνία ή και δεν μπορούν πλέον να πάρουν ούτε τη συγκοινωνία, θα έπρεπε τέτοιου είδους υπηρεσίες με τις οποίες συναλλάσσονταν μέχρι πρότινος, να τις έχουμε πιο κοντά τους, με το χαμηλότερο κόστος.

Και υπάρχει σήμερα χαμηλότερο λειτουργικό κόστος, όταν οι ίδιοι δημάρχοι περιοχών προσφέρουν χώρους για να λειτουργήσουν αυτές οι υπηρεσίες.

Όσον αφορά τις αρμοδιότητες, θέλω να πιστεύω ότι πρέπει –και αυτό το λέω προς εσάς και νομίζω ότι θα γίνει- να συνεχίσουν να λειτουργούν με τις ίδιες αρμοδιότητες. Μην παρουσιαστεί αυτό που συνέβη με τις εφορίες όπου έχουν ελάχιστες αρμοδιότητες τα γραφεία των εφοριών τα οποία πλέον λειτουργούν στις

περιφέρειες.

Επίσης, από 1^{ης} Ιουλίου αναστέλλεται η λειτουργία των αντιστοιχών παραρτημάτων του ΙΚΑ του Γυθείου και των Μολάων και πρέπει από 1^{ης} Ιουλίου να αρχίσει η λειτουργία των γραφείων κοινωνικής ασφάλισης. Θα αρχίσει, κύριε Υπουργέ, ή θα έχουμε το φαινόμενο να μεταφέρονται τα αρχεία στη Σπάρτη και να ξαναγυρνάνε πίσω όταν δείξει το γνωστό αγκυλωτικό γραφειοκρατικό σύστημα της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης και των κεντρικών, αν θέλετε, υπηρεσιών να λειτουργεί; Είναι ζητήματα που πρέπει να μας κάνουν να είμαστε πιο προσεκτικοί, για να μην έχουμε την ίδια επανάληψη με την περίπτωση των ΔΟΥ, που όλους τους συναδέλφους όλων των πτερύγων μάς απασχόλησαν.

Θέλω να ξέρετε ότι αυτά τα οποία η πολιτική ηγεσία, την οποία στηρίζουμε αλλά και οι επιμέρους ηγεσίες, όπως οι διοικήσεις των ΙΚΑ, επαγγέλλονται περί ορθολογικού συστήματος, περί καλύτερης οργάνωσης, περί μηχανοργάνωσης κ.λπ., είναι καλά. Όμως, στην περίπτωση αυτή –και μιλώ σε έναν Υπουργό, αλλά και Βουλευτή της ελληνικής περιφέρειας, δεν μιλώ σε συνάδελφο αστικού κέντρου- δεν ενώνουμε το ΙΚΑ Καλλιθέας με το ΙΚΑ Συντάγματος. Αυτήν τη στιγμή αναστέλλουμε λειτουργίες κομβικών φορέων όπου συναλλάσσονται επιχειρήσεις. Υπάρχουν πολίτες που είχαν κοντά αυτήν την υπηρεσία και μάλιστα σε τέτοιες περιόδους όπου ζούμε όλοι, την αποτύπωση αυτής της πίερας και της αγανάκτησης εμείς οι Βουλευτές της ελληνικής περιφέρειας την εισπράττουμε γιατί έχουμε άμεση επαφή, δεν έχουμε επαφή μέσω των τηλεοπτικών καναλιών. Άρα, πρέπει αυτές οι χρονικές γέφυρες να μην δείξουν το κενό τους πάλι, όπως έγινε με τις εφορίες. Από 1^η Ιουλίου 2013 που θα λειτουργεί, όπως εξαγγέλλθηκε, το Γραφείο Κοινωνικής Ασφάλισης Γυθείου και Μολάων, θα υπάρχει αυτή η αίσθηση του κενού; Θέλω να πιστεύω ότι δεν πρέπει να υπάρχει.

Επίσης, όσοι υπάλληλοι θέλουν να παραμείνουν σε αυτά τα γραφεία, πρέπει να παραμείνουν. Δεν μπορεί να παίρνουν το ΚΤΕΛ για να πάνε στη Σπάρτη –ξέρει και ο κ. Γρηγοράκος- μιάμιση με δυο ώρες και να γυρνάνε το βράδυ στο σπίτι τους.

Πείτε στον κ. Σπυρόπουλο, το Διοικητή του ΙΚΑ, ο οποίος ήταν διοικητής και στο παρελθόν, να δει αυτά τα πράγματα. Όπως είναι το ΙΚΑ των Μολάων και του Γυθείου είναι όλα τα καταργούμενα γραφεία ή παραρτήματα ΙΚΑ όλης της ελληνικής περιφέρειας. Μη συνεχίζουμε να σταυρώνουμε τον ελληνικό λαό, όσον αφορά αυτές τις διαδικασίες. Έστω να απαλύνουμε αυτήν την πικρία, αυτή τη μαύρη πραγματικότητα την οποία αντιμετωπίζει κάθε μέρα. Και ξέρετε και ξέρω τι λέω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, δεν με βρίσκειτε αντίθετο σε όλα αυτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Παραβιάζω ανοιχτές θύρες, το ξέρω. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας):** Διακηρύττω σε κάθε τόνο απ' αυτό το Βήμα ότι στη χώρα πρέπει να επικρατήσει ηρεμία προκειμένου να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε και να βγάλουμε σε πέρας τη δύσκολη δουλειά που έχουμε μπροστά μας. Αλλιώς δεν γίνεται. Είναι απλό.

Για να επικρατήσει, όμως, η ηρεμία στη χώρα από εμάς τους «κορυφαίους» μέχρι τη βάση της κοινωνίας, θα πρέπει να κάνουμε και ό,τι μπορούμε για να απαλείψουμε τις εστίες εκνευρισμού, ιδίως τις εστίες που προσθέτουν πρόσθετο εκνευρισμό αυτήν την ώρα σε πολίτες οι οποίοι, ήδη, αισθάνονται ότι έχουν υποστεί πολλά. Επομένως, με κάθε τρόπο πρέπει να αποφύγουμε κάθε αφορμή να εντείνεται η καταταλαιπώρηση του πολίτη σε όλο το φάσμα των υπηρεσιών που προέρχονται από τη Δημόσια Διοίκηση, κάτι που είναι πολύ δύσκολο αυτές τις ημέρες, με δεδομένες και τις διαθέσεις πολλές φορές αυτής της Δημόσιας Διοίκησης που καλείται να εξυπηρετήσει τους πολίτες.

Το ίδιο ισχύει και στο πλαίσιο της οργανωτικής αναδιάρθρωσης της δομής του ΙΚΑ. Είπατε για τις εφορίες. Βεβαίως, η γεωγραφία από μόνη της δεν λύνει θέματα.

Αυτήν τη στιγμή χειρίζομαι το ζήτημα κατάργησης μιας νησιωτικής ΔΟΥ στη βόρεια Ελλάδα. Μα, οι αποστάσεις δεν μετρώνται με τα χιλιόμετρα. Δεν είναι μία ευθεία γραμμή που συνδέει το σημείο άλφα με το σημείο βήτα όταν έχουμε να κάνουμε με μετακινήσεις εντός του νησιού, αναμονή για να περάσεις απέναντι στη στεριά, πρόσθετη μετακίνηση στη στεριά. Είναι πολλά θέματα που η κεντρική, αν θέλετε η σχεδιαστική δομή δεν λαμβάνει υπ' όψιν, προκειμένου να οργανώσει περιφερειακά την κατάσταση.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, οφείλω να είμαι πιο συγκεκριμένος σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα και να σας πω τα εξής: Ναι, έτσι είναι, όπως τα λέτε. Πρέπει να αποφευχθεί η καταλαλιπώρηση του πολίτη. Έχουν δοθεί οι οδηγίες στην υπηρεσία προκειμένου η μετάβαση να γίνει κατά τον ομαλότερο δυνατό τρόπο. Δεν ξέρω κατά πόσο αυτό θα καταστεί εφικτό, αλλά οι οδηγίες έχουν δοθεί τουλάχιστον από την πολιτική ηγεσία.

Όσον αφορά το προσωπικό, δεν υπάρχει μεταβολή. Το ίδιο προσωπικό που μέχρι πρότινος υπηρετούσε στα παραρτήματα ΙΚΑ στο Γύθειο και στους Μολάους, εξακολουθεί να εργάζεται και στα μη αυτοτελή γραφεία κοινωνικής ασφάλισης αυτών των δύο πόλεων. Επομένως, ως προς το προσωπικό δεν υπάρχει κανένα θέμα.

Οι εργασίες, όπως σας είπα, οι οποίες θα εκτελούνται από τα γραφεία κοινωνικής ασφάλισης, εκτείνονται σε όλους τους τομείς αρμοδιότητας του ΙΚΑ ETAM και έχουν ήδη καθοριστεί από το Μάρτιο με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ.

Θα σας συμβούλευα να πάρετε στα χέρια σας αυτό το ΦΕΚ που περιγράφει επακριβώς το τι κάνει σε επίπεδο εργασιών κάθε γραφείο κοινωνικής ασφάλισης και να το διοχετεύσετε στις δομές της εκλογικής σας περιφέρειας –και στη Σπάρτη και στο Γύθειο και στο Μολάους– ώστε να ξέρουν επακριβώς. Διότι κι εκεί έχω εντοπίσει –από τη μικρή μου εμπειρία– πρόβλημα. Δεν ξέρουν, δηλαδή, οι υπάλληλοι του κάθε γραφείου τι μπορούν και τι δεν μπορούν να κάνουν. Περιγράφονται επακριβώς όλες αυτές οι εργασίες, διαιρούνται σε εργασίες που αφορούν τομέα μη τρώου, τομέα εσόδων, τομέα παροχών ασθενείας και τομέα συντάξεων. Χωρίζονται σε δύο γενικές κατηγορίες: Αυτές που γίνονται χειρογράφως και αυτές που μπορούν να γίνουν μέσω διαδικτύου. Και απαριθμούνται επακριβώς αρκετές δεκάδες εργασιών προκειμένου να ξέρουν όλοι τι κάνουν και τι δεν κάνουν.

Σας είπα στην πρωτολογία ένα πολύ βασικό διαχωρισμό, ότι, δηλαδή, δεν μπορούν να μετράνε ένσημα προκειμένου να υπολογίσουν ασφαλιστικές εισφορές τα γραφεία κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό το κάνει μόνο το κεντρικό. Αλλά, από εκεί και πέρα, ούτε λίγο ούτε πολύ, κάνουν όλα τα άλλα.

Επομένως, με αυτόν το σχεδιασμό, εφόσον λειτουργήσει και στην πράξη –μεγάλο «εφόσον», μεγάλο «αν»– νομίζω ότι θα αποφευχθούν, να το πω έτσι, μεταβατικά διαστήματα εξάρσης στην καταλαλιπώρηση του πολίτη που έρχεται να εξυπηρετηθεί.

Εμείς, αυτό προσπαθούμε να κάνουμε. Ξεκινάμε από την αρχή, προσδιορίζοντας επακριβώς τις αρμοδιότητες και ανημερώνοντας. Από εκεί και πέρα, νομίζω ότι αν και οι υπάλληλοι που υπηρετούν σε κάθε θέση –όχι μόνο στο ΙΚΑ, αλλά σε κάθε πεδίο της Δημόσιας Διοίκησης– αντιληφθούν ότι πρέπει να λειτουργήσουν σωστά, ενσυνείδητα, υπεύθυνα και προσαρμοστούν προς αυτά που τους ζητούνται, δηλαδή, με άλλα λόγια, αν καθίσουν οι υπάλληλοι του γραφείου κοινωνικής ασφάλισης Γυθείου και Μολάων και δουν τι ακριβώς μπορούν να κάνουν και τι προσδιορίζεται ως αρμοδιότητα από την απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ, τότε νομίζω ότι θα γίνει καλή δουλειά και θα αποφευχθούν σημεία καταλαλιπώρησης.

Εμείς κάναμε το σχεδιασμό μας. Έχει μια ορισμένη λογική. Νομίζω ότι προβλέπει ομαλή μετάβαση. Και νομίζω ότι αν ικανοποιηθούν οι προϋποθέσεις που έθεσα, τότε όλα θα πάνε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Προχωρούμε στην έκτη με αριθμό 1535/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Επικρατείας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Σπυρίδωνος Λυκούδη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των φωτοειδησεογράφων.

Το λόγο έχει ο κ. Λυκούδης για δύο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτηση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι και εσείς καλά γνωρίζετε και όλοι γνωρίζουμε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που έχει το επάγγελμα των φωτοειδησεογράφων, των φωτορεπόρτερς και τη σοβαρότητα του επαγγέλματός τους.

Νομίζω ότι ξέρουμε όλοι πάρα πολύ καλά ότι σε πολλές στιγμές της Ιστορίας τα πράγματα θα είχαν γραφτεί διαφορετικά αν δεν υπήρχε φωτογραφία. Μια φωτογραφία ενός μικρού κοριτσιού καμένου από τις βόμβες ναπάλμ στο Βιετνάμ, περίπου άλλαξε την πορεία των εξελίξεων και την πορεία του πολέμου, βγάζοντας εκατομμύρια ανθρώπους της δύσης στους δρόμους.

Οι φωτορεπόρτερς έχουν ιδιαιτερότητα και νομίζω ότι χρήζουν και μιας ιδιαίτερης αντιμετώπισης από πλευράς πολιτείας. Την έχουν αυτήν την ιδιαίτερη αντιμετώπιση; Νομίζω, όχι.

Κύριε Υπουργέ, η τιμή της δημοσιευμένης φωτογραφίας εικοσένα χρόνια δεν έχει αλλάξει καθόλου. Η απουσία κανονιστικού και νομικού πλαισίου για τη φωτογραφία στο διαδίκτυο και στον ηλεκτρονικό τύπο είναι παρούσα. Και η υπαγωγή στις διατάξεις του ν. 2121/1993 και σε όποια άλλη ρύθμιση ισχύει για κάθε άλλου είδους πνευματική ιδιοκτησία, δεν ακουμπάει τους φωτορεπόρτερς.

Πολύ μεγάλο είναι, επίσης, το πρόβλημα με το ύψος των ασφαλιστικών τους εισφορών, καθώς ο κλάδος τους έχει εξαιρεθεί από τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών αναδρομικά, μετά τις διατάξεις του ν. 4046/2012 και από την εξαγορά χρόνων προϋπηρεσίας. Εκτός δε, όλων των άλλων, δεν έχουν τη δυνατότητα αυτασφάλισης προαιρετικά, προκειμένου να διασφαλίσουν τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα όταν μείνουν άνεργοι.

Με δεδομένα αυτά τα προβλήματα και –επαναλαμβάνω– με δεδομένη την ιδιαιτερότητα και τη σοβαρότητα του επαγγέλματος που ακούν θέλω να ρωτήσω: Υπάρχει καμμία πρόθεση ενασχόλησης με αυτά τα προβλήματα; Είναι στη σκέψη του Υπουργείου, ενδεχομένως με συναρμόδιους Υπουργούς, να γίνει μία συνάντηση και μία σύσκεψη για να αντιμετωπιστεί το μέγεθος αυτών των προβλημάτων;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, ευχαριστώ για μία πολύ εξειδικευμένη και στοχευμένη ερώτηση. Άλλωστε, το κάνετε αυτό με συνέπεια.

Απλά θα ήθελα να σας πω ότι, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορώ να απαντήσω για τα συνολικότερα θέματα που ευλόγως θίγεται. Για παράδειγμα, το κανονιστικό πλαίσιο για τη φωτογραφία οπωσδήποτε δεν είναι δικής μας αρμοδιότητας για να το συζητήσουμε. Από εκεί και πέρα όμως...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Έπρεπε κάποιον Υπουργό να επιλέξω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Σωστό. Απλά νομίζω ότι αυτό το θέμα πρέπει να προταθεί στον αρμόδιο Υπουργό Επικρατείας για να ξεκινήσει αυτή η συζήτηση, δεδομένου ότι όντως, αν λάβουμε υπ' όψιν ότι το κανονιστικό πλαίσιο που ρυθμίζει, ως πούμε, την ασφαλιστική κατάσταση των φωτορεπόρτερς είναι του 1980, προκύπτει εύλογη αιτία, να το επανεξετάσουμε για να το προσαρμόσουμε και στις παρούσες συνθήκες. Διότι έχουν αλλάξει πάρα πολλά από το 1980 όσον αφορά τις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες.

Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, σπεύδω να απαντήσω επάνω στα ασφαλιστικά ζητήματα. Σας λέω ότι βάσει υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών για τους φωτορεπόρτερς προβλέπονται τρεις ασφαλιστικές κατηγορίες, εκ των οποίων η πρώτη είναι υποχρεωτική. Οι ασφαλισμένοι έχουν τη δυνατότητα να ενταχθούν προαιρετικά στη δεύτερη ή στην τρίτη ασφαλιστική κατηγορία αφού παραμείνουν τουλάχιστον πέντε χρόνια στην αμέσως προηγούμενη.

Επίσης, η μηνιαία εισφορά ασφαλισμένου, σύμφωνα με το νο-

μοθετικό πλαίσιο του 1980, π.δ. 419/1980, ανέρχεται σε ποσοστό 10% επί του ποσού της ασφαλιστικής κατηγορίας στην οποία υπάγεται. Σε απλά ελληνικά και μαθηματικά θα έλεγα ότι αυτό το 10% αντιστοιχεί σε ποσό 224,75 ευρώ το μήνα. Τόσα πρέπει να πληρώνει ο ασφαλισμένος σε αυτή την κατηγορία. Είναι αρκετά χρήματα οπωσδήποτε, δεδομένης και της κατάστασης, δεδομένων και των συνθηκών.

Από και πέρα, για να σας δώσω μια ιδέα πώς γίνεται ο υπολογισμός, το ποσό της πρώτης κατηγορίας αντιστοιχεί στο πεντηκονταπλάσιο ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, το οποίο αντιστοιχεί σε 33,57 ευρώ, της δεύτερης κατηγορίας αντιστοιχεί στο εξηνταπενταπλάσιο και της τρίτης στο εβδομηνταπενταπλάσιο.

Από και πέρα, για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνεται υπ' όψιν το 80% του ποσού της ασφαλιστικής κατηγορίας στην οποία υπάγεται ο ασφαλισμένος φωτορεπόρτερ. Για τις ασφαλιστικές εισφορές λαμβάνεται υπ' όψιν το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ίσχυε κατά την 31-12-2011.

Επομένως, αν δεν είχε ληφθεί μέριμνα με ειδική νομοθετική παρέμβαση -το άρθρο 138 του ν. 4052/2012- γι' αυτό το θέμα, να λαμβάνεται, δηλαδή, υπ' όψιν το ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη προκειμένου να υπολογιστεί το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών, όπως καταλαβαίνετε τα ποσά των συντάξεων που θα λάμβαναν οι φωτοειδησιογράφοι θα ήταν ακόμα πιο μειωμένα. Θεωρώ ότι αυτό είναι θετική ασφαλιστική ρύθμιση.

Από και πέρα, όσον αφορά τη δυνατότητα αναγνώρισης και εξαγοράς πλασματικών χρόνων ασφάλισης, αυτή υπάρχει. Οι αναγνωριζόμενοι χρόνοι ανέρχονται από τέσσερα ως επτά έτη, ανάλογα με το έτος που ο ασφαλισμένος θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Οι σχετικές διατάξεις καταλαμβάνουν στο πεδίο εφαρμογής τους το σύνολο των ασφαλισμένων, επομένως και τους φωτοειδησιογράφους, ανεξαρτήτως ασφαλιστικού φορέα. Μπορούν, λοιπόν, και οι φωτορεπόρτερ να προχωρήσουν και να ζητήσουν αναγνώριση και εξαγορά πλασματικών χρόνων ασφάλισης.

Θα ήθελα να αφήσω και κάποια πράγματα για τη δευτερολογία μου. Οπωσδήποτε, πάντως, υπάρχουν ζητήματα που πρέπει να ξαναδούμε, σε συνδυασμό και σε συνέργια με το αρμόδιο Υπουργείο, προκειμένου να ρυθμιστεί συνολικά το πεδίο εργασιακής και ασφαλιστικής πραγματικότητας αυτού του κλάδου που, όπως και οι περισσότεροι κλάδοι άλλωστε, δοκιμάζεται σε αυτές τις συνθήκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγίτηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4^ο Δημοτικό Σχολείο Χαϊδαρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Λυκούδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θέλω να αναγνωρίσω -όπως είπα και πριν- ότι η ιδιαιτερότητα του επαγγέλματος δημιούργησε και ιδιαιτερότητα στη δική μου ερώτηση. Αναγνωρίζω, δηλαδή, ότι υπάρχουν πολλά θέματα από αυτά που έθεσα, θέλουν απαντήσεις από συναρμόδια Υπουργεία.

Κατ' αρχάς, πρέπει να σας πω ότι απευθύνθηκα στον κ. Σταμάτη, ο οποίος μου είπε το εξής: «Επειδή είναι πολλά και διάφορα τα θέματα, το καλύτερο θα ήταν να απευθυνθείτε στο Υπουργείο στο οποίο αναφέρονται τα περισσότερα από αυτά που θίγεται.» Γι' αυτό κάνουμε και αυτή την κουβέντα.

Σας ευχαριστώ πολύ για τα στοιχεία που μου αναφέρετε, διότι είναι και ενδιαφέροντα και αρκετά. Κατά τη γνώμη μου είναι περισσότερα από όσα ανέμενα. Επίσης, θα με βοηθήσουν για να δω πώς μπορούμε να κάνουμε -αργότερα, όχι τώρα βέβαια- μια συνεννόηση για την επίλυση αυτών των θεμάτων.

Νομίζω ότι αυτό που έχει σημασία είναι να δούμε -το λέω άλλη μια φορά- τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κλάδου αυτών των επαγγελματιών. Ειδικά τώρα, που υπάρχει και μια ιδιότυπη απε-

λευθέρωση του χώρου των ιστότοπων, των ιστοσελίδων και του διαδικτύου, υπάρχουν θέματα που παρεμβαίνουν ακόμη περισσότερο στη δική τους δουλειά και μάλιστα με έναν τελείως άναρχο τρόπο. Δεν υπάρχει κανένας κανόνας που να διέπει τη δική τους σχέση με το χώρο του διαδικτύου. Και το θέμα δεν είναι να εμποδιστεί η λειτουργία του διαδικτύου, αλλά το πώς θα μπορούσαν οι επαγγελματίες φωτοειδησιογράφοι να μην αισθάνονται όχι μόνο οι αποβεβλημένοι αυτού του χώρου, αλλά και αφόρητα πιεσμένοι σε οικονομικό πεδίο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι ένα σύνολο προβλημάτων, κύριε Υπουργέ, τα οποία αν τα δούμε με ενδιαφέρον θα έχουμε αποτελέσματα.

Λέω ξανά ότι αν τα ενδιαφέροντα στοιχεία που μας δώσατε δεν μείνουν μόνο στο επίπεδο μιας υποχρεωτικής ενημέρωσης που κάνει ο Υπουργός στον ερωτώντα Βουλευτή, αλλά μείνουν μέσα σε ένα πλαίσιο ιδιαίτερου ενδιαφέροντος του Υπουργείου για το θέμα, νομίζω ότι πολλά πράγματα μπορεί να προχωρήσουν. Αυτό, βέβαια, θα συμβεί υπό την προϋπόθεση ότι θα έχετε -νομίζω ότι την έχετε- την πολιτική και κοινωνική ευαισθησία να καλέσετε εκπροσώπους από το χώρο και να κουβεντιάσετε και μαζί τους αυτά τα ζητήματα. Θα ενημερωθείτε πολύ καλύτερα πάνω σε αυτά τα ζητήματα απ' ό,τι με τη δική μου ερώτηση.

Για δεύτερη φορά σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ξέρετε, κύριε συνάδελφε, ότι αυτός ο χώρος δεν έχει αναγγελθεί δια του συνδικαλιστικού του οργάνου στο Υπουργείο μας. Σίγουρα άλλοι το έχουν κάνει με πολύ πιο εντατικό τρόπο. Αυτό δημιουργεί και μία στρέβλωση, όσον αφορά το δικό μας πρόγραμμα ανταπόκρισης σε αιτήματα διαφόρων κλάδων. Επομένως, ναι, θα έπρεπε να οργανωθούν οι φωτορεπόρτερ με το συνδικαλιστικό τους όργανο βέβαια, και να έρθουν να χτυπήσουν την πόρτα μας για να συζητήσουμε και τα δικά τους προβλήματα. Ίσως από αυτό το Βήμα να μπορούσε να εκληφθεί και σαν μια παρότρυνση.

Σε κάθε περίπτωση, όντως η εικόνα, ιδιαίτερα στις μέρες που διανύουμε, πρέπει να έχει τη δική της υπόσταση ως μέσο μετάδοσης πληροφορίας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό και δεν πρέπει να εκλείψει. Εδώ συμφωνούμε.

Επίσης, συμφωνήσαμε νομίζω μέσα από τη συζήτηση, ότι σε σχέση με άλλα ζητήματα ρύθμισης της οικονομικής, εργασιακής, επαγγελματικής τους κατάστασης, το ασφαλιστικό κομμάτι των φωτορεπόρτερ είναι αρκετά ρυθμισμένο. Ενδεχομένως να χρειάζεται κάποιες βελτιώσεις, κάποιες αναβαθμίσεις, κάποιες ανανεώσεις σύμφωνα και με την υπάρχουσα πραγματικότητα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, είναι πολύ πιο ρυθμισμένο από τα υπόλοιπα ζητήματα τα οποία είναι κυριολεκτικά στον αέρα, ιδίως με την είσοδο και του διαδικτύου ως φορέα μετάδοσης εικόνων, και μάλιστα εντελώς ελεύθερο ή αρρυθμιστο ή ανεξέλεγκτο φορέα μετάδοσης εικόνων.

Σε κάθε περίπτωση, συμφωνούμε ότι αυτά εντάσσονται στα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πνευματική ιδιοκτησία. Νομίζω ότι από εκεί πρέπει να ξεκινήσει και η προσπάθεια ρύθμισής τους και, βέβαια, από το αρμόδιο Υπουργείο που ρυθμίζει ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Εγώ απλά θέλω να συμπληρώσω ότι οι νέοι ασφαλισμένοι, δηλαδή οι υπαχθέντες στην ασφάλιση μετά το 1993, του Τομέα Ασφάλισης Φωτοειδησιογράφων και Εικονοληπτών του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, του ασφαλιστικού αυτού ταμείου, σε περίπτωση διακοπής του επαγγέλματος και κατ' επέκταση της υποχρεωτικής ασφάλισής τους, μπορούν να ζητήσουν τη συνέχιση της ασφάλισής τους προαιρετικά. Υπάρχει αυτή η δυνατότητα, με ειδικούς όρους, βέβαια, και προϋποθέσεις. Δηλαδή, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει την υποχρεωτική ασφάλιση -χίλιες πεντακόσιες ημέρες εργασίας τουλάχιστον- από τις οποίες οι τριακόσιες μέρες είναι εντός τελευταίας πενταετίας πριν την υποβολή της αίτησης και εφόσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης.

Σε ό,τι αφορά τους παλιότερους ασφαλισμένους, δεν παρέχεται αυτή η δυνατότητα. Υπάρχει νομοθετικό κενό. Να, ένα σημείο

που χρήζει αντιμετώπισης. Και προκειμένου και οι παλιοί ασφαλισμένοι του τομέα φωτοειδησεογράφων να μπορούν να συμπληρώσουν τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης για τη συνταξιοδότησή τους, μπορεί να μπει μία σχετική προσθήκη στο καταστατικό του οικείου τομέα. Να, ένα σημείο, δηλαδή, στο οποίο θα μπορούσαμε να έλθουμε και να εισφέρουμε.

Σε κάθε περίπτωση, νομίζω ότι υπάρχουν θέματα που μπορούν να ρυθμιστούν. Θα σας συμβούλευα, όμως, εντελώς φιλικά στο κάτω-κάτω, αν θέλετε, η προσπάθεια αυτή να γίνει με επισπεύδον το σχετικό, το αρμόδιο Υπουργείο και προφανώς, από εκεί να ξεκινήσετε εσείς, προκειμένου να προκύψει και να έλθει και εδώ μέσα η σχετική συζήτηση για να ρυθμιστούν όλα αυτά τα ζητήματα, που οπωσδήποτε πρέπει να ρυθμιστούν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η τέταρτη με αριθμό 1534/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Παναγιώτη Καμμένου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την υπόθεση «SIEMENS» και τα οικονομικά ζητήματα του ΠΑΣΟΚ, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η έβδομη με αριθμό 1540/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της Εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Ακολουθεί η τρίτη με αριθμό 1530/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αρκαδίας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την πιθανή μεταφορά του Κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων από το Υπουργείο Εξωτερικών στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

Ο κ. Κωνσταντινόπουλος έχει το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτηση.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είναι μία ερώτηση εξειδικευμένη. Και για να καταλάβουν και αυτοί που μας παρακολουθούν –αν μας παρακολουθούν κάποιοι- η ερώτησή μας έχει να κάνει με την πιθανή μεταφορά του Κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων από το Υπουργείο Εξωτερικών στο Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων.

Το 2002 το ΠΑΣΟΚ, με δική του πρωτοβουλία και ομόφωνα η Βουλή, αλλά και ο επιχειρηματικός κόσμος, ψήφισε οι αρμοδιότητες από το τότε Υπουργείο Οικονομικών να έλθουν στο Υπουργείο Εξωτερικών. Αυτή η μεταρρύθμιση σταδιακά μετά το 2007 άρχισε να αποδομείται. Και τώρα τελευταία, λίγους μήνες πριν –και η προηγούμενη κυβέρνηση και αυτή η Κυβέρνηση το έχει, οι Υπουργοί μάλλον των κυβερνήσεων- κάθε φορά που οι Υπουργοί έχουν μία ανάγκη ή έχουν μία ιδέα τη βαπτίζουν «μνημονιακή» για να τη φέρουν εδώ και να μας πουν ότι πρέπει να την ψηφίσουμε.

Δυστυχώς, όμως, γι' αυτούς, ακόμα και οι Ολλανδοί σύμβουλοι στην τελική τους έκθεση λένε ότι αυτή η υπηρεσία πρέπει να ενισχυθεί στο Υπουργείο Εξωτερικών. Άρα, ούτε μνημονιακή υποχρέωσή μας είναι.

Αν σε αυτό το νέο μοντέλο που λέμε όλοι ότι η χώρα αλλάζει –θέλουμε να αλλάξουμε το παραγωγικό μοντέλο, να μπορέσουμε να κάνουμε στροφή της οικονομίας, να υπάρχει εξωστρέφεια, βελτίωση της ανταγωνιστικότητας- δεν υπάρχει αυτός ο κλάδος στο Υπουργείο Εξωτερικών, με ποιον τρόπο θα βοηθήσουμε τη χώρα μας;

Γι' αυτό θα ήθελα να ρωτήσω ποια είναι η θέση του Υπουργείου Εξωτερικών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Δημήτριος Κούρκουλας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ερώτηση του κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου δεν είναι μόνο επίκαιρη, είναι και κρίσιμη.

Πράγματι, εμείς στο Υπουργείο Εξωτερικών πιστεύουμε ότι η οικονομική διπλωματία αποτελεί βασική προτεραιότητα της κυβερνητικής πολιτικής για δύο βασικούς λόγους:

Πρώτον, κανείς δεν μπορεί σήμερα ούτε καν να διανοηθεί ότι μπορεί μία χώρα να ασκεί αποτελεσματική εξωτερική πολιτική χωρίς να υπάρχει στενή σχέση –θα έλεγα όσμωση- μεταξύ της οικονομικής πολιτικής και της οικονομικής διπλωματίας με την εξωτερική πολιτική. Κάθε πρέσβης, κάθε διπλωμάτης, κάθε εκπρόσωπος της χώρας πρέπει να γνωρίζει και να κατέχει τα θέματα τα οικονομικά εξίσου καλά και εξίσου σε βάθος όπως και τα παραδοσιακά εθνικά θέματα.

Δεύτερος λόγος, για τον οποίο για την Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εξωτερικών η οικονομική διπλωματία αποτελεί βασική προτεραιότητα είναι ότι η βαθιά οικονομική κρίση, την οποία διέρχεται η χώρα μας, καθιστά την οικονομική διπλωματία βασική προτεραιότητα της στρατηγικής εξόδου από την κρίση.

Έχει γίνει πλέον αντιληπτό από όλους ότι ο δρόμος της εξόδου από την κρίση περνάει από την αύξηση των εξαγωγών, από την ενίσχυση του τομέα των διεθνώς εμπορεύσιμων αγαθών και από τη δυναμική παρουσία των ελληνικών προϊόντων στις αγορές του εξωτερικού και βεβαίως και από την προσέλκυση επενδύσεων.

Η κινητήριος δύναμη της ελληνικής οικονομίας τα επόμενα χρόνια θα είναι η εξωτερική κατανάλωση και όχι η εσωτερική. Έχω πει και παλαιότερα ότι η εξωστρέφεια αποτελεί πλέον πατριωτικό καθήκον. Καμμία οικονομική απόφαση δεν λαμβάνεται σήμερα –είτε από τον ιδιωτικό είτε από το δημόσιο τομέα- χωρίς να λαμβάνονται υπ' όψιν πολιτικές παράμετροι.

Το Υπουργείο Εξωτερικών, λοιπόν, είναι, εκ φύσεως, η καρδιά, το κέντρο της οικονομικής διπλωματίας.

Ένα σημαντικό κομμάτι της οικονομικής διπλωματίας περνάει επίσης από τις Βρυξέλλες, από τα ευρωπαϊκά Όργανα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα και εκεί, σε ευρωπαϊκά ζητήματα, το Υπουργείο Εξωτερικών έχει τη βασική ευθύνη της χάραξης της πολιτικής.

Παράλληλα, το Υπουργείο Εξωτερικών, όπως αναφέρθηκε στην ερώτηση, του κυρίου Βουλευτή, διαθέτει ένα σημαντικό εργαλείο, που είναι τα γραφεία Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων στις πρεσβείες μας, μέσω των οποίων έχουμε δημιουργήσει ένα πυκνό δίκτυο σε χώρες του εξωτερικού, με εμπορικό ενδιαφέρον για τους Έλληνες επιχειρηματίες. Χωρίς κόστος οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν άμεση πρόσβαση στις υπηρεσίες ενός εξειδικευμένου συμβούλου, ο οποίος είναι μόνιμα εγκατεστημένος στην περιοχή ενδιαφέροντός του. Ήδη οι ελληνικές επιχειρήσεις αξιοποιούν όλο και περισσότερο τις παρεχόμενες από τα γραφεία ΟΕΥ υπηρεσίες. Το 2012 καταγράφηκαν δεκαπέντε χιλιάδες τριακόσια αιτήματα έναντι έντεκα χιλιάδων το 2011, δηλαδή αύξηση 30%.

Σημειώνω, επίσης, με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι στο Υπουργείο Εξωτερικών μπορούμε να καταγράψουμε και το βαθμό ικανοποίησης από τις παρεχόμενες υπηρεσίες, αφού τα γραφεία ΟΕΥ είναι η μόνη υπηρεσία του ελληνικού δημοσίου που είναι πιστοποιημένη με το σύστημα ISO.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Με βάση, λοιπόν, αυτό το σύστημα, οι ελληνικές επιχειρήσεις είναι ικανοποιημένες κατά 95% από τις δωρεάν λαμβανόμενες υπηρεσίες από τα γραφεία ΟΕΥ.

Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εξωτερικών, λοιπόν, έχουν πλήρη συνείδηση της σημασίας της οικονομικής διπλωματίας –ιδίως στη σημερινή εποχή της κρίσης- και στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης του δημόσιου τομέα εξετάζει συνολικά το μοντέλο και τον τρόπο λειτουργίας των υπηρεσιών προώθησης της εξωστρέφειας από τη χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Υφυπουργέ, θα συνεχίσετε στη δευτερολογία σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ.

Θα επανέλθω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

Ορίστε, κ. Κωνσταντινίτου.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με προσοχή. Και κατάλαβα –θα μου το πείτε βέβαια και στη δευτερολογία σας– ότι εσείς στηρίζετε το αίτημα και την προσπάθεια των υπαλλήλων στα γραφεία Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων, οι οποίοι, σύμφωνα και με τα στοιχεία που μας δώσατε, κάνουν μία πολύ σοβαρή δουλειά, ώστε να παραμείνουν εκεί. Και όχι απλώς για να παραμείνουν, αλλά να μπορέσετε να διευρύνετε και να στηρίξετε περισσότερο τους Έλληνες επιχειρηματίες εξαγωγείς.

Ελπίζω να το κατάλαβα καλά.

Άκουσα πώς πρέπει να αξιολογούνται και πώς πρέπει να κρίνονται οι διπλωμάτες. Εύχομαι να γίνεται με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή με τη δουλειά τους. Θέλω να πιστεύω ότι σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να κινείται το Υπουργείο Εξωτερικών.

Θέλω να σας ρωτήσω κάτι τελευταίο: Αν μεταφέρουμε σε αυτή τη κρίσιμη στιγμή, λίγο πριν την Προεδρία –η οποία θέτει ως πρώτη προτεραιότητα το 2014 την ανάπτυξη, την απασχόληση και τη συνοχή– αυτόν τον κλάδο και ξεκινήσουμε πάλι από την αρχή, πώς θα μπορούσαμε να στηρίξουμε όλα αυτά που είπατε στην πρωτολογία σας;

Κύριε Υπουργέ, θέλω να ξέρετε ότι εμείς δεν μπορούμε να απεμπολήσουμε αυτήν την προσπάθεια. Μας ενδιαφέρει να στηρίξουμε όχι τους εργαζόμενους του Υπουργείου Εξωτερικών που μπορεί να πάνε στο Υπουργείο Ανάπτυξης, αλλά μας ενδιαφέρει και πιστεύουμε πάρα πολύ στην προσπάθεια που κάνουν και στηρίζουν τους Έλληνες εξαγωγείς. Πιστεύουμε ότι αυτός είναι ο μοναδικός δρόμος που θα φέρει ανταγωνιστικότητα και θα στηρίξει την προσπάθεια της χώρας.

Σας παρακαλούμε να μεταφέρετε και στην υπόλοιπη πολιτική ηγεσία ότι θα είμαστε εδώ και θα στηρίξουμε αυτήν την πρωτοβουλία μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Κούρκουλας, για τρία λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα σας απαντήσω ευθέως στο ερώτημά σας.

Δεν υπάρχει ένα μόνο μοντέλο οργάνωσης των διοικητικών υπηρεσιών που ασχολούνται με την εξωστρέφεια. Έχουμε μελετήσει κι έχουμε δει τι γίνεται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες έχουν επιτύχει σε αυτόν τον τομέα. Υπάρχουν διαφορετικά μοντέλα τα οποία πρέπει να μελετήσουμε αλλά και να προσαρμόσουμε στην ελληνική πραγματικότητα.

Όπως είπα και στην αρχή και το επαναλαμβάνω, στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης του δημόσιου τομέα, προσπαθούμε να βρούμε το βέλτιστο μοντέλο σύμφωνα με τα ελληνικά δεδομένα για την προώθηση της εξωστρέφειας.

Είναι γεγονός ότι υπάρχουν πάρα πολλοί φορείς που εμπλέκονται σε αυτήν τη διαδικασία. Αυτό είναι αναγκαίο και δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο. Υπάρχουν φορείς που ανήκουν σε διαφορετικά Υπουργεία, όπως στο Υπουργείο Ανάπτυξης, στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και στο Υπουργείο Τουρισμού.

Στόχος μας είναι να βρεθεί το βέλτιστο σχήμα για τον πιο αποδοτικό συντονισμό, για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας σε αυτό τον τομέα. Είμαστε σε συζητήσεις και σε αναζήτηση του μοντέλου. Είμαστε ανοιχτοί και λαμβάνουμε υπ' όψιν και τη δική σας παρέμβαση. Είμαστε σε συνεννόηση, επίσης και με τους ξένους εμπειρογνώμονες που διαθέτουν εμπειρία σε αυτό τον τομέα.

Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι η υποβοήθηση της εξωστρέφειας. Το ποιος φορέας θα έχει ποια αρμοδιότητα είναι κάτι που πρέπει να το δούμε. Νομίζω ότι πρέπει να υπάρξει ένας καλύτερος συντονισμός όλων των φορέων και των διαφόρων Υπουργείων που ασχολούνται με αυτό το θέμα. Ο προβληματισμός συνεχίζεται.

Πιστεύω ότι πολύ σύντομα, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τις δικές σας παρεμβάσεις αλλά και το διάλογο με τους επιχειρηματικούς φορείς –οι οποίοι ζουν καθημερινά αυτά τα πράγματα κι έχουν εμπειρία– θα καταλήξουμε σε μία πρόταση η οποία θα βελτιώνει ακόμη περισσότερο το σημερινό σύστημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Συνεχίζουμε με την δεύτερη με αριθμό 1538/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Καρδίτσας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Νικολάου Μιχαλάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις ελλείψεις ιατρικού προσωπικού στο Γενικό Νοσοκομείο Καρδίτσας.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαλάκης, για δύο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία από το 2009 έως σήμερα έχουν μειωθεί κατά 41,4%. Στα δημόσια νοσοκομεία λείπουν τουλάχιστον εξίμισι χιλιάδες γιατροί, καθώς από το 2010 αποχώρησαν δύο χιλιάδες γιατροί, ενώ μέσα στο 2013 αναμένεται να αποχωρήσουν τουλάχιστον χίλιο γιατροί ακόμη. Με τη μέθοδο αυτή, προσλαμβάνοντας δηλαδή επικουρικούς γιατρούς, δεν λύνεται το πρόβλημα στελέχωσης των νοσοκομείων, καθώς οι ελλείψεις είναι διαρκείς, με αποτέλεσμα να υπολειποντόν οι κλινικές, να υποβαθμίζεται η παροχή ιατρικών υπηρεσιών, καθώς οι επικουρικοί γιατροί θητεύουν για ένα και μόνο χρόνο στα νοσοκομεία.

Τη στρεβλή αυτή κατάσταση έχουν καταγγείλει και τα συνδικαλιστικά όργανα των γιατρών, όπως είναι η ΟΕΝΓΕ. Οι ανάγκες των νοσοκομείων σε προσωπικό έχουν αυξηθεί κυρίως λόγω της αυξημένης προσέλευσης του πληθυσμού και πιο πολύ ανασφάλιστων, άπορων, αδύναμων οικονομικά. Τα νοσοκομεία δυσκολεύονται να ανταποκριθούν, η ύφεση και η λιτότητα εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και της ακολουθούμενης πολιτικής των μνημονίων έχει οδηγήσει σε ραγδαία επιδείνωση των υπηρεσιών υγείας στην Ελλάδα, με γενικότερη συνέπεια για το επίπεδο της δημόσιας υγείας στη χώρα και τον πληθυσμό της.

Μια μικρή εικόνα αυτής της κατάστασης είναι και το Νοσοκομείο της Καρδίτσας, το οποίο πριν τέσσερις μήνες περίπου ομόφωνα ζήτησε επτά επικουρικούς ιατρούς για άμεση πρόσληψη. Τελικά, προσλήφθηκε ένας επικουρικός γιατρός στη Μονάδα Τεχνητού Νεφρού.

Ο τρόπος, κύριε Υπουργέ, που πολιτεύεστε αφήνει βάσιμες υπόνοιες για τη συγχώνευση των Νοσοκομείων Καρδίτσας και Τρικάλων και την κατάργηση μονάδων και κλινικών, απειλώντας τους δυο αυτούς νομούς –όπου περίπου υπάρχουν τριακόσιες χιλιάδες κάτοικοι– χωρίς επαρκή δημόσια υγειονομική κάλυψη, χωρίς τμήματα, κλινικές, γιατρούς και νοσηλευτές για τις πραγματικές υγειονομικές ανάγκες του πληθυσμού.

Γι' αυτό σας ερωτώ αν έχετε σκοπό να προστατεύσετε το υπάρχον προσωπικό στα νοσοκομεία του ΕΣΥ και πιο συγκεκριμένα, αν στην Καρδίτσα θα ενισχύσετε ουσιαστικά με προσωπικό –για αρχή τουλάχιστον με τους επτά γιατρούς που απαιτεί και το διοικητικό συμβούλιο με ομόφωνη απόφασή του– με άμεση πρόσληψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Υπουργός Υγείας κ. Ανδρέας Λυκογιάννης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καταλαβαίνω την ανάγκη ασκήσεως αντιπολιτευτικής δραστηριότητας, αλλά πρέπει αυτή η δραστηριότητα να εφάπτεται και της πραγματικότητας, όχι ότι εγώ παρουσιάζω την κατάσταση στο Εθνικό Σύστημα Υγείας ειδυλλιακή. Έχω πει επανειλημμένως ότι ο εκάστοτε Υπουργός Υγείας βιώνει καθημερινά τα προβλήματα του τομέα της υγείας του οποίου έχει την τιμή να προϊσταται. Και επανειλημμένως έχω εκδηλώσει το σεβασμό μου, την εκτίμησή μου και την ευγνωμοσύνη μου στους ιατρούς, στους νοσηλευτές, στο διοικητικό προσωπικό το οποίο εργάζεται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, γιατί παρέχει υπηρεσίες κάτω από εξαιρετικές αντίξοες συνθήκες.

Όμως, η πραγματικότητα, αξιότιμε κύριε συνάδελφε, δεν είναι έτσι όπως την περιγράψατε. Κατ' αρχάς, σε ό,τι αφορά τους επικουρικούς, στο μέτρο των δυνατοτήτων έχουμε ανταποκριθεί. Αναφέρετε τον έναν επικουρικό της τελευταίας προκήρυξης και αποσιωπάτε τους τρεις επικουρικούς της προηγούμενης. Και όπως επανειλημμένως έχω πει στη Βουλή και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, μετέτρεψα τις προκηρύξεις για επικουρικούς σε προκηρύξεις οι οποίες έχουν δυναμικό χαρακτήρα. Δεν προβαίνουμε σε προκήρυξη επικουρικών μια φορά το εξάμηνο ή ανά τρίμηνο, αλλά σχεδόν καθημερινά. Εξασφαλίσαμε εξακόσιες είκοσι δύο πιστώσεις, οι οποίες κατανέμονται σύμφωνα με τις εμφανιζόμενες ανάγκες, για να είμαστε όσο το δυνατόν πιο ευέλικτοι, αποτελεσματικοί στο πρόβλημα των διαφαινόμενων αναγκών.

Επίσης, δεν είναι αυτή η κατάσταση που περιγράψατε στο Νοσοκομείο της Καρδίτσας, ότι έχουν υποβαθμιστεί οι υπηρεσίες, ότι δεν εξυπηρετούνται οι ασθενείς, επειδή έχουμε ζητήματα με το προσωπικό. Είναι μια πραγματικότητα ότι έχουμε ανάγκες σε προσωπικό σε όλη τη χώρα. Το 95% των επισκεπτών ασθενών του Νοσοκομείου Καρδίτσας σε πρόσφατη δημοσκόπηση έρευνα που έκανε η διοίκηση του Νοσοκομείου -από ό,τι με ενημερώνουν εδώ με τα ενημερωτικά σημειώματα- δηλώνουν ευχαριστημένοι. Επίσης, αυτά τα οποία σας έχει δηλώσει ο Υπουργός -καθ' όλη τη διάρκεια του έτους στο οποίο έχω την τιμή να είμαι Υπουργός Υγείας- ισχύουν.

Από πού θα κλείσουν τα Νοσοκομεία των Τρικάλων, της Καρδίτσας, της Σπάρτης, της Καλαμάτας που άκουγα χθες; Δηλαδή, πρέπει να δημιουργηθεί μια κατάσταση στη χώρα εκ του μη όντος; Να ενσπείρουμε ανησυχίες την ώρα που δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα;

Αυτά για τα οποία έχω δεσμευτεί και υλοποιούνται είναι τα νέα νομικά πρόσωπα, είναι οι συνενώσεις κλινικών και τμημάτων. Αυτά ισχύουν. Πρέπει δε να αντιληφθείτε και εσείς ότι κάτω από τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες δεν υπάρχουν άλλες επιλογές, με μόνο κριτήριο το σεβασμό στον Έλληνα φορολογούμενο.

Οι Έλληνες φορολογούμενοι, οι ασφαλισμένοι, πληρώνουν για να έχουν υπηρεσίες υγείας, όχι για σιδήποτε άλλο. Τα έσοδα, λοιπόν, από τους φορολογούμενους και τις εισφορές τους στα ταμεία, δεν επαρκούν για όλες τις υπηρεσίες τις οποίες εμείς απολάμβουμε στη χώρα μας.

Άρα, εδώ προκειμένου να μην επεκτείνεται περαιτέρω ο δανεισμός, πρέπει να δούμε τι είναι εκείνο που μπορούμε να διορθώσουμε, χωρίς να μειώσουμε το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας και με μια κουβέντα να νοικοκυρέψουμε τα πράγματα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, δεν είναι κάτι άλλο. Επανελημμένως σας έχω πει ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε πιεχή, την οποία να θέλω να αποκρύψω ή να ωραιοποιήσω. Και γι' αυτό είμαι πάντοτε πρόθυμος στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων να συζητάμε όλα τα θέματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Βουλευτής της Καρδίτσας κ. Νικόλαος Μιχαλάκης, έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι προσωπικό το πρόβλημα, ούτε κάνω μομφή προς εσάς. Αλίμονο. Είναι θέμα πολιτικών επιλογών. Εγώ θα σας πω ότι από το νέο Οργανισμό του Νοσοκομείου Καρδίτσας, βάσει επίσημων στοιχείων, προβλέπονται εκατόν μία θέσεις γιατρών του ΕΣΥ και αυτή τη στιγμή υπηρετούν μόνο εξήντα τρεις γιατροί. Υπάρχει έλλειμμα και δεν το ανακαλύπτω εγώ. Όντως είπατε ότι προσλήφθηκαν τρεις επικουρικοί γιατροί, μετά από αίτημα για πρόσληψη δέκα τεσσάρων γιατρών. Επειδή, όμως, οι ανάγκες του Νοσοκομείου είναι πραγματικά αυξημένες, στις 31-1-2013 το Διοικητικό Συμβούλιο ομόφωνα ζήτησε άλλους επτά γιατρούς και προσλήφθηκε ένας μόνο κι αυτός νεφρολόγος.

Θα σας πω λιγάκι την κατάσταση που υπάρχει στο Νοσοκομείο Καρδίτσας. Υπάρχουν δύο γυναικολόγοι. Δεν μπορούν να βγάλουν τις εφημερίες δύο γυναικολόγοι. Ο ένας, μάλιστα, αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα υγείας. Ζήτησαν έναν ακτινολόγο,

διότι υπάρχουν μόνο πέντε και βέβαια με ειδικευση στον αξονικό και μαγνητικό τομογράφο που όπως καταλαβαίνετε, επειδή υπάρχει έλλειψη προσωπικού υπολείπονται. Ζήτησαν έναν αναισθησιολόγο, διότι είναι μόνο τέσσερις. Ζήτησαν ένα νεφρολόγο, διότι αυτός που υπάρχει είναι ο Διευθυντής και βγαίνει στη σύνταξη στις αρχές Αυγούστου. Ζήτησαν έναν παιδίατρο, διότι υπάρχουν μόνο τρεις. Αυτοί οι παιδίατροι κάνουν δέκα εφημερίες οι καθένας το μήνα, που είναι πάρα πολλές. Ζήτησαν έναν νεφρολόγο, διότι δυστυχώς δεν υπάρχει κανένας. Τα νεφρολογικά περιστατικά παραπέμπονται στους παθολόγους. Αναγκάζονται να πληρώνουν εξωτερικό νευρολόγο για να περιθάλπει τους αρρώστους. Επίσης, ζήτησαν έναν ψυχίατρο, διότι δεν υπάρχει κανένας.

Αυτά που σας λέω δεν είναι νούμερα έξω από την πραγματικότητα. Αυτή, δυστυχώς, είναι η πραγματικότητα. Και το θέμα είναι ότι αυτή η πραγματικότητα θα γίνει ακόμα πιο σκληρή όσο ακολουθούμε αυτές τις πολιτικές, που εσείς έχετε επιλέξει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Υπουργός Υγείας κ. Λυκουρέντζος, έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε συνάδελφε, θα σας πω μια αλήθεια, την οποία θα αμφισβητήσετε, αλλά αξίζει να την πω, για την ιστορία του πράγματος. Ο όποιος Πρωθυπουργός, η όποια Κυβέρνηση, ο όποιος Υπουργός Υγείας, δε μπορεί να κάνει διαφορετική πολιτική.

Αν θέλει να υπηρετήσει το εθνικό συμφέρον, αν θέλει να απευθύνεται με έντιμο τρόπο στον ελληνικό λαό, δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά. Αυτό συμβαίνει όχι διότι έχουμε ένδεια ιδεών και προτάσεων, αλλά υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην ουτοπία και την πραγματικότητα. Αν είμαστε σήμερα εδώ, είμαστε διότι πήραμε πολλές φορές ως χώρα το δρόμο της ουτοπίας.

Ευτυχώς είμαι ένας από τους πολιτικούς που δεν ακολούθησα ποτέ αυτόν το δρόμο. Το 2005 σε συνέντευξή μου έλεγα ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για αυξήσεις μισθών και συντάξεων. Ήμουν ενός έτους Βουλευτής, αλλά διάβαζα καλά τους προϋπολογισμούς. Στην εκλογική μου περιφέρεια, άσπονδοι φίλοι πήραν τη συνέντευξη και έλεγαν «ελάτε να δείτε τι Βουλευτή βγάλατε». Όμως, πόσο δίκιο είχα! Όμως δεν δικαιώνεται κανείς εν μέσω της δυστυχίας της πατρίδας.

Γιατί κάνω λοιπόν αυτήν την αναφορά; Ως ελληνική κοινωνία οδηγήσαμε εδώ τα πράγματα και σήμερα αξιοποιούμε ευκαιρίες που μας προσφέρουν οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να διορθώσουμε την κατάσταση της χώρας μας. Όμως θα είμαστε αποτελεσματικοί, αν έχουμε επίγνωση της πραγματικότητας και τι είναι αυτό που πρέπει να διορθώσουμε. Πρέπει να αποφασίσουμε να είμαστε χρήσιμοι κι όχι ευχάριστοι.

Αυτές τις μέρες ακούω πολλούς που θέλουν να είναι ευχαρίστοι -και δεν απευθύνομαι σ' εσάς, εννοώ και άλλους, όπως καθηγητές πανεπιστημίου, μετέχοντες των δημοσίων πραγμάτων, κ.λπ.- και έχουν όλες τις λύσεις έτοιμες, ενώ δεν μπαίνουν ποτέ στον κόπο να τις κοστολογήσουν ούτε να εξηγήσουν πώς αυτά θα γίνουν στη χώρα. Και ο δρόμος προς την ουτοπία συνεχίζεται.

Κλείνοντας, επανέρχομαι στην ερώτησή σας και σας λέω το εξής: Ναι, κύριε συνάδελφε, πολλά απ' αυτά που είπατε είναι ανάγκες του νοσοκομείου. Σας απαντώ ότι με ευελιξία και με καθημερινή προσπάθεια, επιχειρούμε να δώσουμε λύσεις και απαντήσεις.

Όσον αφορά τις ειδικότητες τις οποίες αναφέρατε, στην αμέσως επόμενη προκήρυξη θα δούμε τι ακριβώς μπορούμε να κάνουμε. Δεν μιλάω για όλες τις ειδικότητες, αλλά για εκείνες που περιγράψατε, όπως του γυναικολόγου ή του νεφρολόγου, όπου θα δούμε τι μπορούμε να κάνουμε. Εκεί που υπάρχουν τέσσερις γιατροί δεν βγάζουμε πέμπτο, αυτή είναι η δυνατότητα. Δεν μπορώ να υποσχεθώ ότι θα βγάλουμε και πέμπτο με επικουρικό στην ίδια ειδικότητα.

Μη νομίζετε ότι αντιδिकούμε επί προσωπικής βάσεως. Γι' αυτό σας ευχαριστώ για την ερώτηση την οποία υποβάλατε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συνεχίζουμε με την έβδομη με αριθμό 1541/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλής του Β' Πειραιώς του Κομμουνιστικού Κόμματος.

τος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τα προβλήματα στο ειδικό αντικαρκινικό Νοσοκομείο «Μεταξά».

Η κ. Μανωλάκου έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στη δημόσια ραδιοτηλεόραση ρίξατε μαύρο και την εκτελέσατε σε μία νύχτα. Τα δημόσια νοσοκομεία τα εκτελείτε με αργό θάνατο κάθε μέρα. Τους αφαιρείτε και από μία ποσότητα οξυγόνου, μέχρι να πεθάνουν από ασφυξία.

Μία τέτοια περίπτωση είναι και το αντικαρκινικό Νοσοκομείο «Μεταξά». Μπορεί να βρίσκεται στον Πειραιά, αλλά καλύπτει ευρύτερες ανάγκες όχι μόνο του Πειραιά, αλλά και των νησιών και της Πελοποννήσου και άλλων περιοχών. Αυτό το λέω, διότι η κρατική χρηματοδότηση έχει περιοριστεί δραματικά, με συνέπεια το νοσοκομείο να προσπαθεί να λειτουργήσει με έσοδα που προκύπτουν από την πώληση –το επαναλαμβάνω- υπηρεσιών υγείας στους ασθενείς και να περικρίπτει λειτουργικά έξοδα σε βαθμό, που να μην καλύπτονται πραγματικές ανάγκες.

Λείπουν μηχανήματα –και μιλώ για αντικαρκινικό νοσοκομείο- όπως αξονικός τομογράφος, ψηφιακός μαστογράφος, μαγνητικός τομογράφος και επικίνδυνες είναι οι ελλείψεις στο προσωπικό, που μειώνεται ραγδαία. Στο Νοσοκομείο «Μεταξά» λείπει το 50% του νοσηλευτικού προσωπικού που απαιτείται. Το όριο δηλαδή ασφαλούς λειτουργίας είναι μόνο το 50% του προσωπικού.

Η εντατικοποίηση και η έλλειψη μέτρων υγείας αυξάνουν την έκθεση των εργαζομένων σε επαγγελματικούς κινδύνους. Βεβαίως η αναμονή για πολλούς καρκινοπαθείς έχει αυξηθεί σε δύομισι μήνες, που αυτό σημαίνει ότι ο καρκίνος έχει προχωρήσει σε επόμενο στάδιο ή έχει κάνει μετάσταση με τραγικές επιπτώσεις πολλές φορές στην πορεία αντιμετώπισης της νόσου. Να πω για τα κρεβάτια που κόβονται συνεχώς και γίνονται συγχωνεύσεις;

Ολοκληρώνω με αυτά που ζητάμε απαντήσεις από εσάς, κύριε Υπουργέ: Να εξασφαλιστεί επαρκής χρηματοδότηση του νοσοκομείου. Επάρκεια σε όλα τα αναγκαία φάρμακα και λοιπά. Να διασφαλιστεί πλήρης και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη όλων των ασθενών. Να καταργηθεί ο νέος οργανισμός όπου συρρικνώνει το προσωπικό. Και όχι μόνο να προσληφθούν και να στελεχωθούν για ανάπτυξη όλων των τμημάτων, αλλά να μονιμοποιηθούν και οι εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας, καθώς και αυτοί που είναι με εργολαβικά συνεργεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας κ. Λυκουρεντζός για δύο λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία συνάδελφε, σ' ό,τι αφορά τα θέματα των χρηματοδοτήσεων και στο Νοσοκομείο «Μεταξά» και στα υπόλοιπα νοσοκομεία της χώρας, η χρηματοδότηση εξελίσσεται ομαλά. Ό,τι προβλέπεται στον τακτικό προϋπολογισμό, κατανέμεται και εξελίσσεται ομαλά, όπως και το πρόγραμμα προμηθειών του νοσοκομείου.

Προβλήματα πάντοτε, όπως έλεγα και στην προηγούμενη απάντησή μου, θα υπάρχουν. Τα γεννά η ίδια η ζωή στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, αλλά διότι προκύπτουν από αδυναμίες στην άσκηση διοικήσεως, άλλα διότι το ανθρώπινο δυναμικό με τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η καθεμία και ο καθένας εργαζόμενος, επιστήμονας ή διοικητικό προσωπικό, προσauξάνουν τις δυσκολίες στη λειτουργία του νοσοκομείου. Έχουμε, επαναλαμβάνω και σ' εσάς, ζήτημα με την κάλυψη όλων των αναγκών σε ανθρώπινο δυναμικό, σε προσωπικό.

Πέρα από αυτό, είχαμε πρόσφατα στις 10-05-2013 την εξής προκήρυξη: δύο θέσεις δωδεκάμηνης κλάδου ΠΕ ακτινοφυσικών, τρεις θέσεις δωδεκάμηνης κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής για τις ΜΕΘ, τέσσερις θέσεις κλάδου ΔΕ Νοσηλευτικής επίσης δώδεκα μηνών, μία θέση ιατρικών εργαστηρίων δώδεκα μηνών, δύο θέσεις κλάδου ραδιολογίας-ακτινολογίας, επικουρικοί γιατροί. Γίνεται μία προσπάθεια να αντιμετωπιστούν αυτές οι έκτακτες ανάγκες.

Επίσης έχουν διατεθεί 9,5 εκατομμύρια ευρώ για την εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών του 2011, ούτως ώστε να δίνεται

η δυνατότητα στο νοσοκομείο να έχει μία περισσότερο άνετη πρόσβαση στην αγορά, στους προμηθευτές του, διότι όλα αυτά συνδέονται μεταξύ τους. Η χρηματοδότηση για τις εφημερίες του νοσοκομείου επίσης είναι ομαλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Επαναλαμβάνω και σ' εσάς ότι δεν επιχειρώ να σας παρουσιάσω άλλη κατάσταση. Εγώ ζω με τα προβλήματα. Αυτή είναι η κατάσταση. Όμως περιμένω και από εσάς να αναγνωρίσετε ότι δεν μένουμε απαθείς. Προσπαθούμε να κάνουμε ό,τι είναι δυνατό.

Ξέρω ότι το κόμμα σας έχει μια άλλη ιδεολογική και πολιτική προσέγγιση για τα δημόσια πράγματα. Σας αναγνωρίζω τη συνέπειά σας, την άποψή σας. Έχουμε όμως διαφορετική γνώμη. Δεν μπορούμε να φανταστούμε μία κοινωνία μονίμων δημοσίων υπαλλήλων στο σύνολό της, όπως επιτάσσει το δικό σας ιδεολογικοπολιτικό δόγμα, γιατί δυστυχώς όπου εφαρμόστηκε, κατέρρευσε.

Τουλάχιστον εμείς υπερασπιζόμαστε το φιλελεύθερο δημοκρατικό σύστημα, έχοντας το τεκμήριο, το ιστορικό πλέον, ότι οι περισσότερες κοινωνίες χάριν αυτού του συστήματος προόδευσαν.

Άρα δεν θα συμπίσουμε ποτέ στην άποψη της καθολικής εφαρμογής της αρχής «όλοι οι πολίτες δημόσιοι υπάλληλοι», από την ώρα που έχουμε την τόσο θεμελιακή ιδεολογική διαφορά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κύριε Υπουργέ, ότι έχουμε ιδεολογικές διαφορές, είναι ολοφάνερο. Για εσάς πρόοδος είναι η αγριότητα του καπιταλιστικού σάπιου συστήματος, που στερεί υγεία, παιδεία και δουλειά στο σύνολο του λαού, για να κερδίζουν οι καπιταλιστές, χρήμα, κέρδη, εξουσία και προνόμια. Είναι η διαφορά μας αδυσώπητη.

Θα αναφερθώ ωστόσο, στο ζήτημα και στα ερωτήματα που έθεσα. Ωριοποιείτε την κατάσταση και σας το λέω ειλικρινά ότι την ωριοποιείτε. Χθες υπήρχε συγκέντρωση στο προαύλιο του Νοσοκομείου «Μεταξά» από τους εργαζομένους. Σήμερα ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» δημοσιεύει τι έλεγαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Σας διαβάω: «Μας είπατε καμιά δεκαριά για νέες θέσεις εργασίας». Ακούστε με λοιπόν. Σε τρεις μέρες από σήμερα, δηλαδή το ερχόμενο Σάββατο, επειδή μειώθηκε το κονδύλι για την καθαριότητα, τριάντα συνάδελφοι θα χάσουν τη δουλειά τους και η καθαριότητα στο νοσοκομείο θα είναι ελλιπής. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι το λένε. Τα στοιχεία που σας φέραμε εμείς δεν τα βγάλαμε μέσα από την κοιλιά μας. Πήγαμε περιοδεία μέσα στους χώρους δουλειάς, μιλήσαμε με τη διοικήτρια του νοσοκομείου και μας είπε τι ελλείψεις και τι χρέη έχει. Αυτά τα στοιχεία που δίνετε εσείς, σε καμμία περίπτωση δεν καλύπτουν ούτε καν τα χρέη ούτε τις δυσκολίες που έχουν με τους προμηθευτές, για να συνεχίσουν την κανονική λειτουργία. Αν κάνουμε την επίκαιρη ερώτηση και επιμένουμε –γιατί είναι η τρίτη φορά που την καταθέτουμε- είναι ακριβώς για να σας πιέσουμε να μην πεθάνει και το μοναδικό αντικαρκινικό νοσοκομείο στον Πειραιά.

Σας ερωτώ λοιπόν: Ξέρετε τι χρέος έχει το Νοσοκομείο «Μεταξά», πέρα από τον προϋπολογισμό που έχει κάθε φορά που είναι ασφυκτικός και στραγγαλιστικός;

Σήμερα είναι η πανελλαδική απεργία για τη δημόσια ραδιοτηλεόραση. Να σας πω κάτι; Όταν ενωθεί ο λαός για δημόσια, δωρεάν υγεία, παιδεία, πρόνοια και για εξασφάλιση δουλειάς χωρίς να υπάρχει ανεργία, όταν ικανοποιηθούν όλες οι λαϊκές ανάγκες, τότε ο λαός θα έχει κάνει βήμα για να γκρεμίσει τους εκμεταλλευτές και το εκμεταλλευτικό σύστημα, αυτό που στηρίζετε εσείς, αυτό που ονομάζετε πρόοδο και τότε να ξέρετε ότι θα είναι γιορτή για όλο το λαό, γιατί θα είναι η νίκη του και αυτή η μέρα, αργά ή γρήγορα, θα έλθει. Το σοσιαλιστικό σύστημα μπορεί να έκανε τα λάθη του, αλλά δημόσια υγεία είχε εξασφαλίσει σ' όλους, όπως και δουλειά και παιδεία και πρόνοια και τα καλά ενός συστήματος πρέπει να τα παραδέχεται κανείς και να μαθαίνει απ' αυτά, όπου και να βρίσκεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο Υπουργός Υγείας

κ. Λυκουρέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Θα κρατήσω την απάντηση για το ιδεολογικό στο τέλος, διότι θέλω να σας πω ότι με πολύ σεβασμό στις παρατηρήσεις που κάνετε, στη γνώμη των εργαζομένων, στο δημοσίευμα του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», που αναφέρεται στα προβλήματα, σας επαναλαμβάνω ότι γνωρίζουμε τα προβλήματα και δεν ωραιοποιούμε την πραγματικότητα, αλλά η προσπάθειά μας δεν εξαντλείται στο να καταγράψουμε το πρόβλημα, να γίνει και μία συγκέντρωση και να βγει και ένα δημοσίευμα. Αυτό βοηθάει ίσως στην άσκηση κομματικής επιρροής. Κατανοητό.

Σ' ό,τι αφορά τις υποχρεώσεις του νοσοκομείου, σας είπα ότι 9,5 εκατομμύρια έχουν ήδη διατεθεί. Τα νοσοκομεία μας άφειλαν ένα δισεκατομμύριο εκατόν πενήντα επτά εκατομμύρια ευρώ σε ληξιπρόθεσμες οφειλές.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Είκοσι δύο εκατομμύρια είναι το χρέος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Χθεςινά στοιχεία τα οποία έχω στο Υπουργείο, δείχνουν ότι έχουμε ξεπεράσει τις εξοφλήσεις το 60%. Υπάρχει σημαντική πρόοδος. Φιλοδοξούμε μέχρι τις 31 Ιουλίου να έχουμε καλύψει το σύνολο των υποχρεώσεων των νοσοκομείων. Αυτοί οι οποίοι καταγγέλλετε, η Ευρώπη των μονοπωλίων, ο καπιταλισμός κ.λπ., είναι αυτοί οι οποίοι μας δίνουν. Δανείζουν την Ελλάδα σήμερα με χαμηλότερο επιτόκιο απ' ό,τι δανείζονται εκείνοι -δεν αρέσει σε ορισμένες πτέρυγες της Βουλής να ακούγεται αυτό- για να εξοφλήσουμε τις υποχρεώσεις μας. Μας έχουν δανείσει για να εξοφλήσουμε τις ληξιπρόθεσμες οφειλές. Υπάρχει πρόοδος σ' αυτό.

Προφανώς δεν υπάρχει Υπουργός Υγείας που να φιλοδοξεί να πεθάνει το Νοσοκομείο «Μεταξά», αλλά οι διοικητές που διορίζονται, δεν είναι για να κάνουν τη δουλειά των δημοσιογράφων ή τη δική σας, που κάνετε μία επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή. Οι διοικητές διορίζονται για να ασκούν διοίκηση και να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα εγκαίρως και όχι να στέλνουν εκθέσεις μετά στον Υπουργό ότι «ξέρετε, δεν έχουμε αυτό, δεν έχουμε εκείνο», διότι εκτός από την άσκηση διοικήσεως υπάρχει και η παραίτηση εκ των καθηκόντων, αν κάποιος δεν μπορεί.

Σ' ό,τι αφορά το θέμα των διαφορών μας, η Ελλάδα αρνήθηκε να έχει μη κρατικά πανεπιστήμια.

Σας ενοχλούν οι θέσεις εργασίας που έχουν δημιουργηθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Γερμανία, στη Γαλλία στα ιδιωτικά πανεπιστήμια; Εργάζονται καθηγητές, εμείς πληρώνουμε για να πάνε τα παιδιά μας εκεί. Η παράταξή σας αρνήθηκε κάθεται -και όχι μόνο εσείς- την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα.

Σήμερα όμως, αντί να είναι η Ελλάδα τόπος προορισμού μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών, εξαγει τα παιδιά της στα ξένα πανεπιστήμια και πληρώνουν οι γονείς τους. Αν αυτό το θεωρείτε κατάκτηση, τότε συγχαρητήρια.

Το ίδιο συμβαίνει και στην υγεία. Τι θέλετε; Να κλείσουμε τα ιδιωτικά νοσηλευτήρια στη χώρα; Πού θα βρουν δουλειά αυτοί οι εργαζόμενοι; Αυτά δεν σας απασχολούν;

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Γι' αυτό μειώνετε τα δημόσια νοσοκομεία!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ (Υπουργός Υγείας): Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να χρησιμοποιήσω μια φράση ενός Έλληνα πολιτικού -του οποίου δεν μπορώ να αναφέρω το όνομα, διότι διέτελεσε Πρόεδρος Δημοκρατίας- ο οποίος όταν ξεκίνησε η αλληλεγγύη στην Πολωνία είχε πει: «Πρώτη φορά η εργατική τάξη που βρίσκεται στην εξουσία, απεργεί εναντίον του εαυτού της». Κρατήστε το αυτό για να προβληματιστείτε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Η τρίτη με αριθμό 1528/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Κυκλάδων του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Ρήγα προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το σχέδιο «Αθηνά» σε σχέση με το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η τέταρτη με αριθμό 1539/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού

Σερρών των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίας Κόλλια - Τσαρουχά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την πορεία υλοποίησης του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη «SIEMENS», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί η πέμπτη με αριθμό 1543/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Μαγνησίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Παναγιώτη Ηλιόπουλου προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Οικονομικών, σχετικά με την ενδεχόμενη άρση της αναστολής στους πλειστηριασμούς της πρώτης κατοικίας από τον Ιανουάριο του 2014.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλιόπουλος για δύο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ως γνωστόν όπου υπάρχει καπνός υπάρχει και φωτιά. Τις τελευταίες μέρες ακούμε συνεχώς ότι η τρόικα πιέζει την Κυβέρνησή σας να άρει την αναστολή των πλειστηριασμών για την πρώτη κατοικία και μάλιστα με δικές σας δηλώσεις τροφοδοτήθηκαν αυτές οι φήμες την προηγούμενη εβδομάδα.

Μέσα σε ένα σκληρό ύφεσης, ανεργίας με δεκάδες χαράτσια να στραγγίζουν τα ελληνικά νοικοκυριά, εσείς σκέφτεστε να αφήσετε την πρώτη κατοικία βορά στους τοκογλύφους. Οι περισσότεροι συμπατριώτες μας πήραν στεγαστικό δάνειο, κυρίως για την πρώτη κατοικία τους, αντί να πληρώνουν ένα ενοίκιο, αφού το ίδιο ποσό μπορούσαν να το δίνουν για να έχουν το δικό τους σπίτι.

Βέβαια μετά από τις πολιτικές σας τα τελευταία τρία χρόνια, οι ίδιοι οικογενειάρχες έχουν μείνει είτε χωρίς δουλειά και τα δύο μέλη της οικογένειας είτε να δουλεύει ο ένας και ο άλλος να είναι άνεργος ή να παίρνει μισθούς Βουλγαρίας, γιατί σε τέτοια επίπεδα έχουν φτάσει σήμερα οι μισθοί. Αν πάει κάποιος σήμερα να προσληφθεί, θα έχει περίπου 400 ευρώ μηνιαίο.

Στο κάτω-κάτω, κύριε Υπουργέ, εσείς τους φέρατε σε αυτήν την κατάσταση με τις εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις -κυρίως στον ιδιωτικό τομέα και όπως φαίνεται σε λίγο και στο δημόσιο τομέα- και με τις απίστευτες μειώσεις που έχετε κάνει σε μισθούς και συντάξεις. Αντί να πριμοδοτείτε αυτούς τους ανθρώπους που έχουν φτάσει σε αυτήν την κατάσταση, πριμοδοτείτε μέσω της -εντός πολλών εισαγωγικών- «ανακεφαλαιοποίησης» τις τράπεζες, δηλαδή τους τοκογλύφους των συμπατριωτών μας.

Κύριε Υπουργέ, χωρίς υπεκφυγές και αν μπορείτε χωρίς περιστροφές να μας πείτε ευθέως, εάν η Κυβέρνησή σας έχει σκοπό έστω και από τις 1-1-2014 να άρει την αναστολή πλειστηριασμών για την πρώτη κατοικία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος): Ο Υφυπουργός κ. Σκορδάς έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σχετικά με την εν θέματι επίκαιρη ερώτηση, θέλω να επαναλάβω ότι με πράξη νομοθετικού περιεχομένου που έγινε στις 18-12-2012, η οποία κυρώθηκε με το ν.4128/2013 και συγκεκριμένα με την παράγραφο 1 του άρθρου 5, προβλέπεται, για την περίοδο ως τις 31-12-2013, η αναστολή των πλειστηριασμών, οι οποίοι επισπεύδονται για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, που δεν υπερβαίνουν το ποσό των 200.000 ευρώ από πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες παροχής πιστώσεων και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών.

Επίσης με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 της ίδιας πράξης νομοθετικού περιεχομένου, καλύπτεται απολύτως ό,τι έχει να κάνει με τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας με αντικειμενική αξία μέχρι 200.000 ευρώ.

Αυτό το οποίο εγώ έθεσα στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, δεν είναι το θέμα της άρσης της αναστολής των πλειστηριασμών. Φαίνεται ότι στην Ελλάδα δεν έχουμε μάθει ούτε να διαβάζουμε ούτε να ακούμε. Έχουμε μάθει μόνο να μιλάμε. Και μάλλον να φωνάζουμε.

Εγώ είπα ότι η συσώρευση ακινήτων υπό εκπλειστηρίαση κάποια στιγμή στο μέλλον, δημιουργεί ένα πρόβλημα το οποίο, αν είμαστε σοβαρή πολιτεία, πρέπει να το αντιμετωπίσουμε εγκαίρως.

και να σκεφτούμε διαδικασίες εκτόνώσής του. Δεν είπα να αλλάξει κάτι όσο ειδικά είμαστε μέσα σε μια περίοδο ύφεσης.

Από εκεί και πέρα, η αναστολή των πλειστηριασμών πείτε μου εσείς αν συνιστά λύση ουσίας. Και πείτε μου ποια είναι η θέση σας γιατί η δική μου κουβέντα στην επιτροπή είχε να κάνει με πρόσκληση στις πολιτικές δυνάμεις να καταθέσουν προτάσεις για το πρόβλημα. Πείτε μας ποια είναι η πρότασή σας και με ποιο τρόπο νομίζετε ότι θα διευκολύνει τους οφειλέτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Ηλιόπουλος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Σαφώς, κύριε Υπουργέ, η θέση μας δεν είναι να μπαίνουν σε πλειστηριασμό οι πρώτες κατοικίες των Ελλήνων. Σε καμία περίπτωση δεν είναι στις θέσεις μας το ξεπούλημα της περιουσίας των Ελλήνων. Αυτό σας το ξεκαθαρίζω, για να μη λέτε ότι δεν έχουμε θέση.

Από εκεί και πέρα, σας είπαμε ότι εσείς φταίτε που οι Έλληνες δεν έχουν να πληρώσουν και να εξυπηρετήσουν τα δάνειά τους. Λέτε ότι εμείς φωνάζουμε. Μάλλον αυτό θέλετε να ακούτε από τη Χρυσή Αυγή, ότι δηλαδή φωνάζει, και όχι μόνο εσείς –δεν είναι προσωπική η αναφορά– όλο το Κοινοβούλιο θέλει να νομίζει ότι η Χρυσή Αυγή δεν έχει θέσεις και απλά φωνάζει. Αλλά αν μπαίνατε λίγο στον κόπο να διαβάζατε, θα βλέπατε ότι έχουμε πρόγραμμα για τα πάντα. Κάποια στιγμή ελπίζω ο ελληνικός λαός να μας δώσει το δικαίωμα –να το πω έτσι– να το εφαρμόσουμε. Και ελπίζω να είναι και σύντομα, προτού ξεπουληθούν τα πάντα. Αλλά αυτό είναι μια άλλη κουβέντα.

Έχει ήδη γραφεί στον Τύπο ότι ο κ. Μπομπ Τράα έχει δώσει στον κ. Χατζηδάκη ένα υπόμνημα, με το οποίο τον πιέζει να ξεκινήσουν οι πλειστηριασμοί, πριν τελειώσει το 2013.

Η απάντηση που δίνετε και ολόκληρη η επίκαιρη ερώτηση σε μισή ώρα, θα έχει ανέβει στο διαδίκτυο. Οπότε και η απάντησή σας θα κριθεί στο μέλλον και οι δικές μας θέσεις θα κριθούν και αυτές στο μέλλον. Απλά, για να μη λέτε ότι λέμε αερολογίες. Όλο θα κριθούμε.

Ο κ. Σαμαράς χδεις σε μια ομιλία του, τον περήφανο ελληνικό λαό τον ανέφερε σαν «κοσμάκη». Δεν είδα αν ήσασταν στο Μέγαρο Μουσικής. Αυτή είναι η άποψη που έχει ο Πρωθυπουργός σας –γιατί μόνο Πρωθυπουργός σας είναι, δεν είναι Πρωθυπουργός των Ελλήνων– για τον περήφανο ελληνικό λαό. Τον ανέφερε ως «κοσμάκη». «Ο κοσμάκης βάζει πλάτη» είπε χαρακτηριστικά.

Συμφωνούμε απόλυτα. Αυτός ο περήφανος ελληνικός λαός βάζει πλάτη, γιατί εσείς δεν έχετε βάλει καμμία πλάτη για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο στο οποίο την έχετε βάλει. Αυτός ο «κοσμάκης» βιώνει μια ύφεση πάνω από 5%. Βιώνει μια ανεργία πάνω από 30% στα ελληνικά νοικοκυριά στο σύνολό τους και πάνω από 60% στους νέους. Χρησιμοποιώ αποκλειστικά δικά σας στοιχεία, όχι τα στοιχεία της Χρυσής Αυγής. Σύμφωνα με τα δικά μας γκάλοπ, στην κοινωνία τα ποσοστά είναι πολύ μεγαλύτερα. Χρησιμοποιώ τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας. Είναι υπερχρεωμένα εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά είτε από χαράτσια τα οποία εσείς τους έχετε επιβάλει, είτε από τους τοκογλόφους τους οποίους εσείς στηρίζετε με τις ανακεφαλαιοποιήσεις. Και θέλετε αυτού του «κοσμάκη» –κατά τον Πρωθυπουργό σας– να εκποιήσετε σε εξευτελιστικές τιμές και την περιουσία του.

Σταθμίζοντας την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των τραπεζών και την αύξηση των αστέγων, η οποία θα έρθει με μαθηματική ακρίβεια μόλις θα ξεκινήσουν οι πλειστηριασμοί της πρώτης κατοικίας, θεωρούμε ότι το δεύτερο έχει πολλαπλάσια σημασία, ειδικά για εμάς. Δεν ξέρω για εσάς. Το πρώτο, το να εξυπηρετηθούν τα ιδρύματα, μας αφήνει παγερά αδιάφορους.

Οι τράπεζες έχουν λάβει από εσάς περισσότερα από 300 δισεκατομμύρια, χωρίς να έχετε λάβει ούτε μια κοινή μετοχή. Θα έπρεπε να είναι κρατικές όλες αυτές οι τράπεζες με τα δωράκια που τους κάνετε τα τελευταία χρόνια. Δεν μας ενδιαφέρει καθόλου αν θα πάρουν πίσω τα λεφτά τους. Μας ενδιαφέρει από 1-1-2014 να μην έχουμε χιλιάδες οικογενειάρχες άστεγους, όπως στην Ισπανία –νομίζω ότι το παράδειγμα εσείς το είχατε αναφέρει– που βρέθηκε ξαφνικά με δεκάδες χιλιάδες άστεγους να κοιμούνται κάτω από τις γέφυρες και μέσα στα στενά.

Αν γίνει αυτό από 1-1-2014, θα είστε υπεύθυνοι και μετά σε αυτούς τους ανθρώπους –αλλά από κοντά, όχι από την τηλεόραση,

όχι από αυτό το ωραίο, γυάλινο κουτάκι που βγαίνει ο Σαμαράς με την ωραία μπλε γραβάτα του και μιλά για «success story»– να πεί να πει το «success story» σε αυτούς που κοιμούνται σήμερα στην Πανεπιστήμιο και στη Σταδίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Σκορδάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Σας ευχαριστώ.

Ξεκινώ από το τελευταίο που είπατε. Το γεγονός ότι στην Ελλάδα δεν γίναμε Ισπανία και δεν έχουμε κατασχέσεις είναι έργο δικό μας, είναι επίτευγμα αυτής της πολιτικής που ακολουθούμε σε αυτό το θέμα και στοιχειώδης πολιτική εντιμότητας επιβάλλει να το αναγνωρίσετε.

Δεύτερον, κάνατε μια πρόταση και μιλάτε για πλήρη αναστολή των πλειστηριασμών, απαγόρευση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Πέρα από το ότι ακούγεται πολύ ευχάριστα, η πρότασή σας είναι τελείως ανεδαφική και θα σας πω το γιατί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Τα λεφτά της ανακεφαλαιοποίησης που τα δώσατε στις τράπεζες! Να τα πείτε σε αυτούς που έχουν πάρει τα δάνεια. Θα μας ακούσει ο ελληνικός λαός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ακούστε με, θα σας απαντήσω και γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Ηλιόπουλε, αφήστε τον κύριο Υφυπουργό να σας απαντήσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θα σας απαντήσω και γι' αυτό. Δεν με δυσκολεύετε με την ερώτησή. Και ευχαριστώ για την ερώτηση, γιατί μου δίνετε και εμένα την ευκαιρία να εξηγήσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας ακούσουμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θα σας εξηγήσω γιατί η πρότασή σας είναι –επιτρέψτε μου τον χαρακτηρισμό– ανεδαφική και γιατί δεν στέκει σε καμία επιστημονική ανάλυση και προσέγγιση. Εάν καταργηθεί η έννοια της ενυπόθηκης διαδικασίας κατά το δανεισμό, πείτε μου πώς αντιλαμβάνεστε να λειτουργήσει η στεγαστική πίστη. Ποιος θα δανείσει τον κάθε εργαζόμενο στην Ελλάδα για να πάρει ένα σπιτάκι, όταν δεν θα υπάρχει η λογική της εγγύησης; Αυτό λέει η πρότασή σας στην ουσία της.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε μας για τα 300 δισεκατομμύρια που έχετε δώσει στις τράπεζες, αφού εμείς είμαστε ανεδαφικοί! Πείτε μας εσείς λοιπόν, από τα 300 δισεκατομμύρια τι ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Προσπαθώ, αν με αφήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Ηλιόπουλε, αφήστε, σας παρακαλώ, τον Υπουργό να απαντήσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Νομίζω ότι με πολύ ήπιο τόνο και με σεβασμό σας απαντώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Με χαρακτηρισμούς!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Όχι με χαρακτηρισμούς! Όχι, κοιτάξτε, δικαίωμα κριτικής στον πολιτικό λόγο και στην τεχνοκρατική επάρκεια αυτών των πολιτικών, δεν έχετε μόνο εσείς, αλλά έχουμε και εμείς! Θα μας ακούτε λοιπόν!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας ακούσουμε, αλλά και θα σας κρίνουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Έτσι μπράβο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κύριε Ηλιόπουλε, δεν σας διέκοψε ο κύριος Υπουργός, όταν μιλούσατε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Γιατί αυτό που κάνατε, δεν οδηγεί σε χρήσιμες λύσεις. Εσείς διατυπώνετε με πολύ ωραία, γλαφυρά λόγια την έγνοια σας για τον άστεγο

και για το δοκιμαζόμενο οφειλέτη, δεν μας λέτε όμως, ούτε στο ελάχιστο, πώς θα προστατεύσετε την ακίνητη περιουσία όλων των Ελλήνων πολιτών.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Να εφαρμόσετε τις αποφάσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Γιατί το λέω αυτό; Διότι μόνο όσοι δεν θέλουν να δουν την πραγματικότητα, δεν βλέπουν ότι η αναστολή των πλειστηριασμών εσείει δημιουργεί μια υποτιμητική κερδοσκοπία στα ακίνητα. Ποιος θα φτιάξει σπίτι, να δουλέψει η οικοδομή και να βρει μεροκάματο ο άνεργος; Ποιος θα πάει να αγοράσει σπίτι, όταν αυτήν τη στιγμή εκατόν πενήντα χιλιάδες ακίνητα είναι αδιάθετα από τους κατασκευαστές, όταν έχουμε δημιουργήσει και δημιουργούμε μια δεξαμενή ακινήτων, που κάποια στιγμή στο μέλλον θα βγει στην αγορά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό τώρα τι σχέση έχει;

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Είναι εκτός πραγματικότητας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Το ποιος είναι εκτός πραγματικότητας, θα το κρίνει η κοινωνία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Σίγουρα!

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Και εμείς αυτό λέμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Παρακαλώ, αφήστε τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει. Όταν μιλούσατε εσείς, ο κύριος Υπουργός με πολύ σεβασμό σας άκουσε. Αφήστε να ολοκληρώσει!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Και εμείς σε αυτήν την κρίση της κοινωνίας προσερχόμαστε με πολύ ήσυχη τη συνειδησή μας!

Από εκεί και πέρα, εγώ θα σας πω το εξής: Εάν έχετε σοβαρές προτάσεις για το θέμα, ευχαρίστως θα τις ακούσουμε και από εσάς και από κάθε πολιτική δύναμη αυτής της Αίθουσας.

Θεωρώ ότι το θέμα είναι πολύ σοβαρό. Εγώ καταθέτω πολύ μεγάλο προσωπικό σεβασμό – αν θέλετε – σε κάθε πολιτή αυτής της χώρας που δίνει μάχη για να τα φέρει βόλτα σήμερα, με τις δυσκολίες που έχει. Και νομίζω ότι και μόνο η σοβαρότητα αυτού θέματος, θα έπρεπε να μας κάνει όλους πιο προσεκτικούς στην πολιτική αντιπαράθεση γι' αυτό το θέμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Εισερχόμεθα στην έκτη με αριθμό 1536/10-6-2013 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Τρικάλων της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Γεωργίου Κυρίτη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις υψηλές τιμές σε βασικά αγαθά στη χώρα μας.

Ο κ. Κυρίτης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να κάνουμε μία καθαρή συζήτηση, γιατί το θέμα είναι πολύ σοβαρό και αφορά την επιβίωση του ελληνικού λαού. Γνωρίζουμε ότι η αγοραστική δύναμη των πολιτών έχει υποχωρήσει δραματικά τα τελευταία χρόνια και παρά την εξαετή ύφεση και την πτώση του ΑΕΠ κατά 25%, οι τιμές των προϊόντων σε βασικά αγαθά παραμένουν υψηλές.

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του ΟΟΣΑ, το βασικό καλάθι προϊόντων κοστίζει στην Ελλάδα 100 ευρώ, στη Γερμανία με πολύ μεγαλύτερο μέσο όρο κοστίζει 110 ευρώ, στη Βρετανία 111 ευρώ και αντίθετα στην Πορτογαλία το βασικό καλάθι κοστίζει 93 ευρώ, στην Τουρκία 76 ευρώ, στη Σλοβενία 92 ευρώ.

Με βάση τις ανακοινώσεις της ΕΛΣΤΑΤ, ο πληθωρισμός υποχώρησε τον Απρίλιο του 2013 στο 0,6%, δηλαδή στο χαμηλότερο ποσοστό από το 1968. Όμως οι καταναλωτές διαπιστώνουν ότι οι τιμές σε είδη πρώτης ανάγκης και ιδιαίτερα σε είδη διατροφής, παρ' ότι κάποιες περιπτώσεις έχουν αποκλιμακωθεί, παραμένουν ακόμη υψηλές.

Μία από τις κύριες αιτίες του προβλήματος θα γνωρίζετε ότι είναι η σύμπτυξη μεγάλων επιχειρήσεων λιανικής πώλησης με

κοινή δραστηριότητα, που με εναρμονισμένες πρακτικές διατηρούν υψηλά τις τιμές βασικών προϊόντων.

Είναι σαφές πια ότι ιδιαίτερα στη σημερινή κρίσιμη οικονομική συγκυρία, θα πρέπει να υπάρξει εντατικοποίηση των προσπάθειών για την αντιμετώπιση των καρτέλ που δρουν εις βάρος των καταναλωτών. Ωστόσο οι παρεμβάσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι ελάχιστες.

Μεγάλη επίσης καθυστέρηση διαπιστώνεται και στην είσπραξη των προστίμων που έχουν επιβληθεί τα τελευταία χρόνια, γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, σας ερωτώ: Πόσες υποθέσεις έχετε εξετάσει ή έχει εξετάσει η Επιτροπή Ανταγωνισμού, σχετικά με τα καρτέλ μεγάλων επιχειρήσεων λιανικής πώλησης; Ενώ για το διάστημα από το 2009 μέχρι σήμερα. Τι πρόστιμα έχουν επιβληθεί και τι πόσα από αυτά τα πρόστιμα έχουν εισπραχθεί;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα χρειαστώ λίγο χρόνο παραπάνω για να απαντήσω.

Κύριε Βουλευτά, εγώ δεν αμφισβήτησα ποτέ σε αυτήν την Αίθουσα ή οπουδήποτε αλλού ότι κάθε νοικοκυριό στη χώρα τα φέρνει πολύ δύσκολα πέρα, ειδικά τα τελευταία χρόνια, που έχουμε πτώση στα εισοδήματα και στις συντάξεις. Το γεγονός αυτό πραγματικά δημιουργεί μία αίσθηση ακρίβειας σε κάθε πολίτη, σε κάθε νοικοκυριό.

Όμως, όπως εγώ δεν αμφισβήτησα αυτήν την πραγματικότητα, θα παρακαλέσω –στη λογική ενός καλόπιστου διαλόγου που πρέπει να διεξάγεται εδώ– κάθε καλόπιστος συνομιλητής να συνομολογήσει ότι ναι μεν υπάρχει το πρόβλημα της ακρίβειας, αλλά οι τιμές πέφτουν. Αλλού λίγο, αλλού περισσότερο, οι τιμές πέφτουν. Αυτό δεν το λέω διότι αυτό –αν θέλετε– λύνει το πρόβλημα.

Αντίθετα, σε όλη την Ευρώπη ακόμη και στις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου που βρίσκονται σε κρίση και οι κυβερνήσεις τους ασκούν περιοριστικές πολιτικές στα εισοδήματα, βλέπουμε ότι οι τιμές, ειδικά στην ομάδα προϊόντων διατροφής, ανεβαίνουν. Στη χώρα μας δεν συμβαίνει αυτό. Συμβαίνει κατ' εξαίρεση σε κάποια συγκεκριμένα προϊόντα.

Τώρα το γιατί στην Ελλάδα –και όχι μόνο– δεν πέφτουν οι τιμές όσο πέφτουν οι μισθοί, το έχω εξηγήσει επανειλημμένως και εδώ και αλλού: Η πώση των μισθών επηρεάζει στο κόστος παραγωγής και τη λιανική τιμή στα προϊόντα που είναι εγχωρίως παραγόμενα. Τα προϊόντα που είναι εισαγόμενα, πείτε μου τι θετική επίπτωση στο κόστος τους έχουν από την πτώση των εισοδημάτων στην Ελλάδα; Εάν μάλιστα συνυπολογίσετε ότι έχουμε αυτήν την περίοδο αυξημένο κόστος φορολογίας, αυξημένο κόστος ενέργειας και αυξημένο κόστος χρηματοδότησης, αντιλαμβάνεστε ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο η πτώση των τιμών να παρακολουθήσει την πτώση των εισοδημάτων.

Επειδή όμως δεν θέλω να «τρώω» πολύ χρόνο, εξηγώντας αυτό ακριβώς το μέρος του ερωτήματος, θέλω να καταθέσω μία δημοσίευσή μου, ακριβώς για το θέμα που θίγετε, ώστε είτε εσείς είτε οποιοδήποτε άλλο μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας θέλει, να έχετε μία πληρέστερη ενημέρωση.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Αθανάσιος Σκορδάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, θα έλεγα ότι η ερώτησή σας εστιάζει σε μια μόνο από τις παθογένειες της αγοράς, στον έλεγχο των καρτέλ από την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Για να μην απαριθώ και εδώ πολλά, καταθέτω τέσσερις σελίδες με τις υποθέσεις που απασχόλησαν την επιτροπή και τα αντίστοιχα πρόστιμα που επιβλήθηκαν το τελευταίο διάστημα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Αθανάσιος Σκορδάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Δι-

εύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης μ' αυτό που καταθέτω, δεν λέω ότι λύθηκε το πρόβλημα, αλλά γίνεται μια σοβαρή και συστηματική προσπάθεια. Θα παρακαλούσα να αξιολογηθεί το έργο της Επιτροπής Ανταγωνισμού υπό το πνεύμα ότι το τελευταίο διάστημα, τους τελευταίους πέντε μήνες κυρίως, έχει απασχοληθεί πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι του προσωπικού της Επιτροπής Ανταγωνισμού για τα πολλά θέματα συγχωνεύσεων που έχουν προκύψει στην ελληνική αγορά, ως συνέπεια της κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Υπάρχει ένα υποερώτημα και το θέσατε και προφορικά στην ερώτησή σας: Ποια από τα πρόστιμα έχουν εισπραχθεί; Έχω απαντήσει ήδη σε αυτά τα ερωτήματα, θα το επαναλάβω όμως και σήμερα. Τα πρόστιμα από την ώρα που επιβάλλονται είτε από την Επιτροπή Ανταγωνισμού είτε από οποιαδήποτε άλλη ελεγκτική υπηρεσία, πηγαίνουν στην αρμόδια ΔΟΥ. Κάθε αρμόδια ΔΟΥ έχει την ευθύνη της παρακολούθησης του προστίμου. Νομίζω ότι καταλαβαίνετε πως αν δεν πληρωθεί ένα πρόστιμο, η επιχείρηση που της έχει επιβληθεί, δεν μπορεί να έχει φορολογική ενημερότητα. Άρα δημιουργείται ένας μύθος για το αν πληρώνονται τα πρόστιμα. Απαντώ ότι βεβαίως και πληρώνονται, διότι αλλιώς οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να λειτουργήσουν με φορολογική ενημερότητα.

Τι μπορεί να έχει γίνει όμως; Υπάρχει πρόβλεψη από το Δίκαιο -και είμαστε χώρα δίκαιου -δεν μπορούμε να την αμφισβητήσουμε αυτήν τη δυνατότητα- σε κάθε πρόσωπο φυσικό ή νομικό, να προσφύγει στα διοικητικά δικαστήρια, αμφισβητώντας την ουσία της κύρωσης ή το ύψος της ποινής. Για να γίνει αυτό, πρέπει να πληρωθεί το 20% του επιβληθέντος προστίμου και εν συνεχεία να αναμένουν την οριστική εκδίκαση από τα διοικητικά δικαστήρια. Άρα απόκλιση μεταξύ επιβληθέντων προστίμων και καταβληθέντων σχετίζεται μόνο είτε με αρνητικές αποφάσεις της διοικητικής δικαιοσύνης είτε με εκκρεμότητα ενώπιον αυτής. Συμπληρωματικά να αναφέρω ότι παρά το γεγονός ότι δεν έχει αρμοδιότητα επ' αυτού η Επιτροπή Ανταγωνισμού, παρακολουθεί τη διοικητική μεταβολή της είσπραξης των προστίμων.

Τώρα σε ό,τι αφορά το τι γίνεται με το βασικό καλάθι προϊόντων, θα σας πω ότι, σε συνεργασία με την Επιτροπή Ανταγωνισμού, έχουμε προτάξει και θέσει σε προτεραιότητα την εξέταση των υποθέσεων που συνδέονται ακριβώς με το καλάθι της νοικοκυράς, όπως το λέμε. Έτσι η συντριπτική πλειοψηφία των υποθέσεων, που είναι περισσότερες από τριάντα και είναι υποθέσεις ιδιαίτερης σημασίας για τη λειτουργία της αγοράς, εξετάζονται κατά προτεραιότητα.

Τα στοιχεία αυτά που σας λέω μάλιστα, δεν είναι υποκειμενικές παρατηρήσεις, αλλά στατιστικά στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία μάλιστα με την πρόσφατη έκθεσή της αναδεικνύει για το 2012 να μοιράζεται η ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού την πρώτη θέση μαζί με την ισπανική αρχή στις γνωστοποιήσεις υποθέσεων στον κλάδο τροφίμων.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την έκθεση του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ανταγωνισμού, μέλος του οποίου είναι και η ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού, μαζί με την ισπανική Αρχή του Ανταγωνισμού, για την περίοδο 2004 έως 2011, καταλαμβάνουν την πρώτη θέση, είναι οι πιο δραστήριες επιτροπές στον κλάδο των τροφίμων. Στην εν λόγω έκθεση αποτυπώνεται μάλιστα τόσο το εύρος όσο και η ένταση της παρέμβασης στον κλάδο των τροφίμων.

Η ουσιαστική αυτή παρέμβαση περιγράφεται επίσης από την πρόσφατη έκθεση αξιολόγησης της ελληνικής οικονομίας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την αντίστοιχη έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Τέλος, η «GLOBAL COMPETITION REVIEW» βαθμολόγησε την ελληνική Επιτροπή Ανταγωνισμού με τρία αστέρια, αναβαθμίζοντας την δηλαδή και αναγνωρίζοντας τη θετική συμβολή της στην καταπολέμηση των παθογενειών της αγοράς. Είναι η μόνη Αρχή Ανταγωνισμού από τις είκοσι επτά, μαζί με την ιρλανδική, που αξιολογούμενης της δράσης τους για το 2012, έτυχαν αναβάθ-

μισης, όσον αφορά την αξιολόγησή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα συνεχίσετε στη δευτερολογία σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Δεν θα προλάβω, έχω και για τη δευτερολογία αρκετά. Επιτρέψτε μου λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, όσον αφορά το ζήτημα της αναθεώρησης των διατάξεων της νομοθεσίας που θέτετε, εκσυγχρονίστηκε με το ν.3959/2011 και έχει εναρμονιστεί πλήρως η λειτουργία της επιτροπής με το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο.

Θα σταματήσω εδώ και θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Κύριε Υπουργέ, εγώ σας άκουσα προσεκτικά. Πράγματι να δεχθώ ότι σε ορισμένα προϊόντα και αγαθά έχει επέλθει μια μικρή αποκλιμάκωση. Επίσης ότι έχουμε αύξηση του ΦΠΑ, βλέπουμε να ανεβαίνει η εφορία, έχουμε το ρεύμα, όλα αυτά υπάρχουν. Παρ' όλα αυτά, εμείς πιστεύουμε ακράδαντα ότι η ακρίβεια παραμένει και ιδιαίτερα σε είδη διατροφής και σε προϊόντα απαραίτητα για τη λειτουργία του νοικοκυριού.

Θα επικαλεστώ και εγώ πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για το δείκτη τιμών καταναλωτή. Η τιμή της πατάτας έχει αυξηθεί κατά 24,3% σε ετήσια βάση, ενώ η τιμή του νωπού γάλακτος αυξήθηκε κατά 0,36%. Όπως μπορεί κανείς να διαπιστώσει, σε μεγάλες επιχειρήσεις λιανικής πώλησης οι τιμές επώνυμων προϊόντων, όπως απορρυπαντικά, ας πούμε, είναι πολύ υψηλές έναντι άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Προσωπικά θεωρώ ξεκάθαρο ότι δεν λειτουργεί ο ανταγωνισμός όπως θα έπρεπε. Μάλιστα οι επιχειρήσεις αυτές ισχυρίζονται ότι έχουν ιδιαίτερα μικρό κέρδος, 1,5%, ενώ πολλές φορές για να προσελκύσουν κόσμο, μπορούν να κάνουν προσφορές 30%, αξιοποιώντας όμως τις ενδοομιλικές τιμολογήσεις. Η αντιμετώπιση των καρτέλ είναι αναγκαία για τη βελτίωση της αγοραστικής δύναμης αλλά και της ζωής των πολιτών, εν μέσω οξείας οικονομικής κρίσης και θα πρέπει να υπάρξει σειρά παρεμβάσεων που θα επιτρέψουν την αποκλιμάκωση των τιμών, οι οποίες πλήττουν ιδιαίτερα τα φτωχά νοικοκυριά αλλά και τα νοικοκυριά με μεσαίο εισόδημα.

Το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, απαιτεί άμεσες ενέργειες και πολιτική βούληση. Θα πρέπει να δούμε τι έχει γίνει και τι δεν έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια, ποια σημεία της νομοθεσίας είναι προβληματικά και χρειάζονται αλλαγές, ποια σημεία χρειάζονται περαιτέρω ενίσχυση, τι χρειάζεται για να ενισχυθεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Τα θέματα αυτά αποκτούν ιδιαίτερη σημασία και θα έλεγα ότι θα συμβάλουν και στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στις σχέσεις του πολιτικού συστήματος με τους πολίτες. Όταν οι κυβερνήσεις επί σειρά ετών επιβάλλουν μέτρα μείωσης των εισοδημάτων, οφείλουν να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για την αποκλιμάκωση των τιμών, τη βελτίωση της αγοραστικής δύναμης και την καταναλωτή και την αντιμετώπιση των στρεβλώσεων που υπάρχουν στην αγορά.

Σας ερωτώ ξανά, κύριε Υπουργέ: Έχετε προχωρήσει σε ενέργειες για την ενίσχυση και τη θωράκιση της Επιτροπής Ανταγωνισμού; Έχετε διαπιστώσει ότι χρειάζονται και άλλες αλλαγές στο νόμο περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, το ν. 3959/2011, και τι προτίθεστε να κάνετε για την αντιμετώπιση των καρτέλ; Γιατί δεν έχουν αντιμετωπιστεί, κύριε Υπουργέ, και το ξέρετε πολύ καλά. Φτάσαμε σε γελοιότητες κάποτε να ανακοινώνονται ταμπέλες φωτεινές έξω από τις λαϊκές αγορές κ.λπ.. Ο λαός μας έχει περάσει άγρια πράγματα με αυτήν την πολιτική τιμών. Γι' αυτό λοιπόν, σας παρακαλώ, ας κάνουμε όλοι μαζί μια προσπάθεια, ας μιλήσουμε σήμερα και εσείς δώστε μια εξήγηση στον ελληνικό λαό, γιατί, όπως και να το κάνουμε, το σούπερ μάρκετ είναι ακριβό, κύριε Υπουργέ και ο ελληνικός λαός το ξέρει πολύ καλά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Δεν δια-

φωνών με τη διαπίστωση. Το επεσήμανα και στην αρχική μου τοποθέτηση. Θα παρακαλέσω να ρίξετε μια ματιά σε αυτό που κατέθεσα για τα Πρακτικά, να το συζητήσουμε είτε εντός της Αιθούσης είτε ιδιωτικά, όπως θέλετε. Νομίζω ότι θα αποκομίσετε πολύ χρήσιμα συμπεράσματα.

Θα ξαναπώ ότι το φαινόμενο της ακρίβειας είναι πολυσύνθετο. Μακάρι να μπορούσε να λυθεί με μια απλή διοικητική πράξη της οποιας πολιτικής ηγεσίας ενός Υπουργείου ή μιας κυβέρνησης. Δεν μπορεί καν να λυθεί μόνο μέσα από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού. Τα καρτέλ που αναφέρατε ασφαλώς και αποτελούν μέρος του προβλήματος. Προσπαθούμε γι' αυτό και μπορείτε να το δείτε από τις αποφάσεις, που επίσης κατέθεσα για τα Πρακτικά, οι οποίες έχουν ληφθεί το τελευταίο διάστημα.

Όμως η μονοδιάστατη ανάγνωση του προβλήματος μέσα από τον ανταγωνισμό μπορεί να οδηγήσει σε αλόγιστη δαιμονοποίηση της επιχειρηματικότητας και να υποχωρήσουν -ακόμα και να εξαφανιστούν- από το δημόσιο πεδίο συζήτησης κύρια ζητήματα, όπως αυτά που ανέφερα νωρίτερα, δηλαδή το κόστος της χρηματοδότησης, η αύξηση του κόστους των πρώτων υλών διεθνώς, η υψηλή φορολογία, η ελλειμματική εγχώρια παραγωγική βάση, η ευθεία εξάρτηση από τις εισαγωγές, η κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, οι χρόνιες αναποτελεσματικότητες στην εφοδιαστική αλυσίδα, η ανελαστικότητα της ζήτησης ειδικά στα είδη πρώτης ανάγκης, οι γεωγραφικές ιδιαιτερότητες που παρουσιάζουμε ως αγορά και μια σειρά ρυθμιστικών κανόνων που ορθώνουν εμπόδια εισόδου στην αγορά.

Αυτά είναι ζητήματα, που αθροιστικά επιβαρύνουν το επίπεδο τιμών στη χώρα, όπως φυσικά το επιβαρύνει και η κακή λειτουργία του ανταγωνισμού, όπου αποδεδειγμένα παρατηρείται και όχι εκεί που θέλουμε να πιστεύουμε ότι συμβαίνει.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές τις οποίες πραγματοποιούμε τον τελευταίο χρόνο, έχουν αναφερθεί κι άλλη φορά εδώ. Θα τις επαναλάβω. Αναφέρονται στην αλλαγή της αγορανομικής νομοθε-

σίας, στο άνοιγμα αγορών και επαγγελματιών, στη νέα νομοθεσία στον κλάδο των πετρελαιοειδών, αλλά και σε μια σειρά από άλλες δράσεις, όπως η υπό εξέλιξη συνεργασία του Υπουργείου Ανάπτυξης με τον ΟΟΣΑ σε τέσσερις κρίσιμους για τον ανταγωνισμό τομείς, όπως είναι η επεξεργασία τροφίμων, το λιανικό εμπόριο, τα οικοδομικά υλικά και ο τουρισμός.

Η συνεργασία αυτή με τον ΟΟΣΑ θα καταλήξει στη διατύπωση και σύνταξη κατευθυντήριων γραμμών που πρέπει να εφαρμόζονται, κατά την άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητας της διοίκησης και της νομοθετικής εξουσίας εν γένει. Σημειώνεται ότι η εφαρμογή ανάλογων προγραμμάτων σε χώρες, όπως ο Καναδάς, η Ιαπωνία, το Μεξικό και η Αυστραλία οδήγησε πραγματικά σε ουσιαστικό μετασχηματισμό στη λειτουργία των οικονομιών τους.

Τέλος σε ό,τι αφορά τη συμπλήρωση της νομοθεσίας, θα σας πω ότι είμαστε έτοιμοι να θεσπίσουμε από πλευράς Υπουργείου Ανάπτυξης, δικαίωμα αστικής αποζημίωσης για επιχειρήσεις και ιδιώτες, εφόσον παραβιάζονται κανόνες του ανταγωνισμού και υπάρχει σχετική απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Ο λόγος που δεν το έχουμε φέρει ακόμη είναι, διότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εξαγγείλει την έκδοση πρότασης σχετικής οδηγίας, η οποία ήρθε μόλις χθες το βράδυ. Έχει χθεσινή ημερομηνία. Θα τη μελετήσουμε, θα εναρμονίσουμε το δικό μας Εθνικό Δίκαιο και θα προσαρμόσουμε αυτήν τη διάταξη που θέλουμε να θεσπίσουμε, λαμβάνοντας υπ' όψιν αυτήν την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Σε κάθε περίπτωση, θέλω να ξέρετε ότι η θέση μας ήταν και παραμένει σταθερή: Μηδενική ανοχή σε παραβατικές συμπεριφορές που πλήττουν τον υγιή ανταγωνισμό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών».

Στη σημερινή συνεδρίαση η πρόταση νόμου θα συζητηθεί επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών.

Κύριοι συνάδελφοι, προτείνω η συζήτηση να είναι ενιαία, με κοινό κατάλογο ομιλητών επί της αρχής και επί των άρθρων, δειχνοντας ίσως λίγη ανοχή ως προς το χρόνο, αν κρίνεται απαραίτητο.

Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, θα ήθελα να αναγνώσω επιστολή που απευθύνεται προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, στην οποία αναφέρεται: «Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, σας γνωρίζω ότι κατά τη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου του ΠΑΣΟΚ: «Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών» αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης».

Ομοίως, έχει σταλεί επιστολή από τον κ. Μανιάτη, Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, στην οποία αναφέρεται: «Σας γνωρίζουμε ότι στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών», προτείνω Βουλευτής εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ θα είναι ο Βουλευτής κ. Κουτσούκος».

Επίσης έχει σταλεί επιστολή από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, στην οποία αναφέρεται: «Κύριε Πρόεδρε, σας γνωρίζουμε ότι στην αυριανή, 13-6-2013, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου: «Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών», ως ειδικός αγορητής ορίζεται ο κ. Παύλος Χαϊκάλης και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Νότης Μαριδάς».

Από τη Χρυσή Αυγή, με επιστολή ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Κουκούτσας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Αθηνών κ. Ηλίας Παναγιώταρος.

Με επιστολή, εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς, ορίζεται ως ειδικός αγορητής, ο κ. Θωμάς Ψύρρας.

Τέλος με επιστολή, εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ορίζεται ως ειδικός αγορητής, ο Βουλευτής κ. Χρήστος Κατσώτης.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος, προτείνω Βουλευτής εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συζητήσουμε σήμερα την πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ για την Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών, μία πρόταση στην οποία αποδίδουμε -και έχει- ιδιαίτερη σπουδαιότητα και εκτέμπει, πιστεύω, πολλαπλά μηνύματα.

Είναι αλήθεια όμως, ότι η συγκυρία σκιάζει τη σημερινή συζήτηση, γιατί ενώ εμείς έχουμε καταθέσει μία πρόταση νόμου κοιτάζοντας μπροστά, στο μέλλον, βρίσκεται σε εξέλιξη μια επιχείρηση αταρχικού εκσυγχρονισμού με ρητορείες παλαιότερων εποχών, τις οποίες νομίζαμε ότι έχουμε ξεπεράσει, δυστυχώς. Το πιο σπουδαίο είναι ότι αυτοί που εκπέμπουν αυτήν τη ρητορεία, και ο Πρωθυπουργός και ο αρμόδιος Υπουργός, δεν έχουν ούτε ένα ίχνος αυτοκριτικής, ως να προέκυψαν από παρθενογένεση, με καμμία ευθύνη γι' αυτά που κατηγορούν.

Επειδή όμως, όπως είπα νωρίτερα, πιστεύω ότι δεν πρέπει να ξεφύγουμε για να δείξουμε στη Βουλή ότι έχουμε τη δυνατότητα να συζητούμε για το μέλλον, για να μην παρασυρόμαστε, δεν θέλω να προχωρήσω περισσότερο σε αυτήν τη συζήτηση. Όπως γνωρίζετε όλοι, τα κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ, έχουν αναλάβει κοινοβουλευτικές και πολιτικές πρωτοβουλίες που βρίσκονται σε εξέλιξη και άρα θα

έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε. Αρκεί να κατανοήσουν και αυτοί που έχουν τον πρώτο λόγο στην Κυβέρνηση ότι οι κοινωνικοί και πολιτικοί συσχετισμοί επιβάλλουν συνεργασία και συνεννόηση, με την ευθύνη που έχουμε απέναντι στην πολιτική σταθερότητα και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος.

Όπως είπα, αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που καταθέσαμε ευθύς αμέσως μόλις συγκροτήθηκε αυτή η Κυβέρνηση, τον Ιούλιο του 2012, εκπέμπει μηνύματα που έχουν να κάνουν με το ενδιαφέρον μας, όχι απλώς ως κόμμα αλλά ως Βουλή, που συζητάμε και που θα πάρουμε αποφάσεις, για το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος και καταδεικνύει ότι έχουμε στόχο την επιβίωσή του και μπορούμε να βρούμε εναλλακτικούς τρόπους χρηματοδότησής του.

Το δεύτερο μήνυμα είναι ότι έχουμε μια ολοκληρωμένη πολιτική αξιοποίησης των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων και αυτή, που είναι εθνική πολιτική, τη συνδέουμε με το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε ότι για πρώτη φορά βρίσκεται σε εξέλιξη ένα ολοκληρωμένο σχέδιο έρευνας και αξιοποίησης των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, μέσα από το οποίο η Ελλάδα κατοχυρώνει εθνικά και κυριαρχικά δικαιώματα όχι μόνο στο χερσαίο χώρο αλλά και στη θαλάσσια ζώνη που περιβάλλει τη χώρα μας.

Εγώ είχα τη χαρά, ως Βουλευτής Ηλείας, να παρακολουθήσω την περιγραφή όλου αυτού του σχεδιασμού, το πώς ξεκίνησε, πού βρίσκεται και πού φιλοδοξούμε να καταλήξει, από τον αρμόδιο τότε στο Υπουργείο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ σήμερα, τον Γιάννη Μανιάτη, ο οποίος μπορεί, αν χρειαστεί, να μπει σε λεπτομέρειες. Εκείνο όμως που έχει σημασία είναι, ότι επιλέξαμε ένα μοντέλο από τα πλέον αποτελεσματικά, το μοντέλο της Νορβηγίας, που μέσα από διαδικασίες διαφάνειας, συμμετοχή, ελέγχους από τους δημοκρατικούς θεσμούς, έχουν επιτύχει να έχουν ένα πολύ ισχυρό ταμείο, που στηρίζει το ασφαλιστικό τους σύστημα. Αν χρειάζεται να το αντιπαραβάλει κανένας αυτό με ό,τι συμβαίνει στον κόσμο, μπορούμε να δούμε άλλες χώρες που έχουν του ίδιου επιπέδου πλουτοπαραγωγικούς πόρους, ως ποσοστό του ΑΕΠ, σε ποια κατάσταση βρίσκονται, σε σχέση με την κοινωνία και το ασφαλιστικό σύστημα της Νορβηγίας. Έχουν αναφερθεί στο παρελθόν τέτοια παραδείγματα.

Σήμερα που μιλάμε, είναι γνωστό ότι έχουν προκληρυχθεί τα οικόπεδα που αφορούν την περιοχή τη δική μου, τη δυτική Ελλάδα, δηλαδή ο Πατραϊκός, το Κατάκολο και το οικόπεδο των Ιωαννίνων. Σύμφωνα με όλες τις εκτιμήσεις, θα έχουμε σε μερικά χρόνια σημαντικά έσοδα από την αξιοποίηση της εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων.

Όταν μιλάμε βέβαια για έσοδα από την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων, καλλιεργούνται πάρα πολλοί μύθοι, δοξασίες, ανταλλάσσονται κατηγορίες, κάνουμε αναδρομές στο παρελθόν για ευθύνες. Πρέπει να μιλήσουμε με ρεαλισμό και με βάση τις επιστημονικές γνώσεις και εκτιμήσεις.

Όπως λέμε εμείς στην εισηγητική έκθεση της πρότασης νόμου που έχουμε καταθέσει, τα προσδοκώμενα έσοδα θα είναι της τάξης των 150 δισεκατομμυρίων σε βάθος τριάντα-σαράντα χρόνων που σχεδιάζουμε. Από αυτά ένα 20%, με βάση το νόμο που ψηφίσαμε εμείς το 2011, θα πάει στο Πράσινο Ταμείο κι ένα 5% στην τοπική αυτοδιοίκηση, το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό ποσό, δηλαδή για τη δυτική Ελλάδα αυτό το ποσό είναι πολλαπλάσιο από το ΕΣΠΑ. Με την πρόταση νόμου που καταθέτουμε, θέτουμε ως όριο, όχι λιγότερο από το 70% των εσόδων αυτών να πάει στο ασφαλιστικό σύστημα.

Βέβαια η επίσπευση από την πλευρά μας της συζήτησης της πρότασης νόμου που έχουμε καταθέσει, συνδέεται, αγαπητοί συνάδελφοι, με το γεγονός ότι ακόμα και σήμερα που μιλάμε, υπάρχουν μικρά έσοδα από την εκχώρηση ορισμένων δικαιωμάτων, των ερευνών και των σχεδίων. Άρα δεν πρέπει να ολιγωρήσουμε. Είναι ανάγκη δηλαδή, να ψηφιστεί και να λειτουργήσει, όπως θα πω μετά, όταν έρθω στην ανάλυση του νομοσχεδίου, ο λογαριασμός για να κατανείμει τα έσοδα, όπως προτείνουμε, διότι και αυτά τα λίγα εκατομμύρια στις δύσκολες μέρες που ζούμε, μας είναι πάρα πολύ χρήσιμα.

Περιττεύει να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, τις αναπτυξιακές επιπτώσεις αυτής της προσπάθειας για την έρευνα, την εξόρυξη και την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων στον πολλαπλασιασμό του ΑΕΠ, στην ανεργία και ούτω καθεξής.

Έρχομαι στο δεύτερο μήνυμα που πιστεύω ότι εκπέμπει η σημερινή μας πρόταση και συζήτηση, δηλαδή ότι μεσοσύνης της κρίσης, την ώρα που δοκιμάζεται το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα -και δεν δοκιμάζεται μόνο λόγω των ιστορικών του παθογενειών- εμείς σκεφτόμαστε μπροστά, σκεφτόμαστε το μέλλον. Αυτό έχει να κάνει με το να διασφαλίσουμε, δηλαδή να δώσουμε το κλίμα της βεβαιότητας και της ασφάλειας στις μέλλουσες γενιές, στη νέα γενιά, ότι οι σημερινοί τους κόποι, αυτό που καταβάλλουν ως εισφορά στο ασφαλιστικό σύστημα, δεν θα πάει χαμένο κι ότι θα τους δώσει, όταν έρθει η ώρα, όχι μόνο αυτό που αποταμίευαν, αλλά αυτό που η κοινωνία συλλογικά οφείλει να τους αποδώσει.

Διότι, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ξέρουμε όλοι μας ότι όταν οι άλλες κοινωνίες έφτιαχναν ασφαλιστικά συστήματα και δημιουργούσαν το κρίσιμο κεφάλαιο των αποθεματικών, εμείς είχαμε δικτατορίες, πολέμους, εμφυλίους και έτσι δεν σχηματίστηκε ποτέ αυτό το κρίσιμο κεφάλαιο. Αρκεί να θυμηθούμε ότι μέχρι το 1981 η μισή Ελλάδα ήταν ανασφάλιστη και ότι μέχρι το 1984 τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων ήταν άτοκα στην Τράπεζα Ελλάδος για να πηγαίνουν σε δάνεια, όπως λέγαμε τότε, σε αυτούς που, υποτίθεται, ανοικοδομούσαν την Ελλάδα.

Χρειάστηκαν πάρα πολλοί αγώνες, κόποι, θυσίες για να οικοδομηθεί το ασφαλιστικό σύστημα, που σήμερα, μετά τις περικοπές και τις θυσίες στις οποίες έχουν υποβληθεί οι συνταξιούχοι, έχει μία δομή, έχει μία λειτουργία. Μακάρι να μπορέσουμε να το κρατήσουμε ζωντανό, ώστε πέρα από τη βασική σύνταξη που προβλέπουν οι θεσμοί που το διέπουν, να λειτουργήσει και το ανταποδοτικό κομμάτι της σύνταξης, με ανταπόδοση, όπως προβλέπει η κείμενη νομοθεσία, στο 60%. Είχαμε 80% τις καλές εποχές, κύριε συνάδελφε.

Λέω λοιπόν, ότι ακόμα κι αν είχαμε αποφύγει την κακοδιαχείριση, τις σπατάλες, τα δομημένα ομόλογα, τις διαρροές στον τομέα της υγείας, το γεγονός ότι έχουμε ύφεση από το 2008 - και θα αργήσουμε να βγούμε από αυτήν την ύφεση- ότι έχουμε γήρανση του πληθυσμού και αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης, συν ένα εκατομμύριο και πάνω ανέργους, δεν μας δίνει τη δυνατότητα να σταθεί στα πόδια του από μόνο του το ασφαλιστικό σύστημα, ακόμα κι αν είχαμε την καλύτερη εκδοχή της παλιάς θεωρίας της τριμερούς χρηματοδότησης, εμείς που την έχουμε ζήσει και την έχουμε υποστηρίξει.

Διότι αυτήν τη στιγμή, με στοιχεία που έχει δώσει το Υπουργείο και ο κύριος Υπουργός -και είναι έτσι- από το 2000 έως το 2012 το ασφαλιστικό σύστημα έχει χρηματοδοτηθεί με 162 δισεκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό. Και κάθε χρόνο από τα 32 εκατομμύρια ευρώ που στοιχίζουν οι συντάξεις τα μισά περίπου είναι από τον προϋπολογισμό. Άρα η επιβίωση του ασφαλιστικού συστήματος εξαρτάται από την επιβίωση της χώρας. Και δίνουμε αυτήν τη μάχη, με κόστος με θυσίες, με πόνο. Ωστόσο πρέπει να σκεφτούμε πιο μακροπρόθεσμα.

Κατοχυρώνοντας από σήμερα μελλοντικούς πόρους για το ασφαλιστικό σύστημα, εκπέμπουμε στη νέα γενιά ένα μήνυμα ότι έχουμε την έγνοια της και τη διαπαιδαγωγούμε απέναντι στις σειρήνες του νεοφιλελευθερισμού που λένε: «Ακόμα και στο μεροκάματο των 10 ευρώ βάλε κάτι στην ιδιωτική ασφάλιση, γιατί θα καταρρεύσει το ασφαλιστικό σύστημα». Τη διαπαιδαγωγούμε να αγωνιστεί συλλογικά να το σώσουμε.

Διότι, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μία μικρή αναδρομή να κάνουμε, θα δούμε ότι η δημιουργία των ασφαλιστικών συστημάτων ήταν αποτέλεσμα συλλογικών αγώνων των εργατικών συνδικάτων, των σοσιαλιστικών και των προοδευτικών δυνάμεων σε όλη την Ευρώπη, με τις αντιδράσεις που είχαν οι συντηρητικοί και την ανοχή που έδειξαν την περίοδο, ιδίως μετά τον πόλεμο, της ανάπτυξης.

Έτσι λοιπόν η πρόταση νόμου προβλέπει:

Στο άρθρο 1 την ίδρυση και το σκοπό του λογαριασμού και την αυτοτέλειά του.

Στο άρθρο 2 ότι οι πόροι του θα είναι το 70% τουλάχιστον των

εσόδων από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων.

Στο άρθρο 3 την οικονομική του διαχείριση από πενταμελή επιτροπή.

Στο άρθρο 4 τα λειτουργικά του θέματα, όπου με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος θα ρυθμίζονται.

Στο άρθρο 5 τη διαφάνεια και τον έλεγχο από ανεξάρτητη ελεγκτική αρχή.

Και στο άρθρο 6 το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Ηθικής για τον κώδικα δεοντολογίας, για να μην έχουμε φαινόμενα, μέσω των δημοσίων ταμείων, να πριμοδοτούνται αθέμιτες πρακτικές στον ιδιωτικό τομέα από τις κεφαλαιοκρατικές συσσωρεύσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι η πρότασή μας είναι ολοκληρωμένη και θα θέλαμε να ψηφιστεί αυτοτελώς, όχι για κανέναν εγωισμό, κομματικό, πατριωτικό, διότι είναι μία πρόταση του ΠΑΣΟΚ, αλλά επειδή πιστεύουμε ότι έχει την αυτοτέλεια και ότι εκπέμπει αυτά τα μηνύματα που σας είπα.

Στη συζήτηση στην επιτροπή ο Υπουργός μας παρουσίασε μία εκδοχή νομοτεχνικών βελτιώσεων, με τις οποίες θα ενσωματώσει την πρότασή μας στον υφιστάμενο λογαριασμό του ν. 3655 για το ΑΚΑΓΕ.

Θα δούμε τη νομοτεχνική βελτίωση, όταν θα την καταθέσει και θα συμφωνήσουμε στο βαθμό που μέσα σ' αυτό το πλαίσιο υπάρχει η αυτοτέλεια του λογαριασμού. Αν πρόκειται να πάρουμε τα χρήματα να τα πάμε στο ΑΚΑΓΕ και στη διαχείριση την υφιστάμενη, θέλω να πω καθαρά ότι δεν θα συμφωνήσουμε. Επίσης θέλω να σας ενημερώσω ότι έχουμε καταθέσει και πρόταση απ' αυτόν τον λογαριασμό να χρηματοδοτούνται ερευνητικά προγράμματα μεταπτυχιακά στον τομέα των υδρογονανθράκων, για να ενισχύσουμε αυτήν την κατεύθυνση, μια και κάνουμε μία μεγάλη επιλογή ως χώρα.

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με μία παρατήρηση. Επειδή αναφέρθηκε νωρίτερα στο πώς το ασφαλιστικό σύστημα δεν μπορεί να επιβιώσει μόνο στη λογική με την οποία μέχρι σήμερα λειτουργήσε, λόγω της κρίσης και των προβλημάτων, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2011, με σύμφωνη γνώμη των κοινωνικών εταίρων και των δανειστών μας, είχε νομοθετήσει μία μικρή εισφορά για να σώσουμε τον ΟΑΕ, για να μην πάμε σε μεγάλες και δραματικές περικοπές, πέραν αυτών που υπάρχουν. Γιατί, όπως ξέρετε, μέσα από την κρίση, υπάρχει τεράστιο πρόβλημα. Δεν πληρώνει κανένας από τους μικρομεσαίους.

Άκουσα λοιπόν προχθές, τον Υπουργό σε μία συνέντευξή του να λέει, γιατί δεν πρόκειται να εφαρμόσει αυτήν τη διάταξη, διότι στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, αυτό θα επιβάρυνε τις επιβιώσεις.

Θέλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι απέναντι στα 500 ευρώ τέλος επιτηδεύματος έως 1000 ευρώ, αυτό το μικρό ποσοστό του 1%-250 ευρώ το υπολογίζω εγώ κατά μέσο όρο- θα ήταν πολύ λιγότερο, για να τους δώσουμε τη βεβαιότητα ότι έχουν το ασφαλιστικό τους ταμείο. Αλλά είναι θέμα διαπραγματεύσεως εσωτερικής και στην Κυβέρνηση και με τους δανειστές μας πώς θα γίνει αυτό.

Όταν βάζουμε αυτό το τέλος επιτηδεύματος και τους επιβαρύνουμε, λογικό είναι ότι δεν μπορούμε να τους επιβαρύνουμε παραπέρα. Αλλά εγώ νομίζω ότι μπορεί αυτό στην πορεία, μια και η έκφρασή τους η συνδικαλιστική το αποδέχεται, να το αντιμετωπίσουμε.

Τελειώνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να σας καλέσω να συμβάλετε μέσα από τη συζήτηση, αν χρειάζεται να βελτιώσουμε αυτήν την πρόταση, να την ψηφίσετε, γιατί πιστεύω ότι θα δώσουμε ένα μήνυμα και σε ό,τι αφορά την ουσία και το περιεχόμενο του νόμου και σε ό,τι αφορά τον ρόλο της Βουλής, γιατί πρέπει να θυμίσω ότι είναι από τις λίγες φορές που η Βουλή θα έρθει στο ρόλο της να νομοθετήσει, υιοθετώντας την πρόταση ενός από τα κόμματα που τη συναποτελούν.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας: «Κύρωση

της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση του άρθρου 1, της από 30-10-2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4118/2013 «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των εξαιρετικά επείγουσών και απρόβλεπτων αναγκών του κοινωφελούς, μη κερδοσκοπικού ιδρύματος με την επωνυμία «ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ»» και άλλες διατάξεις (Α' 32)».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το Ιδιωτικό Δημοτικό Σχολείο «Σύγχρονα Εκπαιδευτήρια Μ. Χουρδάκη».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Καράμπελας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βασικός παράγοντας που χαρακτηρίζει το κατά πόσο ένα κράτος θεωρείται πολιτισμένο, είναι ο τρόπος που αντιμετωπίζει τις ευπαθείς ομάδες. Το κοινωνικό κράτος στο παρελθόν αντιμετώπιζε αυτές τις ομάδες, με γνώμονα και στόχο την επιτυχία στις επόμενες εκλογές.

Έμπαιναν σε πλειστηριασμό κριτήρια, όπως η μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, η αύξηση του ύψους των συντάξεων, η χορήγηση των «μαϊμού» συντάξεων και των επιδομάτων. Και όποιος πλειοδοτούσε, κυβερνούσε. Με τον πολιτικό αμοραλισμό, μάλιστα, που επιδείκνυαν στη συνέχεια συγκεκριμένες κυβερνήσεις, ολοκλήρωσαν τη ζημιά, επενδύοντας, για παράδειγμα, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων σε τοξικά και χρηματιστηριακά παράγωγα, τζογάροντας, δηλαδή, με τις εισφορές των επιχειρηματιών και των εργαζομένων.

Τέτοιου είδους πολιτικές διαμόρφωσαν τη σημερινή τραγική κατάσταση που έχουν περιέλθει οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Έχω πρόσφατο μάλιστα –και θα ήθελα να το αναφέρω– ένα θέμα που θίξαμε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Αφορούσε ένα προεδρικό διάταγμα που εκκρεμεί για τη λειτουργία των κέντρων ημερησίας νοσηλείας. Εκτιμάται ότι από τη δημιουργία τέτοιων κέντρων θα εξοικονομηθεί περίπου 1 δισεκατομμύριο ευρώ τα επόμενα πέντε χρόνια, προς όφελος των ασφαλιστικών ταμείων και του κράτους. Αλόγιστες σπατάλες, δηλαδή, για τις οποίες δεν έχει τιμωρηθεί κανένας από όλους εκείνους, που με τις πολιτικές τους υπονόμωσαν την καταβολή των συντάξεων των επόμενων γενεών.

Μια και μιλάμε για σπατάλες, άλλη μια περίπτωση ήταν η ΕΡΤ. Δυστυχώς αποδείχθηκε περίτρανα πως πολλοί εδώ μέσα, συνεχίζουν να προστατεύουν συντηχιακά συμφέροντα εις βάρος όλων των υπόλοιπων Ελλήνων.

Στους λάθος πολιτικούς χειρισμούς του παρελθόντος, αλλά και στην άρνηση για μεταρρυθμιστικές τομές από μεγάλη μερίδα του σημερινού πολιτικού συστήματος, έρχεται να προστεθεί και το δημογραφικό πρόβλημα, που συνιστά ένα από τα μεγαλύτερα εθνικά μας προβλήματα και δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να το υποτιμήσουμε. Η γήρανση του πληθυσμού σε συνδυασμό με τους υψηλούς δείκτες ανεργίας στις νεαρές ηλικίες, θέτει σε κίνδυνο τη λειτουργία του κοινωνικού κράτους. Σκεφθείτε ένα περιορισμένο αριθμό εργαζομένων να πρέπει, με την εργασία του και τις εισφορές του, να συντηρεί ένα μεγάλο αριθμό συνταξιούχων.

Ήδη τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία κάνουν λόγο για περίπου 2,8 εκατομμύρια συνταξιούχων και μόλις 3,3 εκατομμύρια εργαζόμενους. Αναλογία σχεδόν 1:1, όταν πριν από τριάντα χρόνια η ίδια αναλογία ήταν 1:4.

Πρέπει να επισημανθεί ότι δεν είναι μόνο εθνικό το πρόβλημα. Είναι ευρωπαϊκό. Η κρίση στην κοινωνική ασφάλιση συναντάται σε ολόκληρη την Ευρώπη. Εδώ αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα πιο έντονα λόγω των πολιτικών που ακολουθήθηκαν, όπως ανα-

φέρθηκαν συνοπτικά προηγουμένως.

Η δημογραφική γήρανση σε ευρωπαϊκό επίπεδο ενισχύεται και από τη μεταφορά της ευρωπαϊκής παραγωγής σε χώρες με χαμηλότερο κόστος, με αποτέλεσμα η ανεργία στην Ευρώπη να διατηρείται σε υψηλά επίπεδα, όπως επίσης και από τη φοροδιαφυγή. Δεν αντιμετωπίζουμε μόνο εμείς πρόβλημα με τη φοροδιαφυγή. Η φοροδιαφυγή στα κράτη-μέλη στοιχίζει περίπου 1 τρισεκατομμύριο ευρώ το χρόνο, χρήματα που στερούνται από τα κρατικά έσοδα και δημιουργούν κοινωνικές ανισότητες.

Είναι μεγάλη πρόκληση λοιπόν για την ευρωπαϊκή οικονομία να μπορέσει να ανταποκριθεί μέσω των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων και στην ανάγκη για ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής.

Συνεπώς αντιλαμβανόμαστε ότι κάθε πρόταση που αποβλέπει στη στήριξη των ασφαλιστικών φορέων και στη διασφάλιση της σύνταξης των επόμενων γενεών, θα πρέπει να αντιμετωπίζεται θετικά και να εξετάζεται προσεκτικά.

Άρα και η πρόταση για τη δημιουργία ενός Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών δεν μπορεί παρά να μας βρίσκει ιδιαίτερα θετικούς ως προς το γενικό της περιεχόμενο, αλλά και ως προς το σκοπό, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 1.

Στο σημείο που θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα, είναι οι προτεινόμενοι πόροι, όπως αναφέρονται στο άρθρο 2. Ο εθνικός ορυκτός μας πλούτος ανήκει σε όλους τους Έλληνες πολίτες, ειδικά οι υδρογονάνθρακες, που λόγω της σπουδαιότητάς τους μπορούν να καθορίσουν το ενεργειακό μέλλον μιας χώρας. Συνεπώς είναι μείζονος σημασίας ο ορυκτός πλούτος για τη χώρα μας και συνδέεται άμεσα με τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα.

Για το λόγο αυτό και ο Πρωθυπουργός της χώρας Αντώνης Σαμαράς έχει ως πρώτη προτεραιότητα, την οριοθέτηση και ανακήρυξη της ελληνικής Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Είναι ένα πολύ σημαντικό γεγονός, γιατί το ενεργειακό ζήτημα απασχόλησε έντονα και την τελευταία Σύνοδο Κορυφής, στην οποία υπήρξε και ξεκάθαρη αναφορά στην εκμετάλλευση ενδοχώριων πηγών ενέργειας, κάτι που μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα λόγω των ενδείξεων που έχουμε για τα σημαντικά κοιτάσματα υδρογονανθράκων στον ελληνικό υποθαλάσσιο χώρο.

Είμαστε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σημαντική γεωπολιτική θέση. Γι' αυτό και οι εταίροι μας πρέπει να στηρίξουν την προσπάθεια της Κυβέρνησης για ανακήρυξη της ΑΟΖ χωρίς χρονотριβές και με ασφάλεια. Στο ζήτημα της ΑΟΖ θα πρέπει να υπάρξει και ευρωπαϊκή κάλυψη, που δεν υπήρξε στο μεταναστευτικό ζήτημα με την υπογραφή της Συνθήκης Δουβλίνου II. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, μια δοκιμαζόμενη οικονομία ενός κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης –η δικιά μας δηλαδή– να αποτελεί την πύλη εισόδου για πλήθος μεταναστών από χειμαζόμενες οικονομίες γειτονικών χωρών και μη, χωρίς να της παρέχεται η ανάλογη βοήθεια.

Η ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, σύμφωνα και με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, αποτελεί κεντρικό στόχο και προτεραιότητα της ενεργειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρώπη πρέπει να επενδύσει στο χώρο της Μεσογείου. Γι' αυτό υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο αυτό το γεωγραφικό σημείο να της εξασφαλίσει και την ενεργειακή της αυτάρκεια. Η Ευρώπη πρέπει να αντιληφθεί ότι η παρτίδα στην ενεργειακή σκακιέρα θα παιχτεί στο θαλάσσιο χώρο της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Η εξασφάλιση της απαιτούμενης ενέργειας αποτελεί βασική προϋπόθεση για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, αλλά και για τη διατήρηση της ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ως τώρα την απαιτούμενη αυτή ενέργεια η Ευρώπη την εξασφαλίζει, εισάγοντάς την από άλλες μη Ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή η Ευρώπη, είναι εξαρτημένη από άλλους. Οπότε η αξιοποίηση των ενεργειακών πόρων εντός των ορίων της είναι στρατηγικής σημασίας, αφού μειώνει την εξάρτησή της από ξένους παράγοντες.

Για να πείσουμε όμως την Ευρώπη ότι η χάραξη της πολιτικής για την ενέργεια περνάει μέσα από το θαλάσσιο ελλαδικό χώρο, δηλαδή το θαλάσσιο χώρο Ελλάδας και Κύπρου, πρέπει να δουλέψουμε μεθοδικά, με προσεκτικές διπλωματικές κινήσεις. Αυτό αποτελεί και το μεγάλο δίδαγμα της κυπριακής κρίσης. Και πρέπει φυσικά να κινηθούμε με απόλυτο σεβασμό στο Δίκαιο της

Θάλασσας που προστατεύει την ισονομία και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη όλων των κρατών και όχι την προώθηση των τοπικών συμφερόντων γειτονικών κρατών.

Αν λοιπόν αυτή η πρόταση γίνει νόμος, θα δεσμεύεται ένα μεγάλο ποσοστό από τα έσοδα του δημοσίου που θα προέρχεται από τις εταιρείες, οι οποίες θα σχετίζονται με την έρευνα και την εκμετάλλευση κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, με στόχο τη στήριξη και την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους.

Συνεπώς θα υπάρχει κατά άμεσο τρόπο όφελος των Ελλήνων ασφαλισμένων από την εκμετάλλευση του εθνικού μας πλούτου. Οι φορολογούμενοι πολίτες δηλαδή θα καρπώνονται στην πράξη, το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων που θα μας προσφέρει το υπέδαφός μας.

Αυτό όμως που χρήζει περαιτέρω συζήτησης, είναι το ποσοστό του 70% των συνολικών εσόδων που προτείνεται ως κατώτατο όριο στην παράγραφο 2 του άρθρου 2, καθώς το ποσό αυτό, που θα ενσωματώνεται κατ' έτος στο Ταμείο Αλληλεγγύης, θα αφαιρείται αντίστοιχα από τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, δηλαδή, αν εξαιρέσουμε τον περιφερειακό φόρο 5% και το ποσοστό 20% που κατατίθεται στην ουσία στο Πράσινο Ταμείο, το σύνολο των υπόλοιπων εσόδων θα χρησιμοποιείται ως κεφάλαιο του ειδικού λογαριασμού.

Με δεδομένο ότι αν όλα πάνε καλά, τα πρώτα έσοδα στο δημόσιο από την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων θα έρθουν μετά από δέκα χρόνια, δεν νομίζω ότι είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε από τώρα τι ανάγκες θα έχουν προκύψει τότε. Τουλάχιστον θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα, μετά από κοινή υπουργική απόφαση των αρμόδιων Υπουργείων, να διατίθενται κονδύλια από το κεφάλαιο για εκπαιδευτικούς και ερευνητικούς σκοπούς, συνυφασμένους με τον τομέα του ορυκτού πλούτου.

Επίσης δεν υπάρχουν ακριβείς εκτιμήσεις για το μέγεθος των κοιτασμάτων, άρα και των οικονομικών δεδομένων.

Όπως αναφέρεται στην πρόταση, τα έσοδα από τους υδρογονάνθρακες υπολογίζεται ότι μπορεί να ξεπεράσουν τα 150 δισεκατομμύρια ευρώ τα επόμενα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια. Κάτι τέτοιο είναι υποθετικό και μη τεκμηριωμένο. Για παράδειγμα η DEUTSCHE BANK κάνει λόγο για ακόμα πιο αισιόδοξες προβλέψεις, εκτιμήσεις. Μόνο νοτίως της Κρήτης κάνει λόγο για αποτίμηση υποθαλάσσιων κοιτασμάτων φυσικού αερίου της τάξης των 427 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι περίπου το 50% αυτών των εσόδων, δηλαδή τα 214 δισεκατομμύρια ευρώ, θα αποτελούν καθαρό όφελος για τα δημόσια ταμεία.

Στον αντίποδα τώρα, υπάρχουν κι άλλες πολύ πιο μετριοπαθείς εκτιμήσεις. Η αξιολόγηση των πρώτων σεισμικών ερευνών που έγιναν από τη νορβηγική εταιρεία «PGS» στο Ιόνιο και νότια της Κρήτης, αναμένεται να ολοκληρωθεί στους επόμενους τρεις μήνες. Κι εν συνεχεία –λογικά μέσα στο 2014– πρόκειται να γίνει προκήρυξη του διαγωνισμού για τη συνέχιση των ερευνών από πετρελαϊκές εταιρείες στα θαλάσσια οικοπέδα.

Συνεπώς αν δεν έχουμε στα χέρια μας τα αποτελέσματα των πρώτων ερευνών, είναι σχετικά αυθαίρετο και πρώιμο να προχωράμε σε υπολογισμούς.

Για να δώσω μια αναλυτικότερη εικόνα, θα πω το εξής: Τα αποτελέσματα των σεισμικών ερευνών δεν θα μας δώσουν το μέγεθος των κοιτασμάτων, αλλά θα πιστοποιούν αν όντως υπάρχουν αυτοί οι γεωλογικοί σχηματισμοί, που ευνοούν την παγίδευση των υδρογονανθράκων.

Στο Κατάκολο, στα Γιάννενα και στον Πατραϊκό, όπου οι έρευνες βρίσκονται σε πιο προχωρημένο επίπεδο, το συνολικό μέγεθος των κοιτασμάτων εκτιμάται σε διακόσια πενήντα εκατομμύρια βαρέλια, την ώρα που ως χώρα, εισάγουμε εκατόν πενήντα εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου κάθε χρόνο.

Με αυτό θέλω να πω ότι δεν πρέπει από αυτό το Βήμα να πουλάμε ελπίδα στους πολίτες με τρόπο επιπόλαιο, ούτε να δίνουμε την εντύπωση ότι από τη μια μέρα στην άλλη θα γίνουμε Σαουδική Αραβία και με αυτόν τον τρόπο να αποπροσανατολίζουμε τον κόσμο από τον πραγματικό στόχο.

Στη Νορβηγία, για παράδειγμα, όταν δημιουργήθηκε ένα αντίστοιχο ταμείο, το Government Petroleum Fund, υπήρχε ολοκληρωμένη εικόνα για τα οικονομικά μεγέθη που θα αναλάμβανε να διαχειριστεί το ταμείο.

Βέβαια θεωρείται δεδομένο ότι τα κοιτάσματά μας είναι οικονομικά εκμεταλλεύσιμα και ότι δεν είναι τυχαίο το έντονο ενδιαφέρον και η εμπιστοσύνη που δείχνουν στη χώρα μας ενεργειακοί κολοσσοί.

Ήδη ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε την ίδρυση ελληνικής εταιρείας υδρογονανθράκων, όπου σύμφωνα με το καταστατικό της αναλαμβάνει την πλήρη εποπτεία έρευνας και μετέπειτα της εξόρυξης των υδρογονανθράκων, ενώ το μετοχικό της κεφάλαιο αποτελείται από μια αμεταβίβαστη μετοχή υπέρ του ελληνικού δημοσίου. Αυτό το αναφέρω για όσους διαδίδουν δεξιά κι αριστερά ότι υπάρχει πρόθεση να ξεπουληθεί ο ενεργειακός μας πλούτος.

Θα ήταν παράλειψη να μην επισημάνω το θετικό πρόσημο που άφησε ο κ. Μανιάτης ως Υπουργός Περιβάλλοντος, αφού κατά τη διάρκεια της θητείας του ξεκίνησε η υπόθεση πετρέλαια, ενώ παράλληλα εξασφαλίστηκε η μη συμμετοχή των εσόδων από τους υδρογονάνθρακες στην εξόφληση των δανειακών υποχρεώσεων της χώρας.

Θα ήθελα όμως να αναφερθώ και σε κάτι, που αν το πετύχουμε, θα είναι άμεσα εκμεταλλεύσιμο κι αφορά την επιλογή του Αδριατικού αγωγού TAP ως μέσο μεταφοράς του αζέριου φυσικού αερίου προς την Ευρώπη. Και είναι πολύ θετικό το μήνυμα της προσφοράς που κατέθεσε η αζέρικη εταιρεία «ΣΟΚΑΡ» για την αγορά της ΔΕΣΦΑ στην αρχή αυτής της εβδομάδας. Κάτι τέτοιο θα μεγιστοποιήσει τη διαπραγματευτική μας ισχύ εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού θα μας μετατρέψει σε σημείο εισόδου για τα ενεργειακά δίκτυα της Ευρώπης.

Επίσης αυτό θα έχει και άμεσες θετικές επιπτώσεις για την ελληνική οικονομία, αφού πρόκειται για ένα αγωγό που θα διασχίσει όλη τη βόρεια Ελλάδα και για μια πηγή ενέργειας που θα προσφέρει μοναδική αναπτυξιακή προοπτική.

Σύμφωνα με την έκθεση του IOBE, μόνο κατά την περίοδο κατ'ασκείας του αγωγού, δηλαδή από το 2015 έως το 2018, το άμεσο όφελος για το ελληνικό ΑΕΠ θα είναι 320.000.000 ευρώ και δύο χιλιάδες επτακόσιες θέσεις εργασίας ετησίως, ενώ το έμμεσο όφελος θα φθάσει τα 420.000.000 και τις δύο χιλιάδες τετρακόσιες θέσεις εργασίας ετησίως.

Προχωρώντας στο άρθρο 3 της πρότασης νόμου, έχει ήδη επισημανθεί και στη συζήτηση που έγινε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, ότι έως τώρα προς την κατεύθυνση της διασφάλισης των συντάξεων των επόμενων γενεών έχει ήδη δημιουργηθεί το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, το γνωστό ΑΚΑΓΕ, στο οποίο έχουν ήδη συσταθεί και λειτουργούν δύο ειδικοί λογαριασμοί, ένας για την κύρια κι ένας για την επικουρική ασφάλιση με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Οπότε στα έσοδα του ΑΚΑΓΕ αναμένονται να ενσωματωθούν και οι πόροι που θα εξασφαλίζονται από το ποσοστό των μερισμάτων, των δικαιωμάτων και της φορολόγησης των εταιρειών που θα εκμεταλλεύονται τα κοιτάσματα.

Στην εισήγησή μου στην επιτροπή είχα επισημάνει ότι καλό θα ήταν να μη δημιουργηθεί μια νέα διαχειριστική επιτροπή γι' αυτόν τον ειδικό λογαριασμό, αλλά να εξυπηρετείται από την υπάρχουσα επιτροπή του ΑΚΑΓΕ, μετά την όποια απαραίτητη τροποποίησή της, αφού είναι λογικό ότι θα έπρεπε να υπάρχει εκπροσώπηση και από το ΥΠΕΚΑ στη διαχείριση του κεφαλαίου υδρογονανθράκων. Με μεγάλη μου ικανοποίηση είδα ότι μετά τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του Υπουργείου, προβλέπεται επιτροπή διαχείρισης, αλλά άμισθη.

Επίσης, όπως ανέφερα και προηγουμένως στην τοποθέτησή μου, οι υδρογονάνθρακες αποτελούν εθνικό κεφάλαιο. Αποψη μου είναι ότι θα πρέπει στο νόμο να αναφέρεται και να διαχωρίζεται το ποσοστό των εσόδων που θα προορίζεται για την εξυπηρέτηση των κλάδων κύριας σύνταξης και των κλάδων επικουρικής ασφάλισης αντίστοιχα.

Θεωρώ πως η στρατηγική επενδύσεων του ταμείου δεν θα πρέπει να καθορίζεται αποκλειστικά από την επιτροπή, αλλά οι προτάσεις να έρχονται προς συζήτηση και να ψηφίζονται από το Κοινοβούλιο.

Γενικότερα σε αυτόν τον τομέα, θα μπορούσαμε να βοηθηθούμε από την τεχνογνωσία που διαθέτουν οι Νορβηγοί, μετά από εμπειρία είκοσι τριών χρόνων. Για παράδειγμα, το κεφάλαιο του νορβηγικού ταμείου έχουν αποφασίσει να το επενδύουν αποκλειστικά στο εξωτερικό, ώστε να προστατεύεται η νορβηγική οικονομία από τις επιπτώσεις των διακυμάνσεων των τιμών του πετρελαίου. Επίσης και οι τομείς που γίνονται οι επενδύσεις, παρουσιάζουν μεγάλο εύρος με σκοπό να μειώνεται το ρίσκο της αποτυχημένης επένδυσης.

Τέλος, στο άρθρο 6 προτείνεται η σύσταση Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Ηθικής. Αντίστοιχο Συμβούλιο Ηθικής δεν υπάρχει στο ΑΚΑΓΕ. Ουσιαστικά το σημείο αυτό αποτελεί τη διαφορά της πρότασης νόμου που συζητήθηκε από το άρθρο 149 του ν. 3655/2008. Συμβούλιο Ηθικής θα πρέπει να υπάρχει σε όλους τους φορείς που διαχειρίζονται και επενδύουν δημόσιο χρήμα.

Στη Νορβηγία το συγκεκριμένο συμβούλιο απαγορεύει τις επενδύσεις σε εταιρείες που άμεσα ή έμμεσα συμβάλλουν στο βασανισμό, στη στέρηση της ελευθερίας των εργαζομένων, στην παιδική εργασία, στην καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε καταστάσεις πολεμικών συγκρούσεων. Εδώ υπάρχουν κανόνες ηθικής στα υπόλοιπα ταμεία; Πρέπει να ασχοληθεί το Κοινοβούλιο με αυτό το θέμα.

Όλες οι διμερείς εμπορικές σχέσεις και συμφωνίες της χώρας μας με τα άλλα κράτη θα πρέπει να επιβάλλεται να διέπονται από τέτοιους κανόνες ηθικής. Αν μάλιστα αυτό αποτελούσε πρωτόν συστατικό τέτοιου είδους συμφωνιών, σε ευρωπαϊκό επίπεδο και όχι μεμονωμένα, ίσως να είχαμε να κάνουμε με μία τελειώς διαφορετική Ευρώπη από αυτή που έχουμε να κάνουμε σήμερα.

Ολοκληρώνοντας την τοποθέτησή μου, συνοψίζω, λέγοντας ότι η πρόταση νόμου που συζητάμε σήμερα, μπορεί να μην έχει άμεσα πρακτικό χαρακτήρα για τους λόγους που αναλύθηκαν, έχει όμως έντονο σημειολογικό χαρακτήρα. Η θεσμοθέτηση ενός λογαριασμού με στόχο την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους μέσα από την άσκηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων και τη διαχείριση του εθνικού μας πλούτου, θα στείλει ένα ηχηρό μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις, πως η εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων που βρίσκεται εντός των ορίων της ελληνικής υφαλοκρηπίδας, είναι πρώτα απ' όλα εθνική υπόθεση.

Εθνική υπόθεση είναι και η διατήρηση της σταθερότητας και της αξιοπιστίας του κράτους. Πέρσι τον Ιούνιο συζητούσαμε για «Grexit», φέτος τον Ιούνιο ξεκινάμε να συζητάμε για επιστροφή στην ανάπτυξη. Μπροστά στο μεγάλο όραμα για την ελληνική επιτυχία δεν θα μας λυγίζουν μικροκομματικές αγκυλώσεις. Η κοινωνία σε πολλά θέματα έχει προχωρήσει πιο μπροστά από εμάς. Ελάτε να τη φτάσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Δέσποινα Χαραλαμπίδου, εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχθές η Κυβέρνηση με την εικοστή πράξη νομοθετικού περιεχομένου μέσα σε έντεκα μήνες, με μία πρωτοφανή διαδικασία, έκλεισε δημόσιους τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς χωρίς καμιά διαβούλευση, χωρίς καμιά προειδοποίηση.

Και από αυτό το Βήμα εκφράζουμε σήμερα την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους εργαζόμενους της ΕΡΤ, της ΝΕΤ και της ΕΤ3, στους εργαζόμενους σε όλους τους ραδιοφωνικούς σταθμούς σε όλη την Ελλάδα, αλλά και στους εργαζόμενους όλης της χώρας, που σήμερα απεργούν και διαδηλώνουν σε όλη την Ελλάδα.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους και το λαό της χώρας μας να συνεχίσουν να εκφράζουν την αλληλεγγύη τους και να μετατρέψουν όλα τα κτήρια της δημόσιας τηλεόρασης σε όλη την Ελλάδα -στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη στο κτήριο της ΕΤ3, αλλά και τα άλλα κτήρια που είναι διασκορπισμένα σε όλη την Ελλάδα- σε κέντρα αντίστασης και αγώνα ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές, που εκτός από τις καταστροφικές συνέπειες στους εργα-

ζόμενους και το λαό μας, βλάπτουν πολύ σοβαρά την ίδια τη δημοκρατία στον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή συνεδρίαση συζητούμε την πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ με τίτλο: «Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών». Πρόκειται για μία πρόταση σχετικά με την εξεύρεση νέων πόρων για την κοινωνική ασφάλιση, που κατά τη γνώμη μας εντάσσεται και αυτή σε εκείνη την αποτυχημένη επικοινωνιακή καμπάνια της Κυβέρνησης για τους κρυμμένους θησαυρούς του πετρελαίου, που βρίσκεται θαμμένο κάτω από τα πόδια του ελληνικού λαού και περιμένει την Κυβέρνηση να το αντλήσει για να μας σώσει από την κρίση. Αυτό θυμίζει τη σοφή λαϊκή παροιμία «όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα μικρό καλάθι».

Ωστόσο, το συγκεκριμένο ζήτημα, δηλαδή η κατάσταση των οικονομικών την κοινωνικής ασφάλισης, η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού και του συνταξιοδοτικού συστήματος, η εξασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης για τη σημερινή γενιά, αλλά και για τις επόμενες γενιές των μισθωτών της χώρας μας, είναι ένα ζήτημα εξαιρετικής προτεραιότητας για εμάς σαν ΣΥΡΙΖΑ και μας δίνεται η ευκαιρία σήμερα να πούμε κάποια πράγματα.

Σε ό,τι αφορά τη συγκεκριμένη πρόταση που κάνει το ΠΑΣΟΚ, αναφέρεται στη δημιουργία ενός ταμείου, που θα λειτουργεί σαν αποθεματικό για την εξασφάλιση στήριξης του συνταξιοδοτικού συστήματος, το οποίο προβλέπεται να χρηματοδοτείται από ποσοστό επί των εσόδων του δημοσίου, από τα μερίσματα, τα δικαιώματα και τη φορολογία των εταιρειών που θα αναλάβουν την έρευνα και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων και από τη διάθεση αδειών για τις σχετικές έρευνες.

Η Κυβέρνηση διά του Υπουργού Εργασίας φαίνεται να υιοθετεί τελικά την πρόταση, προτείνοντας όμως αντί της ίδρυσης αυτοτελούς ταμείου, τη δημιουργία ειδικού λογαριασμού στο πλαίσιο του ήδη υπάρχοντος Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών, του γνωστού ΑΚΑΓΕ, στο οποίο θα συγκεντρώνονται τα συγκεκριμένα κεφάλαια υπέρ των κλάδων σύνταξης των ασφαλιστικών φορέων.

Είναι κρίσιμο να υπενθυμίσω και σήμερα στην Ολομέλεια αυτό που επισημάναμε ιδιαίτερα και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, το γεγονός δηλαδή ότι από τα δημόσια έσοδα που είχαν προβλεφθεί για να κατευθυνθούν στο ΑΚΑΓΕ με την ίδρυσή του -δηλαδή από τις αποκρατικοποιήσεις και από το ΦΠΑ- δεν αποδόθηκε ούτε 1 ευρώ. Τα μόνα κεφάλαια που συγκεντρώθηκαν στο ΑΚΑΓΕ είναι αυτά που προέρχονται από την εισφορά αλληλεγγύης των συνταξιούχων και από την κύρια και από την επικουρική σύνταξη.

Ενώ, λοιπόν, ουδέποτε εισέπραξε τους φόρους που έπρεπε το ΑΚΑΓΕ και παρ' όλο που απαγορευόταν να αγγιχθούν τα κεφάλαια που αποταμιεύονταν σε αυτό, η Κυβέρνηση και το 2012 και το 2013 παρανόμως λεηλάτησε τα αποθεματικά του ΑΚΑΓΕ αντλώντας 400 εκατομμύρια.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, τα ασφαλιστικά ταμεία αντιμετωπίζουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα, το οποίο αναμένεται να διογκωθεί τα επόμενα έτη.

Πώς, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, προέκυψε αυτό το πρόβλημα; Κάνουμε μία διαπίστωση: ναι, είναι έτσι. Η διαπίστωση, όμως, από μόνη της μπορεί να είναι καλή για να διατυπώνουμε ευχολόγια; Ή μπορεί να είναι γιατί πραγματικά δεν έχουμε καμμία πρόθεση να αντιμετωπίσουμε τις αληθινές αιτίες για την κατάσταση που βρίσκονται σήμερα τα οικονομικά των ασφαλιστικών ταμείων;

Για να δούμε, λοιπόν, ποια είναι τα βασικά αίτια που οδήγησαν σήμερα το ασφαλιστικό σύστημα στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Και η κατάρρευση είναι σήμερα, όχι μετά από δέκα ή δεκαπέντε χρόνια.

Το πρώτο αίτιο είναι η βασική, διαχρονική λεηλασία των αποθεματικών των φορέων, τα οποία το κράτος χρησιμοποιούσε για σκοπούς άλλους από την κοινωνική ασφάλιση, με την κατάσταση το τελευταίο διάστημα να έχει φθάσει στο απροχώρητο ειδικά τα τρία μνημονιακά τελευταία χρόνια. Το δεύτερο αίτιο είναι η μεγάλη εισφοροδιαφυγή και οι προκλητικές εισφοροαπαλλαγές των εργοδοτών. Το τρίτο αίτιο είναι η «μυέρη» και ανασφάλιση εργασία. Το τέταρτο αίτιο είναι η ελλιπής κρατική χρηματοδό-

τηση. Το πέμπτο αίτιο είναι τα χρέη του κράτους και των ιδιωτών στα ίδια τα ασφαλιστικά ταμεία. Το έκτο αίτιο είναι η λεηλασία των κλάδων υγείας από φαρμακευτικές εταιρείες και από μεγάλες ιδιωτικές κλινικές. Το έβδομο αίτιο είναι η δραματική αύξηση της ανεργίας, των ελαστικών μορφών απασχόλησης και οι μειώσεις μισθών που περιορίζουν δραστικά τα έσοδα της κοινωνικής ασφάλισης και το όγδοο αίτιο είναι οι μεγάλες ληστείες που έχουν υποστεί τα ασφαλιστικά ταμεία και όχι μόνο -σήμερα όμως μιλάμε για τα ασφαλιστικά ταμεία- με αποκορύφωμα το εγκληματικό κούρεμα των ομολόγων τους με το PSI.

Αυτά, λοιπόν, είναι τα αίτια των προβλημάτων. Αυτά έπρεπε να συζητήσουμε σήμερα: πώς θα τα αντιμετωπίσουμε και πώς θα τα αποκαταστήσουμε.

Όμως, αν εξετάσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τα προβλήματα με ειλικρίνεια, αναπόφευκτα θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε και κυρίως τα δύο κόμματα -και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία- τις ευθύνες που έχουν για τη διαχείριση όλου του προηγούμενου διαστήματος. Και ευθύνες έχει και το ΠΑΣΟΚ που σήμερα καταθέτει αυτήν την πρόταση αλλά και η Νέα Δημοκρατία.

Η αιτιολογική έκθεση σκόπιμα δεν περιέχει ούτε μία αναφορά στις αιτίες που οδήγησαν στην πλήρη κατάρρευση σχεδόν του ασφαλιστικού συστήματος. Αν συζητούσαμε τις αιτίες, θα έπρεπε να απαντήσουμε με ειλικρίνεια το προφανές. Και το προφανές είναι ότι και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ ήταν τα κόμματα που με την ψήφιση του πρώτου και του δεύτερου μνημονίου, αλλά και του εφαρμοστικού νόμου του δεύτερου μνημονίου, είναι υπεύθυνα για την ενοποίηση των επικουρικών ταμείων -γιατί ο σκοπός τους ήταν να αρπαγούν τα αποθεματικά των επικουρικών που ήταν πλεονασματικά- είναι υπεύθυνα για την αλλαγή του χαρακτήρα της επικουρικής ασφάλισης από δημόσιο σε ιδιωτικό, είναι υπεύθυνα γιατί θεσπίστηκε ο ατομικός λογαριασμός για κάθε ασφαλισμένο στα πρότυπα της Χιλής του Πινοσέτ, με τελικό στόχο την πλήρη κατάρρευση της επικουρικής σύνταξης και την πλήρη ισοπέδωση και της κύριας σύνταξης, έτσι ώστε να οδηγηθούμε σε μία εθνικού χαρακτήρα σύνταξη της τάξης των 360 ευρώ.

Η συγκυβέρνηση, λοιπόν, ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας ήταν αυτή που ακρωτηρίασε την περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων μέσω του ληστρικού κουρέματος των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης στο πλαίσιο του PSI, η οποία στοίχισε στα ταμεία περίπου 13 δισεκατομμύρια ευρώ, καθιστώντας τα προβληματικά.

Τα ίδια κόμματα τώρα, η σημερινή συγκυβέρνηση δηλαδή, προτείνει -προτείνει το ένα κόμμα και υιοθετεί το μεγάλο κόμμα- τη δημιουργία ενός ταμείου, το οποίο σύμφωνα με τις τελευταίες μελέτες -αρχικές εκτιμήσεις- όπως παρουσιάστηκαν στις αρχές Απριλίου σε διεθνές συνέδριο στη Βαρκελώνη -αναλυτικά για αυτό το ζήτημα θα σας μιλήσει η Βουλευτής μας στην Α' Αθηνών η Χαρά η Καφαντάρη- και με βάση τις πιο αισιόδοξες των προβλέψεων, θα ξεκινήσει να έχει κάποια έσοδα από το 2022 μέχρι το 2024.

Προτείνετε, άρα, κύριοι της συγκυβέρνησης, κάποιον μακρόπνοο σχεδιασμό; Η αλήθεια είναι ότι, αν και αντιλαμβάνεστε την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, δεν έχετε καμμία διάθεση να την καταπολεμήσετε, γιατί δεν θέλετε να συγκρουστείτε με τα συμφέροντα και τις πολιτικές που επέβαλαν την καταστροφή του, όπως άλλωστε έδειξε και ο τρόπος που χειριστήκατε και τα χρήματα που είχε στη διάθεσή του το ΑΚΑΓΕ, τον λογαριασμό του οποίου θέλει ο κύριος Υπουργός τώρα να χρησιμοποιήσει για τον ίδιο λόγο.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ως ΣΥΡΙΖΑ έχουμε καταθέσει και στους εργαζομένους και σε όλη την ελληνική κοινωνία μία σειρά άμεσων μέτρων για την αποκατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος, για την πραγματική διασφάλιση της βιωσιμότητάς του, χωρίς να πληρώσουν και πάλι οι συνταξιούχοι. Αυτές οι προτάσεις είναι στον αντίποδα της πολιτικής που εφαρμόζετε εσείς, μία πολιτική που απαιτεί διαρκώς νέες περικοπές, με τελικό στόχο τις συντάξεις των 360 ευρώ για όλους και συνεχώς αυξήσεις των ορίων συνταξιοδότησης.

Θεωρούμε αυτονόητη την ανάγκη να θεσπιστεί υποχρεωτική

τριμερής χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης. Δεν μπορεί το βάρος της κοινωνικής ασφάλισης να το φορτώνονται πάντα οι εργαζόμενοι. Συμμετοχή πρέπει να έχει και το κράτος.

Πιστεύουμε, επίσης, ότι στο πλαίσιο αυτό είναι επιβεβλημένη η ανασυγκρότηση και η αναβάθμιση των μηχανισμών πρόληψης της εισφοροδιαφυγής, η περιφρούρηση και η είσπραξη των θεσμοθετημένων πόρων της κοινωνικής ασφάλισης, με στόχο να παταχθεί η ανασφάλιστη εργασία, να παταχθεί η φοροδιαφυγή, να παταχθεί η εισφοροαπαλλαγή και οι χαριστικές ρυθμίσεις και να αποδοθούν, επιτέλους, οι οφειλές του κράτους και της εργοδοσίας στα ταμεία.

Θεωρούμε, επίσης, ότι είναι απολύτως αναγκαία η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών -και του ΣΕΠΕ και των υπηρεσιών που διαθέτουν τα ασφαλιστικά ταμεία και συνεχώς συρρικνώνονται από τη μεριά σας- αντίθετα με τις κυβερνητικές επιλογές, που απαξιώνουν αυτούς τους μηχανισμούς συστηματικά και τους διολύουν.

Επιβεβλημένη, επίσης, για τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων είναι η άμεση αποκατάσταση των ζημιών που υπέστησαν από το PSI και η αποκατάσταση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών στα επίπεδα προ του μνημονίου, έτσι ώστε να τονωθούν τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Η επιβολή, δε, εισφορών και ειδικών φόρων στις χρηματιστηριακές συναλλαγές, στα τυχερά παιχνίδια, στα διανεμόμενα κέρδη των επιχειρήσεων -στις ποσότητες θα συμπεριλάβουμε και τις τράπεζες- υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης, είναι άμεσα μέτρα.

Τέλος, ναι, θα μπορούσαμε να δούμε με πολύ θετικό τρόπο τη θεσμοθέτηση νέων πόρων, που θα λειτουργήσουν συμπληρωματικά στην τριμερή χρηματοδότηση. Η συμπλήρωση των εσόδων του ασφαλιστικού συστήματος με επιπλέον πόρους -μόνον όμως συμπληρωματικούς πόρους- στην τριμερή χρηματοδότηση είναι ένα θετικό βήμα.

Η ιδέα, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, της αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου της χώρας υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης δεν αποτελεί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, καμμία καινοτομία. Ήδη πριν από τις εκλογές είχαμε προτείνει ως ΣΥΡΙΖΑ τη δημιουργία ενός ταμείου εθνικού πόρου και κοινωνικής ασφάλισης, οι πόροι του οποίου, κατά προτεραιότητα, θα καλύπτουν τις ανάγκες του ασφαλιστικού συστήματος.

Εδώ, όμως, έχουμε δύο προτάσεις που δείχνουν και τις θεμελιώδεις διαφορές και τη διαφορετική αντίληψη που έχει το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ σε ό,τι αφορά το χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος.

Κατ' αρχάς, εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ θεωρούμε κι επιμένουμε ότι ένα τέτοιο μέτρο έχει νόημα μόνο αν έχει επικουρικό χαρακτήρα, γιατί θεωρούμε ότι η κυρίαρχη πηγή της χρηματοδότησης του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να είναι η τριμερής χρηματοδότηση: εργαζόμενοι-κράτος-εργοδοσία.

Είναι τουλάχιστον υποκριτικό να κατατίθεται μία πρόταση νόμου για την ενίσχυση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και να μη λαμβάνει καθόλου υπ' όψιν του τις τεράστιες φοροαπαλλαγές και την εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών, αλλά και του κράτους, που είναι οι κυρίαρχες πηγές αδικίας και αδυναμίας των ταμείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μίλησε 19:32 λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και σ' αυτόν χτυπούσα το κουδούνι...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έπειτα, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η δομή του ταμείου, όπως περιγράφεται στην πρόταση, δεν προδιαγράφει τίποτα θετικό για τη λειτουργία του. Η διαχείριση προβλέπεται να γίνεται από πενταμελή επιτροπή, η οποία θα είναι διορισμένη εξ ολοκλήρου από τρία εποπτεύοντα Υπουργεία -το Εργασίας, το Οικονομικών και το Περιβάλλοντος- και από το λεγόμενο Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Ηθικής, αρμόδιο να κάνει γνωμοδοτήσεις για την αξιοποίηση των κεφαλαίων των ταμείων, το οποίο πάλι θα διορίζεται από τα ίδια Υπουργεία. Δηλαδή «Γιάννης πίνει, Γιάν-

νης κερνάνει».

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ενέχει το φόβο το ταμείο αυτό να μετατραπεί σε «μακρύ χέρι» της Κυβέρνησης που θα εκμεταλλεύεται την όποια περιουσία διαθέτει κατά το δοκούν.

Και παραδείγματα τέτοια, συνάδελφε Κουτσούκο, που έχεις και εμπειρία, έχουμε πολλά στο παρελθόν. Έγινε τέτοια διαχείριση και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ.

Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι η αιτιολογική έκθεση της πρότασης νόμου του ΠΑΣΟΚ φέρνει ως παράδειγμα τη Νορβηγία. Αυτό, όμως, που παραλείπει να αναφέρει το ΠΑΣΟΚ είναι ότι στη Νορβηγία, τόσο στη διοίκηση του αντίστοιχου ταμείου όσο και σε όλα τα όργανα σχεδιασμού και εφαρμογής κοινωνικών πολιτικών, και δεδομένη και ισχυρή είναι η συμμετοχή των συνδικάτων.

Για να ολοκληρώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να πω ότι στην πρόταση του ΠΑΣΟΚ υποστηρίζεται ότι το ταμείο θα χρηματοδοτείται από τα μερίσματα, τα δικαιώματα και τη φορολογία των εταιρειών. Στο πλαίσιο, όμως αγαπητοί συνάδελφοι, της πολιτικής που χαράσσει η Κυβέρνηση, ο όποιος πλούτος της χώρας μεταφέρεται έναντι πινακίου φακής στο ΤΑΙΠΕΔ και, άρα, ξεχνάμε τα μερίσματα και τα δικαιώματα και μένει ένα ποσοστό επί της φορολογίας των επιχειρήσεων που θα κερδοσκοπούν πάνω στον ορυκτό πλούτο της χώρας.

Ας υποθέσουμε και πάλι, όμως, ότι θα έρθουν οι εταιρείες να επενδύσουν. Με την πολιτική που ακολουθείτε και με τις φοροπαλλαγές που δίνετε συνεχώς στο μεγάλο κεφάλαιο, οι φόροι που θα κληθούν να πληρώσουν οι εταιρείες αυτές, για να πάει μέρος της φορολογίας σε αυτό το ταμείο, θα είναι ελάχιστοι.

Κι έχουμε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και την εμπειρία της Κύπρου, πριν από δύο μήνες περίπου. Η δανειακή σύμβαση που επιβλήθηκε από την τρόικα σαφώς λέει ότι τα έσοδα από την αξιοποίηση του φυσικού αερίου και των υδρογονανθράκων θα μεταφερθούν για την αποπληρωμή του χρέους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Με βάση, λοιπόν, όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα καταψηφίσουμε την πρόταση νόμου. Θεωρούμε ότι μία τέτοια πρόταση νόμου για την κοινωνική ασφάλιση δεν έχει κανένα νόημα, γιατί είναι τοποθετημένη σε ένα μνημονιακό πλαίσιο διάλυσης της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι τελείως υποκριτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για τον τρόπο οργάνωσης και την ιστορία του κτηρίου της Βουλής, είκοσι δύο υπάλληλοι των Ουγγρικών Ταχυδρομείων, οι οποίοι στο πλαίσιο επίσκεψής τους στη χώρα μας πραγματοποιούν επίσκεψη στη Βουλή.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Χαϊκάλης.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν πάμε, βέβαια, με αυξητική διάθεση για το χρόνο, θα πρέπει να μιλήσω για κανένα μισάωρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ;

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Λέω ότι, αν πάμε με αυξητική διάθεση, όπως υπάρχει, στο χρόνο, θα μιλήσουμε για καμιά ώρα.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπό συζήτηση πρόταση νόμου αναφορικά με την ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών αποτελεί, πράγματι, μια ενδιαφέρουσα πρόταση, όσον αφορά τη διασφάλιση των συντάξεων και τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων. Αρχικά, στο σύνολό της, αποτελούσε απλώς μία θεωρητική ευήκοη πρόταση, καθώς

στην πράξη διόριζε άλλη μια επιτροπή, προκειμένου -κατά τη δική μας, βέβαια, άποψη- να βουλευτούν φίλοι και κολλητοί. Γιατί; Διότι, εφόσον από 1-1-2009 έχει ήδη συσταθεί και λειτουργεί το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, το γνωστό ΑΚΑΓΕ, με τον ίδιο ακριβώς σκοπό, ποιος θα ήταν ο λόγος ίδρυσης ενός νέου ταμείου με τον ίδιο σκοπό, όπως εισηγήθηκαν οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ;

Βέβαια, μετά τη δέσμευση του κ. Βρούτση ότι αποδέχεται την πρότασή μας, καθώς και προτάσεις άλλων κομμάτων ότι ο συγκεκριμένος λογαριασμός θα αποτελέσει μέρος του ΑΚΑΓΕ, διορθώθηκε αυτή η στρέβλωση και γι' αυτόν το λόγο είμαστε θετικοί προς την κατεύθυνση της προσθήκης των πόρων στο ΑΚΑΓΕ, ποσοστού των εσόδων όχι κάτω του 70% από την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων των υδρογονανθράκων.

Αυτό, όμως, που δεν μου έχει γίνει ξεκάθαρο και με κάνει να αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, είναι για ποιο λόγο πριν από τις εκλογές του 2012 δεν αποδεχόσαστε την ύπαρξη κοιτασμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου, ενώ ένα μήνα μετά τις εκλογές -στις 27 Ιουλίου του 2012, για την ακρίβεια- εισηγείστε πρόταση νόμου για την αξιοποίηση μέρους των μελλοντικών εσόδων από την εκμετάλλευση του ορυκτού μας πλούτου, δηλαδή, ένα μήνα μετά αφότου υποστηρίζατε ακριβώς το αντίθετο.

Μέλος του ΠΑΣΟΚ τότε ήταν η κ. Βάσω Παπανδρέου, όταν τον Απρίλιο του 1996 με νόμο σταμάτησε τις έρευνες υδρογονανθράκων, ενώ από τις διαρροές των ενδοεταίρικών συνομιλιών των στελεχών του Αμερικανικού Ιδρύματος Στρατηγικών Πληροφοριών και ενός από τα πλέον σεβάσματα think tank των ΗΠΑ, του γνωστού STRATFOR, αποδεικνύεται ότι τη στιγμή που ο πρώην Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου, την Παρασκευή 11 Δεκεμβρίου του 2009, δήλωνε ότι «στην Ελλάδα δεν έχουμε πετρέλαιο» ή ότι «το πετρέλαιο που έχουμε είναι πάρα πολύ λίγο», τα κοιτάσματα εκείνη τη στιγμή, ειδικά νότια της Κρήτης, είχαν ήδη εντοπιστεί και ήταν γνωστά στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής από το 2007.

Τι ήταν αυτό, λοιπόν, που σας έκανε να αλλάξετε γνώμη μέσα σε ένα μήνα;

Προσωπικά, θεωρώ λογικό να συμπεράνουμε ότι γνωρίζατε την ύπαρξη βέβαια των προηγούμενων μελετών, στις οποίες γινόταν αναφορά ύπαρξης κοιτασμάτων. Το Μάιο του 2012, όμως, ήταν η περίοδος των εκλογών και δεν μπορούσατε, βέβαια, να πείτε κάτι τέτοιο. Έπρεπε να γίνουν όλα όπως πρέπει, προκειμένου να πάρουμε τη δόση, η οποία βέβαια ήρθε μετά από πάρα πολλούς μήνες. Το είχατε συνεννοηθεί και αυτό προφανώς με τους δανειστές. Από ό,τι φαίνεται περίτραπε, είστε μάλλον πολύ καλοί στο να κλείνετε συμφωνίες, αδιαφορώντας για τις δοκιμασίες στις οποίες υποβάλατε τον ελληνικό λαό. Έπρεπε να γονατίσει η ελληνική οικονομία, να μείνει άνεργος σχεδόν ο μισός πληθυσμός, ο υπόλοιπος μισός που δουλεύει, να το κάνει προκειμένου να πληρώσει τους φόρους αντί να ζει φυσιολογικά και να πεινάσουν όλοι οι υπόλοιποι.

Θέλατε, προφανώς, να δείξετε πόσο πολύ έχουμε ανάγκη τη βοήθεια των δανειστών, προκειμένου να μας λυτρώσουν από τα δεινά που μας έχουν βρει και οι «φίλοι» Ευρωπαίοι, με τη «μεγάλη τους καρδιά» να έρθουν και να βοηθήσουν, εφόσον βέβαια εμείς θα έχουμε παραχωρήσει, εκτός των άλλων, μερίδιο από τον ορυκτό μας πλούτο αλλά και την εθνική μας κυριαρχία.

Τώρα, προσπαθείτε να εξιλεωθείτε, γιατί γνωρίζετε την αλήθεια και την αποσιωπούσατε τόσο καιρό. Η αλήθεια αυτή είναι μία: η Ελλάδα έχει ορυκτό πλούτο που πολλοί θα ήθελαν να έχουν.

Αντί, λοιπόν, αυτό να χρησιμοποιηθεί ως ανταγωνιστικό, στρατηγικό και γεωπολιτικό πλεονέκτημα της χώρας, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, μας κατάντησαν έρμαια εξωτερικών παραγόντων, οι οποίοι έχουν στόχο να εκμεταλλευτούν τα κοιτάσματά μας και να μας δίνουν μόνο ένα ξεροκόμματο. Ποιος θα δεχόταν κάτι τέτοιο, να σου παίρνουν νόμιμα αυτό, το οποίο δικαιούσαι;

Εκεί φτάσαμε, να παρακαλάμε, για να έχουν μερίδιο από αυτά που καθ' ολοκληρίαν μας ανήκουν! Παρ' όλα αυτά, σε μια τόσο δύσκολη για τον τόπο συγκυρία, δεν μπορούμε να μείνουμε απαθείς.

Ο προβληματισμός μας, λοιπόν, έγκειται στο εξής: Αρχικά, η

πρότασή σας αφορά τα έσοδα από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Τα έσοδα αυτά θα διατίθενται με σκοπό τη δημιουργία αποθεματικού για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Εφόσον πραγματικά ενδιαφέρεστε να νομοθετήσετε κάτι χρήσιμο για τα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία εσείς άλλωστε με τις ενέργειές σας, τα μνημόνια και το κούρεμα, φέρατε σε σημείο αδυναμίας πληρωμών των συντάξεων, όπως παραδέχεστε και εσείς ανοιχτά πλέον, θα έπρεπε η πρότασή σας -αν μη τι άλλο- να είναι πιο μελετημένη και σε συνάρτηση με το υπάρχον θεσμοθετημένο πλαίσιο.

Δυστυχώς το λέμε αυτό γιατί έχουμε πολλές άσχημες εμπειρίες με ειδικά κεφάλαια και λογαριασμούς στην Τράπεζα της Ελλάδος που εξανεμίστηκαν με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο. Για παράδειγμα, δεν βλέπω να υπάρχει καμμία δικλίδα ασφαλείας για την προστασία του εν λόγω κεφαλαίου από κουρέματα τύπου PSI. Ή μήπως θα δεσμευτείτε ότι τα χρήματα του συγκεκριμένου λογαριασμού δεν θα ποντάρονται στο χρηματιστήριο ή ότι δεν θα επενδύονται μέσω ριψοκίνδυνων χρηματοοικονομικών εργαλείων;

Η αλήθεια είναι ότι αναφορικά με την πρότασή σας είμαστε δύσπιστοι και όχι αδικαιολόγητα πιστεύω, καθώς έχετε αποδειχθεί κατώτεροι των περιστάσεων ουκ ολίγες φορές. Μιλάμε για ένα ταμείο που θα αρχίσει να έχει έσοδα σε τουλάχιστον δέκα χρόνια. Μέχρι τότε τι θα γίνει με τα ασφαλιστικά ταμεία; Πώς θα στηρίξουμε το ασφαλιστικό σύστημα;

Μπορεί να εγγυηθεί η Κυβέρνηση και να δεσμευθεί εγγράφως με προσθήκη στην παρούσα πρόταση νόμου ότι τα όποια έσοδα αποκομίζονται στη χώρα από την εκμετάλλευση ορυκτού πλούτου δεν θα κατευθυνθούν στα ταμεία των δανειστών, προκειμένου να εξοφληθούν τα υπέρογκα ποσά που καλείται να πληρώσει σε αυτούς η χώρα; Ή θα έχουμε άλλη μια φορά τη μεταφορά των εσόδων της χώρας απευθείας προς την αποπληρωμή του χρέους -το οποίο βέβαια εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν αναγνωρίζουμε, γιατί θεωρούμε ότι είναι επονειδιστο και επαχθές;

Και μην ξεχνάμε ότι από το 2022 θα έχουμε να πληρώνουμε και τους τόκους, για τους οποίους υπάρχει περίοδος χάριτος αυτή τη στιγμή και άρα οι απαιτήσεις καταβολής τόκων εκ μέρους της χώρας μας θα είναι από εκεί και πάρα αρκετά αυξημένες.

Από τη μεριά του ΠΑΣΟΚ τίθεται ως παράδειγμα η Νορβηγία. Μακάρι να μπορούσαμε να εφαρμόσουμε με επιτυχία και εμείς ένα τέτοιο μακρόπνοο σχέδιο. Προς το παρόν, πάντως, επειδή πρέπει πάνω από όλα να είμαστε ρεαλιστές και να μη δημιουργούμε ψεύτικες εντυπώσεις στο λαό, η Ελλάδα δεν διαθέτει τις κατάλληλες δομές που θα της επιτρέψουν με διαφάνεια και ορθολογική χρήση να διαχειριστεί ένα τόσο σημαντικό ζήτημα. Είναι ανάγκη να δημιουργήσουμε πρώτα από όλα τις σωστές βάσεις που θα επιτρέψουν σε ένα τέτοιου τύπου εγχείρημα να στεφθεί με επιτυχία.

Όπως ειπώθηκε και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή, οι Νορβηγοί έχουν ακόμα και Επιτροπή Ηθικής που εξασφαλίζει την προστασία του περιβάλλοντος και των εργαζόμενων στα έργα που σχετίζονται με την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου και τη διαχείριση των εσόδων. Υποτίθεται ότι μια τέτοια επιτροπή θα δημιουργηθεί και μετά την ψήφιση της πρότασης νόμου που συζητούμε σήμερα. Το πώς θα διασφαλιστεί η φερεγγυότητα και η αντικειμενικότητα μιας τέτοιας επιτροπής πρέπει να μας προβληματίσει αρκετά, μιας και η εφαρμογή ενός πλαισίου προστασίας, τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για το περιβάλλον, αποτελεί θέμα μείζονος σημασίας.

Θεωρούμε μείζον θέμα τη σύσταση γνωμοδοτικού συμβουλίου ηθικής, με σκοπό τη θέσπιση κώδικα δεοντολογίας, βάσει του οποίου γίνονται οι επενδύσεις σε όλους τους φορείς του δημοσίου που διαχειρίζονται και επενδύουν δημόσιο χρήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες πορευόμαστε με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον του κράτους και των πολιτών του. Με το να αναλωνόμαστε στα λάθη του παρελθόντος δεν προσφέρουμε λύσεις και ο ελληνικός λαός αυτό ζητάει: λύσεις και πρωτοβουλίες που θα βοηθήσουν το δοκιμα-

ζόμενο λαό και τις υπόλοιπες γενιές των Ελλήνων.

Εμείς ακολουθούμε μια πορεία μακριά από τις παλαιοκομματικές τακτικές του παρελθόντος. Και πρόβλημα να έχουμε με κάποια θέματα, είμαστε έτοιμοι να τα ξεπεράσουμε, προκειμένου όλοι οι Έλληνες μαζί -είτε αυτό αφορά κόμματα είτε μεμονωμένους πολίτες- να προχωρήσουμε ενωμένοι και να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο αύριο για την Ελλάδα μας. Αυτό έχει ανάγκη η χώρα περισσότερο από ποτέ και έχουμε μια μεγάλη ευκαιρία να το πράξουμε, αφήνοντας πίσω τις όποιες διαχωριστικές γραμμές και ενωμένοι να δημιουργήσουμε τη χώρα που θα θέλαμε να έχουμε.

Κλείνοντας, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι η θέση μας ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, αν και είμαστε επιφυλακτικοί, είναι ότι υπερψηφίζουμε τη συγκεκριμένη πρόταση, εφόσον ακούστηκε και η δική μας θέση, όπως και άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης, σχετικά με την ενσωμάτωση του εν λόγω ταμείου στο ΑΚΑΓΕ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κουκούτσης, ειδικός αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ για τη δημιουργία Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών αναφέρει ότι βασική επιδίωξη είναι η διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης για τους πολίτες σε μία περίοδο που τα ασφαλιστικά ταμεία αντιμετωπίζουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα, το οποίο αναμένεται να διογκωθεί κατά τα επόμενα έτη. Έτσι αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση. Στόχος είναι, όπως αναφέρεται, η δημιουργία αποθέματος για την πρόσθετη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και η διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Οι δε Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ επισημαίνουν ότι τα επόμενα είκοσι πέντε, τριάντα χρόνια, αυτά τα έσοδα μπορεί να ξεπεράσουν τα 150 δισεκατομμύρια ευρώ, οπότε η διάθεση ενός σημαντικού μέρους -άνω του 70%- στα ασφαλιστικά ταμεία θα αποτελέσει μία νέα και ιδιαίτερα μεγάλη πηγή χρηματοδότησης.

Αναφέρεται, επίσης το εξής: «Όπως είναι γνωστό, υποχρέωσή μας είναι επομένως να λάβουμε όλα τα αναγκαία μέτρα για την έμπρακτη έκφραση της αλληλεγγύης μας προς τις ερχόμενες γενιές και τη διασφάλιση της ομαλής συνταξιοδότησής τους από το κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα. Έτσι, ενέργειες που προωθούν την αξιοποίηση του εθνικού μας πλούτου και την ανάπτυξη της χώρας θα συνδεθούν άμεσα με την ενδυνάμωση του κοινωνικού ιστού και την ασφάλεια των εργαζομένων.».

Επίσης, γράφεται εδώ για έναν ηθικό κώδικα, ώστε να μη γίνουν επενδύσεις σε εταιρείες που παραβιάζουν ανθρώπινα δικαιώματα, χρησιμοποιούν παιδική εργασία, κ.λπ.. Ένας τέτοιος ηθικός κώδικας μπορεί να ισχύσει και για το υπό σύσταση κεφάλαιο, ώστε να δίδεται η διάσταση της κοινωνικής και περιβαλλοντολογικής ευθύνης και στις επενδύσεις του.

Δεν σας διαπερνούν ρίγη συγκίνησης; Δεν τρέχει ένα δάκρυ στα μάτια μας; Δεν νιώθετε ότι κόβεται η ανάσα μας από την κοινωνική ευαισθησία του ΠΑΣΟΚ; Το ΠΑΣΟΚ έχει απεριόριστη κοινωνική ευαισθησία. Νοιάζεται για τις γενιές που θα έρθουν. Αφού φυλάκισαν τη χώρα και αφού ο ίδιος ο Πρόεδρος τότε του ΠΑΣΟΚ κ. Παπανδρέου τον Δεκέμβριο του 2010 είχε πει ότι δεν υπάρχει αρκετό πετρέλαιο, ελάχιστα μετά, όχι απλώς παραδέχονται ότι υπάρχει πετρέλαιο και φυσικό αέριο, αλλά ο πολιτικός σχηματισμός που προκάλεσε την εθνική καταστροφή καταθέτει και προτάσεις αξιοποίησης του πετρελαίου και του φυσικού αερίου της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα, το ΠΑΣΟΚ, με τρομερό θράσος που το έχει από τη συγκυβέρνηση, από την «Κολυμβήθρα του Σιλωάμ» του κ. Σαμαρά, καταθέτει πρόταση αξιοποίησης όχι των κοιτασμάτων αλλά των δισεκατομμυρίων που θα εισπράξει η χώρα από τους υδρογονάνθρακες που -κατά τον πρώην Πρόεδρό του- δεν τα είχε!

Μπορεί, λοιπόν, η Ελλάδα σε βάθος είκοσι πέντε, τριάντα χρόνων, να έχει δημόσια έσοδα της τάξης των 150 δισεκατομμυρίων.

Τώρα, πού πηγαίνουν τα πετρέλαια; Βλέπουμε τι γίνεται. Πηγαίνουν σε Αζέρους, κ.λπ.. Καλό είναι να μάθει ο ελληνικός λαός τι σημαίνει «Αζέρος».

Σύμφωνα, λοιπόν, με την πρόταση του ΠΑΣΟΚ, το 75% των εσόδων θα πηγαίνει στα ασφαλιστικά ταμεία, το 20% στο Πράσινο Ταμείο για έργα περιβάλλοντος και ανάπτυξης και μόνο το 5% στις τοπικές κοινωνίες. Σε δύο-τρία χρόνια μπορούμε να έχουμε δεκαπέντε γεωτρήματα. Σε κάθε γεωτρήματα θα δουλεύουν διακόσιοι έως τριακόσιοι άνθρωποι και έτσι δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας και στηρίζονται οι τοπικές κοινωνίες.

Να υποθέσουμε ότι στο Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης των Γενεών θα διοριστούν ΠΑΣΟΚΟΙ για την καλύτερη αξιοποίηση του ταμείου!

Μετά, μας ζάλισαν με το νορβηγικό μοντέλο που εφήρμοσε η Νορβηγία. Μα, στη Νορβηγία δεν κυβερνούσαν ούτε οι Νταβέληδες ούτε οι Γιαγκούδες!

Απλά, το πολιτικό μας κατεστημένο θεωρεί σωστό και χωρίς προβλήματα να παίρνει αποσπασματικά ό,τι βολεύει για να φτιάξουμε τη δική μας εκδοχή, χωρίς κανέναν να μπαίνει στον κόπο να πει την αλήθεια στο λαό.

Θετική ήταν και η αντίδραση του Υπουργείου Εργασίας και, σύμφωνα με τον κ. Μανιάτη, το ταμείο αυτό θα έχει να κάνει με τη δέσμευση από σήμερα τυχόν μελλοντικών εσόδων από την ανακάλυψη και εκμετάλλευση κοιτασμάτων έτσι ως να μη διοχετευθούν σε καταναλωτικές δαπάνες. Βγάλαμε άλλα τώρα! Είναι ακόμα ενδιαφέρον να αναφέρουμε πως το ΠΑΣΟΚ υποστηρίζει πως η συγκεκριμένη λύση στηρίζεται στο νορβηγικό μοντέλο, ωστόσο η συγκεκριμένη χώρα το έχει από τη δεκαετία του '70!

Εκ προοιμίου, λοιπόν, να υπογραμμίσουμε πως η σκέψη για τη δημιουργία ενός τέτοιου ταμείου μόνο αρνητική δεν είναι στην πραγματικότητα. Όμως, ποιος να έχει εμπιστοσύνη; Εδώ από τα χέρια σας δεν παίρνουμε ούτε αντίδωρο και θα είμαστε ικανοί να πούμε ότι κάποια μέρα το ταμείο αυτό θα λειτουργήσει; Έχουν άραγε ενημερωθεί στο ΠΑΣΟΚ τι έκαναν οι Νορβηγοί;

Θα τους ενημερώσουμε, λοιπόν, εμείς για τα είκοσι ολόκληρα έτη από τότε που έβγαλαν τα πρώτα έσοδα από τα κοιτάσματά τους, δηλαδή, από το '70 έως το '90. Οι Νορβηγοί ούτε μπουζούκια είχαν ούτε Cayenne ούτε τα επένδυσαν στις διεθνείς αγορές ούτε τα εξαφάνισαν ως αετονύχηδες σε κάποια offshore εταιρεία.

Με άλλα λόγια, η Νορβηγία με τα λεφτά που κέρδισε από τα κοιτάσματά της προσπάθησε να τα επανεπενδύσει στον τομέα, έτσι ώστε έχοντας και άλλα κοιτάσματα, να αυξήσει την παραγωγή, να αποκτήσει αυτάρκεια. Τι έκανε; Κατάφερε τρία πράγματα:

Πρώτον, προσέλκυσε νέους επενδυτές, αλλά και δημιούργησε μία εγχώρια βιομηχανία του είδους. Άλλωστε, η εταιρεία «PGS» η οποία κάνει στην Ελλάδα τις έρευνες, είναι η κορυφαία στον πλανήτη και είναι νορβηγική.

Δεύτερον, ισχυροποίησε τις δυνάμεις και δημιούργησε ένα ασφαλές περιβάλλον όπου οι εταιρείες θα προχωρούσαν σε πανάκριβες επενδύσεις. Και μην ξεχνάμε ότι δεν είχε να κάνει με την Τουρκία. Είχε να κάνει στον Ατλαντικό Ωκεανό με ολόκληρη Σοβιετική Ένωση εκείνη την εποχή.

Τρίτον, αφού το Όσλο σε μία συνεπή εθνική πολιτική κατάφερε να μεγαλώσει την προς εκμετάλλευση βάση του και ταυτόχρονα κατάφερε να δημιουργήσει το απαραίτητο πλέγμα προστασίας γύρω από αυτή, τότε μόνο προχώρησε προς τη διοχέτευση των κερδών της επένδυσης προς τους πολίτες του.

Μετά από αυτά καταλαβαίνετε ότι μιλάμε για κράτη που φέρονται στους υπηκόους τους με πολιτικό πολιτισμό.

Επίσης, όσον αφορά το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών δεν ξέρουμε κατά πόσο ισχύει, κύριε Υπουργέ, ότι στο πρώτο και στο δεύτερο μνημόνιο απαγορεύεται να υπάρξει άλλη πηγή εσόδων για συντάξεις, κοινωνικούς πόρους. Δηλαδή, επιτρέπεται να χρηματοδοτηθεί το ΑΚΑΓΕ από τους υδρογονάνθρακες; Μπορεί να υπάρξει τέτοια λύση; Γιατί εμείς θεωρούμε ότι αυτή τη στιγμή η μεγαλύτερη βόμβα στα θεμέλια της χώρας μας είναι τα ασφαλιστικά ταμεία.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτήν τη «φούσκα» του ΠΑΣΟΚ, σε αυτή την ουτοπική πρόταση, η Χρυσή Αυγή έχει τη λύση και για τη σημερινή γενιά και για τις επόμενες: Επιστροφή στις αξίες, κυρίες

και κύριοι, στις ιδέες στην παράδοση και τέλος στην πραγματική οικονομία απέναντι στην απάτη του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ζητάμε άμεσα επιστροφή στο εθνικό κράτος. Όμως, μέχρι τότε, φέρτε πίσω τα κλεμμένα! Πάψτε να κρύβετε πίσω από τα ροζ και γαλάζια σας συνεταιράκια! Φέρτε πίσω τα κλεμμένα! Ο λαός μας ζητά δικαιοσύνη!

Όσο για την πρόταση νόμου, όταν ένα πολιτικό «πτώμα» σαν το ΠΑΣΟΚ φέρνει μία τέτοια πρόταση, το μυαλό μας πάει εκεί: Τι θέλει το ΠΑΣΟΚ; Θέλει να δημιουργήσει ένα εύρωστο ταμείο για τις επόμενες γενεές, ένα δυνατό ταμείο, ένα ισχυρό ταμείο. Γιατί θα το κάνει αυτό; Μια μόνο προοπτική υπάρχει. Για να κλέψουν και αυτό το ταμείο οι φυσικοί και οι πολιτικοί τους επίγονοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Θωμάς Ψύρρας, ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η πρόταση νόμου αναφέρεται στη συγκρότηση Ταμείου Αλληλεγγύης των Γενεών, τα έσοδα του οποίου θα προέρχονται από τη μελλοντική εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, με σκοπό τη δημιουργία αποθέματος για την πρόσθετη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και την εν γένει διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών. Ειδικότερα, πρόκειται για μεταφορά πόρων από τα κρατικά έσοδα επί των μερισμάτων, τα δικαιώματα και τη φορολογία των εταιρειών που θα εμπλακούν στη διαδικασία έρευνας και της εκμετάλλευσης κοιτασμάτων υδρογονανθράκων καθώς και από τη διάθεση αδειών για έρευνες.

Στην επιτροπή προέκυψε ένα –ας πούμε– τεχνικό ζήτημα: Να συσταθεί ένα νέο ταμείο με πρόταση νόμου ή να ενσωματωθεί ο λογαριασμός με τα έσοδα από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων στο ήδη υπάρχον Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, το ΑΚΑΓΕ;

Δεδομένου ότι το ΑΚΑΓΕ έχει ήδη τη μορφή και τη λειτουργία ενός εθνικού μηχανισμού διαγενεακής αλληλεγγύης θα μπορούσε αντί της δημιουργίας παράλληλων δομών παρεμφερούς σκοπού να διατηρηθεί η υφιστάμενη δομή του ΑΚΑΓΕ και να εμπλουτιστεί με συμπληρωματικές και χρήσιμες χρηματοδοτικές εισροές από την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων που αναμένεται να προκύψει κατά τα επόμενα χρόνια.

Στην πρώτη περίπτωση, δηλαδή στη δημιουργία ενός νέου ταμείου, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους προκαλείται δαπάνη για την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη και το γραμματέα της Επιτροπής Διαχείρισης, το ύψος της οποίας καθορίζεται με ΚΥΑ, την οποία ουσιαστικά δεν επιτρέπει το Σύνταγμα. Βεβαίως, θα μπορούσε να λυθεί το πρόβλημα με τη δημιουργία ενός συμβουλίου εκ προσωπικότητας που δεν θα επιβαρύνει το δημόσιο.

Το Υπουργείο Εργασίας προέκρινε τη δεύτερη λύση. Ειδικότερα το άρθρο 1 της αρχικής πρότασης νόμου του ΠΑΣΟΚ αντικαθίσταται ως εξής: «Στην παράγραφο 1 του άρθρου 149 προστίθεται εδάφιο 2° κ.λπ.». Με τον τρόπο αυτόν αποφεύγεται η ύπαρξη δύο παρεμφερών διοικητικών συμβουλίων. Όμως, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή του ταμείου, ως ιδέα και ως πρωτοβουλία πρέπει να υποστηριχθεί.

Εμείς, από τη Δημοκρατική Αριστερά, τασσόμαστε υπέρ της πρώτης λύσης. Θα θέλαμε να ψηφιστεί αυτοτελώς και να μην ενταχθεί στο ΑΚΑΓΕ.

Επειδή ακούστηκαν πάρα πολλά όσον αφορά την αναγκαιότητα του ταμείου, ξέρουμε ότι τα προβλήματα στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης είναι πάρα πολλά. Ο Υπουργός Εργασίας στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων έδωσε στοιχεία για το διάστημα 2000-2012. Ο κρατικός προϋπολογισμός ενίσχυσε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας για να μπορέσει να δώσει συντάξεις με 162 δισεκατομμύρια ευρώ. Αποδεικνύεται ότι εάν το ασφαλιστικό σύστημα και σήμερα ακόμα και μετά τις νέες προσαρμογές δεν στηριχθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό, δεν μπορούμε να έχουμε αυτές τις συντάξεις που δίνονται σήμερα.

Στη συζήτηση περί ευθυνών για τα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος δεν θα εμπλακώ, γιατί αυτήν τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή με το θέμα που συζητάμε αυτό το πράγμα δεν βοηθάει. Ζητούμενο πρέπει να είναι η εξεύρεση λύσεων για

την υπέρβαση των προβλημάτων που συσσωρεύτηκαν επί δεκαετίες με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων και την ανατροπή των τωρινών αρνητικών δεδομένων ή –τουλάχιστον- η προσπάθεια να βρούμε λύση, γιατί η στείρα άρνηση δεν ωφελεί.

Τι είναι αυτό το νέο εγχείρημα; Στην πραγματικότητα –έχει ακουστεί από πολλούς- υιοθετούμε το παράδειγμα της Νορβηγίας. Πρόκειται για μία χώρα, η οποία λόγω του ορυκτού της πλούτου έχει διαμορφώσει το αρτιότερο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ευρώπη. Αυτήν τη στιγμή το Νορβηγικό Ταμείο Συντάξεων που έχει όλα τα έσοδα από τα πετρέλαια τα τελευταία τριάντα-σαράντα χρόνια έχει ένα συνολικό κύκλο εργασιών που διαχειρίζεται χρήματα περίπου 550 εκατομμυρίων ευρώ.

Θέλω να προσέξετε κάτι: Το 1973, από τότε άρχισε, στη Λευκή Βίβλο περιέχονται οι λεγόμενες «δέκα εντολές περί πετρελαίου», τις οποίες «δέκα εντολές περί πετρελαίου» τότε τις είχε διατυπώσει η νορβηγική κυβέρνηση και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Συνομολόγησαν, λοιπόν, εκεί το εξής: Οι πετρελαϊκοί πόροι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη μιας ποιοτικά καλύτερης κοινωνίας σε μακροπρόθεσμη βάση. Αυτά έγιναν το 1973. Πέρασαν χρόνια και μόνο το 1990 ιδρύθηκε το Ταμείο των Γενεών στη Νορβηγία, μετά από είκοσι χρόνια. Η καινοτομία, λοιπόν, της πρότασης -που αφορά και τα ελληνικά δεδομένα- είναι η συγκρότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Ηθικής. Κατ' ουσίαν πρόκειται για συμβούλιο που θα δημιουργήσει ή που δημιουργεί έναν κώδικα δεοντολογίας για το πώς πρέπει να γίνονται οι επενδύσεις σε αυτό το συγκεκριμένο ταμείο. Αντίστοιχο Συμβούλιο Ηθικής δεν υπάρχει στο ΑΚΑΓΕ και αυτό το σημείο αποτελεί την ουσιαστική διαφορά της πρότασης νόμου που συζητάμε με το άρθρο 149 του «νόμου Πετραλιά».

Η άποψή μου είναι ότι το Συμβούλιο Ηθικής θα πρέπει να υπάρχει ή να το υιοθετήσουμε σε όλους τους φορείς που διαχειρίζονται και επενδύουν δημόσιο χρήμα. Αν και δεν είναι της παρούσης, αναφέρω ότι οι διμερείς εμπορικές συμφωνίες της χώρας μας με άλλα κράτη επιβάλλεται να διέπονται από κανόνες ηθικής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση εφαρμόζει ρήτρες ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις συμφωνίες με τρίτες χώρες ήδη από τη δεκαετία του '90.

Ας ξαναγυρίσω στη Νορβηγία. Ενώ, λοιπόν, το Ταμείο των Γενεών στη Νορβηγία ιδρύθηκε στα 1990, μεσολάβησαν δεκατέσσερα χρόνια, γιατί ακόμα και στη Νορβηγία υπήρξαν άνθρωποι που δεν δίστασαν «να βάλουν το χέρι στο μέλι» και να υπάρξουν και εκεί οικονομικές ατασθαλίες. Γι' αυτό δημιουργήθηκε το Συμβούλιο της Ηθικής. Η διαχείριση των νορβηγικών κεφαλαίων πια γίνεται από την τράπεζα NBIM η οποία κάθε χρόνο δίνει λογαριασμό στο Υπουργείο Οικονομικών.

Αιτία της δημιουργίας, λοιπόν, ήταν η κοινωνική διαμάχη που ξέσπασε στη χώρα σε σχέση με την πολιτική των επενδύσεων των ταμείων. Υπήρξαν περιπτώσεις επενδύσεων σε εταιρείες που δραστηριοποιούνταν σε παραγωγή όπλων και προϊόντων καπνού. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες που υιοθετήθηκαν, το ταμείο δεν επιτρέπεται να επενδύει χρήματα σε εταιρείες που άμεσα ή έμμεσα εμπλέκονται σε θανάτους, βασανισμούς, αποστέρηση της ελευθερίας, καταπάτηση της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, ρύπανση του περιβάλλοντος, εργασιακή εκμετάλλευση, παιδική εργασία.

Το Φεβρουάριο του 2012, μετά από έρευνα νορβηγικής εφημερίδας, αποδείχθηκε ότι είχαν επενδυθεί εκατομμύρια σε δεκαπέντε εταιρείες που δραστηριοποιούνταν στον τομέα της τεχνολογίας και τα προϊόντα τους είχαν χρησιμοποιηθεί σε υποκλοπές και παρακολούθησεις σε διάφορες χώρες όπως η Συρία και το Ιράν. Το ταμείο δημοσίευσε τότε μία «μαύρη» λίστα και απέσυρε τις μετοχές. Το Γενάρη του 2010 το Υπουργείο Οικονομικών της Νορβηγίας ανακοίνωσε και τον αποκλεισμό δεκαεπτά καπινοπα-

ραγωγών εταιρειών κατόπιν συστάσεως του Συμβουλίου Ηθικής.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι πρόκειται για ένα μηχανισμό ο οποίος είναι ελεγκτικός, αυστηρός και ιδιαίτερα αποτελεσματικός.

Το Όσλο με τα έσοδα από τα κοιτάσματα προβαίνει σε επανεπενδύσεις για να ανακαλύψει νέα κοιτάσματα, να αυξήσει την παραγωγή, να αποκτήσει αυτόρκεια, να αυξήσει περαιτέρω τις εξαγωγές. Έτσι, λοιπόν, όπως προανέφερα, τα έσοδα του Μάρτη του 2013 – στις 31 Μαρτίου είχε βγει η έκθεση – ανέρχονται σε 550 εκατομμύρια ευρώ. Το Υπουργείο Οικονομικών της Νορβηγίας προβλέπει αύξηση μέχρι το τέλος του 2014 σε 790 εκατομμύρια. Μιλάμε για πάρα πολύ μεγάλα ποσά.

Βέβαια εμείς έχουμε ένα αρνητικό προηγούμενο. Ήδη τα έσοδα από το παρεμφερές ταμείο, το ΑΚΑΓΕ, χρησιμοποιήθηκαν για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι». Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Υπουργού στην επιτροπή, πρόκειται για 35 εκατομμύρια το 2012 και έχει γίνει πρόβλεψη, για τον ίδιο σκοπό, άλλων 35 εκατομμυρίων. Ο σκοπός είναι ιερός, η ουσία όμως παραμένει. Ο «κουμπάρς» του ΑΚΑΓΕ δεν είναι πλέον άθικτος.

Καταληκτικά θα ήθελα να τονίσω πως είναι πάρα πολύ σημαντικό για ένα Κοινοβούλιο να νομοθετεί για το μέλλον και να φεύγουμε από το διαρκές κυνήγι του εφήμερου. Είναι πολύ σημαντικό γεγονός να έχουμε μία προοπτική, έστω και σε βάθος δεκαετιών.

Βέβαια, υπολογίζεται ότι στα επόμενα εικοσιπέντε με τριάντα χρόνια τα έσοδα θα ξεπεράσουν τα 150 δισεκατομμύρια ευρώ για την Ελλάδα. Είναι ιδιαίτερα παρακινδυνευμένο -για να μην πω επιβλαβές- αυτήν τη στιγμή να γίνουν τέτοιου είδους υπολογισμοί.

Το σημαντικό, όμως, είναι ότι υπάρχει κάποιο άλλο αντίστοιχο προηγούμενο στην Ευρώπη που έχει αποδώσει τα μέγιστα και τέτοια θετικού τύπου παραδείγματα μπορούμε να τα αντιγράψουμε.

Η Δημοκρατική Αριστερά υπερψηφίζει την πρόταση νόμου, αλλά επιφυλάσσεται με τη νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 2, παράγραφος 3 που πρότείνει ο κύριος Υπουργός και αφορά τη διάθεση των κονδυλίων από το «ΕΛΚΑΓ».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΚΚΕ κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Θα ήθελα να καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις και προσθήκες επί της προτάσεως νόμου «Ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών».

Με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις ο λογαριασμός εντάσσεται στο ΑΚΑΓΕ, αλλά νομοτεχνικά η πρόταση νόμου παραμένει αυτοτελής.

Επίσης, γίνεται δεκτή η καινούργια πρόταση, δηλαδή η δυνατότητα χρηματοδότησης μεταπτυχιακών ή ερευνητικών προγραμμάτων που αφορούν την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου από τον ΕΛΚΑΓ, δηλαδή από τον Εθνικό Λογαριασμό Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Σελίδα
13/6/2013

<<

**ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΝΟΜΟΥ «Ίδρυση Εθνικού Ταμείου
Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών»**

1. Στον τίτλο της προτάσεως νόμου η λέξη «ΤΑΜΕΙΟΥ» αντικαθίσταται από τη λέξη «ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ».
2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 1 της προτάσεως νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Ίδρύεται εντός του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), Ειδικός Λογαριασμός με την ονομασία «Εθνικός Λογαριασμός Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών» (ΕΛΚΑΓ)», ο οποίος εποπτεύεται από τα Υπουργεία Οικονομικών, Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Ο ΕΛΚΑΓ τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος.».
3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 όπου αναφέρονται τα αρχικά «ΕΤΚΑΓ» αντικαθίστανται από τα αρχικά «ΕΛΚΑΓ».
4. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 1 μετά τη λέξη «Πρόνοιας» προστίθενται οι λέξεις «και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής».
5. Στο άρθρο 1 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής: «3. Από τον ΕΛΚΑΓ μπορούν να χρηματοδοτούνται μεταπτυχιακά προγράμματα ή ερευνητικά έργα που αφορούν στην αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας και κυρίως των υδρογονανθράκων και εκπονούνται από εργαστήρια ή τμήματα ή σχολές ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών προβλέπεται η διαδικασία χρηματοδότησης από τον ΕΛΚΑΓ των ΑΕΙ και ΑΤΕΙ κατά τα οριζόμενα στο πρώτο εδάφιο και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.».
6. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 της προτάσεως νόμου οι λέξεις «Πόροι του ΕΤΚΑΓ είναι:» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Πόροι του ΕΛΚΑΓ είναι:»
7. Στο άρθρο 3 της προτάσεως νόμου όπου αναφέρονται τα αρχικά «ΕΤΚΑΓ» αντικαθίστανται από τα αρχικά «ΕΛΚΑΓ».
8. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 3 μετά τις λέξεις «με τους αναπληρωτές τους» προστίθενται οι λέξεις «είναι άμισθοι και» και διαγράφεται το σημείο στίξης «,» ».
9. Το άρθρο 4 της πρότασης νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζονται ο τρόπος λειτουργίας του ΕΛΚΑΓ, ο τρόπος απόδοσης των πόρων του, η διαδικασία χρηματοδότησης των φορέων και των κλάδων σύνταξης, η οικονομική οργάνωση και λογιστική λειτουργία του και η λειτουργία της Επιτροπής Διαχείρισης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.».
10. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 της πρότασης νόμου η λέξη «Ταμείου» αντικαθίσταται από τη λέξη «Λογαριασμού».
11. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 της πρότασης νόμου τα αρχικά «ΕΤΚΑΓ» αντικαθίστανται από τα αρχικά «ΕΛΚΑΓ».
12. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 6 της προτάσεως νόμου οι λέξεις «του Ταμείου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών (ΕΛΚΑΓ)». Στο τρίτο εδάφιο οι λέξεις «το Ταμείο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ο Εθνικός Λογαριασμός Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών (ΕΛΚΑΓ)».
13. Μετά το άρθρο 6, προστίθεται άρθρο 7 ως εξής: «Εναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

ΑΘΗΝΑ 13-6-2013
Ο Υπουργός Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης
και Πρόνοιας

Ιωάννης Βρούτσης

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Ορίστε, κύριε Κατσώτη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα θέλαμε κατ' αρχάς να καταγγείλουμε την Κυβέρνηση για το κλείσιμο της ΕΡΤ, την απόλυση των εργαζομένων, την παράδοση της ενημέρωσης στους εφοπλιστές, στους βιομήχανους, στους κατασκευαστές και άλλους κεφαλαιοκράτες.

Έχουμε καταθέσει τροπολογία στο σημερινό σχέδιο νόμου με την οποία καταργούνται αναδρομικά όλες οι συνέπειες της πράξης νομοθετικού περιεχομένου για την ΕΡΤ και τους εργαζόμενους. Τα κόμματα χρειάζεται να τοποθετηθούν και να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Κλείσατε τη δημόσια τηλεόραση με το επιχείρημα ότι αποτελούσε το τελευταίο καθεστώς ανομίας. Την ΕΡΤ τη διοικούσατε διαχρονικά εσείς, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Οι όποιες ανομίες είναι δικές σας, ήταν επιλογές σας.

Δεν έρχεστε να διορθώσετε τις επιλογές σας, γιατί δεν ήταν λάθος, σας εξυπηρέτησαν. Έρχεστε να υπηρετήσετε στις συγκεκριμένες συνθήκες την ανάγκη για έναν ιδεολογικό μηχανισμό πλήρως χειραγωγημένο και αποτελεσματικό στην υποταγή του λαού, στις επιλογές του συστήματος για την προώθηση όλων των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων που θα διασφαλίζουν την κυριαρχία και την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Ο κ. Βενιζέλος στην ομιλία του στην επιτροπή για το σχέδιο νόμου, αλλά και σήμερα ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, αποκάλυψε αυτήν την πρωτοβουλία –την πρόταση νόμου- ως εθνική. Είπε ότι είναι εμφανή τα πρώτα αποτελέσματα ύπαρξης ενεργειακών αποθεμάτων με τις σεισμικές έρευνες που δημιουργούνται και προσπαθήσε να προσδώσει σε αυτήν την πρωτοβουλία το χαρακτηριστήρια της κατοχύρωσης των κυριαρχικών δικαιωμάτων της ΑΟΖ.

Τόνισε, μάλιστα, ότι αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να λειτουργήσει ως «παίκτης» σε ένα άλλο γεωπολιτικό και ενεργειακό επίπεδο και κατέληξε λέγοντας ότι ο λογαριασμός που θα συγκροτηθεί με τα έσοδα από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων πρέπει να αποτελέσει τμήμα του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης των Γενεών.

Το ΠΑΣΟΚ με αυτή τη θέση του λέει ότι όποιος ορυκτός, ενεργειακός πλούτος της χώρας υπάρξει, αυτός θα παραδοθεί στο μεγάλο κεφάλαιο και από τα όποια μελλοντικά έσοδα από τις εταιρείες αυτές κάποιο ποσοστό εισφοράς ή μερίσματος ή όπως αλλιώς θα καθοριστεί, θα πηγαίνει στο Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών.

Προσπάθησε μάλιστα ο κύριος εισηγητής –αλλά και ο κ. Βενιζέλος- να αντιπαρεταθεί με όσους κατηγορούν το ΠΑΣΟΚ και τον ίδιο για το κούρεμα των αποθεματικών και πρόβαλε το γνωστό επιχείρημα ότι για να υπάρχει ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να υπάρχει η χώρα και η οικονομία. Μάλιστα, προκαλώντας, ανέφερε ότι το κούρεμα ήταν της τάξεως του 53,5%, υπολόγισε τις απώλειες σε 14 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά –λέει- ο κρατικός προϋπολογισμός δίνει 17 δισεκατομμύρια ευρώ. Κατέληξε λέγοντας ότι η μείωση του χαρτοφυλακίου είναι μικρότερη από το μέγεθος μιας ετήσιας επιχορήγησης. Το θράσος είναι πράγματι απύθμενο!

Κύριοι συνάδελφοι, η κρατική διαχείριση των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στη μεταπολεμική Ελλάδα ήταν υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου και οδήγησε σε συρρίκνωση του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι απώλειες πόρων από το 1950-1985 είχαν φτάσει στα 58 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η συστηματική αποστέρηση πόρων του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων από αυτήν την κρατική διαχείριση των αποθεματικών, σε συνδυασμό με τη μη είσπραξη νομοθετημένων εσόδων της κοινωνικής ασφάλισης –εισφοροδιαφυγή 6 δισεκατομμυρίων ευρώ στο ΙΚΑ το 2012- τη μη ένταξη ενάμιση εκατομμυρίου απασχολούμενων Ελλήνων και μεταναστών στην κοινωνική ασφάλιση –μερική ή συνολική ανασφάλιστη εργασία- με την περιορισμένη χρηματοδοτική συμμετοχή του κρατικού προϋπολογισμού στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και με την απώλεια πόρων από την αύξηση της ανεργίας, την εκ περιτροπής απασχόληση, τη διέγερση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης και

τη μείωση των μισθών, έχουν ως αποτέλεσμα την άσχημη οικονομική κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος.

Η σύνδεση της χρηματοδότησης και των οικονομικών του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων με τους όρους που εμπεριέχονται στο μνημόνιο 1 και στο μνημόνιο 2 και εφαρμόζονται στην Ελλάδα τα τελευταία τέσσερα χρόνια, επιδιώκοντας τη μείωση –όπως λέει- του δημόσιου ελλείμματος και χρέους, μεταξύ των άλλων, με τη μείωση των μισθών και των συντάξεων τουλάχιστον κατά 30%, τη μείωση των κοινωνικών δαπανών και τη συρρίκνωση του όποιου κοινωνικού κράτους, δημιουργούν συνθήκες ανασφάλειας και σταδιακή μεταμόρφωση της κοινωνικής ασφάλισης σε εξατομικευμένη και ιδιωτικοποιημένη ασφάλιση.

Τι να θυμηθούμε; Τι προβλέπεται στο ν. 3863/2010; Προβλέπεται ότι την περίοδο 2010 - 2060 οι δαπάνες συντάξεων δεν θα πρέπει να υπερβούν τις 2,5 ποσοστιαίες μονάδες του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, τη στιγμή που την περίοδο αυτή εκτιμάται ότι ο αριθμός των συνταξιούχων στη χώρα μας θα αυξηθεί κατά 70%.

Οι αντιδραστικές αλλαγές σχεδιάστηκαν και προωθούνται σε όλα τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πολύ πριν από την εκδήλωση της κρίσης της διεθνούς καπιταλιστικής οικονομίας, ανεξάρτητα με το αν είναι υπερχρεωμένα κράτη ή όχι. Προκαλεί τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και προκαλεί συνολικά το λαό η θέση του ΠΑΣΟΚ ότι οι νομοθετικές τους πρωτοβουλίες και η πολιτική που άσκησαν έσωσαν τα ταμεία, όπως βέβαια το ίδιο έλεγε και η Νέα Δημοκρατία.

Παρουσίασαν, δηλαδή, τη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων, τη λεηλασία των συντάξεων των ασφαλισμένων σαν σωτηρία της πατρίδας. Ήταν σωτηρία των μονοπωλίων και των πολυεθνικών των επιχειρηματικών ομίλων!

Μία τέτοια πολιτική εφαρμόστηκε και συνολικά από τη Νέα Δημοκρατία και από τους συμμάχους της στο προηγούμενο διάστημα. Όλες οι ρυθμίσεις που έχουν γίνει μέχρι σήμερα αφορούν μείωση των συντάξεων, αύξηση των ορίων ηλικίας. Ο Υπουργός Κ. Βρούτσης, ο οποίος σήμερα είναι συνδιαμορφωτής αυτού του νομοσχεδίου, μιλάει για το «νοικοκύρεμα» που κάνει στην κοινωνική ασφάλιση. Μάλιστα, είπε στην επιτροπή «ο ιστορικός του μέλλοντος θα κρίνει». Ήδη οι γενιές αυτές τον έχουν χαρακτηρίσει με μαύρα γράμματα, σαν το «νεκροθάφτη» της κοινωνικής ασφάλισης.

Ο στόχος που έχετε ως κόμματα του κεφαλαίου είναι η μείωση στο κατώτατο δυνατό επίπεδο της τιμής της εργατικής δύναμης μέσα από τη μείωση του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους. Επιπρόσθετα, είναι η μεταφορά ασφαλιστικών βαρών του κράτους και των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων στις πλάτες των εργαζομένων, μέσα από τη σύνδεση εισφορών – παροχών, τη λειτουργία του ασφαλιστικού συστήματος στη βάση της ανταποδοτικότητας, με τους νόμους για να μπαίνουν τα ασφαλιστικά ταμεία στις χρηματαγορές, να κάνουν επενδύσεις, να μετατρέπονται σε επιχειρηματικούς ομίλους, άρα να μπαίνουν στη «μέγγενη» του ανταγωνισμού. Στόχος είναι η διασφάλιση πεδίου κερδοφόρων επενδύσεων του υπερσυσσωρευμένου κεφαλαίου στο ασφαλιστικό σύστημα που συμβαδίζει με τη συρρίκνωση της κρατικής στήριξης των ταμείων.

Διαχρονικά υλοποιήσατε την αξιοποίηση των αποθεματικών των ταμείων και των εισφορών των ασφαλισμένων για τη χρηματοδότηση των μονοπωλιακών ομίλων, με όρους που εκτινάσσουν τα κέρδη τους και βέβαια είναι δανειακά κι αγύριστα, όπως λέει ο λαός, στην κοινωνική ασφάλιση.

Με τη σημερινή κατάσταση των ταμείων και το μέλλον των συντάξεων συνδέονται και αντανakλώνται όλες οι αρνητικές συνέπειες του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης και της πολιτικής των κυβερνήσεων μέχρι τώρα. Δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα, για την κατάσταση αυτή.

Είναι πολύ άσχημη η κατάσταση των ταμείων και των συντάξεων. Έχουμε τεράστια κλοπή των αποθεματικών των ταμείων, εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή, εισφοροαπαλλαγή και εισφοροαποφυγή του μεγάλου κεφαλαίου, αδυναμία των αυτοαπασχολούμενων να πληρώσουν τις εισφορές τους. Οι ανατροπές και όλα τα μέτρα ενίσχυσαν την ιδιωτικοποίηση, την εμπορευματοποίηση της υγείας και της πρόνοιας. Επεκτάθηκε η ανασφάλιστη εργα-

σία, οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις και η μερική προσωρινή απασχόληση. Μειώθηκαν οι πραγματικοί μισθοί, τα μεροκάματα, με τη συνολική απαξίωση της ίδιας της εργατικής δύναμης.

Εκτινάχθηκε η ανεργία, ιδιαίτερα η μακροχρόνια, τόσο των νέων όσο και των μεγαλύτερων ηλικιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Μια απλή επισκόπηση των βασικών ιστορικών σταθμών της κυβερνητικής πολιτικής για το ασφαλιστικό αποδεικνύει πώς προωθήθηκε με συνέπεια η πολιτική κατεδάφισης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, ιδιαίτερα την τελευταία εικοσαετία. Μεθοδεύτηκε, οργανώθηκε, προωθήθηκε συστηματικά και σχεδιασμένα, ώστε να μπορεί να απορροφά τις αντιδράσεις, τους κραδασμούς, να ενσωματώνει δυνάμεις, να αποπροσανατολίζει και να εγκλωβίζει τα λαϊκά στρώματα.

Από την άποψη αυτή είναι ιστορικές και μεγάλες οι ευθύνες όλων. Εκτός από τα κόμματα που κυβέρνησαν εναλλάξ, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, ευθύνη έχουν και όλοι οι άλλοι που βρέθηκαν στην Αντιπολίτευση, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, που στο όνομα του εκσυγχρονισμού συμφωνούσαν να μετατρέπονται τα ασφαλιστικά ταμεία σε μετόχους τραπεζών. Είναι χαρακτηριστικό ότι στελέχη του έλεγαν: «Τι θα τα κάνουμε τα αποθεματικά; Θα τα βάλουμε στο μαξιλάρι ή στο κομοδίνο;». Έχουν ευθύνη με τη συμμετοχή στους ονομαζόμενους κοινωνικούς διαλόγους όπου συμμετείχαν όλοι τους δίνοντας άλλοθι στο πέρας των μέτρων με κοινωνική συναίνεση, όπως και οι συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, οι οποίες όχι μόνο απλώς δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, αλλά έγιναν και ο Δούρειος Ίππος μέσα στο κίνημα για όλα τα αντιλαϊκά-αντιστασιακά μέτρα.

Ας θυμηθούμε την περίοδο της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας 1990 – 1993, το «νόμο Ρέππα» του 2002, το «νόμο Σιούφα», το «νόμο Λοβέρδου» του ΠΑΣΟΚ το 2010. Και γενικότερα, οι ρυθμίσεις της τελευταίας διετίας των διαφόρων συγκυβερνήσεων, τι έκαναν; Αύξησαν τα όρια ηλικίας, μείωσαν το ύψος της βασικής σύνταξης, κατέρχονταν την δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη, δρομολόγησαν τη διακοπή της κρατικής εγγύησης για τις επικουρικές συντάξεις και βέβαια εδραίωσαν τα επαγγελματικά ταμεία.

Τα αποθεματικά των ταμείων έγιναν όλη αυτήν την περίοδο το λίπασμα των κεφαλαιοκρατών για την καπιταλιστική ανάπτυξη, όλη αυτήν την μεταπολεμική περίοδο. Κλάπηκαν δισεκατομμύρια από τις εισφορές των εργαζομένων με τις άτοκες καταθέσεις στην Τράπεζα της Ελλάδας, τη συμμετοχή των ταμείων στον τζόγο του Χρηματιστηρίου και το πρόσφατο κούρεμα των ομολόγων με μεγάλες απώλειες. Εδώ θα πρέπει να συνυπολογίσουμε τις συνεχείς χαριστικές ρυθμίσεις στις επιχειρήσεις και την ανοχή της εισφοροδιαφυγής των επιχειρηματικών ομίλων.

Το συμπέρασμα που βγαίνει αβίαστα είναι ότι η οικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων διαμορφώθηκε με ευθύνη και σχεδιασμένη παρέμβαση των κυβερνήσεων της τελευταίας εικοσαετίας. Επομένως το ζήτημα είναι καθαρά πολιτικό και όχι τεχνοκρατικό. Δεν πρόκειται για μια απλή κακοδιαχείριση αλλά για επίθεση της άρχουσας τάξης ενάντια στο λαό, ενάντια σε ένα κοινωνικό δικαίωμα κατακτημένο με αίμα.

Ηθική ο καπιταλισμός δεν έχει. Γιατί όλοι μιλήσατε για τον κώδικα αυτόν της ηθικής. Η αστική πολιτική αξιοποιεί το ζήτημα της βιωσιμότητας σήμερα των ταμείων για να καλλιεργήσει το έδαφος νέων αντιστασιατικών ρυθμίσεων. Ο κίνδυνος να τσακιστούν οι ήδη ελάχιστες ασφαλιστικές παροχές και να καθιερωθούν μόνιμα οι κύριες συντάξεις στο ύψος των προνοιακών επιδομάτων είναι άμεσος.

Εκεί οδηγούν οι αποφάσεις και οι δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιλαμβάνει η στρατηγική «Ευρώπη 2020» και η Λευκή Βίβλος για τις συντάξεις του 2012. Πρόκειται για υποχρεωτικές κατευθύνσεις που στηρίζουν την επίθεση της άρχουσας τάξης σε κάθε κράτος – μέλος της Ένωσης και αναγορεύουν τη ρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος σε ζήτημα κοινού ενδιαφέροντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η υλοποίηση αυτών των κατευθύνσεων οδηγεί στην παντελή διάλυση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Ποιες είναι, όμως, αυτές οι κατευθύνσεις; Αύξηση των ορίων

ηλικίας για συνταξιοδότηση με οικονομικές ποινές σε όσους συνταξιοδοτούνται νωρίτερα, υπολογισμός της σύνταξης με βάση τις αποδοχές του συνόλου του εργασιακού βίου και όχι των καλύτερων ετών, μείωση του μεριδίου των κρατικών διανεμητικών συντάξεων στη συνολική συνταξιοδοτική δαπάνη, κάθε μήνα να πληρώνονται οι ασφαλισμένοι ανάλογα με το τι έχει το ταμείο σε χρήμα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο στη χώρα μας θα αντιμετωπίσουμε αύξηση και ενοποίηση των εισφορών και συμπίεση προς τα κάτω των ενιαίων παροχών, σταδιακή μείωση των εργοδοτικών εισφορών στην τριετία 2014 – 2016. Από 1-1-2015 έχει καθιερωθεί η βασική σύνταξη των 360 ευρώ. Δηλαδή, καταργείται η βασική σύνταξη των 486 ευρώ για το ΙΚΑ. Θα προωθηθεί νέα μείωση των συντάξεων που θα ξεπεράσει το 35%. Από το 2014 θα διακοπεί η καταβολή του επιδόματος ΕΚΑΣ για όσους είναι κάτω των εξήντα πέντε ετών, ακόμα και αν είναι χαμηλοσυνταξιούχοι.

Τα εφάπαξ βοηθήματα θα συρρικνωθούν. Από το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης, που απορροφά το σύνολο των επικουρικών ταμείων, το κράτος αποσύρει στην ουσία τη στήριξή του, την εγγύηση του κράτους, όπως λέμε.

Το ΚΚΕ αντιμετωπίζει την κοινωνική ασφάλιση με γνώμονα την ικανοποίηση των αναγκών του λαού. Η ασφάλιση, η σύνταξη, η προστασία της υγείας είναι κοινωνικές ανάγκες και αποτελούν κοινωνικά δικαιώματα. Γι' αυτό και η πρόταση του ΚΚΕ δεν περιορίζεται στην επιτακτική ανάγκη να μπει φρένο στη σημερινή κατάσταση και να αποσπαστούν ορισμένες κατακτήσεις αλλά απαιτεί την κάλυψη των πραγματικών αναγκών του λαού, παίρνοντας υπ' όψιν την άνοδο της παραγωγικότητας, τις εξελίξεις στην επιστήμη και στην τεχνολογία, την επιμήκυνση του ορίου της ζωής, όπως και τις ιδιαίτερες ανάγκες κατά κλάδο, φύλο, ηλικία, καθώς και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Άλλωστε, η ίδια η αύξηση του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι, η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας έχουν δημιουργήσει τη βάση για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε συνοπτικά πώς θεμελιώθηκε το κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα τις πρώτες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα και πώς αναπτύχθηκε τα επόμενα χρόνια. Η αστική πολιτική του λεγόμενου «κράτους πρόνοιας» αντανάκλασε ασφαλώντας την πίεση που ασκούσε στον καπιταλιστικό κόσμο η μεγάλη Οκτωβριανή Επανάσταση, οι εργατικές επαναστάσεις, οι κατακτήσεις της σοσιαλιστικής οικοδόμησης αλλά και η ανάπτυξη της ίδιας της ταξικής πάλης στις υπόλοιπες χώρες του καπιταλισμού. Από την άλλη, η αστική πολιτική αντανάκλασε τους ελιγμούς και την προσπάθεια ενσωμάτωσης του ριζοσπαστισμού των εργαζομένων στο σύστημα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Η δυνατότητα να υλοποιηθεί η συγκεκριμένη κοινωνική πολιτική του κράτους των μονοπωλίων στηρίχθηκε στη θεαματική αύξηση της παραγωγικότητας και του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων, στην ανάγκη τόνωσης της κατανάλωσης, της μαζικής παραγωγής βιομηχανικών εμπορευμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε κάθε περίπτωση βέβαια, ακόμα και πριν τις σύγχρονες εκτεταμένες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, το ασφαλιστικό σύστημα δεν κάλυπτε καθολικά και ενιαία τις πραγματικές ανάγκες των εργατικών λαϊκών οικογενειών στα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Από τη δεκαετία του '80 και ιδιαίτερα του '90, όπως προαναφέραμε, ξεδιπλώθηκε η αστική στρατηγική για την ενίσχυση της συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου, για τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των μονοπωλίων. Συνδυασμένα μέτρα αυτής της στρατηγικής είναι το χτύπημα της πλήρους σταθερής εργασίας, του σταθερού εργάσιμου χρόνου, των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, της εμπορευματοποίησης της υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας. Σε αυτό το πλαίσιο προχωρά η αντιστοίχιση της ασφάλισης με τη γενικότερη κατεύθυνση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Δεκαεννιά λεπτά μίλησε ο προηγούμενος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν το είδα,

συγγνώμη, εντάξει. Κλείστε πάντως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Στον αντίποδα, λοιπόν, αυτής της αντιλαϊκής πορείας, η ιστορία του 20^{ου} αιώνα αναδεικνύει τη συντριπτική υπεροχή του σοσιαλισμού σε όλες τις πλευρές της κοινωνικής πολιτικής. Έχει αξία να θυμηθούμε εδώ ότι το σοβιετικό Σύνταγμα του 1936 που αντανάκλασε τις νέες σοσιαλιστικές σχέσεις παραγωγής και κατανομής τι προέβλεπε; Προέβλεπε το δικαίωμα στην εργασία που εξασφαλίζεται με τη σοσιαλιστική οργάνωση της εθνικής οικονομίας, τη συνεχή ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων της κοινωνίας, την κατάργηση της δυνατότητας των οικονομικών κρίσεων, το δικαίωμα στην ανάπαυση με τον περιορισμό της εργάσιμης ημέρας και την καθιέρωση ετήσιας άδειας με αποδοχές, το δικαίωμα των πολιτών να ασφαλιστούν για τα γηρατειά τους, καθώς και για την περίπτωση αρρώστιας και ανικανότητας προς εργασία. Το δικαίωμα αυτό εξασφαλίζεται με τη μεγάλη ανάπτυξη της κοινωνικής ασφάλισης των εργατών και υπαλλήλων με έξοδα του κράτους, με τη δωρεάν νοσηλεία των εργαζομένων, με τη δημιουργία δικτύου σταθμών υγείας.

Και επειδή πράγματι δεν έχω χρόνο, να πω το εξής: Η πρόταση νόμου, λοιπόν, αυτή που έρχεται σήμερα, καμμία σχέση δεν έχει με την ανάγκη ενός καθολικού κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος που θα διασφαλίζει την ασφάλιση σε όλες τις πτυχές της ζωής των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων, των συνταξιούχων, των νέων. Η κοινωνική ασφάλιση δεν είναι μόνο η σύνταξη, δεν αφορά μόνο τους συνταξιούχους, αφορά όλους και όλες, από την ώρα που γεννιέται το παιδί ως την ώρα που θα πεθάνει κάποιος. Αφορά την υγεία, την περιθαλψη, το φάρμακο, την υγιεινή και ασφάλεια στην εργασία. Η θέση της συγκυβέρνησης είναι στον αντίποδα αυτών των λαϊκών αναγκών. Προωθεί ένα σύστημα που θα παρέχει υποτυπώδεις παροχές υγείας και ασφάλειας και συντάξεις πείνας.

Η συγκεκριμένη πρόταση νόμου έχει αυτήν τη φιλοσοφία και αντίληψη, αφού κύριο χαρακτηριστικό της είναι όχι η εγγύηση του κράτους, αλλά η σύνδεσή της με την όποια καπιταλιστική ανάπτυξη θα υπάρξει στον τομέα της εξόρυξης των υδρογονανθράκων. Είναι περιττό να σταθούμε στο επιχείρημα ότι η πρόταση νόμου κατοχυρώνει την ΑΟΖ. Όπως «κατοχύρωσε» τα σύνορά μας η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο ΝΑΤΟ, έτσι θα κατοχυρώσει και η πρόταση αυτή την ΑΟΖ.

Το ΚΚΕ δεν ψηφίζει την παρούσα πρόταση νόμου και καλεί το λαό σε συναγερμό για να αναχαιτίσει τη νέα επίθεση που ετοιμάζεται στην κοινωνική ασφάλιση, για να μπουκώσουν στην πλήρη κατάρρευση του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος, να αγωνιστούν για ασφαλιστικό σύστημα καθολικό, κοινωνικό, που θα καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες του λαού. Εμείς θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις σε αυτήν την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κατσώτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου σχετικά με τα μελήματα του ιρλανδικού λαού όσον αφορά τη Συνθήκη της Λισσαβώνας».

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα η Βουλή των Ελλήνων συζητά μια πολύ σοβαρή πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ, μια πρόταση νόμου που αφορά εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα, αναπτυξιακές προοπτικές και μεγάλα προβλήματα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Η σημερινή συνεδρίαση της Βουλής των Ελλήνων είναι σημαντική και θα έπρεπε ο ελληνικός λαός, η κοινή γνώμη, να έχει τη δυνατότητα να παρακολουθήσει τις θέσεις των κομμάτων, τις ομιλίες των Βουλευτών, τις αντιπαραθέσεις, τις συγκλίσεις και τις συγκρούσεις.

Η δημοσιότητα των εργασιών της Βουλής είναι βασική αρχή

της Δημοκρατίας και του κοινοβουλευτικού συστήματος. Και η δημοσιότητα αυτή έχει πληγεί, είναι δραστικά μειωμένη, γιατί η σημερινή συνεδρίαση δεν μεταδίδεται από τον τηλεοπτικό σταθμό της Βουλής. Ο τηλεοπτικός σταθμός της Βουλής διακόπη και παρεμποδίζεται στην εκπομπή του, επειδή η τεχνική του υποδομή ταυτίζεται με την τεχνική υποδομή της ΕΡΤ, δηλαδή της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης. Κι ένα ζήτημα που αφορά τη λειτουργία του Κοινοβουλίου και τη λεγόμενη «εσωτερική αυτονομία» του Κοινοβουλίου, ρυθμίζεται από την εκτελεστική εξουσία ερήμην της Βουλής.

Η πτώση του σήματος της ΕΡΤ, το μαύρο στην οθόνη, έχει ως αποτέλεσμα να διακόπτεται και η δορυφορική εκπομπή, άρα η επαφή της ελληνικής δημόσιας ραδιοτηλεόρασης με τους απόδημους Έλληνες απανταχού της γης, να διακόπτεται η μετάδοση των εκπομπών του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, του ΡΙΚ, στην Ελλάδα και πολλών έγκυρων ξένων τηλεοπτικών σταθμών δημόσιου χαρακτήρα, όπως το BBC κ.ο.κ..

Είτε το θέλουμε είτε όχι, υπάρχει πολύ σοβαρό πρόβλημα θεσμικής λειτουργίας, πρόβλημα δημοκρατίας. Καταγράφονται πολύ σοβαρές αντιδράσεις των διεθνών μέσων ενημέρωσης και των ευρωπαϊκών θεσμών. Τα όσα δήλωσαν ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Μάρτιν Σουλτς, ο επικεφαλής της ομάδας των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών και Δημοκρατών κ. Χάνες Σβόποτα, αλλά και ο αρμόδιος Αντιπρόεδρος της Επιτροπής κ. Όλι Ρεν, σημαίνουν πολλά.

Αυτό που συνέβη στην ΕΡΤ είναι ένας καταλύτης, γιατί προφανώς θέλουμε ριζική αναδιάρθρωση στο κράτος, τομές και αποφασιστικότητα. Ο πολίτης θέλει άλλο κράτος στην υπηρεσία του και στην υπηρεσία της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Θέλει διαφάνεια. Δεν θέλει, όμως, εκ των ενόντων και εκ του πλαγίου πρόχειρες λύσεις για να καλύψουμε την υποχρέωση μείωσης του προσωπικού του δημοσίου κατά δύο χιλιάδες, επειδή δεν μπορούσαμε να βρούμε σωστά και έγκαιρα τη λύση αυτή.

Θέλουμε πλήρεις θεσμικές εγγυήσεις ανεξαρτησίας της ΕΡΤ. Έχουμε κάνει κι εμείς πολλά λάθη στο παρελθόν κατά τη διάρκεια των κυβερνητικών μας θητειών. Είναι αστείο στις μέρες μας να επιδιώκει οποιοδήποτε κόμμα και οποιαδήποτε κυβέρνηση παρεμβάσεις στο ενημερωτικό πρόγραμμα της ΕΡΤ, όταν υπάρχει το διαδίκτυο, όταν υπάρχουν οι ιδιωτικοί ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί, οι εφημερίδες, όταν ο κάθε πολίτης μπορεί να είναι ο ίδιος δημοσιογράφος και σχολιαστής.

Άρα είναι αίτημα, ανάγκη, υποχρέωση να έχουμε μια θεσμικά ανεξάρτητη, απογαλακτισμένη από το πολιτικό σύστημα ΕΡΤ, που υπηρετεί, όμως, το δημόσιο συμφέρον, τις ανάγκες της αντικειμενικής ενημέρωσης και της υψηλού επιπέδου επιμόρφωσης και ψυχαγωγίας του ελληνικού λαού.

Διότι φυσικά δεν είναι πάντα έτσι τα πράγματα. Ο λαϊκισμός, η δημαγωγία, η απλούστευση, η μονομέρεια μπορεί να εμφανιστεί ανά πάσα στιγμή παντού. Και στη δημόσια ραδιοτηλεόραση.

Άρα είναι σαφής η θέση μας: Είμαστε υπέρ της άμεσης, ριζικής αναδιάρθρωσης στην ΕΡΤ και σε όλον το δημόσιο τομέα, αλλά με την ΕΡΤ εν λειτουργία. Το κλείσιμο, το μαύρισμα την οθόνης, με τις επιπτώσεις που σας περιέγραψα, είναι κάτι που μας βρίσκει απολύτως αντίθετους. Ταυτιζόμαστε με το φρόνημα της συντριπτικής πλειονότητας του ελληνικού λαού, του Ελληνισμού.

Η ελληνική κοινωνία θέλει ταυτοχρόνως τρία πράγματα.

Πρώτον, όπως ανέφερα, μεταρρυθμίσεις, διαρθρωτικές αλλαγές. Έχω πει στην προηγούμενη ομιλία μου στη Βουλή, αν τη θυμάστε, ότι αν δεν υπήρχε η κρίση, δύσκολα θα παίρναμε ως κοινωνία την απόφαση για αλλαγές όπου χρειάζεται. Υπήρχαν συνήθειες, αδράνειας, αντιστάσεις, βολέματα. Τώρα, όμως, όλοι οι Έλληνες, όλες οι Ελληνίδες έχουν καταλάβει ότι είναι ζωτική ανάγκη για την οικονομία, την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση, για τα παιδιά μας, για το μέλλον, για την παραγωγικότητα αλλά και την παραγωγή της χώρας, για την ισοδύναμη θέση μας μέσα στην Ευρώπη, για να ανακτήσουμε το χαμένο έδαφος να προχωρήσουμε σε βαθιές, ουσιαστικές, καλά σχεδιασμένες μεταρρυθμίσεις παντού.

Αυτό, όμως, όπως είπα, δεν γίνεται με εντυπωσιακές κινήσεις καταδρομικού χαρακτήρα, αλλά με προετοιμασία, συναίνεση,

διάλογο και αποφασιστικότητα επί της ουσίας και εφ' όλης της ύλης.

Το δεύτερο που θέλει ο ελληνικός λαός είναι απόλυτο σεβασμό της δημοκρατίας και των θεσμών. Υπό συνθήκες κρίσης με την ακροδεξιά, τη ναζιστική, που αρνείται το Ολοκαύτωμα -ως ηγεσία, όχι ως δημοσκοπική βάση- να ανεβαίνει, να αποθρασύνεται, ο σεβασμός της δημοκρατίας, του Κοινοβουλίου, των διαδικασιών του Συντάγματος είναι όρος επιβίωσης του έθνους.

Άρα δεν υπάρχουν περιθώρια εκπτώσεων ή ανοχών. Δεν υπάρχουν περιθώρια για παρακάμψεις και καταστρατηγήσεις της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, για αυταρχικές κινήσεις και επιδείξεις δύναμης.

Περιττά μέτωπα έχουμε ανοίξει κι εμείς στο παρελθόν. Και μετανιώσαμε! Υπάρχουν προτεραιότητες οι οποίες απορρέουν από την ανάγκη της οικονομίας, της κοινωνίας, του έθνους.

Το τρίτο που θέλει ο ελληνικός λαός είναι πολιτική σταθερότητα. Έχουμε καταβάλει μεγάλο κόπο και μεγάλο κόστος για την πολιτική σταθερότητα. Το ΠΑΣΟΚ ιστορικά δεν έχει διαταράξει ποτέ την κυβερνητική σταθερότητα. Ούτε στο πρόσφατο ούτε στο απώτερο παρελθόν. Κάποιοι άλλοι το έχουν κάνει. Πολιτική σταθερότητα σημαίνει καθαρή προγραμματική συμφωνία. Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου να μιλάω από το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ και μετά για την ανάγκη επικαιροποίησης της προγραμματικής συμφωνίας. Έχουν αλλάξει τα δεδομένα. Έχουν αποκαλυφθεί νέα στοιχεία. Έχουν ανοίξει νέα μέτωπα και με την έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Άρα χρειαζόμαστε επικαιροποίηση της προγραμματικής συμφωνίας και εξειδίκευση ανά Υπουργείο, ανά τομέα, με καθαρές προτεραιότητες, χωρίς εκπλήξεις, με απλούς κανόνες λειτουργίας που γίνονται σεβαστοί και από την Κυβέρνηση και από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Επί ένα χρόνο έχουμε δείξει, με πολύ κόπο, ότι μπορούμε να λειτουργήσουμε στο πλαίσιο μιας κυβέρνησης συνεργασίας εθνικής ανάγκης, όχι επειδή ταυτιζόμαστε ιδεολογικά ή πολιτικά -έχουμε πολύ μεγάλες διαφορές που προκύπτουν τώρα και φαίνονται νομίζω και στον πιο κακόπιστο παρατηρητή- αλλά επειδή υπάρχει πράγματι μια εθνική ανάγκη. Αυτή, όμως, δεν αντιμετωπίζεται ούτε με συγκαλύψεις ούτε με μονομερείς ενέργειες ούτε με τετελεσμένα ούτε με διαδικαστικά τεχνάσματα μέσα στη Βουλή.

Πρέπει να γίνουν κατανοητά μερικά πολύ απλά και αυτονόητα πράγματα. Υπάρχουν συμβιβασμοί που έχουν πολύ μεγάλο κόστος για τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Τι νόημα είχε η μη αποδοχή της πρότασής μας για την εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, που θα κινητοποιούσε τα πιο σημαντικά πρόσωπα και από τη Συμπολίτευση και από την Αντιπολίτευση και από την επιστήμη και από την κοινωνία των πολιτών και από το χώρο των επιχειρήσεων; Πρέπει να αγωνιζόμαστε να πείσουμε ότι χρειάζονται μέτρα για την ανεργία ή ότι δεν πρέπει να έχουμε πλειστηριασμούς στην πρώτη κατοικία; Αυτονόητα πράγματα!

Θα συναντηθούμε οι τρεις πολιτικοί Αρχηγοί της Δεύτερα το απόγευμα. Ο Πρωθυπουργός και Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας είναι προφανές ότι έχει την πρωταρχική ευθύνη να διασφαλίσει την υπόσταση, τη λειτουργία και την προοπτική της Κυβέρνησης, στην οποία του κάναμε τη μεγάλη τιμή να δεχτούμε να είναι Πρωθυπουργός, αποδεχόμενοι μία ευρωπαϊκή πρακτική. Αλλά η ευρωπαϊκή πρακτική πρέπει να γίνεται αποδεκτή σε όλες της τις πτυχές, όχι κάπου ναι, κάπου όχι.

Προσέξτε: να είναι επικεφαλής μιας Κυβέρνησης που δεν είναι μονοκομματική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ανέχεται τους άλλους δύο κυβερνητικούς εταίρους, ούτε μία μονοκομματική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που γίνεται ανεκτή από τους άλλους δύο εταίρους. Είπαμε ότι έχουμε μία κανονική, ευρωπαϊκή κυβέρνηση συνεργασίας και εθνικής ευθύνης, μια κανονική κυβέρνηση, που βασίζεται στον αμοιβαίο σεβασμό και τη θεσμική ισοτιμία των κομμάτων που την απαρτίζουν. Μπορούν να δουν όποιοι ενδιαφέρονται πώς λειτουργούν οι κυβερνήσεις παντού, ανεξαρτήτως του συστήσματος των δυνάμεων.

Είμαστε υπέρ της αποφασιστικότητας. Αλλά της πραγματικής

αποφασιστικότητας. Και επιδείξαμε αποφασιστικότητα μόνοι μας, σε δύσκολες συνθήκες, μαζί με άλλους -λιγότερες φορές- εκεί που ήταν τα πραγματικά μέτωπα, η σκληρή διαπραγμάτευση, ο μεγάλος κίνδυνος να βρεθεί η χώρα στο πουθενά, κρεμασμένη στα μανταλάκια.

Ελάτε να σας αφηγηθώ τι σημαίνει αποφασιστικότητα στα υπόγεια ενός ξενοδοχείου της Πολωνίας ή στις σκληρές συνεδριάσεις του Eurogroup για το αν ζούμε ή πεθαίνουμε ως οικονομία. Τα ζήσατε στην περίπτωση της Κύπρου, τα είδατε, για όσους έχουν ασθενή μνήμη.

Αποφασιστικότητα σημαίνει τρία πράγματα: Πρώτον, σχέδιο. Δεύτερον, κανονικές θεσμικές διαδικασίες. Και, τρίτον, συμφωνία των κυβερνητικών εταίρων. Αποφασιστικότητα, λοιπόν, με τον τρόπο αυτόν.

Και πού είμαστε αποφασιστικοί; Εκεί που υπάρχουν οι πραγματικές ανάγκες και οι πραγματικές προτεραιότητες.

Θέλουμε μεγάλη αποφασιστικότητα και ταχύτητα στα προγράμματα ανάσχεσης της ανεργίας, στη στήριξη των επιχειρήσεων και ιδίως των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, στην ομαλή λειτουργία του ΕΟΠΥΥ και του ΕΣΥ, που είναι το καθημερινό άγχος του πολίτη, στη μεταρρύθμιση στη Δημόσια Διοίκηση -την πραγματική μεταρρύθμιση στη Δημόσια Διοίκηση- που έχει καθυστερήσει υπέρμετρα, στην επανεκκίνηση των έργων του ΕΣΠΑ, μικρών και μεγάλων -όχι μόνο των μεγάλων, των οδικών αξόνων, και των άλλων- στις επενδύσεις -κι όταν λέμε επενδύσεις δεν λέμε τις λίγες ξένες, αλλά τις πολλές μικρές και μεσαίες ελληνικές- στις ιδιωτικοποιήσεις, όπου έχουμε προφανή προβλήματα σε όλα τα ανοιχτά μέτωπα.

Και, βεβαίως, αποφασιστικότητα χρειάζεται στα δύο μεγάλα θέματα: Όχι νέα μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα που δεν τα αντέχει η οικονομία και η κοινωνία και διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του χρέους. Εκεί χρειάζεται αποφασιστικότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΠΑΣΟΚ έχει επιδείξει την υπευθυνότητά του, την καλοπιστία του και την ιστορική του συνειδηση. Δεν δεχόμαστε μαθήματα ούτε υπευθυνότητας ούτε αποφασιστικότητας. Κι αν κάποιοι υποτίμησαν το ΠΑΣΟΚ ή έκαναν την εσφαλμένη εκτίμηση ότι κάτι φοβάται το ΠΑΣΟΚ για δημοσκοπικούς λόγους, έχουν κάνει τραγικό ιστορικό λάθος. Τραγικό! Η χώρα χρειάζεται σταθερότητα, προοπτική και καθαρούς όρους διακυβέρνησης. Δεν χρειάζεται εκλογές. Το ΠΑΣΟΚ, όμως, δεν φοβάται τις εκλογές! Πρόκειται για κολοσσιαίο, κομβικό λάθος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Διαρρέουν διάφοροι διάφοροι. Θέλω να υποθέσω, επειδή λειτουργώ καλόπιστα, ότι όλα αυτά γίνονται ερήμην των αρμοδίων, αλλά πιέσεις, απειλές, εκβιασμούς, σενάρια και μυθεύματα, περί του τι ήξεραν οι Αρχηγοί, τι δεν ήξεραν, τι ειπώθηκε, πώς ειπώθηκε, basta!, σεβασμός στη θεσμική μας λειτουργία, γιατί μπορούμε και εμείς να μιλήσουμε για όλα τα θέματα.

Κοιτάξτε, η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία είναι μια πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ της δημοκρατικής παράταξης, η οποία υπάρχει ως ιστορικό κοινωνικό και αξιακό μέγεθος που ταυτίζεται με την προστασία της δημοκρατίας, με την εθνική ευθύνη και με την κοινωνική ευαισθησία. Αυτό το νόημα έχει η πρότασή μας.

Άκουσα τις τοποθετήσεις των κομμάτων, τις σέβομαι, κάπου διαφωνούμε, σε πολλά συμφωνούμε. Η πρωτοβουλία αυτή έχει τρεις διαστάσεις εξίσου σημαντικές. Τις προανέφερα, τις ανέπτυξα και στη Διαρκή Επιτροπή, πολύ συνοπτικά τις επαναλαμβάνω.

Η πρώτη είναι η διεθνοπολιτική διάσταση. Τα κυριαρχικά μας δικαιώματα υφίστανται, κατά το Διεθνές Δίκαιο, ειδικότερα κατά το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας, είναι ζωντανά, κανείς δεν μπορεί να τα αμφισβητήσει, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο αδρανοποίησης των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας. Ότι σημαντικότερο έχει συμβεί σε σχέση με τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματά μας από το 1974 και μετά, είναι η πραγματοποίηση των ερευνών στη Μεσόγειο, στο Ιόνιο, νότια της Κρήτης και στις άλλες τρεις περιοχές. Ιωάννινα που δεν είναι θαλάσσια, δυτικός Πατράϊκος, Κατάκολο. Ότι σημαντικότερο έχει συμβεί!

Για όσους έχετε μελετήσει -και πρέπει αυτό να το κάνουμε

όλοι όσοι ασχολούμαστε με το δημόσιο βίο της χώρας- την ιστορία των θεμάτων αυτών από το 1974 και ιδίως μετά την κύρωση και θέση σε ισχύ της Συνθήκης για το Δίκαιο της Θάλασσας, της Συνθήκης Μοντέγκο Βέι, δεν υπάρχει σημαντικότερη στιγμή από αυτή που ζούμε τώρα χάρη στις πρωτοβουλίες που πήρε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην ψήφιση του νόμου αυτού που εφαρμόζεται τώρα. Θα αναφερθεί και ο κ. Μανιάτης που τα έχει ζήσει αναλυτικότερα, όπως έκανε και ο κ. Κουτσούκος στην αγόρευση του στα θέματα αυτά.

Θυμάμαι ως Υπουργός Τύπου και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος της τελευταίας κυβέρνησης του Ανδρέα Παπανδρέου την κύρωση της Διεθνούς Συνθήκης για το Δίκαιο της Θάλασσας από τη Βουλή των Ελλήνων. Την κατάθεση του κυρωτικού νόμου, τη συζήτηση στη Βουλή στην οποία μετείχα εκ μέρους της κυβέρνησης, την 60^η Κύρωση που έθεσε σε ισχύ τη Συνθήκη για το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, όπως θυμάμαι και την απόφαση της τουρκικής εθνοσυνέλευσης για το casus belli. Έτσι προχωράει η υπόθεση αυτή. Με στρατηγικό σχεδιασμό, ψυχραιμία, υπευθυνότητα, σταθερά βήματα, διάθεση για σχέσεις καλής γειτονίας, πάντα υπό τη σκέπη του Διεθνούς Δικαίου με σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο.

Και έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να ξέρουμε και τι λέει το Διεθνές Δίκαιο και η νομολογία του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, για να έχουμε συνείδηση των διεθνών συσχετισμών. Αλλά η πιο ολοκληρωμένη κίνηση που έχει γίνει, είναι η κίνηση που γίνεται την περίοδο αυτή. Και είναι πολύ σημαντικό ότι ολοκληρώθηκαν οι σεισμικές έρευνες. Είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι προχωρούν οι διαδικασίες για την ανάδειξη αναδόχων για την επόμενη φάση των ερευνών, είναι πολύ σημαντικό ότι συστήθηκε ο φορέας των ταυτοχρονικά και μια κίνηση με πολύ μεγάλη αναπτυξιακή προοπτική, γιατί συζητάμε με ευκολία για την ενεργειακή διπλωματία και τη διπλωματία των αγωγών, αλλά δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο η ενέργεια είναι ένα από τα μεγάλα πεδία επενδύσεων και ανάπτυξης την επόμενη περίοδο.

Δεν υπάρχει πιο πρόσφορο πεδίο επενδύσεων για μία χώρα όπως η Ελλάδα, αρκεί να είμαστε ρεαλιστές, να είμαστε επίμονοι και να μην ενδίδουμε σε διάφορες μυθολογικές προσεγγίσεις οι οποίες υπάρχουν. Να ξέρουμε πραγματικά τι είναι αυτό που πρέπει να κάνουμε.

Και, βεβαίως, η τρίτη διάσταση είναι η κοινωνική διάσταση: Το μεγάλο πρόβλημα στην Ευρώπη είναι η επιβίωση του κράτους πρόνοιας υπό όλες τις εκδοχές του: σκανδιναβική, βορειοευρωπαϊκή, νοτιοευρωπαϊκή. Όλες οι εκδοχές έχουν δημοσιονομικό πρόβλημα. Όλες οι εκδοχές έχουν δημογραφικό πρόβλημα. Γερνάει η Ευρώπη. Μικραίνει πληθυσμιακά η Ευρώπη. Βρίσκεται σε υφεσιακή κρίση. Υπάρχει πρόβλημα απασχόλησης και αυξημένης ανεργίας. Υπάρχει πρόβλημα βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν θα λυθεί αυτό μόνο μέσα από την ανάπτυξη, μέσα από την αποκατάσταση της απασχόλησης. Χρειάζομαστε και άλλες κινήσεις. Η μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση πρέπει να συνδυαστεί και με τη μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση σε σχέση με τους πόρους του ασφαλιστικού συστήματος. Εάν δεν αντικριστούν τα φορολογικά και τα ασφαλιστικά έσοδα, δεν θα έχουμε λύση στο πρόβλημα αυτό.

Βεβαίως, αυτό αφορά τα χαρτοφυλάκια και την περιουσία των ταμείων, αλλά και πολύ πιο σημαντικά και ριζοσπαστικά πράγματα, όπως τους πρόσθετους πόρους, καλή ώρα με το Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών. Με όποια έσοδα. Στην αρχή λίγα. Μετά μεγαλύτερα.

Και, βέβαια, η προοπτική των επαγγελματικών ταμείων, του τρίτου πυλώνα, είναι και αυτή μια πάρα πολύ σοβαρή προοπτική για να έχουμε πλήρη διασφάλιση του Έλληνα συνταξιούχου τις επόμενες πολλές δεκαετίες.

Προσθέτουμε σήμερα μία διάσταση, ένα νέο κεφάλαιο στην υπόθεση αυτή. Κάνουμε μία κίνηση, η οποία, βεβαίως, έχει και συμβολικά, πολιτικά χαρακτηριστικά. Έχει, όμως, και έντονα πρακτικά χαρακτηριστικά και στο επίπεδο της εξωτερικής πολιτικής και στο επίπεδο του αναπτυξιακού σχεδιασμού και στο επίπεδο της κοινωνικής πολιτικής.

Δίνουμε απάντηση στην αγωνία του Έλληνα συνταξιούχου; Δίνουμε απάντηση στην αγωνία του Έλληνα ανέργου; Όχι. Η αγωνία αυτή είναι πάρα πολύ μεγάλη και η ανασφάλεια διάχυτη. Έχουμε κάνει βήματα προς τα πίσω ως χώρα και ως κοινωνία. Δυστυχώς όλες οι ευρωπαϊκές χώρες κάνουν τέτοια βήματα προς τα πίσω. Ήταν ο κ. Ντάιζελμπλουμ προχθές στην Αθήνα. Το βασικό θέμα συζήτησης ήταν η κρίση στο ολλανδικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Έχει, όμως, σημασία να ανοίξουμε αυτήν τη συζήτηση και να κάνουμε τα προγεφυρώματα που απαιτούνται. Και νομίζω ότι η ψήφιση της πρότασης νόμου είναι μία τέτοια πολύ σημαντική κίνηση.

Είμαι βέβαιος πως η αποδοχή της πρότασης αυτής και από την Αντιπολίτευση ή έστω ένα μέρος της Αντιπολίτευσης, θα είναι ένα βήμα προς την κατεύθυνση μιας ευρύτερης συναίνεσης. Διότι πρέπει να ξεπεράσουμε τεχνητές αγκυλώσεις και διαιρέσεις, οι οποίες δεν βλέπουν προς τα μπρος αλλά είναι καθηλωμένες στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το λόγο έχει ο κ. Κέλλας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μία μοναδική ευκαιρία –έτσι θα τη χαρακτηρίζα- να συμφωνήσουμε όλες οι πτέρυγες σήμερα στην πρόταση νόμου που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ και να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς τη νεολαία της πατρίδας μας, της οποίας το μέλλον έχουμε υποθηκεύσει, ότι ενδιαφερόμαστε γι' αυτούς και ότι η υπόθεση της εκμετάλλευσης του ελληνικού ορυκτού πλούτου, μέσα από την άσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, είναι αποκλειστική μας υπόθεση, την οποία κατευθύνουμε στην ενίσχυση του κοινωνικού μας κράτους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε όλους μας γνωστή η τραγική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει τα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας μας.

Αυτό οφείλεται:

Πρώτον, στις πολιτικές πλειοδοσίας των προηγούμενων κυβερνήσεων, τόσο για τη μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, όσο και για την αύξηση του ύψους των συντάξεων.

Δεύτερον, σε επενδύσεις των αποθεματικών ταμείων στο Χρηματιστήριο και σε τοξικά ομόλογα.

Τρίτον, στο δημογραφικό μας πρόβλημα.

Τέταρτον, στην ανεργία, αφού πλέον αντιστοιχεί ένας συνταξιούχος σε έναν και κάτι εργαζόμενο.

Πέμπτον, στη φοροδιαφυγή και εισφοροδιαφυγή.

Οι ευθύνες είναι πολλές και δυστυχώς περιμένουν ακόμη τον καταλογισμό τους.

Αυτή η πρόταση νόμου έρχεται να συμμαζέψει λίγο τα πράγματα. Παρ' όλο που αναφέρεται σε μελλοντικά έσοδα, τα οποία δεν μπορούν ακόμη να προσδιοριστούν με ασφάλεια, εντούτοις ο σημειολογικός της χαρακτήρας είναι έντονος προς πολλές κατευθύνσεις.

Όσον αφορά στην ενεργειακή μας πολιτική, επαναφέρει σαν πρώτη προτεραιότητα την οριοθέτηση και ανακήρυξη της πρώτης ΑΟΖ που πρέπει να συνδυαστεί με την ενδεχόμενη δυνατότητα πλήρους ενεργειακής κάλυψης της Ευρώπης από κοιτάσματα που βρίσκονται στη Μεσόγειο, εντός των συνόρων της. Πρέπει, λοιπόν, οι εταίροι να στηρίξουν την προσπάθεια της Κυβέρνησης για ανακήρυξη της ΑΟΖ, χωρίς χρονοτριβές και με ασφάλεια.

Επίσης χαιρετίζω την εξαγγελία του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά για την ίδρυση της Ελληνικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων. Σύμφωνα με το καταστατικό της, η Ελληνική Εταιρεία Υδρογονανθράκων αναλαμβάνει την πλήρη εποπτεία της έρευνας και της εξόρυξης των υδρογονανθράκων, ενώ το μετοχικό της κεφάλαιο αποτελείται από μία αμεταβίβαστη μετοχή υπέρ του ελληνικού δημοσίου.

Επί της αρχής δεν έχω να προσθέσω κάτι παραπάνω από ό,τι

είπαν οι προηγούμενοι. Όσον αφορά δε στα άρθρα, θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 2, το ποσοστό του 70% των συνολικών εσόδων που προτείνεται ως κατώτερο όριο για απόδοση στο Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί, δεδομένου ότι τα πρώτα έσοδα -αν όλα πάνε καλά- θα έρθουν μετά από δέκα περίπου χρόνια. Επομένως δεν γνωρίζουμε από τώρα τις πραγματικές ανάγκες των ασφαλιστικών μας ταμείων. Ούτε έχουμε όμως και βεβαιωμένα αποθέματα, ώστε να υπολογίσουμε με ασφάλεια τα έσοδα αυτά.

Στο άρθρο 3 μπορούμε, για λόγους οικονομίας και αποφυγής δημιουργίας ομοειδών δομών να χρησιμοποιήσουμε το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, το ΑΚΑΓΕ. Η δομή αυτή έχει ήδη συσταθεί με δύο αυτοτελείς λογαριασμούς: το λογαριασμό που καλύπτει τα ελλείμματα κλάδων κυρίας σύνταξης και το λογαριασμό που καλύπτει τα ελλείμματα κλάδων επικουρικής ασφάλισης.

Η Επιτροπή Διαχείρισης του ΑΚΑΓΕ θα μπορούσε κάλλιστα να διαχειριστεί και τον πόρο αυτό, που θα προέρχεται από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Μένει μόνο να ξεκαθαριστεί το ποσοστό του πόρου αυτού που θα κατανέμεται στους λογαριασμούς του ΑΚΑΓΕ. Ίσως θα έπρεπε επίσης να αλλάξει η σύσταση της επιτροπής του ΑΚΑΓΕ, ώστε να περιληφθεί σε αυτήν και εκπρόσωπος του ΥΠΕΚΑ. Για την αποφυγή λαθών του παρελθόντος, οι επενδύσεις που θα αποφασίζει η Επιτροπή Διαχείρισης θα πρέπει να έχουν την έγκριση της Βουλής. Στον τομέα αυτό θα μπορούσαμε να βοηθηθούμε από την τεχνογνωσία που έχουν οι Νορβηγοί μετά από εμπειρία είκοσι τριών χρόνων.

Στο άρθρο 6 θίγεται κάτι πολύ σημαντικό. Προτείνεται η σύσταση Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Ηθικής. Κατά τη γνώμη μου Συμβούλιο Ηθικής θα έπρεπε να υπάρχει σε όλους τους φορείς που διαχειρίζονται και επενδύουν δημόσιο χρήμα. Δεν θα πρέπει γενικά να γίνονται επενδύσεις σε εταιρείες που άμεσα ή έμμεσα συμβάλλουν σε βασανισμό, στέρηση ελευθερίας των εργαζομένων, σε παιδική εργασία, σε καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σε καταστάσεις πολεμικών συγκρούσεων, σε υποβάθμιση του περιβάλλοντος κλπ.

Θα ήθελα να κλείσω όπως ακριβώς άρχισα, με την παρότρυνση να δώσουμε ένα μήνυμα στη νεολαία μας ότι νοιαζόμαστε για αυτούς, δίνοντας όλα τα κόμματα θετική ψήφο στην πρόταση νόμου για την ίδρυση Εθνικού Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών.

Θα ήθελα όμως να πω στο τέλος και δυο κουβέντες για το θέμα της ΕΡΤ. Όλοι μας συμφωνούμε ότι η ΕΡΤ χρειαζόταν αναδιοργάνωση και εξορθολογισμό της λειτουργίας της. Ήταν ένα σύμβολο αδιαφάνειας και σπατάλης. Διαφωνούμε στον τρόπο με τον οποίο έπρεπε να γίνει αυτή η αναδιοργάνωση. Πώς είναι δυνατόν όμως να αναδιοργανωθεί μία εταιρεία, όταν θα πρέπει να απολυθούν τα δύο τρίτα του προσωπικού της; Είμαι σίγουρος, όπως και εσείς, ότι όλη η απόπειρα θα κατέληγε στο φαύλο κύκλο απεργιών, καταλήψεων και αέναων συζητήσεων. Στην Ελλάδα ζούμε όλοι μας, τα ξέρουμε όλοι αυτά. Έχουν συμβεί πολλές φορές και εδώ δεν έχουμε άλλο χρόνο.

Σας καλώ, λοιπόν, να συμμετάσχουμε όλοι στη συζήτηση του νομοσχεδίου που κατέθεσε η Κυβέρνηση με τις καλύτερες ιδέες και προτάσεις μας, ώστε να επαναλειτούργησει το συντομότερο δυνατόν η νέα δημόσια τηλεόραση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κέλλα.

Το λόγο έχει η κ. Χαρούλα Καφαντάρη για επτά λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με τα ασφαλιστικά ταμεία, όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα καταλήγουν ουσιαστικά τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Μεταπολεμικά, τα αποθεματικά αυτά κατατίθεντο υποχρεωτικά σε άτοκους λογαριασμούς της Τράπεζας της Ελλάδος. Αν και χρησιμοποιήθηκαν στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας, κανένα κέρδος από τα αναπτυξιακά οφέλη δεν έχει εισρεύσει σε αυτά.

Η καταλήστευση των ταμείων συνεχίστηκε με αμείωτο ρυθμό απ' όλες τις πρόσφατες κυβερνήσεις. Πολύ πρόσφατο χαρακτη-

ριστικό παράδειγμα είναι τα δομημένα ομόλογα της εποχής των κυβερνήσεων Καραμανλή, αυτό το σκάνδαλο καταλήστευσης ασφαλιστικών εισφορών για το οποίο κανείς δεν έχει πληρώσει.

Αποκορύφωμα, βέβαια, όλων αυτών είναι οι πολιτικές των μνημονιακών κυβερνήσεων, το γνωστό PSI, που τελικώς σαν μόνο στόχο είχε το κούρεμα των αποθεματικών των ταμείων.

Τελικά, το PSI απεδείχθη ότι είχε αυτό το στόχο, το κούρεμα των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, το κούρεμα των αποταμιεύσεων των ομολογιούχων, το κούρεμα της περιουσίας νοσοκομείων, πανεπιστημίων, επιμελητηρίων, ενώ όλοι οι ξένοι ομολογιούχοι πληρώθηκαν -και πληρώνονται ακόμη- στο ακέραιο.

Να μη μιλήσω, βέβαια, για την ανασφάλιστη εργασία και για την ανεργία, την οποία οι πολιτικές σας έχουν οδηγήσει στα ύψη.

Σχετικά τώρα με την έρευνα, οι συνεχείς παρεμβάσεις της πολιτείας όλα τα τελευταία χρόνια τελικά κατάφεραν να υποβαθμίσουν και να καταστρέψουν τον ερευνητικό τομέα.

Αν και από τους πρώτους μεταπολιτευτικούς μήνες υποστήριζαν προσπάθειες για τη δημιουργία κρατικού φορέα έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, η υποταγή σε νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες του τύπου «μικρότερο κράτος» οδήγησε ουσιαστικά στην οριστική διάλυση της ΔΕΠ-ΕΚΥ, ενώ τώρα στο στόχαστρο μπαίνει και το ΙΓΜΕ, προφανώς, δε, με το παράδειγμα των διαδικασιών που ξεκίνησαν ήδη στην ΕΡΤ.

Φαίνεται ότι ο στόχος και το διακύβευμα είναι άλλο. Είναι να μην υπάρχουν ειδικό επιστήμονες που να ερευνούν, που να αξιολογούν σωστά την κατάσταση και να ελέγχουν την εφαρμογή της νομοθεσίας, να ελέγχουν, όχι μόνο την ορθολογική αξιοποίηση των φυσικών πόρων, αλλά να εφαρμόζουν τους κανόνες ασφαλείας και να συμβάλλουν στην περιβαλλοντική προστασία.

Στόχος είναι να παραμείνει ο ελληνικός λαός έρμαιο της παραπληροφόρησης των απόρρητων εκθέσεων των αυτοαποκαλούμενων «συμβούλων», προσωπικών εκτιμήσεων, πολιτικών σκοπιμοτήτων, εκθέσεων αναρμοδίων φορέων, όπως ξένων τραπεζών που αναμασούν αναληθή δημοσιεύματα. Στόχος ακόμη είναι να κατεδαφίσουν την οποία κοινωνική πολιτική, την πολιτική προστασία για το ξεπούλημα των πάντων.

Για ποια έσοδα, όμως, ποιων υδρογονανθράκων μιλάμε; Σήμερα που συζητείται η πρόταση νόμου δεν γνωρίζουμε τα αποθέματα και τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων που διαθέτει η χώρα μας.

Μπορεί όλοι να συμφωνούμε -ή να είμαστε σίγουροι- ότι υπάρχουν υδρογονάνθρακες, αλλά κανένας δεν γνωρίζει ακριβώς τι και πώς. Κανένας δεν γνωρίζει αν υπάρχουν εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα, αφού όσα ακούγονται τον τελευταίο καιρό βασίζονται σε προσωπικές εκτιμήσεις και μόνο.

Αφ' ενός μεν, δεν έχει ακόμη τελειώσει η ερμηνεία των σεισμικών δεδομένων που συγκέντρωσε η νορβηγική εταιρεία, που σκοπό έχουν να δείξουν κάποιες πιθανές περιοχές οι οποίες επιδεικνύουν ενδιαφέρουσες δομές για την ύπαρξη υδρογονανθράκων.

Αφ' ετέρου, δε, δεν έχει ολοκληρωθεί η διαγωνιστική διαδικασία open door των τριών περιοχών που αφορά περιοχές στη δυτική Ελλάδα που προκηρύχθηκαν για έρευνα και εκμετάλλευση. Δεν έχει αρχίσει καν η προσπάθεια -και έχει σημασία αυτό- για την τεχνική προεργασία ανακήρυξης της ΑΟΖ, που θα μας επιτρέψει την εκμετάλλευση των όποιων υδρογονανθράκων βρεθούν στα όριά της.

Για να γίνει δυνατή η εκμετάλλευση των όποιων κοιτασμάτων, χρειάζεται να γίνει σοβαρή επιστημονική έρευνα, σεισμικές διασκοπήσεις, γεωλογικές έρευνες, ερευνητικές γεωτρήσεις και, βέβαια, γεωλογικές, κοιτασματολογικές και γεωοικονομικές αναλύσεις.

Ο χρόνος είναι μακρύς και ακόμα βρισκόμαστε στην αρχή. Ακόμα και στην Κύπρο, παρ' όλο που είναι βεβαιωμένη η ύπαρξη οικονομικά εκμεταλλεύσιμου κοιτάσματος, τώρα μόλις, αυτές τις μέρες, άρχισε η ερευνητική γεωτρήση που θα καθορίσει το μέγεθος του κοιτάσματος αυτού. Τα δε πρώτα προσδοκώμενα έσοδα από την εκμετάλλευση αναμένονται το 2018, όσο κι αν γίνει οποιαδήποτε επιτάχυνση.

Εμείς στον τομέα αυτό είμαστε ακόμη στο αρχικό στάδιο.

Ακόμα κι αν υπάρχουν θετικά αποτελέσματα, χρειαζόμαστε τουλάχιστον επτά με δέκα χρόνια για υπάρξουν τα πρώτα έσοδα.

Η πρόταση που κατατέθηκε από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και η εισηγητική της έκθεση εκθειάζει το νορβηγικό μοντέλο. Πράγματι, η Νορβηγία έχει τέτοιο ταμείο, μόνο που τα έσοδα της Νορβηγίας δεν είναι απροσδιόριστα. Τα κρατικά έσοδα της Νορβηγίας είναι 28% για royalties και 50% πρόσθετη φορολογία στις πετρελαϊκές εταιρείες.

Επιπρόσθετα, το Ταμείο Αλληλεγγύης έχει άλλα, επιπλέον έσοδα. Έχει έσοδα από μερίσματα και συμμετοχές που έχει στις εταιρείες που εκμεταλλεύονται τους φυσικούς πόρους της χώρας.

Όμως η Νορβηγία είναι μία οργανωμένη χώρα και γι' αυτό και διαθέτει δημόσιο φορέα υδρογονανθράκων σχεδιασμένο, ο οποίος και λειτουργεί, αυτόν ίσως που νομίζει ο κύριος Πρωθυπουργός ότι εξήγγειλε τις προηγούμενες μέρες. Όμως, τι εξήγγειλε ο κύριος Πρωθυπουργός; Τη λειτουργία της «ΕΔΕΥ Α.Ε.» του ν. 4001/2011 που ήδη έχει ψηφιστεί στη Βουλή; Αυτόν τον φορέα, τον οποίο δύο χρόνια δεν μπορούν να επανδρώσουν και να λειτουργήσουν; Ή μήπως τελικά ένα φορέα για βόλεμα ημετέρων με τη γνωστή τρικομματική αναλογία; Γιατί μόνο αυτό μπορεί να συμβαίνει, διότι, όπως είπα και πριν, ο σχετικός νόμος υπάρχει και ο σχετικός φορέας επίσης.

Πέραν αυτών, όμως, η πρόταση που συζητάμε πάσχει και από άλλα πράγματα. Μέσα στην πρόταση νόμου αναφέρεται και προτείνεται το 20% των εσόδων να αποδίδεται στο Πράσινο Ταμείο για περιβαλλοντικά έργα. Μα, δεν πρέπει να πούμε εδώ στη Βουλή και να θυμηθούμε όλοι -όσο και αν κάποιοι θέλουν να το ξεχάσουν- ότι στο Πράσινο Ταμείο μετά από παρεμβάσεις επί Υπουργίας Περιβάλλοντος του κ. Παπακωνσταντίνου μόνο το 5% διατίθεται για τους λόγους για τους οποίους έχει γίνει, ενώ δε, με τη νυν Κυβέρνηση, την τρικομματική, έφτασε αυτό το 5% στο 2,5%; Τα άλλα πού θα πάνε; Στην τρύπα του «μαύρου» χρέους. Αυτό δεν πρέπει να τα ξεχνάμε όταν μιλάμε για Πράσινο Ταμείο.

Πόσο υποκριτικά ακούγεται η δήλωση ότι τα λεφτά του Ταμείου δεν θα αγγίξει κανείς; Πώς, λοιπόν, εγγυώνται ότι τα έσοδα αυτά που προσδοκούν ότι θα φέρουν μετά από δεκαετία θα είναι για το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών και όχι με μια μονοκονδυλιά να πάνε κι αυτά στο «βαρέλι δίχως πάτο» για την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους; Άλλωστε την άδεια του ΤΑΙΠΕΔ για να γίνει κάποια τέτοια πρόταση την έχουν πάρει;

Και κλείνοντας, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι ναι μεν η Νορβηγία έφτιαξε το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών με τα έσοδα από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων της, αλλά το έστησε το 1990, είκοσι χρόνια μετά τα πρώτα έσοδα, όταν βέβαια διαπίστωσαν ότι οι πολιτικές τους απέδιδαν. Δεν το έφτιαξαν δέκα χρόνια πριν, πριν εντοπίσουν το οποίο εκμεταλλεύσιμο κοιτάσμα και έχουν έστω και ένα ευρώ έσοδο. Αυτό το παράδοξο μόνο μάλλον η τρικομματική Κυβέρνηση μπορεί να μας το εξηγήσει. Ίσως να είναι ένα από τα επιχειρήματα που καθημερινά προσπαθούν να στήσουν για να υποστηρίξουν το λεγόμενο «success story».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Νομίζω ότι αν μείνουμε στα «success story» και στα «ΣΥΡΙΖΑ-story» πραγματικά δεν θα εκπληρώνουμε το καθήκον μας ως εκπρόσωποι του λαού και ως πολιτικές δυνάμεις που πρέπει να καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια για την έξοδο από την κρίση και τα μνημόνια, για να ανακουφίσουμε την κοινωνία και να δώσουμε προοπτική. Το κλίμα αβεβαιότητας και ταυτόχρονα το κλίμα απαισιοδοξίας και καταστροφολογίας, από όπου και αν προέρχεται η δημιουργία του, είναι οδυνηρό για τον πολίτη και τη χώρα.

Συζητάμε σήμερα μια πρόταση νόμου που έρχεται από το μέλλον, που έρχεται από το αύριο, που, όμως, πρέπει να ξεκινήσει η εφαρμογή της σήμερα. Μιλάμε για την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων και την κατεύθυνση των πόρων και των εσόδων που θα έχει το δημόσιο από αυτήν την αξιοποίηση.

Είναι ευκαιρία να αναφέρουμε όχι μόνο τη σημαντική δουλειά που έγινε από το 2009 και μετά -το νέο θεσμικό πλαίσιο και το ν.

4001/2011- αλλά και την ουσιαστική δουλειά που έγινε μέσω του επιχειρησιακού σχεδίου για το ερευνητικό πρόγραμμα και την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων.

Έχουμε την υλοποίηση της πρώτης φάσης των ερευνητικών προγραμμάτων στα Ιόνια Νησιά και νότια της Κρήτης. Είμαστε στη φάση της επεξεργασίας των στοιχείων. Είμαστε στη φάση λίγο πριν από την ανακοίνωση των πραγματικών δεδομένων και αυτό θα δώσει συγκεκριμένα στοιχεία, άρα θα προσδιορίσει και συγκεκριμένα τις ενέργειές μας για την περαιτέρω αξιοποίηση αυτού του πλούτου για τη χώρα.

Γιατί τώρα -αναρρωτιούνται κάποιοι- αφού θα έχει έσοδα μετά από δέκα, δεκαπέντε χρόνια και μάλιστα αφού θα πάνε στο «βαρέλι δίχως πάτο», να νομοθετήσουμε; Γιατί τώρα;

Πρώτα απ' όλα, γιατί μετά από μερικούς μήνες αρχίζουν να υπάρχουν έσοδα, έστω μικρά, και είναι από την πώληση των στοιχείων της έρευνας. Αυτό το προσδιορίζει ο ν. 4001.

Δεύτερον, ο σημερινός ασφαλισμένος, ο οποίος πληρώνει με πολύ κόπο τις εισφορές του σε όποιο ταμείο και αν ανήκει, αναρωτιέται αν θα υπάρχει αύριο ασφαλιστικό σύστημα, αν θα πάρει σύνταξη ποτέ και από ποιους πόρους. Αρκεί η σημερινή τριμερής χρηματοδότηση, όπως είπαν κάποιοι; Όχι, βεβαίως. Και απαντάμε, λοιπόν, σε αυτόν, στον σημερινό ασφαλισμένο, που νιώθει την αβεβαιότητα, που καταβάλλει εισφορές με κόπο και πόνο για μία πηγή χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος.

Το τρίτο είναι γιατί πρέπει να δώσουμε ένα μήνυμα στους πολίτες για όλη αυτήν την ιστορία της αξιοποίησης των υδρογονανθράκων, πού θα κατευθυνθούν τα έσοδα. Δεν πρέπει να περάσει το κλίμα ότι σώζεται η χώρα και δεν χρειάζεται κανείς ούτε να εργαστεί ούτε να επιχειρήσει ούτε να δραστηριοποιηθεί, αντιγράφοντας πιθανόν άλλα μοντέλα στο μυαλό του, τύπου Λιβύης.

Βεβαίως, πρέπει να δώσουμε και ένα μήνυμα και στους κακοπιστους αλλά και στους συστηματικούς διαστρεβλωτές και προπαγανδιστές, υπηρέτες της «γκρίζας» προπαγάνδας, που λένε ότι όλα αυτά τα έσοδα θα πάνε είτε στις «μαύρες» τρύπες είτε οπουδήποτε αλλού.

Γι' αυτό χρειάζεται η νομοθέτηση τώρα, για να προσδιορίζεται για ένα σημαντικό θέμα, που αφορά ουσιαστικά τη σημερινή και τις επόμενες γενιές, η χώρα τι θα κάνει. Μιλάμε για το μοντέλο διαχείρισης. Ναι, αντιγράφουμε την καλή πρακτική της Νορβηγίας σε ένα βαθμό και πρέπει να αντιγράφουμε σ' αυτόν τον τόπο τις καλές πρακτικές και να μην προσπαθούμε να ανακαλύψουμε τον τροχό ούτε, βέβαια, να μιλάμε γενικά και αόριστα.

Έναντι του μοντέλου της Νορβηγίας, άραγε, τι αντιπαραθέτουν αυτοί, οι οποίοι το κατακρίνουν και κατακρίνουν και το σημερινό νομοσχέδιο; Το μοντέλο της Λιβύης; Το μοντέλο της Κούβας; Το μοντέλο της οποιασδήποτε χώρας; Δεν ξέρω αν έχουν άλλες χώρες πετρέλαια και μας το κρύβουν. Ας μας τις φέρουν. Τα μοντέλα διαχείρισης της Σαουδικής Αραβίας;

Εδώ, λοιπόν, λέμε ότι το σύνολο των εσόδων του δημοσίου από την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων θα πάει σε ουσιαστικά σε τρεις τόπους:

Πρώτα απ' όλα, με βάση το ν. 4001, το 5% πάει στην ελληνική περιφέρεια, στη συγκεκριμένη περιφέρεια όπου υπάρχει αξιοποίηση των υδρογονανθράκων, για την ανάπτυξη. Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο είναι ότι ένα 5% πάει ουσιαστικά στους νέους επιστήμονες για τη δραστηριοποίηση και στο χώρο της έρευνας και για τους υδρογονάνθρακες αλλά και γενικότερα.

Και το υπόλοιπο πάρα πολύ σημαντικό ποσοστό πηγαίνει για τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος.

Άλλωστε, πολλά κόμματα έχουν εξαγγείλει ή λένε στους συνταξιούχους ότι θα υπάρχουν πόροι από την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων του ορυκτού πλούτου. Πρόσφατα ο κ. Τσίπρας, στη συνάντηση με τους συνταξιούχους, πολύ καλά είπε, πέρα από τους εννιά άλλους φόρους που έβαλε για να στηριχθεί το ασφαλιστικό σύστημα, ότι τμήμα των εσόδων από τον ορυκτό πλούτο και τους υδρογονανθράκες πρέπει να πάει στο ασφαλιστικό σύστημα. Είναι πολύ σωστή θέση. Συμφωνούμε, λοιπόν. Δεν πρέπει για αντιπολιτευτικούς λόγους να έρχεται εδώ η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ και να λέει άλλα πράγματα. Το ίδιο ισχύει και για τις άλλες παρατάξεις. Ας δούμε την πρόταση νόμου με τα

σημεία σύγκλισης και όχι αντίθεσης. Πρέπει να δούμε ότι είναι καλή αυτή η πρόταση νόμου και για την κοινωνία και για τη χώρα και για το δημόσιο συμφέρον.

Έρχομαι τώρα να αναφέρω ένα σχόλιο σε σχέση με τις εξελίξεις, γιατί πραγματικά φαίνεται ότι κάποιοι δεν έχουν καταλάβει τι γίνεται. Μίλησε ο Πρωθυπουργός χθες. Τον παρακολούθησα κι εγώ, γιατί είναι φημωμένη η ΕΡΤ από τη μονομερή απόφαση του Υπουργού και είναι φημωμένα τα άλλα μέσα από τις αποφάσεις άλλων. Δεν ξέρω ποιοι το αποφάσισαν. Μίλησε, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός για τα λάθη του παρελθόντος που προσπαθεί να διορθώσει και για τις προσπάθειες που δεν τον αφήνουν να κάνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Αναρωτιέμαι, όσον αφορά στα λάθη του παρελθόντος, αν αναφέρεται και στην εξαετία του εκτροχιασμού ή αν αναφέρεται μόνο στα λάθη τα οποία έγιναν από τις πολιτικές δυνάμεις που δεν προσήλθαν στη συνεννόηση από την αρχή, για να δούμε πώς αντιμετωπίζεται η κατάσταση.

Ποιος εμπόδισε τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, παραδείγματος χάριν, δώδεκα μήνες τώρα να έχει τελειώσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης του δημόσιου τομέα και να έχει βρει τα δύο χιλιάδες άτομα; Ποιος εμπόδισε –η Βουλή, πάντως, όχι– αυτούς που ήταν υπεύθυνοι για την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΠΑ να έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία με τις δεκαεπτά προσφορές που υπήρχαν και όχι με τη μία; Ποιος έχει εμποδίσει τα άλογα, τον ΟΔΙΕ να μην είναι ήδη ιδιωτικοποιημένος και να είναι ακόμα στο δημόσιο τομέα; Πιστεύω κανείς.

Όμως, τις ολιγοήμερες δεν μπορούμε να τις καλύψουμε με μονομερείς αποφάσεις, οι οποίες οδηγούν σε ένα ευθύ κτύπημα στη δημοκρατία.

Κλείνω, λέγοντας το εξής: χρειάζεται αποφασιστικότητα, αποφάσεις γρήγορες, μεταρρυθμίσεις μεγάλες. Όμως, προϋπόθεση για την έξοδο από την κρίση, προϋπόθεση για να υπάρχει αυτή η χώρα, για να υπάρχει αυτή η κοινωνία είναι να υπάρχουν οι δημοκρατικές λειτουργίες. Μέσα στις δημοκρατικές λειτουργίες είναι και το δημόσιο ραδιοτηλεοπτικό μέσο. Η Κυβέρνηση άμεσα πρέπει να φέρει το νομοσχέδιο στη Βουλή και, βεβαίως, να αναστείλει την απόφασή της για το κλείσιμο της ΕΡΤ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκερογλου.

Ο κ. Τέρενς Κουίκ έχει το λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Διαπιστώνω ότι μέσα σε δέκα λεπτά έχουμε αλλαγή της γραμμής. Έθεσε προηγουμένως ο κ. Βενιζέλος προϋπόθεση να ανοίξει η συχνότητα της ΕΡΤ, για να πάνε να επανακαθορίσουν το κυβερνητικό πρόγραμμα και ακούω τώρα ότι πρέπει να έρθει τάχιστα το νομοσχέδιο. Είναι τελείως διαφορετικό αυτό το οποίο φέρνει η Κυβέρνηση με αυτόν τον –θα έλεγα– τελείως πρωτότυπο για τα παγκόσμια δεδομένα τρόπο.

Ακούστηκαν βαριές κουβέντες, πολύ βαριές κουβέντες εδώ μέσα από τον κ. Βενιζέλο. Και τι δεν είπε!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε μια διακοπή;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Και τι δεν είπε! Μίλησε για προβλήματα θεσμικής λειτουργίας. Μίλησε για προβλήματα δημοκρατίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μου επιτρέπετε μια διακοπή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε Κεγκερογλου!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τα δικά μου δεν θα τα διαστρεβλώνεις!

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ακούστε να δείτε, το ΠΑΣΟΚ με τους πρασινοφρουρούς της δεκαετίας του 1980...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τα δικά μου δεν θα τα διαστρεβλώνεις!

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Να μου κάνετε τη χάρη! Αυτό που σας λέω!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Προπαγανδιστή!

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Αυτό που σας λέω!

Το ΠΑΣΟΚ με τους πρασινοφρουρούς της δεκαετίας του 1980 το ξέρω πάρα πολύ καλά, το έχω βιώσει στο πετσί μου εγώ μέσα στην ΕΡΤ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Σε παρακαλώ τώρα!

Είπα να αναστείλει την απόφαση...

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Σας παρέδωσε 600 εκατομμύρια ευρώ ταμείο ο Σπύλιος Χαραμής και το μόνο που παρακάλεσε ο Γιώργος Ρωμαιοί ήταν να μην απολύσετε κανέναν, γιατί έμπαιναν μέσα οι «πράσινες ακρίδες» για να διώξουν κόσμο! Ξέρω πολύ καλά τι σας λέω!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα διαστρεβλώσεις αυτά που είπα προηγουμένως; Θα ζητήσω το λόγο επί προσωπικού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κεγκερογλου, σας παρακαλώ πολύ! Μα, σε σας αναφέρεται;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Όμως, από εκεί και πέρα, οι διοικήσεις οι δικές σας –και οι «πράσινες» και οι «γαλάζιες»– είναι αυτές που χάλασαν την ΕΡΤ. Δεν φτάνει οι εργαζόμενοι σε τίποτα.

Πέραν τούτου, βαριές κουβέντες, πολύ βαριές κουβέντες ειπώθηκαν, αλλά δεν μας αφορούν. Αφορούν τους συγκευερνώντες. Μίλησε για πολλά ο κ. Βενιζέλος. Μίλησε για αυταρχικές κινήσεις, για επίδειξη δύναμης, για προβλήματα θεσμικής λειτουργίας και δημοκρατίας.

Βέβαια, παρέλειψε να πει ότι και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι συμμετοχος και συνενοχος, όταν αποδέχεται να υπογράψει τη μια πράξη νομοθετική περιεχομένου πίσω από την άλλη! Αυτό δεν το είπε!

Ξέρετε κάτι; Περιμέναμε ότι κάτι θα πíanανε για το θέμα των εκλογών. Μου θύμισε τον Ζήκο, τον μπακαλόγατο, από την ταινία με τον Χατζηχρήστο. «Βαστάτε με, για να μην τον βαρέσω!» Έτσι μου φάνηκε σήμερα η ομιλία του.

Από εκεί και πέρα, ορθώς έθεσε το θέμα της λειτουργίας του καναλιού της Βουλής. Ορθότατα! Αυτό έχει να κάνει και με την Κυβέρνηση, η οποία πρέπει να ξεμπλοκάρει το κανάλι της Βουλής, ανεξάρτητα με το αν πράγματι πιστεύω ότι δεν επιτρέπεται για εθνικούς λόγους να έχει «μαύρο» η δημόσια ραδιοτηλεόραση, γιατί αυτό δεν θα μπορούσε ποτέ να το διανοηθεί κανένας ούτε και στη νεοφιλελεύθερη Βρετανία, όταν τότε έγινε εξορθολογισμός, αλλά έγινε χωρίς να κατέβουν τα κουμπιά του «BBC».

Πέραν τούτου, χαίρομαι ιδιαίτερα που η ΕΣΗΕΑ αποφάσισε να αναστείλει εν μέρει την απεργιακή της νοσοτροπία και να επιτρέψει να γίνονται εκπομπές, οι οποίες αφορούν αυτό το θέμα της ΕΡΤ.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ας έλθω τώρα και στο θέμα που μας αφορά, δηλαδή στην πρόταση νόμου που κατέθεσε ένας από τους τρεις συγκευερνητικούς πυλώνες.

Ο ειδικός αγορητής μας κ. Παύλος Χαϊκάλης τοποθετήθηκε. Συμφωνώ απόλυτα με όσα είπε και θα ήθελα να θέσω το εξής ερώτημα: Από τη στιγμή που ορθώς παίρνετε και ως μοντέλο το νορβηγικό για μεταφορά πόρων από την αξιοποίηση των κοιτασμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου προς τα συνταξιοδοτικά ταμεία, γιατί δεν αποδέχεστε και αυτό το οποίο και εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες λέμε; Ότι, δηλαδή, αφού έχουμε αυτό το φυσικό θησαυρό κάτω από τα πόδια μας και στις θάλασσές μας, δεν τιτλοποιούμε αυτόν το θησαυρό για να μπορέσουμε να αποπληρώσουμε και ένα πολύ σημαντικό κομμάτι από τα δάνεια, τα οποία έχουμε πάρει από τους τρούικανούς; Μπορούμε συνεπώς αυτήν την πηγή να την αξιοποιήσουμε και αλλού.

Θα κλείσω, λέγοντας, κύριε Υπουργέ –και σας διαβεβαιώ γνωρίζοντας τις ευαισθησίες σας– ότι το θέμα της συνταξιοδότησης δεν είναι απλά ταμειακό, είναι και θέμα ανθρώπινο. Οι συνάδελφοι, ενδεχομένως, δεν γνωρίζουν την υπόθεση –και θα σας θερμopαρακαλέσω να παρέμβετε προσωπικά ο ίδιος– την περίπτωση του πενήντα οκτάχρονου από τη Σάμο, ο οποίος είχε καρκίνο σε καλπάζουσα μορφή, του αφαιρέθηκε το ενάμισι πνευμόνι και του έκοψαν τη σύνταξη, για να περάσει από ΚΕΠΑ. Οι γιατροί τού είχαν δώσει δύο μήνες ζωής. Είχε τρία παιδιά. Το ένα σπουδάζει σε ΤΕΙ στη Θεσσαλία. Εκλιπαρούσε να παίρνει έστω και ένα έναντι από τη σύνταξή του. Έκανα ερώτηση στη Βουλή. Πήγα

και τον είδα στη Σάμο, στην Υδρούσα, και δυστυχώς μετά από μία εβδομάδα πέθανε και πέθανε με το παράπονο ότι δεν πρόλαβε να δει τη σύνταξή του.

Κύριε Υπουργέ, θα μπορούσα να το κάνω αυτό και επιστολή προς τον Πρωθυπουργό. Το λέω σε εσάς. Θα σας θερμοπαρακαλέσω να τρέξετε όσο γίνεται πιο γρήγορα τη σύνταξη χηρείας. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Τα χαρτιά κατατέθηκαν. Χρωστάνε παντού, για να αντιμετωπίσουν την αρρώστια του ανθρώπου αυτού, του μπαρμπα-Νίκου, ο οποίος έσβησε πραγματικά με τον πόνο ότι τα δούλεψε και δεν μπορούσε να τα πάρει.

Επίσης, θα σας παρακαλέσω αυτήν την ιστορία την οποία άνοιξε η πολιτική Λοβέρδου να την κλείσετε εσείς, κύριε Υπουργέ. Όταν κόβονται τα πνευμόνια, δεν ξαναφυτρώνουν. Το κομμένο χέρι ή πόδι δεν ξαναφυτρώνει. Για ποιο λόγο οι άνθρωποι αυτοί να μπαίνουν στη διαδικασία του ΚΕΠΑ και της επανεξέτασης του ποσοστού αναπηρίας τους για να πάρουν τη σύνταξή τους;

Δυστυχώς η επιστήμη δεν έχει ακόμα οργανώσει έτσι το σύστημα, ώστε να μπορούμε με ένα χάπι να ξαναδημιουργούμε μέλος το οποίο κόπηκε από έναν ανθρώπινο οργανισμό. Δεν είμαστε –τι να πω;– σαν τα φίδια, που μπορούν να ξαναβγάλουν την ουρά τους. Είμαστε άνθρωποι. Θα ήθελα πραγματικά πάνω στην ανθρωπιά σας να σκεφτείτε αυτήν τη χήρα στην Υδρούσα. Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κουίκ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο, για να κάνω μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε το λόγο, κύριε Κεγκερόγλου, για τη διευκρίνιση, για να μη δημιουργούνται θέματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ο κ. Κουίκ θα έπρεπε να ξεκινήσει με το τελευταίο θέμα που έθεσε –τότε θα έβαζα ζήτημα συμφωνίας της Αίθουσας και όλων μας– και όχι με αυτό που επέλεξε, τη διαστρέβλωση των απόψεών μου.

Εγώ τελειώνοντας είπα επί λέξει: Η Κυβέρνηση πρέπει να φέρει άμεσα το νομοσχέδιο για την επαναλειτουργία της ΕΡΤ και βεβαίως να αναστείλει άμεσα –ή αφού αναστείλει– την απόφαση με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Ο κ. Κουίκ προφανώς πήρε μόνο τη μία φράση και έκοψε την άλλη, γιατί έτσι τον συνέφερε εκείνη την ώρα στην τοποθέτησή του. Εγώ, όμως, δεν το αποδέχομαι αυτό, γιατί πραγματικά η τοποθέτησή μου ήταν ολοκληρωμένη και σαφέστατη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκερόγλου.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Κουίκ, έχετε το λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ξέρετε κάτι; Τουλάχιστον σε αυτήν τη Βουλή καλό είναι να υπάρχουν κοινοβουλευτικοί άνδρες και γυναίκες που να μπορούν να αποδέχονται παρανόηση ή λάθος τους. Ομολογώ ότι δεν άκουσα την τελευταία σας φράση, οπότε αποδέχομαι αυτό που λέει ο κύριος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κύριε Κουίκ. Ευχάριστο είναι αυτό.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Μαρία Γιαννακάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το ασφαλιστικό βρίσκεται στο επίκεντρο μίας πολιτικής διαμάχης που αγγίζει μία ολόκληρη σειρά από σύγχρονα προβλήματα, μερικά προφανή, –όπως η δημοσιονομική εξυγίανση και η φτώχεια των ηλικιωμένων– και άλλα λιγότερο προφανή –όπως η θέση της γυναίκας, οι προοπτικές των νέων και τα δικαιώματα των μεταναστών. Ούτε λίγο ούτε πολύ η έκβαση αυτής της διαμάχης θα καθορίσει πώς θα είναι η κοινωνία στην οποία θα ζούμε εμείς αλλά και τα παιδιά μας.

Σε πρώτο επίπεδο, το ασφαλιστικό γίνεται συνήθως αντιληπτό ως δημοσιονομικό πρόβλημα και δικαίως. Οι συντάξεις απορρο-

φούν μεγαλύτερο μερίδιο του εθνικού μας εισοδήματος –γύρω στο 12%– από ό,τι στην Ευρωπαϊκή Ένωση –γύρω στο 10%. Φυσικά αυτό από μόνο του δεν λέει πολλά πράγματα. Είναι εσωτερική αρμοδιότητα του κάθε κράτους-μέλους που θα ρίξει το βάρος των δημοσίων δαπανών. Αλλού είναι το ζήτημα.

Πρώτον, η χρηματοδότηση του συστήματος συντάξεων είναι από σήμερα προβληματική. Το έλλειμμα, δηλαδή η διαφορά μεταξύ εσόδων από εισφορές και εξόδων για πληρωμή συντάξεων, εκτιμάται σε 4% έως 5% του ΑΕΠ. Μιλάμε για σημαντικό τμήμα του συνολικού δημοσιονομικού ελλείμματος. Κι επειδή η συνεχής αναφορά σε ελλείμματα μπορεί να προκαλέσει ένα είδος ανασφάλειας, ας σημειωθεί ότι τα συνολικά έσοδα του κράτους από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων φτάνουν στο 4,4% του ΑΕΠ.

Δεύτερο και σπουδαιότερο, εάν το έλλειμμα τώρα είναι δυσβάσταχτο, σε λίγες δεκαετίες θα είναι αβάσταχτο. Με τα σημερινά δεδομένα, δηλαδή χωρίς μία δραστητική μεταρρύθμιση, η δαπάνη για συντάξεις αναμένεται να εκτοξευθεί στο 19,4% το 2035 και στο 24,1% το 2060. Αξίζει να αναφερθεί ότι αυτά τα στοιχεία δεν αμφισβητούνται από κανέναν, ενώ επιβεβαιώνουν παλαιότερες εκτιμήσεις της ελληνικής Κυβέρνησης αλλά και των συνδικάτων. Άλλωστε, τα τελευταία δεν αρνούνται ότι στις επόμενες δεκαετίες η δαπάνη για συντάξεις θα διπλασιαστεί. Απλώς, ζητούν να βρεθούν νέοι πόροι.

Βασική επιδίωξη ενός κράτους δικαίου είναι η εξασφάλιση αξιοπρεπούς διαβίωσης όλων όσοι ζουν στην επικράτειά του, για οποιονδήποτε λόγο κι αν έχουν επιλέξει να διαμένουν. Ειδικότερα, το ζήτημα της διασφάλισης αξιοπρεπούς σύνταξης για τους πολίτες είναι κομβικό για την πολιτεία, γιατί μέσα από αυτές τις ενέργειες επιβεβαιώνεται η αντίληψη ότι το κρατικό ασφαλιστικό σύστημα συνταξιοδότησης είναι κύρια κοινωνικό και κατόπιν ανταποδοτικό.

Στην παρούσα περίοδο είναι κοινός τόπος ότι το ασφαλιστικό σύστημα αντιμετωπίζει πολλαπλά οικονομικά προβλήματα. Όπως προαναφέρα, με δεδομένη την πρόβλεψη για περαιτέρω επιδείνωση της δυσκολίας εξεύρεσης πόρων για να στηριχθεί ο κοινωνικός χαρακτήρας του συστήματος, η συζήτηση του παρόντος νομοθετήματος δεν μπορεί παρά να βρίσκει τη Δημοκρατική Αριστερά σύμφωνη.

Η δημιουργία ειδικού κεφαλαίου με την επωνυμία «Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών» στόχο έχει τη δημιουργία αποθέματος για την πρόσθετη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Σημειώνεται στο νομοθέτημα ότι βασική πηγή χρηματοδότησης του ταμείου είναι οι πόροι από τα έσοδα του κράτους που προέρχονται από τα μερίσματα, τα δικαιώματα και τη φορολογία των εταιρειών, οι οποίες θα αναλάβουν την έρευνα και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων και από τη διάθεση αδειών για έρευνες.

Εδώ θα ήθελα να σημειώσω ότι στο άμεσο μέλλον πρέπει να σκεφτούμε και την περαιτέρω αύξηση των πόρων του ταμείου και από άλλες ανάλογες πηγές, όπως αυτές των εταιρειών εξορύξεως μεταλλευμάτων ή φορολογίας εκπομπής ρύπων διοξειδίου του άνθρακα, που με επιτυχία έχουν εφαρμοστεί και αποδώσει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως για παράδειγμα στη Σουηδία, οδηγώντας σε μεγαλύτερη ανάπτυξη κι ευημερία τους πολίτες αλλά και σε προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Στην πρόταση νόμου αναφέρεται η πρόβλεψη ότι κατά τα επόμενα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια μπορεί τα έσοδα αυτά να ξεπεράσουν τα 150 δισεκατομμύρια ευρώ, οπότε η διάθεση ενός σημαντικού μέρους τους, άνω του 70%, στα ασφαλιστικά ταμεία θα αποτελέσει μία νέα, ιδιαίτερως μεγάλη πηγή χρηματοδότησης.

Προβλέπεται, επίσης, η ενσωμάτωση στο υπό ίδρυση Ταμείο των λογαριασμών που έχουν καταβληθεί σε αυτούς από το Δημόσιο Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, που δημιουργήθηκε με το ν. 3655/2008. Το ποσό αυτό δεν είναι καθόλου αμελητέο. Μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό εργαλείο ορθολογικής αξιοποίησης του εθνικού πλούτου, με κύρια στόχευση την ενδυνάμωση του κοινωνικού ιστού και την ασφάλεια των εργαζομένων, των κυριό-

τερων παραγωγών εθνικού πλούτου.

Βάζουμε ένα ακόμη στήριγμα στο κοινωνικό κράτος με αυτό το νομοσχέδιο, ενώ δημιουργούμε προϋποθέσεις αιεφόρου ανάπτυξης μέσα από τη διάθεση αυτών των κονδυλίων.

Οφείλουμε να επιστημονούμε ότι παρόμοια πρακτική εφαρμόζουν στα αποθεματικά των δημόσιων συνταξιοδοτικών ταμείων χώρες όπως η Ολλανδία, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Μεγάλη Βρετανία, ο Καναδάς και η Ιρλανδία, όπου αυτά έχουν σημαντική παρουσία ως ποσοστό του ΑΕΠ. Η ορθή διαχείριση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων αποτελεί όχι μόνο ισχυρό πυλώνα, αλλά και δείκτη ευημερίας μιας αναπτυσσόμενης κοινωνίας.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίπτωση του νορβηγικού δημόσιου συνταξιοδοτικού ταμείου, τα κεφάλαια του οποίου προέρχονται από έσοδα από τους υδρογονάνθρακες της Νορβηγίας και ανέρχονται στο 130% του ΑΕΠ, ενώ σημαντική παρουσία έχουν τα έξι ταμεία του σουηδικού δημοσίου συστήματος, 31% του ΑΕΠ, και το ιαπωνικό κρατικό ταμείο, 28%. Η συνολική αξία του νορβηγικού ταμείου τον Μάρτιο του 2012 ήταν 613 δισεκατομμύρια δολάρια, κατέχοντας το 1% της παγκόσμιας αγοράς μετοχών. Μάλιστα, το ταμείο αυτό επενδύει σε εταιρείες που δεν στηρίζονται στην παιδική εργασία, δεν κάνουν εμπόριο όπλων, δεν συνεργάζονται με ανελεύθερα και δικτατορικά καθεστώτα.

Με το νομοθέτημα αυτό προβλέπεται η συγκρότηση Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Ηθικής. Σκοπός του οργάνου αυτού είναι η θέσπιση κινήτρων επενδύσεων στο πλαίσιο των αρχών της ηθικής επιχειρηματικότητας, ώστε οι επενδύσεις του υπό ίδρυση Ταμείου να γίνονται με κριτήρια κοινωνικής και περιβαλλοντικής ευθύνης.

Είναι κομβικό για τα επόμενα χρόνια πτυχές της ηθικής ευθύνης, όπως η διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του φυσικού περιβάλλοντος, να αποτελέσουν πλειοψηφικό ρεύμα και στο χώρο των οικονομικών επενδύσεων. Η επένδυση χρημάτων των συνταξιοδοτικών ταμείων πρέπει να αποσκοπεί στην ευημερία όλων, επενδύων και αποδεχομένων την επένδυση.

Τέλος, σε μία περίοδο κρίσης, όπως η σημερινή, οφείλουμε να αφήσουμε παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές τη θωράκιση του κοινωνικού κράτους. Η κατασπατάληση των πόρων των προηγούμενων ετών είναι μάθημα, παράδειγμα προς αποφυγή και οδυνήρη ήττα. Θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι το κοινωνικό κράτος, όπως και το περιβάλλον, το πήραμε δανεικό από τις επόμενες γενιές, για να τους το κληροδοτήσουμε ισχυρότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Γιαννακάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 14 Ιουνίου 2013.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3, 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1545/41/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την παραδοχή του λάθους από τους δανειστές, τις ελληνικές θέσεις και την επικείμενη Σύνοδο Κορυφής.

2. Η με αριθμό 1546/42/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τη λήψη μέτρων κάλυψης των απωλειών των ασφαλιστικών ταμείων και του ΕΟΠΥΥ, ώστε να διασφαλιστεί η καταβολή των συντάξεων και η παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των ασφαλισμένων.

3. Η με αριθμό 1547/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Πιερίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Κωνσταντόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την ενσωμάτωση στο πρόγραμμα εμβολιασμών μιας προληπτικής αγωγής για πρόωρα νεογνά.

4. Η με αριθμό 1554/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή Β' Αθηνών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς τον

Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού του Λουξεμβούργου κ. Γιούνκερ περί στοιχείων Ελλήνων καταθετών στις τράπεζες του Μεγάλου Δουκάτου.

5. Η με αριθμό 1565/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Χρυσούλας-Μαρίας Γιαταγάνη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τον αποκλεισμό των ασφαλιστικών ταμείων από τις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών.

6. Η με αριθμό 1569/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Μιχαήλ Αρβανίτη-Αβράμη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τα κριτήρια διορισμού του Καλλιτεχνικού Διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου.

7. Η με αριθμό 1559/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Οικονόμου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την αμυντική βιομηχανία της χώρας μας.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1548/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Αικατερίνης Παπακώστα-Σιδηροπούλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις προληπτικές επεμβάσεις μαστεκτομής.

2. Η με αριθμό 1556/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Αλεξίου Μητρόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την επαρκή και έγκυρη ενημέρωση για τη φορολόγηση των επαναπατριζόμενων κεφαλαίων.

3. Η με αριθμό 1555/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αργολίδος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Μανιάτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την ανάγκη λειτουργίας Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ) στην Αργολίδα.

4. Η με αριθμό 1566/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα Μαριά προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την πρόθεση του μουσείου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να επιστρέψει οκτώ χιλιάδες κομμάτια από αγγεία της νεολιθικής εποχής.

5. Η με αριθμό 1570/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Αρτέμιου Ματθαίουπουλου προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ) και την εγγύηση καταθέσεων μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ.

6. Η με αριθμό 1560/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Γιαννακάκη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων.

7. Η με αριθμό 1563/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών, σχετικά με την ισχύ της δωρεάν παραλαβής των δηλώσεων ΟΣΔΕ για τους αγροτοκτηνοτρόφους της χώρας μας.

8. Η με αριθμό 1549/11-6-2013 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή Ευβοίας κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την ολοκλήρωση του οδικού έργου της παράκαμψης Βασιλικού Ευβοίας.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Δημήτριος Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσέξατε ίσως -ή μάλλον όχι- ότι στην πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχει η δική μου υπογραφή τότε, πριν από ένα χρόνο. Γιατί; Φαίνεται παράλογο, όταν -ίσως ξέρετε λίγοι- εργάστηκα επί δεκαπέντε χρόνια για το Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των Γενών.

Είπα πέρυσι στον Γιάννη Μανιάτη ότι δεν θα το υπογράψω για λόγους πολιτικού θυμού και θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, να σας πω μια μικρή ιστορία που οι περισσότεροι ίσως να μην τη θυμάστε. Όταν ήμασταν στην κορύφωση της «φούσκας», δηλαδή το 1999-2000, έθεσα το ερώτημα με μία σειρά βιβλίων για το ποιος είναι ο κοινωνικός πλούτος που πρέπει να διαθέτουμε τα επόμενα είκοσι χρόνια για να καλύψουμε τις ανάγκες μας στις νέες γενιές, ενώ θα ανατρέπεται το δημογραφικό ισοζύγιο εργαζομένων-συνταξιούχων και ταυτόχρονα θα ξεπληρώνουμε το χρέος, το οποίο ήταν πάντα στα όρια κινδύνου, 100% το λιγότερο.

Στην περίπτωση αυτή κάνουμε έναν απλό υπολογισμό και θέλω να το σκεφθείτε μαρξιστικά, Θανάση Παφίλη. Λέμε ποιος είναι ο συνολικός όγκος της ανθρώπινης εργασίας τα επόμενα είκοσι χρόνια επί τη μέση ολική παραγωγικότητα της εργασίας. Προσέξτε: ολική παραγωγικότητα της εργασίας και όχι αυτά που λένε οι εργαζόμενοι «μοναδιαίο κόστος εργασίας, εντατικοποίηση» κ.λπ.. Περιλαμβάνει και το κεφάλαιο, την τεχνολογία, τη διοίκηση, όλα αυτά.

Πόσοι, δηλαδή, είναι οι δυνητικοί εργαζόμενοι, επί πόσο δυνητικό χρόνο εργασίας, επί την ολική παραγωγικότητα. Αυτή η απλοϊκή εξίσωση μου έδωσε το νούμερο –με προβολές βέβαια χρηματοοικονομικές– ότι χρειαζόμαστε μέση παραγωγικότητα της εργασίας 3% για τα επόμενα είκοσι χρόνια (2000-2020), για να τα βγάλουμε πέρα.

Σκεφτείτε ότι οι ΗΠΑ, στο «μπουμ» –πάνω στη «φούσκα»– είχαν μέση παραγωγικότητα μάξιμουμ 2%. Άρα, λοιπόν, το μαγικό 3% που είχα προσδιορίσει ήταν ανέφικτο. Πολύ περισσότερο που, όσοι έχουν λίγο μυαλό και ξέρουν από την ιστορία, καταλάβαιναν ότι μετά από αυτό το ιστορικό «μπουμ» του καπιταλισμού που έφερε το τρίτο κύμα της παγκοσμιοποίησης, μετά την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού, ήταν μοιραίο, 100% –και αφήστε αυτά που λέγονται– ότι θα επακολουθούσε μια διαδοχή κρίσεων, χρηματοοικονομικών, δημοσίου χρέους κ.λπ., που τα είχαμε περιγράψει αναλυτικά. Αυτό σήμαινε ότι το επιτόκιο θα ήταν μεγαλύτερο από το δυνητικό ρυθμό ανάπτυξης –άρα δυνατότητα χρεοκοπίας– η ανεργία μεγάλη –άρα αφαιρούμε από το δυνητικό αριθμό των εργαζομένων– και βεβαίως καταστροφή κοινωνικού πλούτου, διότι έτσι «δουλεύουν» οι μεγάλες κρίσεις.

Τότε, λοιπόν, το 2000 είπα –θα το δείτε σε μια σειρά βιβλία κ.λπ.– ότι πρέπει να φτιάξουμε ένα έκτακτο αποθεματικό, το Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των Γενεών. Ανέφεραν βεβαίως από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ ότι δεν έγινε τότε η μεταρρύθμιση του Γιαννίτση και γι' αυτό έχουμε αυτά που έχουμε σήμερα.

Οι μεταρρυθμίσεις αυτές, που προωθήθηκαν από καθέδρας, θα έδιναν μόνο μερικά χρόνια στο σύστημα, όπως και η μεταρρύθμιση Λοβέρδου. Ποια ήταν η λογική της πρότασής μας τότε; Το μυστικό του ασφαλιστικού βρίσκεται εκτός του πυρήνα του. Δημογραφικά και παραγωγικότητα είναι οι ακούραστες μηχανές της προόδου –παραγωγικότητα της εργασίας, δηλαδή το παραγωγικό μοντέλο κ.λπ.– πολύ περισσότερο που είχαμε μια αντεστραμμένη πυραμίδα με δανεικά, με μικρή παραγωγική βάση η οποία θα κατέρρεε στην πρώτη μεγάλη κρίση.

Έτσι συνέλαβα τότε την ιδέα, πριν από δεκατέσσερα χρόνια, την οποία ανέπτυξα συστηματικά, αυτού που λέμε «future fund», δηλαδή μελλοντικό, κλειδωμένο ταμείο, επενδυτικό χαρτοφυλάκιο. Μπορεί κανείς να χρησιμοποιήσει δύο επιλογές. Είτε να πάει σε άμεσες επενδύσεις-συμμετοχές, όπως κάνουν τώρα οι Νορβηγοί, που έχουν κόστος διαχείρισης. Ξέρουμε πώς είναι η διαπλοκή στην Ελλάδα και πού θα πήγαιναν τα λεφτά και το φοβήθηκα. Είτε μπορείς να το δώσεις με διαγωνισμό σε διακριστές κεφαλαίων με εγγυημένη ετησίως απόδοση. Εγώ θέλω παραδείγματος χάριν 6% ανά χρόνο, κόψε το κεφάλι σου! Δεν έχει σημασία, αυτό είναι κάτι που θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε. Οι πόροι ποιοι θα ήταν; Το πετρέλαιο που έχει η Ελλάδα. Θα ήταν η ακίνητη περιουσία του ελληνικού δημοσίου. Αυτή ήταν το σίγουρο «πετρέλαιο». Όχι, όμως, ξεπούλημα! Διότι σημαίνει ότι επ' αυτής βγάξεις χρηματοοικονομικά προϊόντα, δεν σημαίνει ότι πουλάς υποχρεωτικά. Το καταλαβαίνετε αυτό, άλλωστε κάτι είπε ο Τέρενς Κουίκ γι' αυτό πριν από λίγο, με άλλον τρόπο.

Πρώτον λοιπόν, η ακίνητη περιουσία του δημοσίου. Δεύτερον, όλα τα onε off έσοδα του δημοσίου. Δηλαδή, πουλάγατε άδειες κινητής τηλεφωνίας; Εκεί θα πήγαιναν τα λεφτά. Πουλάγατε άδειες τηλεοπτικές που δεν έχουν πουληθεί ποτέ; Εκεί θα πήγαιναν τα λεφτά. Τρίτον, πουλάγατε πλούτο ορυκτό ή ενδεχόμενα υδρογονανθράκων; Εκεί θα πήγαιναν όλα τα λεφτά. Τέταρτον, αποκρατικοποιήσεις; Προσέξτε τώρα το σύνδρομο. Δεν λέω τις σημερινές. Μπορεί κανείς να σκεφτεί αποκρατικοποιήσεις τότε, μόνο σε τομείς που έχεις σίγουρα κέρδη αποδοτικότητας, παραγωγικότητας, τεχνολογίας, εισαγωγής ξένων κεφαλαίων, αύξησης της απασχόλησης, όχι τα σημερινά. Δηλαδή, δώσαμε την Εμπορική, τι θα σας πείραζε να πήγαιναν στο Ταμείο Αλληλεγγύης τα λεφτά; Πέμπτον, ο Tobin tax, ο φόρος χρηματοοικονομικών συναλλαγών όταν εφαρμοστεί κ.λπ. και έκτον, ο φόρος επί του διοξειδίου του άνθρακα που συζητούσε τότε η Ευρωπαϊκή Ένωση να πήγαινε κι αυτός στο Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των Γενεών, το οποίο θα ήταν και Πράσινο Ταμείο στην ουσία.

Τι συνέβη τώρα, κύριοι συνάδελφοι; Θα σας πω ποιες ήταν οι αντιδράσεις. Μιλώ τώρα για δεκατέσσερα, δέκα χρόνια πριν. Πρώτον, οι Υπουργοί Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, με το γνωστό χαμόγελο της ειρωνείας σε ιδέες που δεν είναι mainstream –ας πούμε– της Ευρώπης, το απέρριψαν. Έδειχναν ακριβώς την ίδια συμπεριφορά, ότι «αυτά τα λεφτά των αποκρατικοποιήσεων κ.λπ. θα τα βάλω στο χρέος και δεν θα έχουμε πρόβλημα χρέους».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα μερικά λεπτά ακόμα.

Σχετικά με την Τράπεζα της Ελλάδος, και οι τρεις διοικήτες στους οποίους πήγα, μου είπαν: Τι είναι αυτά που λες; Εδώ θα έχουμε κόστος διοίκησης, διαχείρισης. Η Τράπεζα της Ελλάδος, που διαχειρίζεται εν λευκώ τα ελληνικά ομόλογα. Προσέξτε πώς διαχειρίστηκε η Τράπεζα της Ελλάδος τα ελληνικά ομόλογα. Το λέω και για την Αριστερά τότε, διότι, όταν έλεγα επενδυτικό κεφάλαιο, μου έλεγαν «μα έχουμε τα ελληνικά ομόλογα!»! Επέμενα ότι τα ομόλογα του δημοσίου δεν είναι risk free. Ήταν μια άθλια ψευδαίσθηση αυτή για τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Είναι έτσι, Νότη, που είχες υποστηρίξει αυτό που είχα πει για την Τράπεζα της Ελλάδος;

Δεν είναι ασφαλή τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Μάλιστα, η πρόταση χαρτοφυλακίου που είχα κάνει για το Εθνικό Κεφάλαιο προϋπόθετε 49% ομόλογα του πυρήνα της Ευρωζώνης ή έβαζε κάποιους περιορισμούς, δηλαδή να μην μπορείς, για παράδειγμα, να βάλεις σε μία επιχείρηση πάνω από 2,5%, όπως θα ήθελε η διαπλοκή, για να πάνε τα λεφτά εκεί που θέλανε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ας αναφερθούμε, λοιπόν, στους υπόλοιπους.

Η Αριστερά, παρ' ό,τι ο Νίκος Κωνσταντόπουλος παρουσίασε το βιβλίο μου «Βαμπίρ και κανίβαλοι», δεν έδειξε θέρμη. Η κοινωνική Αριστερά και τα συνδικάτα επαναλάμβαναν ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου τούς είχε πει κάποτε ότι τα ασφαλιστικά ταμεία δεν χρεωκοπούν ποτέ, γιατί το κράτος δεν χρεωκοπεί ποτέ. Όμως, αν το είχε ο Ανδρέας τότε, είχαμε δραχμή, δηλαδή κόβεις χρήμα, και ήταν καλυμμένο το κράτος.

Ερχόμαστε τώρα στα μετέπειτα. Γιατί δεν το έκανε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που είχε απόλυτη πλειοψηφία; Γιατί δεν το έκανε; Χάθηκαν, λοιπόν, πολύτιμοι χρόνοι.

Το 2008, για να πω την αλήθεια, ο τότε Πρωθυπουργός, ο Καραμανλής, με φώναξε και μου είπε: «Σκέφτομαι πολύ αυτήν την ιδέα που είχες πέντε, έξι χρόνια πριν. Θα σε πάρει η Πετραλιά...». Με πήρε, πράγματι, η γυναίκα και μου λέει: «Το copyright μου το δίνεις, να το εφαρμόσω εγώ;». Λέω: «Παναγία μου! Ο Θεός ξέρει τώρα τι θα γίνει!». Βγήκε, λοιπόν, αυτό το έκτρωμα, αυτό το κακέκτυπο, αλλά δεν έχει σημασία. Λυπάμαι, αλλά έτσι βγήκε. Όμως, ήταν κάτι τέλος πάντων. Η αγαπητή συνάδελφός μας νόμιζε πράγματι ότι έλυνε το πρόβλημα του ασφαλιστικού!

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας μιλήσω ωμά. Δυστυχώς, το πραγματικό Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης των Γενεών έχει πάει στο ΤΑΙΠΕΔ. Το καταλαβαίνετε αυτό; Αυτή είναι η σκληρή πραγ-

ματικότητα, κύριοι συνάδελφοι, και ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας με όνειρα.

Όσον αφορά το ότι υπολογίζονται 150 δισεκατομμύρια τα έσοδα των υδρογονανθράκων, όπως λέει η πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ, τους τα είπα και τότε. Μάλιστα, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας το υπαινίχθηκε αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μηχανικοί κι εγώ και ο Γιάννης. Ξέρουμε τι συμβαίνει ακριβώς. Υπάρχει υψηλός βαθμός αβεβαιότητας σε όλα αυτά. Είδατε απλώς το σχιστολιθικό αέριο των ΗΠΑ τι ανατροπές έχει φέρει. Κανείς δεν ξέρει μετά από δέκα χρόνια τι θα γίνει.

Τι θέλω να πω μ' αυτό; Ναι, θα το ψηφίσουμε. Είναι ένα βήμα. Όμως, αυτό το χαρτί δεν έχει καμμία χρηματοοικονομική θεμελίωση ούτε θεσμική θεμελίωση ούτε νομική θεμελίωση. Δεν ξέρει ακριβώς τι θέλει. Γι' αυτό πρέπει να γίνει μία σοβαρή δουλειά το αμέσως επόμενο διάστημα, με πραγματικούς επαγγελματίες. Μη μου λέτε για θέσεις όπου θα υπάρχουν γραμματείς και φαρισάιοι που θα τους δίνετε μισθούς και δεν θα κάνουν τίποτα πάλι. Αυτήν τη στιγμή δεν έχετε πάρει χαμπάρι ότι είτε μιλάμε για «bad-bang» είτε για επιχειρήσεις που είναι χρεωκοπημένες, κ.λπ., τους πληρώνουμε –δείτε τα μισθολόγια που παίρνουν- και δεν κάνουν τίποτα. Κάτι τέτοιο θέλουμε;

Επίσης, μη μου λέτε για Νορβηγία. Δεν έχει σχέση αυτή η πρόταση. Τέλος πάντων, ας μην πούμε άλλα.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να προχωρήσει η Βουλή.

Ήθελα, βέβαια, να πω την πικρή αλήθεια, ότι είχα το κακό προαίσθημα. Δεν ψηφίστηκε δεκαπέντε χρόνια και ήρθε σήμερα να ψηφιστεί μία εθνικής σημασίας πρόταση, όταν αμφίβολο αν υπάρχει κυβέρνηση, κυβερνητική πλειοψηφία. Γι' αυτό δεν έβαλα την υπογραφή μου στο χαρτί, εκφράζοντας έναν πολιτικό θυμό.

Με συγχωρείτε για την καθυστέρηση, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Κύριε Ανδρουλάκη, το ψηφίζετε σήμερα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Το ψηφίζω αναγκαστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Ανδρουλάκη.

Να γραφεί στα Πρακτικά ότι το ψηφίζει ο κ. Ανδρουλάκης.

Η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη θέση μας για την πρόταση νόμου τη δήλωσε ο συνάδελφος Παύλος Χαϊκάλης ήδη από τη συζήτηση στην επιτροπή. Είναι μία θετική πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ, αν και παραπέμπει τη στήριξη του ασφαλιστικού μας συστήματος στο απώτερο μέλλον, όταν δηλαδή υπάρξουν σημαντικά έσοδα από την παραγωγή υδρογονανθράκων.

Αναμφισβήτητα, χρηματοδοτικά μοντέλα όπως αυτό της Νορβηγίας αποδείχθηκαν διεθνώς πολύ χρήσιμα στην προσπάθεια εξασφάλισης της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των συνταξιοδοτικών σχημάτων. Όμως, θα έπρεπε πρώτα απ' όλα να έχουμε αναρωτηθεί αν το ασφαλιστικό μας σύστημα είναι βιώσιμο σήμερα που μιλάμε και, βέβαια, αμέσως μετά να προχωρήσουμε σε πρωτοβουλίες που αφορούν έναν ορίζοντα εικοσαετίας ή και παραπάνω.

Το πρόβλημα, δυστυχώς, έχει καταστεί εδώ και καιρό επείγον, επιτακτικό και πιεστικό παράλληλα. Λυπάμαι που το λέω, αλλά το ίδιο το ΠΑΣΟΚ, που προτείνει το παρόν κείμενο σαν λύση, είναι εκείνο που προκάλεσε το πρόβλημα. Και δεν μιλώ μόνο για τη χρόνια κακοδιαχείριση των πόρων της κοινωνικής ασφάλισης, όταν το ΠΑΣΟΚ σχημάτιζε μονοκομματικές κυβερνήσεις στις δεκαετίες του '80 και του '90. Μιλάω και για πολύ πρόσφατες ευθύνες που βαρύνουν προσωπικά τον κ. Βενιζέλο, ο οποίος οργάνωσε και εφάρμοσε το κούρεμα των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου, το περίφημο PSI. Αυτή ήταν η τελευταία και πλέον απροκάλυπτη λεηλασία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, για την οποία ευθύνεται το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Βενιζέλος προσωπικά.

Αυτή η λεηλασία του PSI είναι που αφαιρέσε δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ από τα ασφαλιστικά ταμεία και τα οδήγησε στον Καϊάδα. Αυτό το απόπημα οφείλετε πριν από όλα να διορθώσετε άμεσα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, και μετά να προχωρήσουμε στα υπόλοιπα φιλόδοξα αλλά πολύ μελλοντικά σχέδια.

Θυμίζω εδώ ότι, όταν ξεκίνησε η διαδικασία του κούρεματος των ομολόγων ο κ. Βενιζέλος καλούσε τις διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων για να τους ασκήσει πίεση να συμμετάσχουν σε αυτό. Υποσχόταν, μάλιστα, αναπλήρωση των απωλειών τους, τάζοντας στην κυριολεξία «λαγούς με πετραχήλια». Μίλαγε για αποζημιώσεις που θα έδινε δήθεν το κράτος στα ταμεία υπό τη μορφή ακινήτων, ενώ πιο πριν πρόσφερε, μάλιστα, την προσωπική του εγγύηση για ανταλλαγή με τα ασφαλιστικά ταμεία στο άρτιο.

Επειδή πολλοί έχουν την τάση να ξεχνούν εύκολα, διαβάζω τη δήλωση του τότε Υπουργού Οικονομικών Ευάγγελου Βενιζέλου στις 22 Ιουλίου του 2011, όπου έλεγε επί λέξει: «Τα ομόλογα που κατέχουν θα αντικατασταθούν με άλλα ίσης αξίας ομόλογα στο άρτιο, στο 100%, τριακονταετούς διάρκειας. Αυτά τα ομόλογα, όμως, θα μετέχουν στο PSI και άρα έχουν και τις εγγυήσεις του PSI. Άρα στην πραγματικότητα θα έχουμε μία κάποια ενίσχυση και βελτίωση του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών ταμείων». Την επίπτωση στα οικονομικά των ασφαλιστικών ταμείων την είδαμε όλοι, όπως είδαμε τελικά και την αναξιοπιστία του Αρχηγού του ΠΑΣΟΚ με το τέλος της λεηλασίας του PSI.

Επειδή για το απώτερο μέλλον πολλά ανέξοδα μπορούμε να πούμε, χωρίς όμως να δεσμευόμαστε, δεν θα ήθελα να επιμείνω στις προτάσεις του ΠΑΣΟΚ για την επίλυση του προβλήματος είκοσι ή και τριάντα χρόνια αργότερα. Θα ήθελα να αναρωτηθώ γιατί δεν έγινε τίποτα απ' όλα όσα είχε υποσχεθεί ο κ. Βενιζέλος μόλις χθες.

Θα ήθελα να μιλήσουμε, όμως, και για το τι κάνει η Νέα Δημοκρατία σήμερα. Γιατί, κακά τα ψέματα, η οικονομική και κοινωνική πολιτική της συγκυβέρνησης ως καθαρά νεοφιλελεύθερης σύληψης φέρει ανεξίτηλη τη σφραγίδα του Πρωθυπουργού κ. Σαμαρά.

Επομένως οφείλω να ρωτήσω τον αρμόδιο Υπουργό κ. Βρούτση, που είναι και Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, αν έχει να προτείνει από τη δική του την πλευρά κάποια μέτρα, άμεσα εφαρμόσιμα όμως. Και δεν μιλώ για τις συνθήκες ψευτολύσεις των διαδοχικών και άδικων μειώσεων στις συντάξεις εκατομμυρίων Ελλήνων. Δεν μιλώ για την κατασκευή εκατοντάδων χιλιάδων, δήθεν, «μαϊμού» συνταξιούχων που ανακάλυψε ο κύριος Υπουργός. Ακόμα περιμένουμε από το Υπουργείο του να τεκμηριώσει τις εξοικονομήσεις των 400 εκατομμυρίων το χρόνο, που ο κύριος Υπουργός ισχυρίστηκε ότι προέρχονται μόνον από παράνομες συντάξεις.

Κλείνω με μια αναφορά στη χθεσινή τροπολογία του ΚΚΕ για την ΕΡΤ. Αυτονόητα είμαστε σύμφωνοι και περιμένουμε από όλους όσους ξιφουλκούν από προχθές για τη σωτηρία της δημόσιας τηλεόρασης να βγουν και να στηρίξουν την τροπολογία αυτή.

Ελπίζω ειλικρινά ότι θα ακολουθήσει και το ΠΑΣΟΚ, που άλλωστε έφερε και την πρόταση νόμου που συζητούμε σήμερα. Εύχομαι να με διαψεύσουν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά οφείλω να πω ότι η στάση σας μέχρι σήμερα ήταν επαμφοτερίζουσα.

Έχετε, λοιπόν, σήμερα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τη μοναδική ευκαιρία να αποδείξετε ότι κακώς σας καταλογίζουν πολιτική δειλία. Καλές οι προτάσεις νόμου, αλλά σας θυμίζω ότι με νόμο δικό σας -και αναφέρομαι στο άρθρο 66 του νόμου 4002-το ίδιο το ΠΑΣΟΚ τον Αύγουστο του 2011 είχε προγράψει οριστικά την ΕΡΤ με τρόπο ρητό, ο οποίος δεν άφηγε καμμία αμφιβολία για τις πραγματικές προθέσεις σας.

Μετά, βέβαια, και από τη σημερινή ομιλία του κ. Βενιζέλου, θα πρέπει εκείνος να πάρει ξεκάθαρη θέση απέναντι στον κ. Σαμαρά και υπέρ της ελληνικής κοινωνίας. Να μην επιβεβαιώσετε, κύριοι συνάδελφοι, την αίσθηση πολιτικής αδυναμίας που οδηγεί το ΠΑΣΟΚ στην οριστική εξαφάνιση.

Θεωρώ ότι έφτασε η στιγμή να ασχοληθούμε τώρα με το τι συμβαίνει στην πατρίδα μας σήμερα και όχι να μελλοντολογούμε για το τι θα συμβεί είκοσι χρόνια μετά. Και αυτό που συμβαίνει, δυστυχώς, είναι η αποθώωση του κράτους «λάφυρο», με φεουδάρχη τον κ. Σαμαρά. Σε αυτό είμαστε υποχρεωμένοι όλοι μας να πάρουμε δημόσια θέση. Και, πάνω από όλα, οι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης οφείλουν να αποφασίσουν εάν σκοπεύουν να μείνουν στην ιστορία ως εκείνοι που ανέχθηκαν το κλείσιμο

της δημόσιας τηλεόρασης, την ώρα μάλιστα που δωρίζετε πανελλαδική άδεια εκπομπής στον κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη για το ιδιωτικό του κανάλι.

Η επιλογή είναι δική σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κυρία Χρυσοβελώνη.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Στρατούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ήθελα να κάνω κατ' αρχάς ένα σχόλιο για τις εξελίξεις σχετικά με το κλείσιμο της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, της ΕΡΤ, με τη μορφή και τη μέθοδο του «αποφασίζουμε και διατάσσουμε». Και μάλιστα οι διαδικασίες που έπρεπε το σήμα της ραδιοτηλεόρασης -αυθαίρετες και αυταρχικές διαδικασίες και με τη βοήθεια των δυνάμεων καταστολής- εφαρμόζονται μόνο σε περιόδους δικτατοριών ή σε περίοδο που βρέθηκε η Κατοχή στη χώρα μας. Είναι απαράδεκτες και η κυβερνητική απόφαση και η διαδικασία. Είναι απαράδεκτο το ότι η Κυβέρνηση κλείνει τη δημόσια ραδιοτηλεόραση με την εικοστή πράξη νομοθετικού περιεχομένου, την οποία μας έχει φέρει τους έντεκα τελευταίους μήνες στη Βουλή. Είναι ζήτημα και δικαιώματος των πολιτών για αντικειμενική πληροφόρηση και για παρέμβαση του δημόσιου τομέα στο κοινωνικό αγαθό της ενημέρωσης και της πληροφόρησης και, πρώτα απ' όλα, είναι ζήτημα δημοκρατίας, εκτός βεβαίως και του γεγονότος ότι απολούνται σε μια περίοδο κρίσης, αύξησης της ανεργίας σε ουράνια επίπεδα, δύο χιλιάδες εννιάκιστοι πέντε εργαζόμενοι από τη δημόσια ραδιοτηλεόραση και οδηγούνται στην οικονομική εξαθλίωση, στην πείνα, στη δυστυχία, στη φτώχεια και στην ανεργία και αυτοί και τα παιδιά τους.

Εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, αγωνιζόμαστε μαζί με τους εργαζόμενους της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, μαζί με τα συνδικάτα, μαζί με το λαό που έχει κάνει δυναμική την παρουσία του τις τελευταίες τρεις ημέρες στο Ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής αλλά και σε όλους τους χώρους στους οποίους στεγάζεται περιφερειακά η δημόσια ραδιοτηλεόραση, και θα συνεχίσουμε να είμαστε μαζί τους, γιατί πιστεύουμε ότι η ενεργοποίηση του λαού που αγωνίζεται να ακυρωθούν αυτές οι βάρβαρες, απάνθρωπες, αντιδημοκρατικές, αυταρχικές κυβερνητικές αποφάσεις, μπορεί πραγματικά να δώσει ελπίδα ότι θα ανατραπούν αυτές οι πολιτικές, ότι θα ανατραπεί αυτή η Κυβέρνηση και θα ανοίξουν νέοι, ελπιδοφόροι δρόμοι και για το λαό και για την πατρίδα μας.

Το δεύτερο σχόλιο που θέλω να κάνω είναι για την πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ, την οποία έχει υιοθετήσει και η Κυβέρνηση διά του Υπουργού Εργασίας. Βεβαίως και η εισηγήτριά μας, η κ. Δέσποινα Χαραλαμπίδου, είπε πάρα πολύ τεκμηριωμένα πράγματα, όπως και η προλαλήσασα ομιλήτρια, η κ. Χαρά Καφαντάρη. Είπαν πάρα πολλά επιχειρήματα για το συγκεκριμένο θέμα. Είναι αλήθεια ότι, αν είναι να στηριχθεί το ασφαλιστικό και με ένα τμήμα των εσόδων από υδρογονάνθρακες, που ενδεχομένως να έχει η χώρα, κανείς από πρώτης σκοπιά δεν θα μπορούσε να αρνηθεί.

Δυστυχώς, όμως, όλο αυτό έρχεται αυτήν τη στιγμή με τον τρόπο με τον οποίο έρχεται και μάλιστα όταν εφαρμόζονται μνημονιακές πολιτικές, όταν έχουν οδηγήσει σε μειώσεις μισθών, σε αύξηση της ανεργίας, σε αύξηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης αλλά και σε λεηλασία των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης και όταν έχει οδηγηθεί και εξ αυτών των λόγων σχεδόν σε διάλυση το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Όταν, επίσης, υπάρχει νόμος του 2010, ο δεύτερος από τους μνημονιακούς νόμους μετά την υπογραφή του μνημονίου στις αρχές Μαΐου 2010, σύμφωνα με τον οποίο οι Έλληνες και οι Ελληνίδες ασφαλισμένοι και ασφαλισμένες θα παίρνουν σύνταξη εφόσον συμπληρώσουν αυξημένες προϋποθέσεις και όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που έβαλε αυτός ο περιβόητος νόμος Λοβέρδου, με εγγυημένα από το δημόσιο και από το κράτος μόνο 360 ευρώ το μήνα ως βασική σύνταξη.

Τη στιγμή, λοιπόν, που έχουν ληφθεί αυτά τα μνημονιακά μέτρα που έχουν στερήσει από έσοδα την κοινωνική ασφάλιση, τη στιγμή που έχει δρομολογηθεί με όλους τους προηγούμενους τρόπους αλλά και με νόμο η μείωση της σύνταξης με τη λεγό-

μενη «βασική σύνταξη», που θα είναι εγγυημένη στα 360 ευρώ, φαντάζει ως κίνηση υποκρισίας το να έρχεται πρόταση νόμου και να λέει «ναι, θα διαλυθεί το ασφαλιστικό σύστημα σε ένα-δύο χρόνια, θα παίρνουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες ασφαλισμένοι και ασφαλισμένες συντάξεις πείνας στην κυριολεξία από 1-1-2015, αλλά το 2024 θα βρούμε υδρογονάνθρακες, θα βρούμε τον κρυμμένο θησαυρό και τότε θα στηρίξουμε το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα», το οποίο εν τω μεταξύ η σημερινή Κυβέρνηση και οι άλλες μνημονιακές κυβερνήσεις θα έχουν κατεδαφίσει. Έχουμε και την αρνητική εμπειρία, γιατί είδαμε ότι εντάχθηκε σαν ειδικός λογαριασμός αυτό το περιβόητο Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών μέσα στο ΑΚΑΓΕ. Έχουμε και την εμπειρία από το ΑΚΑΓΕ, που υποτίθεται ότι συγκεντρώνει πόρους για να στηρίζει τις μελλοντικές γενιές. Έχουμε αρνητική εμπειρία με την έννοια ότι και πόροι που είχαν προβλεφθεί δεν εισπράχθηκαν, παρά μόνο από τις εισφορές αλληλεγγύης, το περιβόητο ΛΑΦΚΑ -ας το ονομάσουμε έτσι- το νέο ΛΑΦΚΑ που επιβλήθηκε στους συνταξιούχους. Άλλοι πόροι, είτε από ιδιωτικοποιήσεις, το 10%, είτε από το ΦΠΑ, το 4%, δεν εισπράχθηκαν.

Το κυριότερο απ' όλα αυτά είναι ότι παρ' ότι και για το ΑΚΑΓΕ που ήταν για την αλληλεγγύη των μελλοντικών -υποτίθεται- γενεών έμπαινε προϋπόθεση μέχρι το 2019 να μην ακουμπήσει ούτε ευρώ η όποια κυβέρνηση, μέχρι σήμερα τετρακόσια εκατομμύρια ευρώ έχουν φύγει για άλλους σκοπούς.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε την πρόταση νόμου, που είναι πια νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, και διότι δεν πιστεύουμε ότι θα υλοποιηθεί και γιατί φοβόμαστε πάρα πολύ ότι με τις μνημονιακές πολιτικές που εφαρμόζονται και με τη συμβιβαστική στάση των μνημονιακών κυβερνήσεων και της σημερινής μπορεί σήμερα να περάσει αυτό, αλλά σε λίγους μήνες ή σε ένα-δύο χρόνια, κάτω από την πίεση που έχει δημιουργήσει η κατάρρευση του ασφαλιστικού λόγω της εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών, είναι πάρα πολύ πιθανό έως σίγουρο ότι θα έλθει κάποιος άλλος νόμος που θα τον τροποποιήσει και θα τον ανατρέψει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σ' ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Από και πέρα, κύριε Υπουργέ, είχαμε καταθέσει ορισμένες τροπολογίες σ' αυτό το νομοσχέδιο και για το ζήτημα των ΑΜΕΑ να καταργηθούν ορισμένες περικοπές οι οποίες μπήκαν με πράξη νομοθετικού περιεχομένου μετά το μνημόνιο που αφορούν δώρα Χριστουγέννων, τις συντάξεις τους κ.λπ. και για να παίρνουν τη σύνταξή τους όχι μόνο για έξι μήνες, αλλά για όσο εκκρεμεί η αίτηση των ΑΜΕΑ να κριθούν από τα ΚΕΠΑ και ταυτόχρονα να παίρνουν και τα προνοιακά τους επιδόματα και να έχουν υγειονομική περίθαλψη. Είχατε πει και παλιά ότι είναι δίκαιο αυτό, αλλά μέχρι τώρα δεν έχουμε δει νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Έχουμε αναφέρει για τους ανασφάλιστους υπερήλικες και το πρόβλημα που δημιουργήθηκε με το τρίτο μνημόνιο σχετικά με τις προϋποθέσεις για όσους είναι ομογενείς, δηλαδή εξήντα επτά χρονών, είκοσι χρόνια στην Ελλάδα και να μην παίρνουν άλλη σύνταξη, τη στιγμή που μπορεί να παίρνουν 30 ή 50 ευρώ ή από την Αλβανία ή από τη Γεωργία ή από το Αζερμπαϊτζάν. Αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί. Δεν έχουμε δει απάντηση μέχρι τώρα. Περιμένουμε το σχολιασμό σας για το αν αποδέχεστε την τροπολογία.

Είχαμε κάνει τροπολογία για υπαλλήλους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίοι δούλευαν το απόγευμα για να βγάλουν το «δωρόσημο» στους οικοδόμους και έπαιρναν υπερωρία. Αναγκάζετε τους οικοδόμους να πηγαίνουν το πρωί και να χάνουν μεροκάματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κυρίες συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Έχουμε πει για την τροπολογία για την επιδότηση ανεργίας των εποχιακά απασχολούμενων, για τις προϋποθέσεις που βάλτε για τετρακόσια πενήντα έτη το 2013 και για τετρακόσιες μέρες επιδότηση το 2013 και τετρακόσιες πενήντα το 2014 αν

έχουν πάρει την προηγούμενη τριετία, να μην παίρνουν το επίδομα ανεργίας. Αυτό για τους εποχιακούς εργαζόμενους σημαίνει ότι κόβεται το εποχιακό επίδομα ανεργίας και πρέπει να το ξαναδαείτε αυτό και θέλουμε το σχόλιό σας.

Έχουμε μία πολύ ακραία περίπτωση, οι εργαζόμενες φωτορεπόρτερ με ανήλικα τέκνα να μην έχουν τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που έχουν όλες οι άλλες ασφαλισμένες.

Υπάρχουν και οι υπόλοιπες τροπολογίες τις οποίες έχουμε καταθέσει όπως είναι, για παράδειγμα, για τους επιτυχόντες του διαγωνισμού 9Κ, που απολύθηκαν από το ΙΚΑ. Έχουμε πληροφορίες ότι είναι σε εξέλιξη η νομοθετική ρύθμιση. Θέλουμε το σχόλιό σας και επί της τροπολογίας μας και να μας πείτε ακριβώς τι θα γίνει.

Όσον αφορά τους κλωστοϋφαντουργούς και τους άλλους που ήταν στην ειδική επιδότηση ανεργίας που περικόπηκε με το τρίτο μνημόνιο, λύσατε το θέμα για όσους έφευγαν μέχρι τις 31-12-2012 -θεωρώντας τα χρόνια που έπαιρναν ειδική επιδότηση ως πραγματική υπηρεσία- αλλά δεν είναι λυμένο για όσους φεύγουν μετά την 1-1-2013 και προτείνουμε να κάνετε σχετική ρύθμιση.

Κύριε Υπουργέ, περιμένουμε τα σχόλιά σας για τις συγκεκριμένες τροπολογίες, για τις οποίες επιμένουμε ότι πρέπει να γίνουν αποδεκτές, μαζί βεβαίως και με εκείνη που αφορά το Ταμείο της Αγροτικής Τράπεζας, όπου να μιν τους ασφαλισμένους τούς πήγατε στον ΕΟΠΥΥ και στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αλλά το προσωπικό που υπηρετεί στο ΤΥΠΑΤΕ είναι «στον αέρα». Έχουμε καταθέσει σχετική τροπολογία. Πρέπει να δοθεί άμεσα λύση στο θέμα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Βλαχογιάννης.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με κάποιες παρατηρήσεις γι' αυτά που ακούστηκαν για την Κυβέρνηση, για τον Πρωθυπουργό, για το θέμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας -Τηλεόρασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πράξη νομοθετικού περιεχομένου είναι πράξη που προβλέπεται από το Σύνταγμά μας. Γιατί επομένως μιλάτε για συνταγματική εκτροπή; Είναι σύννομη πράξη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Για έκτακτες περιπτώσεις, που στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπάρχουν.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα έρθει στη Βουλή για κύρωση και εκεί κάθε συνάδελφος μετά παρρησίας θα τοποθετηθεί και θα πάρει θέση υπέρ ή κατά αυτής της πρότασης.

Αν πιστεύετε ότι η Κυβέρνηση έχει χάσει τη δεδηλωμένη, έχετε όπλα από το Σύνταγμα, όπως την πρόταση μομφής, που μπορείτε να καταθέσετε και μπορείτε να περιμένετε να δείτε τι θα πράξουν οι συνάδελφοι όταν θα έρθει ο σχετικός νόμος για κύρωση στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση είναι Κυβέρνηση για τα δύσκολα, δεν είναι για τα εύκολα. Όλοι είμαστε υποχρεωμένοι να αναλάβουμε το μερίδιο της ευθύνης που μας αναλογεί.

Με αυτήν την έννοια μοιάζουμε περίπου σαν σύζυγοι. Αυτό σημαίνει ότι είμαστε στον ίδιο ζυγό, δηλαδή να σώσουμε τη χώρα. Έχουμε αναλάβει αυτήν την υποχρέωση και είμαστε υποχρεωμένοι να φτάσουμε στο τέρμα. Και θα φτάσουμε στο τέρμα, γιατί πέρα και πάνω από το δικό μας συμφέρον είναι το συμφέρον του τόπου, είναι το συμφέρον των επόμενων γενεών, είναι το συμφέρον της σωτηρίας της πατρίδας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να είστε σίγουροι ότι ο λαός -όποτε έρθει η ώρα- θα επιβραβεύσει αυτές τις υπεύθυνες πολιτικές και θα αξιολογήσει ανάλογα τις λαϊκίστικες πολιτικές και τις πολιτικές για τα εύκολα, δηλαδή το να λέμε πάντα «ναι» σε όποιες κοινωνικές ομάδες -δικαίως- θίγονται.

Είπε προηγουμένως ο κ. Κουίκ -ο οποίος δεν είναι τώρα παρών- να κάνουμε στο μέλλον τιτλοποίηση των εσόδων από τους υδρογονάνθρακες. Η σημερινή πρόταση νόμου -που είναι μια σοβαρή πρόταση που έφερε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ- αναφέρει να πάει μέρος των εσόδων στα ασφαλιστικά

ταμεία.

Η τιτλοποίηση είναι κάτι διαφορετικό. Από ό,τι ξέρετε και ξέρουμε, η Κύπρος, που είναι σε πολύ πιο προχωρημένο στάδιο για την εξεύρεση των υδρογονανθράκων και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων -τα οποία πλέον είναι βεβαιωμένα στην Κύπρο- δεν μπόρεσε να κάνει μελλοντική τιτλοποίηση των εσόδων και είδατε ότι δεν μπόρεσε το τελευταίο διάστημα να αποφύγει το μοιραίο, που είναι η προσφυγή της στο μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αν ήταν δυνατόν να υιοθετηθεί αυτό από την Κυπριακή Δημοκρατία πιστεύετε ότι δεν θα το έκανε;

Δεν θα αναζητούσε πόρους, έτσι ώστε να μην αναγκαστεί να υποστεί αυτό το οποίο υπέστη με τις τραπεζικές καταθέσεις; Προφανώς, η ελληνική Κυβέρνηση έχει κατά νου να ακολουθήσει τέτοιες πρακτικές, αρκεί αυτές να είναι ρεαλιστικές, να στηρίζονται σε πραγματικά ευρήματα από έρευνες για τους υδρογονάνθρακες. Ας πάμε κι εμείς στο στάδιο που έχει φτάσει η Κυπριακή Δημοκρατία και τότε θα μπορούμε να συζητήσουμε -με τα δεδομένα που θα έχουμε στη χώρα μας μετά από κάποιο χρονικό διάστημα- γι' αυτό το οποίο εσείς λέτε, για την τιτλοποίηση των εσόδων.

Το σίγουρο είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει βούληση να προχωρήσει στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων που υπάρχουν στο θαλάσσιο και στο χερσαίο χώρο στο υπέδαφός της. Προχωράει πολύ μελετημένα, χωρίς κομπορρημοσύνη, με σχέδιο, έτσι ώστε να έχουμε με τη διαδικασία, αυτό το οποίο πραγματικά θα δώσει μία ανάσα στις επόμενες γενεές. Και είναι μία πολύ σοφή και πολύ σωστή κίνηση το να διαθέσουμε ένα μέρος αυτών των εσόδων για τις επόμενες γενεές, έτσι ώστε να τις ελαφρύνουμε από τα βάρη που φέρουν για τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Η ανεργία είναι ένας εχθρός του ασφαλιστικού συστήματος, γιατί χάνονται πόροι. Η εισφοροδιαφυγή είναι ένας μεγάλος εχθρός του ασφαλιστικού συστήματος, γιατί χάνονται επιπλέον πόροι. Το δημογραφικό είναι ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα -το ότι, δηλαδή, δεν εισέρχονται νέοι στην αγορά εργασίας- και όλα αυτά μία κοινωνία πρέπει να τα αντιμετωπίζει με επιπλέον πόρους, οι οποίοι πόροι μπορούν μετά από λίγα χρόνια να έρθουν στα ασφαλιστικά ταμεία μέσω της εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων.

Είπε η κ. Χρυσοβελώνη -που δεν είναι τώρα εδώ- ότι έτρεξε αυτή η Κυβέρνηση να δώσει πανελλαδική άδεια στον κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη. Δεν κατάλαβα, είναι το μοναδικό κανάλι που έχει πανελλαδική άδεια; Γιατί τόσος πόνος τώρα, επειδή πήρε άδεια ο κ. Καρατζαφέρης; Γιατί δεν λέτε και για τα άλλα κανάλια πώς πήραν άδειες, τότε πήραν και με ποιες διαδικασίες τις πήραν; Καταλαβαίνουμε τι πονάει. Πονάει μία πιθανή συμπίεση του κ. Καρατζαφέρη με τη Νέα Δημοκρατία. Αυτό όμως δεν επιτρέπει σε κανέναν να διαχωρίζουμε τους καναλάρχες ανάλογα με τη συμπαθεία μας ή την αντιπαθεία μας προς το πρόσωπο ενός συγκεκριμένου ιδιοκτήτη ή ενός συγκεκριμένου μετόχου, μέσω τηλεοπτικής αδειάς.

Ο κ. Ανδρουλάκης είπε ότι αμφιβάλλει αν υπάρχει κυβερνητική πλειοψηφία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα!» Το Κοινοβούλιο είναι ο ναός της δημοκρατίας, εδώ κρίνονται οι πλειοψηφίες, εδώ κρίνονται και οι μειοψηφίες. Αν πραγματικά υπάρχουν δυνάμεις που πιστεύουν ότι δεν έχουμε την Πλειοψηφία, ας το θέσουν. Διαφορετικά, ας συνεργαστούν μαζί μας για να βγάλουμε τη χώρα από τα δύσκολα, γιατί αυτή η Κυβέρνηση θα πάει μέχρι τέλους. Έδωσε εξετάσεις, θα δώσει εξετάσεις και, όταν έρθει η ώρα, θα κριθούμε. Να είστε σίγουροι ότι η κρίση του λαού θα είναι δίκαιη για μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Βλαχογιάννη.

Ο κ. Πάρις Κουκουλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε κι εσάς και τον κύριο Υπουργό, που δέχτηκε να μιλήσω, ενώ είχε προγραμματιστεί η παρέμβασή του, αλλά, καθώς υπάρχει υποχρέωσή μου στην επιτροπή, παρακάλεσα να μιλήσω πρώτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε πέντε σημεία θέλω να στα-

θώ, γιατί η πρόταση νόμου έχει παρουσιαστεί επαρκέστερα από το συνάδελφο Γιάννη Κουτσούκο, εισηγητή του ΠΑΣΟΚ. Υπήρξαν και συγκεκριμένες αναφορές από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, έγινε βέβαια και η σχετική συζήτηση στην επιτροπή και νομίζω ότι έχει αναλυθεί με επάρκεια η πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ.

Σημείο πρώτο είναι το ζήτημα των ημερών. Είμαι υποχρεωμένος να ξεκινήσω από το ζήτημα της ΕΡΤ και να απαιτήσω από το Βήμα της Βουλής να ανοίξει τώρα. Όσοι δεν μπορούν να καταλάβουν ελληνικά, ας καταλάβουν ευρωπαϊκά, βλέποντας τις αντιδράσεις στην Ευρώπη. Είναι πολύ δυσάρεστο αυτό που λέω, αλλά οι αντιδράσεις από την Ευρώπη παίρνουν χαρακτήρα πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι θα μπορούσε να υπολογίσει κανείς πριν από λίγες μέρες.

Ήδη το πρόγραμμα της ΕΡΤ αυτήν τη στιγμή μεταδίδεται από την Ευρωπαϊκή Ραδιοτηλεοπτική Ένωση. Τα μαύρα εξώφυλλα διαδίδονται το ένα το άλλο και οι δηλώσεις Ευρωπαίων αξιωματούχων, με τελευταία αυτήν της Ιταλίδας Βουλευτού του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος από το Συμβούλιο της Ευρώπης, είναι καταλυτικές.

Οι δηλώσεις αυτές υπογραμμίζουν με μεγάλη σαφήνεια κάτι πολύ απλό, κύριε Υπουργέ. Υπογραμμίζουν ότι το δημοκρατικό κεκτημένο αποτελεί θεμέλιο λίθο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό υπογραμμίζουν όλες αυτές οι αντιδράσεις.

Δεν με αφορά η λογική να αλλάξουμε κάτι, γιατί φωνάζουν κάποιοι άλλοι απ' έξω. Εμείς πρέπει να βλέπουμε τις αναγκαιότητές μας. Έχει, όμως, τεράστια σημασία, ακόμα και αν δεν έχουμε την ικανότητα, τουλάχιστον να προσπαθούμε να δούμε την αλήθεια και με τα μάτια των άλλων, πόσω μάλλον όταν αυτοί οι άλλοι είναι με συνειδητή, δική μας, επιλογή εταίροι μας.

Το δεύτερο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ -και σχετίζεται και με το ζήτημα της ΕΡΤ- είναι το εξής: Τι είναι τελικά μεταρρύθμιση και, κυρίως, πώς γίνεται μια μεταρρύθμιση; Εδώ, λοιπόν, θέλω να υπογραμμίσω, σε συνέχεια αυτών που ακούστηκαν από τους εισηγητές μας και τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, ότι όποιος θέλησε να ασχοληθεί και να ενημερωθεί για την πορεία των θαλάσσιων ερευνών μέχρι τώρα θα έχει διαπιστώσει ότι έχει υπάρξει μια εξαιρετικά καλή διαβούλευση -γιατί ποτέ δεν ξέρεις τι υπάρχει στην επόμενη στροφή του δρόμου- με όλες τις τοπικές κοινωνίες κοντά στις οποίες πρόκειται να υπάρξουν δεύτερα στάδια ερευνών και μελλοντική εκμετάλλευση.

Έχει τεράστια σημασία να ετοιμάζουμε με προσοχή, με προγραμματισμό, με σχέδιο μια μεγάλη αλλαγή, μια επένδυση, μια μεταρρύθμιση, γιατί εκεί τελικά κρίνεται αυτή. Κάτι τέτοιο στην ΕΡΤ δεν έγινε. Κάτι τέτοιο δεν γίνεται επί χρόνια στη διαχείριση απορριμμάτων, όπου είναι γνωστές οι θλιβερές επιδόσεις της χώρας μας.

Το τρίτο σημείο στο οποίο με υποχρεώνει η πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ να αναφερθώ είναι το ζήτημα των επενδύσεων. Δεν αναφέρομαι στην κακή εξέλιξη που είχαν τελευταία οι αποκρατικοποιήσεις. Θέλω να πω, όμως, από το Βήμα της Βουλής μια απλή αλήθεια που όλοι τη ξέρουμε, αλλά συνήθως την αγνοούμε. Η πολυπόθητη ανάπτυξη, στην οποία κάνουμε όλοι ανεξάρτητα στη Βουλή εδώ και τρία χρόνια αναφορά ως τη μεγάλη αναγκαιότητα, τη μεγάλη προτεραιότητα, τη λύση που θα αλλάξει τα δεδομένα του προβλήματος της χώρας και θα μας βγάλει μια ώρα αρχύτερα από την κρίση, είναι μια διαδικασία που δεν προχωράει ευθύγραμμα και κυρίως δεν δίνει άμεσα αποτελέσματα.

Ακριβώς γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και τέσσερις μήνες περίπου το ΠΑΣΟΚ έχει αναλώσει μεγάλο μέρος των δυνάμεών του και των προσπαθειών του για τα προγράμματα ανασχεσης της ανεργίας, που αποτελούν κεντρική πολιτική μας επιλογή, δεδομένου ότι από την κρίση του 1929 υπάρχει ένα μεγάλο δίδαγμα: Όταν είμαστε αντιμέτωποι με τόσο εκτεταμένη ύφεση σαν αυτή που αντιμετωπίζει η χώρα μας εδώ και πέντε χρόνια, στο ενδιάμεσο, μέχρι να αποδώσουν αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και διαρθρωτικές αλλαγές, πρέπει να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή κινητοποίηση δημόσιων πόρων, προκειμένου να κρατηθεί όρθια η κοινωνική συνοχή.

Αυτή είναι η βαθύτερη πολιτική σημασία της πρωτοβουλίας που εκτυλίσσεται με συνέπεια από την πλευρά της Κοινοβουλευ-

τικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ εδώ και τέσσερις μήνες. Και πρέπει να προχωρήσει όσο γίνεται πιο γρήγορα. Εδώ πρέπει να δειξουμε, όπως είπε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ το πρωί, την αποφασιστικότητά μας.

Το τέταρτο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ, αφορά τις περιπέτειες του ασφαλιστικού συστήματος που βρέθηκαν στο επίκεντρο των συζητήσεων -και των οδυνηρών αποφάσεων, βέβαια- αυτά τα τρία χρόνια. Θα πω κάτι πολύ απλό και συγκεκριμένο. Δεν θα κάνω εκτενή αναφορά. Έχω μιλήσει πάρα πολλές φορές για το ότι το ασφαλιστικό θα έπρεπε να είναι ένα σημείο που μας ενώνει και όχι που μας χωρίζει στη Βουλή για έναν πάρα πολύ απλό λόγο. Διότι τα αδιέξοδα του ασφαλιστικού ως ευθύνη τα φέρει το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων και άλλων θεσμικών εκφράσεων της κοινωνίας.

Θυμίζω το ομόθυμο «όχι» το 2001 σε μια μεταρρύθμιση ασφαλιστικού, την οποία, αν τότε είχαμε υιοθετήσει, σήμερα δεν θα μετρούσαμε τέτοια ελλείμματα.

Δεν είναι, όμως, αυτό στο οποίο θέλω να σταθώ και να τονίσω. Θέλω, κυρία Πρόεδρε, να πω, πριν ολοκληρώσω, ότι στο πλαίσιο της κακόπιστης συζήτησης που γίνεται για το ασφαλιστικό -γιατί μια καλόπιστη συζήτηση θα έπρεπε να έχει αφετηρία αυτό που ακριβώς είπα προ ολίγου, αλλά δεν γίνεται καλόπιστη συζήτηση για το ασφαλιστικό εδώ και τρία χρόνια- έχει γίνει δημοφιλής μία ανακρίβεια, μία αναλήθεια, για να μην πω από το Βήμα της Βουλής βαρύτερη έκφραση. Αναφέρομαι, βέβαια, στη συνέπεια που είχε το PSI, το κόμμα στα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων.

Το έχω πει και αλλού. Το λέω, όμως, κι εδώ με τον επισήμοτερο τρόπο. Χθες ζήτησα -πριν από τη συζήτησή μας- από το ΙΚΑ τα επίσημα στοιχεία. Το ΙΚΑ είχε χαρτοφυλάκιο ομόλογα αξίας 162 εκατομμυρίων ευρώ την παραμονή του κουρέματος. Είναι το μόνο ταμείο που άκουσε την οδηγία-συμβουλή του Υπουργείου Οικονομικών και σε συνεργασία με την ΑΕΔΑΚ, στη διαχείριση της οποίας είναι αυτά τα ομόλογα, τα αντάλλαξε με χαρτιά του EFSF. Σήμερα, που πήρα την επίσημη ενημέρωση, το χαρτοφυλάκιο του ΙΚΑ έχει αποκαταστήσει στο 99,99% την αξία των ομολόγων. Μπορούν να μας πουν οι ειδικοί των άλλων ασφαλιστικών ταμείων, που αρνήθηκαν να ακολουθήσουν την οδηγία και την προτροπή του Υπουργείου Οικονομικών, τι έχει γίνει; Για να κάνουμε ένα διάλογο ειλικρινή και επί πραγματικού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Να κάνουμε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως.

Και ολοκληρώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό που προσωπικά πιστεύω ότι είναι και το σημαντικότερο στοιχείο της πρότασης νόμου. Πιστεύω ότι ο έντονος συμβολισμός που εκπέμπει μπορεί να τελεί υπό την αίρεση του χρόνου και του μεγέθους των κοιτασμάτων, δίνει όμως ένα ισχυρό μήνυμα στο πιο κρίσιμο κομμάτι του ελληνικού πληθυσμού, γιατί αυτό βιώνει χειρότερα από όλους την κρίση. Αναφέρομαι στη νέα γενιά. Δεν λύνει μεν άμεσα κάποιο πρόβλημα για τον άνεργο νέο, αλλά απαντά σε ένα κορυφαίο ερώτημα: «Θα έχουμε εμείς κάποτε σύνταξη;». Αυτό λένε όλοι οι νέοι. Όλοι οι νέοι λένε σε όλους εμάς τους μεγαλύτερους: «Η κουβέντα για τα όρια ηλικίας δεν μας αφορά. Εμείς θα πάρουμε ποτέ σύνταξη;».

Η ελληνική πολιτεία, λοιπόν, με το νόμο που σήμερα κυρώνει, απαντά στη νέα γενιά: «Δεν μπορώ μεν να σου δώσω άμεσα λύση για κάποια προβλήματα, αλλά αγωνιζόμαστε όλοι μαζί, για να δώσουμε προοπτική και μέλλον στη νέα γενιά.». Αυτό, όμως, το ερώτημα δεν μπορεί να μένει αναπάντητο για τη νέα γενιά.

Αυτό το ερώτημα απαντάμε σήμερα με την πρωτοβουλία μας. Γι' αυτό φυσικά και την υπέγραψα ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και την υπερψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Το λόγο έχει ο κ. Αλέξης Μητρόπουλος.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είμαι ο τελευταίος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Όχι, δεν είστε ο τελευταίος. Υπάρχουν και άλλοι.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, με αιφνιδιάσατε. Μου είπε ένας συνάδελφος έξω ότι θα είμαι ο τελευταίος της τρέχουσας Συνόδου, διότι λένε ότι θα υπάρξουν εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μπείτε στο θέμα σας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Να χαιρετίσω κι εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μεγαλειώδη παρουσία του ελληνικού λαού στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ, απάντηση του ελληνικού λαού στο θεσμικό πραξικόπημα κατάργησης ενός ιστορικού θεσμού με διαχρονική συμβολή στην αντικειμενική και έγκαιρη ενημέρωση του ελληνικού μας λαού. Εύχομαι ο λαός να συνειδητοποιήσει ότι η κατάσταση που ζούμε σήμερα δεν είναι σωτήριο πρόγραμμα, αλλά πρόγραμμα καταστροφής και του ιδίου αλλά και των επομένων γενεών.

Κατ' αρχάς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που εισηγήστε την πρόταση, είχαμε ταχθεί και στη Διαρκή Επιτροπή υπέρ. Πράγματι υπάρχει μια μέριμνα να αρτώνονται στο εξής τα ασφαλιστικά ταμεία με πόρους που θα προκύψουν από τον ορυκτό πλούτο και όλη την εκμετάλλευση.

Αυτό δεν θα συνέβαινε -το λέω και στον αξιότιμο κύριο Υπουργό- εάν δεν είχαν ψηφιστεί με νόμους των προηγούμενων κυβερνήσεων ρυθμίσεις που καταργούν τη σύνταξη ως ανταποδοτικό αποτέλεσμα αυτών που πληρώνει κάποιος καθόλο τον εργασιακό του βίο και συνεισφέρει επίσης καθόλο τον εργασιακό του βίο.

Εξηγούμαι, αξιότιμη κύριε Υπουργέ. Σύμφωνα με το πρώτο μνημόνιο -ν. 3845- καταργείται η σύνταξη όπως την ήξεραν όλοι οι λαοί και ο ελληνικός λαός, ως ανταπόδοση του ποσού που πληρώνει και ορίζεται η σύνταξη ως εξής: ελάχιστη εγγυημένη σύνταξη για όλους άνω των εξήντα πέντε ετών, υπολογισμένη με βάση τα ελάχιστα απαιτούμενα μέσα διαβίωσης.

Αρα με το πρώτο μνημόνιο -ν. 3845/10- η σύνταξη έπαψε να αποτελεί το αποτέλεσμα των εισφορών όλου του εργασιακού βίου και ορίζεται ως το ποσό εκείνο που υπάρχει σύμφωνα με τα ελάχιστα απαιτούμενα μέσα διαβίωσης.

Για να μπορέσει να καταλάβει ο μνημονιακός νομοθέτης ότι όντως πέρασε το μήνυμα ότι η σύνταξη εφεξής θα είναι το ποσό για τα ελάχιστα απαιτούμενα μέσα διαβίωσης, ν. 3845, στον ίδιο νόμο, αμέσως παρακάτω είπε και με ποια χρήματα θα εξασφαλιζτεί η σύνταξη των στοιχειωδών της ζωής.

Διαβάζουμε όλοι στη σελίδα 699 του ν.3845 τα εξής: «Για να εξασφαλίσουμε τα παραπάνω, θα περιορίσουμε την προβλεπόμενη αύξηση στη συνταξιοδοτική δαπάνη κάτω των δυόμισι ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ μέχρι το 2060». Υπάρχει νόμος του ελληνικού κράτους, της κυβέρνησης Παπανδρέου, που βάζει ως όριο το 2060 για να μετεξελιχθεί η σύνταξη από πλήρους ανταπόδοσης των εισφορών του εργασιακού βίου στα στοιχειώδη μέσα για διαβίωση. Αναφέρει, μάλιστα, ότι τα χρήματα που θα εξασφαλίζουν αυτήν τη σύνταξη, θα ορίζονται μέχρι το 2060 -το ξαναλέω- όπου από μια δαπάνη 12,5% επί του ΑΕΠ θα περιοριστεί στις δυόμισι ποσοστιαίες μονάδες επί του ΑΕΠ.

Όχι μόνο κατήργησε την έννοια και το περιεχόμενο της σύνταξης, όπως από την εποχή του Μπίσμαρκ ισχύει μέχρι σήμερα σε όλα τα πολιτισμένα κράτη, ότι «όποιος βγαίνει ως απόμαχος της ζωής θα παίρνει αυτό το οποίο συνεισέφερε», αλλά του λέει, «θα παίρνεις μόνο τα στοιχειώδη για τη ζωή κι εγώ -ο μνημονιακός νομοθέτης, με την πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ- ορίζω ότι και οι δαπάνες που θα δίνω μέχρι το 2060 θα είναι το 1/5 των σημερινών δαπανών».

Θα σας διαβάσω τι λέει ο ν. 3863/10 (νόμος Λοβέρδου). Και χαίρομαι που είναι εδώ και ο κ. Κουτσούκος και η αξιότιμη κ. Βούλτεψη που μάχονται για κοινωνικά θέματα. Λέει, λοιπόν, ο συγκεκριμένος νόμος: «Από 1-1-2015 το κράτος αναλαμβάνει τη χρηματοδότηση της βασικής σύνταξης όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης». Ποια είναι η βασική σύνταξη σήμερα; Είναι 360 ευρώ. Ποια η χρέια να ψηφίσουμε τη διάταξή σας, την πρότασή σας, αφού δομικές ρυθμίσεις του μνημονίου απαγορεύουν να υπάρξουν χρηματοδοτήσεις για τη στήριξη των ασφαλιστικών ταμείων;

Εκτός αυτού, σύμφωνα με έναν πίνακα που παρουσίασε ο κυριακάτικος «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» -θα το καταθέσω- το 78% των συντάξεων των Ελλήνων είναι κάτω από 100 ευρώ.

Κύριε Υπουργέ, στον περσινό προϋπολογισμό μειώσατε την κρατική επιχορήγηση κατά 9,1% -είναι η σελίδα 66 του περσινού προϋπολογισμού- επειδή υλοποιείτε τις δρακόντειες μνημονια-

κές ρυθμίσεις για τις συντάξεις της πρώτης κυβέρνησης του Παπανδρέου.

Και από τον τρέχοντα προϋπολογισμό -σελίδα 88- τον προϋπολογισμό του 2013, άλλη μία μείωση για τις συντάξεις, δηλαδή της κρατικής επιχορήγησης κατά 4% περίπου.

Συνεπώς, τι σημασία έχει εμείς να ψηφίζουμε θεσμούς που είναι σε θετική κατεύθυνση;

Η κ. Πετραλιά ψήφισε το ΑΚΑΓΕ το 2008. Το στηρίξετε τότε. Κι εγώ υπερθεμάτισα. Και έγραψα στα βιβλία μου ότι το να στηρίζεις τις συντάξεις των επόμενων γενεών, είναι σημαντικό. Το ΑΚΑΓΕ πήρε για δύο-τρία χρόνια και τώρα το λεηλατήσατε. Εσείς παραδεχθήκατε στη Διαρκή Επιτροπή ότι ενώ η ρύθμιση του άρθρου της κ. Πετραλιά έλεγε ότι «θα το πειράζουμε από το 2019 και μετά», από το 2019 και μετά τα έχετε πάρει τα χρήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Υπό αυτήν την έννοια -και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- είναι σε θετική κατεύθυνση πρωτοβουλίες για τέτοιους θεσμούς. Αλλά το να έχουν ψηφιστεί ρυθμίσεις που καθλώνουν και εξαθλιώνουν τις συντάξεις, είναι δώρο άδωρο. Γι' αυτό και η εισηγήτριά μας, η κ. Χαραλαμπίδου, εισηγήθηκε ότι πέρα απ' το ότι είναι σε θετική κατεύθυνση και υπό άλλες συνθήκες θα δεχόμασταν τη στήριξη τέτοιων θεσμών, δεν μπορούμε να συναινέσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ, κυρία Μητρόπουλε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή τον μόλις κατελθόντα από το Βήμα και θα ήθελα να πω δυο λόγια για το νομοσχέδιο. Και, βέβαια, νομίζω ότι χρειάζονται ορισμένες απαντήσεις -πολύ σύντομα- σε αυτά που άκουσα από το πρώτο, από αρκετούς εδώ στην Αίθουσα, στη λογική του «ναι μεν αλλά».

Αυτή η πρόταση ως έχει ή βελτιούμενη, αν υπάρχουν ιδέες για τη βελτίωσή της, είναι κάτι χρήσιμο που οι σημερινές γενιές μπορούν να προγραμματίσουμε για τις επόμενες γενιές, που όλοι κοπτόμεθα για το καταστροφικό μέλλον που τις αναμένει. Στην πράξη, όμως, τι κάνουμε; Νομίζω ότι αυτό είναι πολύ απλό και λογικό ερώτημα.

Ακούω, όμως, ορισμένα πράγματα τα οποία, κατά τη γνώμη μου, ακόμα και όταν ανταποκρίνονται στα πράγματα, δεν αποτελούν ολόκληρες αλήθειες. Και όλοι πια ξέρουμε την κλασική έκφραση, ότι «η μισή αλήθεια είναι χειρότερη από ένα μεγάλο ψέμα». Διότι το μεγάλο ψέμα απωθεί. Η μισή αλήθεια παγιδεύει.

Και πρέπει -το έχω ξαναπεί σε αυτήν την Αίθουσα, διότι το έχω ζητήσει- να το τονίσω. Διότι πολλοί κόπτονται και πολλοί ψωμίζονται και επαγγελματικά -όχι μόνο πολιτικά- απ' τα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης που είναι όντως σημαντικά, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια της κρίσης.

Η κρίση που οδηγεί σε ύφεση, σε ανεργία, ξέρουμε όλοι ότι σημαίνει περιορισμό των εσόδων των ασφαλιστικών οργανισμών και φυσικά και έμμεση ενίσχυση και της εισφοροδιαφυγής. Ακόμα και όσοι ισχυρίζονται ότι είναι μέσα στα σπλάχνα του λαού, δεν έχω δει μέχρι σήμερα, επί χρόνια -πέραν των λογυδρίων εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα- κάτι συγκεκριμένο για μεγάλες υποθέσεις εισφοροδιαφυγής που τις ζούμε.

Εγώ γνωρίζω απ' το παρελθόν ότι διάφοροι -ας πάρουμε τον τομέα των οικοδομών, των κατασκευών- υπεργολάβοι, φατουρατζήδες -όπως θέλετε πείτε τους- έπαιρναν ταυτόχρονα -τους βρήκα εγώ το 1981 στον ΟΑΕΔ- από το ταμείο το επίδομα των εορτών, των Χριστουγέννων. Επειδή πέφτει η οικοδομική και κατασκευαστική δραστηριότητα, υπήρχε αυτό το επίδομα.

Είναι γεγονός ότι οι συντάξεις στη χώρα μας είναι κάτω και από οποιοδήποτε λογικό και ανθρώπινο, αν θέλετε, όριο.

Πρέπει, όμως, να δούμε -αντί να βλέπουμε αυτό να γίνεται ακόμα χειρότερο- τι έχει φταίξει μέχρι τώρα και πώς μπορούμε να το σταματήσουμε.

Επίσης, ο ελληνικός λαός πρέπει να ξέρει την αλήθεια. Το είπε πέρυσι ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Άκουσα τον κ. Μανιάτη που το επανέλαβε. Είναι, όμως, σημαντικό. Εάν πριν από ένα χρόνο και πλέον αντιλαμβάνεσαι ότι είναι ανάγκη να υπάρξει μία κίνηση, μία νομοθεσία για τις γενιές αυτές που έρχονται και για τις οποίες οφείλουμε, πράγματι, να ενδιαφερθούμε -και δεν μπορώ να πω ότι δεν το καταλαβαίνει ο καθένας αυτό-, γιατί δεν το ψηφίζεις;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Όπως αυτή η ιστορία με το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Πολλοί λένε εδώ: Να χτυπήσουμε τα άκρα, τους κυρίους από εδώ. Μα όταν πέντε κόμματα, έξι, ο κάθε ένας έχει την άποψή του κ.λπ., προφανώς δεν οδηγούμεθα στο αποτέλεσμα. Δηλαδή, λέμε «να αλλά...». Αυτό συμβαίνει και με τη συζήτηση που κάνουμε.

Γιατί να μην ξέρει ο ελληνικός λαός, κύριε Πρόεδρε, ότι επί σαράντα και πλέον χρόνια, από το 1950 -ν. 1851 για το ΙΚΑ- τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, με πληθωρισμό που έτρεχε μέχρι και 25%, ήταν δεσμευμένα στην Τράπεζα της Ελλάδος με επιτόκια αναμικτά, άντε 1%-1,5%; Και από εκεί, οι τόκοι και οι μάστοι και οι ράτσοι -όπως θέλετε πείτε τους- παρέδωσαν στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1981 μεγάλες μονάδες καταχρεωμένες, που έπρεπε να τις κλείσει και να κλείσουν και διακόσιες χιλιάδες μικροεπιχειρήσεις, βιοτεχνίες κλπ., και να έρθει η περίφημη «ανατροπή». Τι θα έβγαине, όμως, απ' την ανατροπή; Είδαμε τι προέκυψε σε άλλες χώρες που είχε πριν από πολλά χρόνια πραγματοποιηθεί αυτή η ανατροπή.

Λοιπόν, εγώ ερωτώ. Γιατί να μην ξέρει ο ελληνικός λαός ότι το 1983 το «επάρato» ΠΑΣΟΚ -ο μολίς προλαλήσας το γνωρίζει... **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ**: Όλοι το γνωρίζουν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ...απελευθέρωσε από την Τράπεζα της Ελλάδος τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και μπορούσαν, με την ευθύνη που όφειλαν να έχουν ή είχαν ή θα έπρεπε να έχουν, να μην εξανεμίζονται. Διότι σήμερα, προφανώς, δεν θα μιλούσαμε στην Ελλάδα για ασφαλιστικό σύστημα, για κοινωνική ασφάλιση.

Γιατί αυτά να μην τα ξέρει ο ελληνικός λαός, κύριε Πρόεδρε; Γιατί να μην ξέρει ο ελληνικός λαός ότι ο πληθωρισμός που έφτασε στο 25%, οφειλόταν σε ένα πληθωριστικό χρήμα, που κόβαμε μονέτα στο Νομισματοκοπείο, στον Χολαργό; Αυτό ήταν ό,τι χειρότερο για την ανάπτυξη της χώρας. Και αυτό σταμάτησε το 1983.

Γιατί να μην τα ξέρει αυτά ο λαός; Διότι αφορούν την ελπίδα του και την πραγμάτωση, σε ένα μεγάλο ποσοστό, της ελπίδας του, από ένα κίνημα που ξεκίνησε στις 3 Σεπτεμβρίου 1974 και -θα το πω για άλλη μια φορά- δεν γεννήθηκε την άνοιξη του 2010. Την άνοιξη του 2010 υποχρεώθηκε ή να αφήσει να καταρρεύσει ο τόπος, να αλληλοσφαγούμε.

Διότι κακά τα ψέματα, όσοι έκαigan την Αθήνα, όσοι έδιναν την εικόνα ότι ένα κοινοβούλιο καταγγέλλεται ότι είναι πορνείο, δεν ξέρω τι θα έκαναν, εάν ξαφνικά όλα εκείνα τα πλήθη δεν είχαν ούτε ευρώ. Και μιλάω για το λαό που πραγματικά υποφέρει, όχι για εκείνους που μπορεί να λένε ό,τι θέλουν με τα μέσα που διαθέτουν, να δημαγωγούν, να χειραγωγούν αλλά τα λεφτά τους είναι έξω. Και εμείς εδώ μιλάμε ένα χρόνο για την περίφημη λίστα Λαγκάρντ, τις καταθέσεις της δεκαετίας του '90 και του '80.

Αύριο εγώ περιμένω απάντηση. Θα είναι εδώ ο κ. Στουρνάρας να μου απαντήσει για ό,τι έχει φύγει από τη χώρα από το 2007 που άρχισε η κρίση της LIEHMAN BROTHERS. Εσείς, κύριε Πρόεδρε, έχετε οικονομικές γνώσεις, εγώ δεν έχω οικονομικές γνώσεις, αυτοί, όμως, που ασχολούνται με τα χρηματιστήρια το πήραν το μήνυμα από τότε και έβγαζαν έξω λεφτά. Όχι το 2009, πιο πριν και φυσικά συνέχισαν και μετά. Γι' αυτά δεν κάνουμε κανέναν έλεγχο, γιατί μας βολεύει. Και κάποιους που δεν μιλάμε για θέματα πάνω σ' αυτά, προφανώς μας βολεύει να μιλάμε για τη λίστα Λαγκάρντ, πέραν των σωστών θέσεων. Το κόμμα μου, πρώτο ζήτησε τον έλεγχο του πρώην Υπουργού και τα στοιχεία που βγαίνουν προφανώς πρέπει να χρησιμοποιηθούν και να αποφασίσει η Βουλή τα περαιτέρω.

Άρα, κύριε Πρόεδρε, αυτό χρειάζεται η χώρα σήμερα όταν βλέπουμε πώς αντιλαμβάνονται και δεν θέλω να χαριστώ σε κα-

νέναν. Μιλάω για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ο οποίος με μία μονοκονδυλιά αποφασίζει κάτι το οποίο είναι έξω από κάθε λογική, αντί να ασχολούνται με τον Ερντογάν και ό,τι συμβαίνει στις χώρες αυτές δίπλα, όπου η κατάσταση -την οποία φυσικά δεν ευχόμαστε- βοηθάει τον τουρισμό μας εν όψει θέρους. Με αυτά που γίνονται, τι περνάμε στην ξένη κοινότητα και στον κόσμο που θέλει να κάνει τουρισμό εδώ; Ότι στην Ελλάδα βαίνουν προς ανωμαλίες. Δεν αποδίδω προθέσεις αλλά μιλώ για αποτελέσματα επιπτώσεων, μονόπλευρων και κάθε άλλο, παρά λογικών κινήσεων, διότι η κρίσιμη αυτή ώρα νομίζω ότι επιβάλλει να συγκλίνουμε όλοι με καλή πίστη και γνωρίζοντας ότι κάποτε θα κριθούμε. Όχι με βάση τα πρωτοσέλιδα και τι λένε τα τσοντοκάναλα κάθε βράδυ με τη βοήθεια ορισμένων από εμάς αλλά τι θα πει όποιος ασχοληθεί αύριο να μελετήσει την περίοδο αυτή και δει καθένας τι έκανε. Όπως η ταινία εκείνη που έλεγε: «Τι έκανες στον πόλεμο μπαμπά;» Τι κάναμε ο καθένας μας σε αυτήν την κρίση;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια σε μια ιδιαίτερως κρίσιμη στιγμή για τη δημοκρατία μας και την πολιτική κατάσταση στη χώρα ένα νομοσχέδιο που καταδεικνύει ότι όταν υπάρχει ειλικρίνεια, πραγματική βούληση και συγκεκριμένος πολιτικός στόχος, τότε υπάρχει και αποτέλεσμα. Όταν οι δυνατότητες που δίνει η κοινοβουλευτική δημοκρατία εξαντλούνται, προκειμένου να βρεθεί κοινός τόπος και να καταδειχθεί ότι το αυτονόητο δεν είναι ουτοπία, τότε οι μικροπολιτικοί τακτικισμοί υποχωρούν. Δυστυχώς, το συγκεκριμένο παράδειγμα που έρχεται σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, δεν αποτέλεσε εκείνο το παράδειγμα που θα έπρεπε να ακολουθηθεί και στην περίπτωση της ΕΡΤ.

Αντί αυτού, επιλέχθηκε μία πρόσκαιρη επικοινωνιακή πυγμή. Αντί της λύσης, της προοπτικής, της μεταρρύθμισης, του εξορθολογισμού, της εξυγίανσης, επιλέχθηκε το «μαύρο» στην οθόνη. Θεωρώ ότι αυτό που διακυβεύεται αυτές τις μέρες είναι ίσως και το τελευταίο χαρτί το οποίο έχει απομείνει σε αυτήν τη χώρα, το οποίο ένα χρόνο οι Υπουργοί αυτής της Κυβέρνησης, οι Βουλευτές της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, καταφέραμε να το κρατήσουμε ζωντανό.

Διακυβεύεται σήμερα, αυτές τις μέρες, η πολιτική σταθερότητα. Η πολιτική σταθερότητα που αποτελεί τον κύριο ισχυροποιητικό παράγοντα γι' αυτήν τη χώρα στο δύσκολο αγώνα που δίνει στα διεθνή φόρα.

Αυτή η πολιτική σταθερότητα τον τελευταίο ένα χρόνο επιτεύχθηκε όχι χωρίς κόπο. Γιατί είναι εύκολο να λες «όχι σε όλα», όταν οι λύσεις είναι μετρημένες και τα προβλήματα πολλά. Αλλά είναι πιο δύσκολο να προσπαθείς, όπως έχει γίνει κατ' επανάληψη και στο συγκεκριμένο Υπουργείο Εργασίας, να καταβάλεις κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να επιτυγχάνεις μέσα από τη διαρκή αναζήτηση τη συναίνεση και τη μεγαλύτερη δυνατή συμφωνία.

Αυτό, λοιπόν, το χαρτί το οποίο χρησιμοποιούμε στα διεθνή φόρα, στη διεθνή διαπραγμάτευση, στην αναγκαιότητα για να βγει η χώρα από την κρίση, δεν πρέπει και δεν μπορεί να καεί στο βωμό της επικοινωνιακής πυγμής.

Είναι μια σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία στοχεύει σε δύο πράγματα. Το πρώτο πράγμα είναι η διαγενεακή δικαιοσύνη, έννοια που έχει ξεχαστεί τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα. Διαγενεακή δικαιοσύνη σημαίνει ότι όλοι, όλες οι γενιές, πρέπει να συμβάλλουν ισομερώς στα βάρη αυτού του τόπου, ότι η γενιά η οποία ακολουθεί, δεν μπορεί να είναι σε χειρότερη θέση από τη γενιά που προηγείται. Έρχεται, όμως, μαζί η έννοια της διαγενεακής δικαιοσύνης με την έννοια της διαγενεακής εμπιστοσύνης, δηλαδή ότι η μία γενιά εμπιστεύεται την άλλη ότι όλοι μαζί έχουν ένα κοινό στόχο.

Είναι μια νομοθετική πρωτοβουλία της Κοινοβουλευτικής Ομά-

δας του ΠΑΣΟΚ που επικεντρώνεται σε πέντε συγκεκριμένα σημεία. Ξεκινώντας από το πρώτο, θα έπρεπε να πω ότι είναι μία πρωτοβουλία, η οποία αντί για επιμηθέας, όπως συμβαίνει πολύ συχνά στην πολιτική ζωή αυτού του τόπου, γίνεται προμηθέας.

Είναι νομίζω, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ιδιαιτέρως σημαντικό το νομοσχέδιο, όπως συμφωνήσατε προηγουμένων και επομένως, μπορεί να ολοκληρωθεί αυτή η συζήτηση. Δηλαδή να δοθεί η λύση πριν να μας δημιουργηθεί και να βρούμε μπροστά μας το πρόβλημα. Λύση δηλαδή, η οποία θα δώσει την προοπτική χωρίς να τρέχουμε κατόπιν εορτής. Όταν το πρόβλημα θα δημιουργηθεί μετά από επτά, οκτώ χρόνια, το σημερινό νομοσχέδιο θα είναι η βάση πάνω στην οποία θα μπορέσουμε να το εξαφανίσουμε. Και όταν λέμε το πρόβλημα, είναι συγκεκριμένο. Το πρόβλημα είναι η γήρανση του πληθυσμού, η αύξηση των συνταξιούχων, η μείωση μεσοπρόθεσμα των εργαζομένων και επομένως, η ελάττωση των ασφαλιστικών εισφορών.

Έχοντας ως εργαλείο και όπλο τα δικά μας συγκριτικά πλεονεκτήματα, αυτά που με κόπο και ο κ. Μανιάτης και η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια, αυτός ο τελευταίος χρόνος της κυβέρνησης της κυβερνητικής πλειοψηφίας, κατάφερε να φθάσει ως ένα σημείο, αυτά τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που με κόπο τα δημιουργήσαμε, πρέπει να τα αξιοποιήσουμε στην κατεύθυνση της μακροπρόθεσμης επίλυσης των προβλημάτων. Δηλαδή, να αντιμετωπίσουμε το έλλειμμα που θα δημιουργηθεί μετά από αρκετά χρόνια στα ασφαλιστικά μας ταμεία. Λύσεις, δηλαδή, όχι ως επιμηθείς, αλλά ως προμηθείς.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση συμπληρώνει το ασφαλιστικό κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών. Το ασφαλιστικό κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών είναι μία ρύθμιση επίσης στην ίδια κατεύθυνση.

Τρίτον, η σημερινή ρύθμιση επιβεβαιώνει τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Ουσιαστικά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατοχυρώνει στην πράξη όλα εκείνα για τα οποία αγωνιζόμαστε. Όλα εκείνα τα οποία δικαιούται η χώρα και τα οποία -όπως είπα βεβαίως και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ- είναι ζωντανά όσο τα ασκούμε, τα εθνικά κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Τέταρτον, με τη σημερινή συζήτηση, παρ' ότι διεξάγεται σε αυτές τις συνθήκες, δίνεται η δυνατότητα να ανοίξει επιτέλους μια ατζέντα που αφορά στη νέα γενιά της χώρας. Τα ζητήματα, τα προβλήματα που αφορούν στη νέα γενιά της χώρας δεν είναι μόνο η ανεργία, που μαστίζει σε τεράστια ποσοστά τη νέα γενιά. Είναι όλα εκείνα τα προβλήματα της συμμετοχής των νέων, των πολιτιστικών τους δικαιωμάτων, της δημιουργίας του πρώτου οικοκυριού του νέου. Είναι όλα εκείνα τα δικαιώματα που σήμερα ο νέος και η νέα της πατρίδας μας αντιμετωπίζουν και αντιλαμβάνονται ως έλλειψη ισότητας στην αρχή της ζωής τους.

Το σημερινό νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα να συζητήσουμε, κύριε Υπουργέ Εργασίας με την αφορμή ότι είσατε εσείς εδώ, κάτι που έχει ανοίξει εδώ και αρκετό καιρό σε επίπεδο Ευρώπης και λέγεται εγγύηση για τη νέα γενιά. Δηλαδή η δυνατότητα να μπορεί ο κάθε νέος θεσμικά, με τη χρηματοδότηση ευρωπαϊκών πόρων, να έχει τουλάχιστον ένα έτος πρακτικής δόκιμης εργασίας με ταυτόχρονη επαγγελματική κατάρτιση. Κάθε νέος αυτής της χώρας μέχρι είκοσι πέντε ετών να μπορεί να έχει τη δυνατότητα να μπει για ένα χρόνο στον ιδιωτικό τομέα, προκειμένου και να ασκήσει τις δεξιότητές του αλλά και να τις αναβαθμίσει.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι με τη σημερινή συζήτηση μπορούμε να καταδείξουμε και στον πολιτικό διάλογο αλλά κυρίως σε όσους μας ακούν -όταν θα μας ακούσουν με το πρόβλημα που υπάρχει- ότι η πολιτική ζωή δεν είναι μόνο κορώνες, δεν είναι μόνο πολεμικές εξαγγελίες. Η πολιτική ζωή μπορεί να είναι και κατάδειξη λύσεων. Μπορεί να είναι και η δυνατότητα να λύνουμε τα πρακτικά προβλήματα. Και για αυτόν το λόγο είναι πολύ σημαντική η πρωτοβουλία για την ανάσχεση της ανεργίας που έχει αναλάβει και έχει προωθήσει το ΠΑΣΟΚ. Και ακόμη σημαντικό θα είναι το να μπορέσουμε να τροχοδρομήσουμε, να δώσουμε την κατεύθυνση που χρειάζεται στους ανεκμετάλλευτους πόρους του ΕΣΠΑ, ούτως ώστε να συσσωρεύσουμε πόρους στο μέλλον, στο μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία. Το πρόβλημα αυτό δεν είναι άλλο

από την ανεργία, όχι μόνο των νέων αλλά και των μεγαλύτερων. Πρέπει να τροχοδρομηθούν δηλαδή οι πόροι από τα αδιάθετα κονδύλια του ΕΣΠΑ στην κατεύθυνση των προγραμμάτων αντιμετώπισης της ανεργίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η κ. Φούντα για επτά λεπτά.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Καλησπέρα σε όλους.

Θα ήθελα να πω ότι είμαστε εδώ σήμερα για να δώσουμε επιτέλους φωνή, για να νομοθετήσουμε για μια κατηγορία πολιτών, η οποία δυστυχώς δεν εκπροσωπείται επαρκώς -και αυτή είναι μία πολύ ήπια φράση- στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Αυτή είναι η νέα γενιά και οι νέοι άνθρωποι.

Πρέπει να μιλήσουμε και για ένα διαρρηχθέν διαγενεακό συμβόλαιο. Αυτό είναι το συμβόλαιο που υπάρχει τώρα μεταξύ των παλαιότερων γενεών και της τωρινής γενιάς. Το ίδιο συμβόλαιο υπήρχε και στο παρελθόν και θα υπάρχει και στο μέλλον.

Η μεγάλη πρόκληση που συνιστούσε η δημογραφική γήρανση για τα ασφαλιστικά ταμεία -και όχι μόνο- αποτελούσε κεντρικό θέμα συζήτησης ήδη από τις αρχές του 1980. Όλο και μεγαλύτερος αριθμός συνταξιούχων με όλο και υψηλότερες συντάξεις, συντηρούνταν από όλο και μικρότερο αριθμό ασφαλισμένων που κατέβαλλαν ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσό ως εισφορά.

Το ασφαλιστικό για πολλά χρόνια παρήγαγε ελλείμματα και αναπαρήγαγε παθογένειες. Μόλα ταύτα ο επείγον δημοσιονομικός χαρακτήρας του ασφαλιστικού δεν έγινε και η αιτία μιας ολοκληρωμένης μεταρρυθμιστικής πρότασης με επίκεντρο τους μη ευνοημένους.

Έχουμε επίγνωση, βέβαια, ότι κανείς δεν παραιτείται αυτοβούλως από τα δικαιώματά του. Κάτι τέτοιο άλλωστε θα έπρεπε να έχει αποτελέσει σημαντική κοινωνική διεκδίκηση των νεότερων, κάτι που δυστυχώς δεν συνέβη.

Αν από τη μία πλευρά η κουβέντα για το πόσο δημοσιονομικά ευάλωτο καθίσταται το ασφαλιστικό σύστημα, διεξαγόταν για αρκετά χρόνια, από την άλλη πλευρά το ποιες σημαντικές εσωτερικές ανισότητες αυτό εμπεριείχε, αποτελούσε για πολύ μεγάλο διάστημα ζήτημα ταμπού.

Το δικαίωμα των νεότερων γενεών στη σύνταξη υποθηκεύθηκε όχι μόνο για αντικειμενικούς λόγους αλλά και από συνειδητές πολιτικές επιλογές, από τη συντήρηση πολλών διαφορετικών ταμείων με εξαιρετικά διαφορετικό καθεστώς και άνισα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Ωστόσο, όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου να σιγοψιθυρίσουμε όλοι μισόλογα για συντεχνίες, για ευνοημένους κλάδους και όλα τα υπόλοιπα, για το πόσο άνιστο υπήρξε το σύστημα και πόσο λειτουργούσε -και λειτουργεί- εις βάρος των κατ' εξοχήν outsiders -δηλαδή των νέων- δεν το συζητήσαμε ποτέ δυστυχώς επαρκώς.

Το ΠΑΣΟΚ που εισηγείται τη συγκεκριμένη πρόταση, είχε στηρίξει τη νομοθετική πρωτοβουλία στο ασφαλιστικό το καλοκαίρι του 2010 με το σκεπτικό «διασφαλίζεται η βιωσιμότητα του συστήματος».

Όμως, οι όποιες μάχες δόθηκαν τότε με την τρούφα, μπορούμε να ισχυριστούμε με το χέρι στην καρδιά ότι δόθηκαν για ένα δικαιότερο ασφαλιστικό αύριο, για την προστασία των λιγότερο ευνοημένων, για τις νεώτερες γενιές;

Το συνταξιοδοτικό παραμένει το ζητούμενο. Παραμένει αναγκαία και εκκρεμής μια συνολική μεταρρύθμιση που θα γίνει με επίκεντρο τη νέα γενιά, με επίγνωση ότι συζητάμε για τους ανθρώπους εκείνους που υφίστανται τη μεγαλύτερη ανασφάλεια αλλά και επισφάλεια, κάκιστες εργασιακές συνθήκες που υπηρέτουν έντονα το υφιστάμενο μοντέλο του αναδιανεμητικού συστήματος, σύμφωνα με το οποίο οι επόμενες γενιές πληρώνουν εισφορές για να καταβληθεί σύνταξη στις προηγούμενες.

Ένας ακόμη παράγοντας που δυναμιτίζει περαιτέρω το ήδη διαρρηχθέν διαγενεακό συμβόλαιο είναι η ανεργία των νέων, η οποία αυξήθηκε δραματικά από το ξεκίνημα της κρίσης μέχρι σήμερα.

Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε τα πολύ υψηλά ποσοστά, ειδικά για την ομάδα από δεκαπέντε έως είκοσι τεσσάρων ετών που αγγίζουν πλέον το 64,2%. Πρόκειται για εξακόσιες χιλιάδες άτομα που χάνουν την ελπίδα τους, την παραγωγική τους δυνατότητα και την παραγωγική τους ικανότητα.

Αυτό το ζήτημα από μόνο του απαιτεί μια άλλη θεώρηση και για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού, καθώς δεν υπάρχει η απαιτούμενη αιμοδοσία πλέον των ασφαλιστικών ταμείων.

Στην εν λόγω πρόταση νόμου που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ, προβλέπεται η συγκρότηση ενός ταμείου κοινωνικής αλληλεγγύης γενεών, τα έσοδα του οποίου θα προέρχονται από τα έσοδα του δημοσίου και τις εταιρείες που θα αναλάβουν την εξόρυξη των υδρογονανθράκων αλλά και την έρευνα και τη διάθεση των αδειών για αυτές.

Πρόκειται για μια πρόταση που υιοθετεί το παράδειγμα της Νορβηγίας, η οποία έχει αξιοποιήσει τον ορυκτό της πλούτο, διασφαλίζοντας τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Οι συγκρίσεις, όμως, δυστυχώς, σταματούν εδώ. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η «STATOIL» είναι ο πέμπτος μεγαλύτερος εξαγωγέας πετρελαίου παγκοσμίως. Αυτό φυσικά δεν είναι μομφή προς αυτήν την πρόταση. Προσπαθούμε απλά να δούμε αν μπορεί να καλύψει το σύνολο.

Στη χώρα μας, από την άλλη πλευρά, το δίκτυο της κοινωνικής προστασίας υπήρξε διάτρητο διαχρονικά. Η Δημοκρατική Αριστερά –και δράττομαι κι εγώ της ευκαιρίας που είστε εδώ, κύριε Υπουργέ– έχει καταθέσει πάρα πολλές προτάσεις. Αναμένουμε να δούμε αν στην πορεία αυτές οι προτάσεις θα γίνουν κατανοητές κι αν θα μπορέσουν να εφαρμοστούν.

Να μην ξεχνάμε ότι είμαστε από τις ελάχιστες χώρες που δεν έχουν ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, που δεν έχουν δυναμικές πρωτοβουλίες, όπως η στέγαση και η στεγαστική αυτονομία των νέων κ.ο.κ..

Επί της αρχής η αξιοποίηση του φυσικού πλούτου της χώρας με τη δημιουργία ενός ταμείου αλληλεγγύης, το οποίο θα στηρίξει σε βάθος δεκαετιών το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, είναι μια πολύ θετική πρόταση που δείχνει επιτέλους ενδιαφέρον προς τη νέα γενιά αλλά δεν λύνει το πρόβλημα.

Άλλωστε, έχει θεσμοθετηθεί κατά το παρελθόν με το άρθρο 149 του ν.3655/2008 μια αντίστοιχη πρωτοβουλία δημιουργίας αποθεματικού για την αντιμετώπιση μελλοντικών προβλημάτων του ασφαλιστικού συστήματος, το ΑΚΑΓΕ, στο οποίο αναφέρθηκαν συνάδελφοι.

Υπάρχουν κάποιες αδυναμίες στην πρόταση του ΠΑΣΟΚ; Πρόκειται για μια πρόταση που δεν μπορεί να υπολογιστεί και κινείται σε μικρό βαθμό στη σφαίρα των επιφυλάξεων όσον αφορά τη δυνατότητα εσόδων από την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων, τον υπολογισμό των ειδικών πόρων αλλά και το χρονικό ορίζοντα των προσδοκιών.

Μόνο η έρευνα –και όχι η καθαρή εκμετάλλευση– δυστυχώς δεν μπορεί να μας δώσει μια σαφή εικόνα για χρονοδιάγραμμα για τα έσοδα και για το πόσα θα είναι αυτά.

Εκτός αυτού, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 σκοπός του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών είναι η δημιουργία αποθεματικού για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και κυρίως –και όχι αποκλειστικά, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν αυτό το «κυρίως» σημαίνει κάτι– για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Θα μπορούσε σαφώς να υπάρξει μια καλύτερη διασφάλιση του πώς και υπέρ ποιων θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν τα έσοδα του ταμείου. Να αναφέρω ενδεικτικά τα 30 εκατομμύρια από το ΑΚΑΓΕ, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τη «Βοήθεια στο σπίτι».

Για να μην υπάρξουν, λοιπόν, κατ' εξαίρεση χρήσεις και για να μην καταλήξουν και οι πόροι στα χέρια των ήδη ευνοημένων κατηγοριών –και λυπάμαι που το λέω αλλά πολλοί από τους νυν συνταξιούχους αλλά και τους προσφάτως συνταξιοδοτημένους είναι απόλυτα ευνοημένοι σε σχέση με την υπάρχουσα κατάσταση και με το τι αντιμετωπίζει η νέα γενιά– θα μπορούσε να υπάρξει μια σαφέστερη ρύθμιση.

Να τελειώνω επισημαίνοντας πως είναι πλέον θετικό ότι υπάρχουν τα άρθρα 5 και 6 σε αυτό το νομοσχέδιο, στα οποία περιγράφεται η περιοδικότητα του ελέγχου –πάρα πολύ θετικό αυτό του εγχειρήματος αλλά και του χειρισμού της ηθικής διάστασης. Είναι πραγματικά ευχάριστο το ότι υπάρχει ηθική διάσταση στα πράγματα αυτήν τη στιγμή.

Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, είναι πάρα πολύ θετική. Προφανώς τα δυνητικά έσοδα του δημοσίου από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων είναι πολύ προτιμότερο να πηγαίνουν σε ένα ταμείο για την αλληλεγγύη των νέων, παρά σε μια «μαύρη τρύπα». Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι οι προσπάθειες για μια μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, με ορίζοντες τους πραγματικούς outsiders, δηλαδή τη νέα γενιά, δεν πρέπει να θεθεί σοβαρά επί τάπητος, όχι αύριο, αλλά από χτες και «μεταρρύθμιση» είναι η λέξη κλειδί. Αυτό χρειάζεται ο τόπος και η νέα γενιά, μια άλλη πιο νεανική Ελλάδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

Κύριε Υπουργέ, πόσο χρόνο θα χρειαστείτε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, νομίζω το χρόνο που μου αναλογεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχετε το λόγο για δεκαοκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Μπορεί και να μην καλύψω το χρόνο, μπορεί και να τον καλύψω. Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα τη συζήτηση από την αρχή μέχρι το τέλος. Επέλεξα να μιλήσω τελευταίος ακούγοντας και τους εισηγητές. Πιστεύω ότι έγινε μια γόνιμη και εποικοδομητική συζήτηση παρ' ότι όπως συνηθίζεται και είθισται –έτσι είναι– να ακούγονται και υπερβολές και ανακρίβειες.

Είναι, όμως, μία συζήτηση η οποία έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Και έχει μεγάλο ενδιαφέρον γιατί μιλάμε για ένα κρίσιμο δημόσιο αγαθό που λέγεται κοινωνική ασφάλιση. Ειπώθηκε λίγο πριν από τον κ. Κακλαμάνη κάτι το οποίο συμπεριζόμαι απόλυτα. Όταν κάποιος συζητήσει για το κοινωνικό αγαθό που λέγεται κοινωνική ασφάλιση, πρέπει να μην κρύβεσαι πίσω από το δάκτυλό σου και πρέπει στη συζήτηση αυτή να λέμε όλη την αλήθεια και όχι τη μισή.

Φυσικά το νομοσχέδιο για το οποίο αυτήν τη στιγμή κουβεντιάζουμε, εξειδικεύει τη συζήτηση σε κάτι, αλλά δράττομαι της ευκαιρίας να πω και ορισμένα πράγματα τα οποία θεωρώ χρήσιμα.

Η συζήτηση η οποία διεξάγεται σήμερα για αυτό το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης και θα συνεχιστεί και αύριο το πρωί με την επίκαιρη ερώτηση της κ. Παπαρήγα για το ίδιο θέμα, πιστεύω ότι μας δίνει την ευκαιρία να πούμε μερικά πράγματα τα οποία θεωρώ σημαντικά να τα επαναλάβουμε για να έχουμε την ολοκληρωμένη εικόνα και όχι τη μισή.

Ποια είναι τα βαθύτερα αίτια του προβλήματος του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας μας; Δεν είναι η γήρανση; Δεν είναι το δημογραφικό πρόβλημα; Και βεβαίως είναι. Δεν είναι το ζήτημα το οποίο λέγεται ύφεση που σήμερα κατατρώει και συρρικνώνει την εθνική μας οικονομία με επιπτώσεις στο ζήτημα που ειπώθηκε από όλους εδώ που λέγεται ανεργία, η οποία έρχεται να χτυπήσει το δείκτη της αντιστοιχίας μεταξύ εργαζόμενου και συνταξιούχου; Βεβαίως και είναι.

Δεν είναι το ζήτημα της αδήλωτης εργασίας και της φοροδιαφυγής που διαχρονικά παραμένει ένα θέμα για το οποίο όλες οι κυβερνήσεις θέτουν τα ελεγκτικά τους όργανα στη μάχη εναντίον τους; Βεβαίως και είναι. Δεν είναι το ζήτημα των διαρροών του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, δηλαδή οι καταχρηστικές συμπεριφορές και η παραβατικότητα, που για χρόνια πολλά δημιουργεί αιμορραγία στο ασφαλιστικό σύστημα; Βεβαίως και είναι.

Αλλά ολόκληρη η αλήθεια λέει ότι σαφέστατα το κοινωνικοα-

σφαλιστικό σύστημα της χώρας μας για πολλά χρόνια λειτούργησε και με έναν τρόπο ιδιαίτερα γαλαντόμο.

Αυτό δεν το λέω εγώ. Το λένε τα στοιχεία, τα οποία αποδεικνύουν ότι σε πολλές περιπτώσεις δόθηκαν συντάξεις υπό τη μορφή των πρόωγων συντάξεων, τα οποία δεν αντιστοιχούσαν και δεν έπρεπε να δοθούν. Και αυτό ήταν ένα από τα αίτια, τα οποία δημιούργησαν ελλείμματα στα ασφαλιστικά ταμεία.

Επίσης, δόθηκαν συντάξεις σε άτομα, τα οποία δεν είχαν εισφέρει στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και αυτό ήταν από τα αίτια που δημιούργησαν πρόβλημα στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Ακόμη, δόθηκαν συντάξεις αφειδώς, χωρίς να ελέγχεται ποιος τις παίρνει. Είναι η περίπτωση των υπερηλίκων ομογενών, που τέθηκε και από Βήματος αυτού και μου δίνεται η ευκαιρία να πω ότι όταν δημιουργήθηκε ο νόμος, που σωστά δημιουργήθηκε, δόθηκαν συντάξεις ανεξέλεγκτα. Αυτή είναι η αλήθεια. Για να απαντήσω, βεβαίως, η Κυβέρνηση εξετάζει μετά το φθινόπωρο με νομοθετική πρωτοβουλία να επανεξετάσει τα κριτήρια και να δοθούν και πάλι συντάξεις στους ομογενείς υπερηλίκους.

Όλο αυτό το περιβάλλον, δυστυχώς το νοσηρό, είναι η πραγματικότητα και η αλήθεια. Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας με τις εισφορές που έχει σήμερα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις συντάξεις και το έχω πει πάρα πολλές φορές, το έχουν πει και άλλοι πριν από εμένα, θα το πουν και άλλοι μετά από εμένα ότι την εγγύηση και την απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων, που είναι απρόσκοπτη και δεν υπάρχει κίνδυνος για τις συντάξεις, την εγγυάται ο κρατικός προϋπολογισμός, δηλαδή ο Έλληνας φορολογούμενος.

Επειδή πρέπει να ρίξουμε και κάποιους μύθους, βεβαίως, η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων είναι ένα ζητούμενο που δεν έχει γίνει, όπως επίσης και το κόψιμο των αποθεματικών –που έγινε πρόσφατα– βεβαίως είναι και αυτό ένα πρόβλημα. Στοιχίσε 16 δισεκατομμύρια στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Όμως, από την άλλη μεριά, υπενθυμίζω το νούμερο, γιατί είναι κρίσιμο μέγεθος, ότι από το 2002 έως και το 2012, έχουν δοθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος 162 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι όλη η αλήθεια.

Στο πλαίσιο αυτής της αλήθειας –θα το πω και αύριο– θεωρώ θετικό, πάρα πολύ θετικό, ότι σήμερα ως Υπουργός Εργασίας ενώπιον όλων των Βουλευτών των κομμάτων είμαι στην ευχάριστη θέση να πω ότι ένα κομμάτι από αυτά που ανέφερα πριν, ένα τμήμα που δημιουργούσε πρόβλημα στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας, τη διαδρομή λόγω παραβατικότητας, από την 1^η Ιουνίου του 2013 έκλεισε οριστικά.

Αύριο θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής –ήδη είναι στο διαδίκτυο– το σύστημα «Ήλιος», μέσα από το οποίο πλέον μπορούμε να είμαστε περήφανοι όλοι οι Έλληνες, γιατί κάναμε το αυτονόητο, μια μεταρρύθμιση ουσιαστική του αυτονόητου, που έπρεπε να έχει γίνει τριάντα χρόνια πριν.

Με το σύστημα «Ήλιος» είμαστε περήφανοι όλοι οι Έλληνες, το πολιτικό σύστημα της χώρας, ότι έχουμε ένα από τα πιο διαφανή και θωρακισμένα ασφαλιστικά συστήματα στην Ευρώπη. Γνωρίζουμε κάθε σύνταξη και κάθε συνταξιούχο, κάτι που δεν το ξέραμε. Παραδείγματος χάριν, γνωρίζουμε πόσες είναι οι συντάξεις στη χώρα. Όταν έγινα Υπουργός πριν έντεκα μήνες και ρώτησα, κανένας δεν ήξερε να μου πει. Ρώτησα πόσοι είναι οι συνταξιούχοι. Κανείς δεν μου είπε, γιατί δικαιολογημένα δεν ήξεραν. Ρώτησα το αυτονόητο, πόσο πληρώνουμε μηνιαίως για τις συντάξεις και κανείς δεν ήξερε να μου πει. Ήταν αυτονόητο, γιατί δεν υπήρχαν ενοποιημένα συστήματα. Ρώτησα, επίσης, ποια είναι η μέση εθνική μηνιαία σύνταξη της χώρας. Πάλι κανένας δεν ήξερε.

Σήμερα, λοιπόν, μπορείτε –το γνωρίζετε– από το διαδίκτυο να πάρετε από το Υπουργείο Εργασίας τα πρώτα στοιχεία, τα οποία ανακοινώθηκαν από την 1^η Ιουνίου του 2013. Πρώτη φορά η Ελλάδα βλέπει αναλυτικά τα στοιχεία του συνταξιοδοτικού συστήματος. Οι Έλληνες συνταξιούχοι τον μήνα Ιούνιο ήταν δύο εκατομμύρια επτακόσιες δεκατέσσερις χιλιάδες τριάντα τέσσερις. Οι συντάξεις ήταν τέσσερα εκατομμύρια τετρακόσιες επτά

χιλιάδες διακόσιες ογδόντα οχτώ και πληρώσαμε για συντάξεις στο σύνολο του ασφαλιστικού συστήματος το μήνα Ιούνιο 2.281.747.514,08 ευρώ. Η λέξη «περίπου», που μέχρι τώρα συνηθιζόταν να λέγεται από τους Υπουργούς, τελείωσε. Έχουμε πλήρη καταγραφή και είναι ένα θετικό βήμα για την Ελλάδα.

Επίσης, γνωρίζουμε ποια είναι η μέση εθνική μηνιαία σύνταξη, το μέσο μηνιαίο εισόδημα από τις συντάξεις του Έλληνα. Είναι 907,65 ευρώ. Αυτά τα νούμερα τα αγνοούσαμε, δεν τα ξέραμε. Δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς, διότι είναι με τη ακρίβεια των αριθμών πλέον.

Από εκεί και πέρα, εγώ ανήκω στην αισιόδοξη πλευρά του πολιτικού συστήματος. Κατανοώ ότι η Κυβέρνηση αυτή έχει σαφέστατα πρόβλημα να είναι απόλυτα συντονισμένη, γιατί αυτό το εγχείρημα το πολιτικό, που γίνεται στην Ελλάδα, είναι πρωτόγνωρο αλλά στο βαθύ πυρήνα του περιλαμβάνει ένα πολύ θετικό στοιχείο, το στοιχείο της ωρίμανσης του πολιτικού συστήματος.

Πράγματι, υπάρχει ωρίμανση, όπως είναι, παραδείγματος χάριν, αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία η οποία έρχεται από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, την οποία αποδέχθηκα από την πρώτη στιγμή που μου ήρθε πριν από επτά, περίπου, μήνες στο γραφείο μου. Είχα πει ότι στέκομαι θετικά απέναντι στη νομοθετική πρωτοβουλία, πέρασε ο χρόνος, το συζητήσαμε στην επιτροπή και σήμερα ολοκληρώνεται η διαδικασία στην Ολομέλεια.

Είναι θετικό, γιατί, ουσιαστικά, εκπέμπουμε ένα μήνυμα και ως πολιτικό σύστημα ωριμότητας –αυτό που είπα πριν– και κάτι ακόμα πιο σημαντικό, ότι το πολιτικό σύστημα της χώρας μας μπορεί να σκέφτεται και να σχεδιάζει και για το μέλλον. Αυτό είναι μία θετική, επίσης, διάσταση. Σχεδιάζουμε για το μέλλον, κάτι που έλειπε πολλές φορές από εμάς όλους.

Επίσης, είναι δείγμα ωρίμανσης και υγείας –ποιοι– αυτό το οποίο σήμερα ψηφίζουμε, κύριε Μανιάτη, που ουσιαστικά πρόκειται για έναν κουμπαρά του μέλλοντος, έναν κουμπαρά του μέλλοντος για να δείξουμε δημόσια στις γενιές τις σημερινές και τις επόμενες ότι υπάρχει δημόσια κοινωνική ασφάλιση που θα στηριχθεί στο μέλλον.

Άρα, αυτές οι φωνές ή οι κραυγές που αποτρέπουν την εισαγωγή στο δημόσιο και λένε για καθολικό χαρακτήρα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος είναι επί ματαίω. Το δημόσιο και καθολικό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας το στηρίζουμε. Υπάρχει και θα υπάρχει. Τελεία και παύλα!

Όμως, το στοιχείο της ωρίμανσης είναι ότι αυτός είναι ο δεύτερος κουμπαράς. Θυμίζω ότι το 2008 –όχι σε περιβάλλον πολιτικής ωρίμανσης– μία άλλη νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία είχε έρθει εδώ και δημιουργήσε τον πρώτο κουμπαρά του ΑΚΑΓΕ, δεν είχε την αποδοχή από όλες τις πολιτικές πλευρές. Θετικό όμως είναι ότι υπήρξε. Δημιουργήθηκε τότε ο ΑΚΑΓΕ, ο οποίος δεν είναι ένας κουμπαράς χωρίς ενδιαφέρον. Σήμερα έχει 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ και είναι για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας.

Επίσης και ο νέος κουμπαράς ο οποίος δημιουργείται με το νέο λογαριασμό μέσα στη νομοθετική πρωτοβουλία που εισάγει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είναι στη σωστή κατεύθυνση, στηρίζεται από την Κυβέρνηση και θα αποτελέσει τη μελλοντική στήριξη του συνταξιοδοτικού συστήματος της χώρας.

Θέλω να πω όμως ότι, δυστυχώς, στο δημόσιο διάλογο και στο διάλογο που διεξάγεται στο Κοινοβούλιο, λογικό είναι να ακουστούν και υπερβολές και ανακρίβειες αλλά είμαι υποχρεωμένος να σταθώ σε ορισμένα σημεία, διότι δεν χωρούν ανακρίβειες στα ζητήματα τα κρίσιμα, όπως είναι αυτό.

Άκουσα, παραδείγματος χάριν, την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, τη συμπαθέστατη κ. Χαραλαμπίδου, να λέει πριν: «Όπου ακούς πολλά κεράσια κράτα μικρό καλάθι» και να το απευθύνει προς την Κυβέρνηση. Σε ποια Κυβέρνηση; Σε μία Κυβέρνηση που παίρνει αποφάσεις ζυγίζοντας και μετρώντας και το 1 ευρώ;

Εγώ το γυρίζω προς τα πίσω. Μάλλον για το κόμμα της το λέει, το οποίο αφειδώς τάζει τα πάντα στους πάντες. Δεν έχω ακούσει ούτε ένα «όχι» ή να μπαίνει ένα μέτρο σε κάτι. Αύξηση συντάξεων ακούω. Αύξηση μισθών ακούω. Κριτική και διαπιστώσεις επίσης ακούω. Πρόταση υπάρχει; Υπάρχει μία πρόταση να έρθει εδώ να μας πουν πώς θα αυξηθούν οι συντάξεις ή μόνο διαπίστωση;

Η ωρίμανση και η εξυγίανση και του πολιτικού συστήματος περιέχει το στοιχείο του να μην είσαι μόνο διαπιστωτικός και ίσως και αυτό είναι το στοιχείο το οποίο κρίνει η κοινωνία πλέον. Γι' αυτό και δεν δίνει και τα ποσοστά εκεί που τάζουν τα πάντα. Το κρίσιμο μέγεθος είναι να κάνεις τη διαπίστωση και να προτείνεις λύσεις και όχι να κραδαίνεις τους νόμους των διαπιστώσεων. Αυτό σημαίνει προοπτική και ωρίμανση για ένα πολιτικό σύστημα.

Παραδείγματος χάριν, άκουσα την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ να λέει ότι δεν πήραμε 1 ευρώ στο ΑΚΑΓΕ από το ΦΠΑ. Στη συζήτηση στην επιτροπή εξήγησα ενδελεχώς ότι βεβαίως και πήραμε λεφτά από το ΦΠΑ, 522.000.000 το 2009, 560.000.000 ευρώ το 2010, 571.000.000 το 2011, 473.000.000 το 2012 και το 2013 έχουμε πάρει κάποια εκατομμύρια. Αυτή είναι η αλήθεια.

Φυσικά δεν δόθηκαν από το ΑΚΑΓΕ 400 εκατομμύρια. Αυτή είναι, επίσης, η δεύτερη αλήθεια. Το ταμείο του ΑΚΑΓΕ έχει σήμερα 1,6 εκατομμύρια ευρώ, το οποίο μήνα με το μήνα μεγαλώνει, μήνα με το μήνα πολλαπλασιάζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαχειρίζομαι το χαρτοφυλάκιο ενός πολύ δύσκολου Υπουργείου. Είναι δύσκολο Υπουργείο γιατί ουσιαστικά αντανακλά το κοινωνικό πρόσωπο του κράτους κι αυτό το ξέρουμε όλοι. Μακάρι να είχα τη δύναμη να μπορέσω να λειτουργήσω γαλαντόμα κι εγώ και να βγω με υποσχεσιολογία ότι και οι συντάξεις θα αυξηθούν και οι μισθοί θα ανέβουν.

Όμως, μπορώ να βγω και να κοιτάξω τους πάντες στα μάτια και να πω ότι τουλάχιστον μπαίνει ένα νοικοκύρεμα το οποίο δεν υπήρχε μέχρι τώρα. Και τουλάχιστον λέμε ότι από εδώ και πέρα έχει μπει μία βάση που διασφαλίζει και τις συντάξεις και τις αμοιβές στο συνταξιοδοτικό σύστημα της χώρας αλλά και στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό είναι το θετικό μήνυμα που εκπέμπεται για πρώτη φορά τους τελευταίους μήνες προς την ελληνική κοινωνία, ότι όλοι λίγο-πολύ αισθάνονται ότι μπορούμε να δούμε την αφετηρία για μία θετική προοπτική της Ελλάδας, για τους εργαζόμενους, για τους ανέργους, που βεβαίως συμφωνώ με τον κ. Τριανταφύλλου που λίγο πριν είπε ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της κρίσης, δηλαδή η διάσταση που λέγεται ανεργία. Και, βεβαίως, καταβάλουμε όλοι όλες μας τις δυνάμεις, εξαντλώντας και το τελευταίο ευρώ στην κατεύθυνση αναχαίτισης της ανεργίας.

Όμως, η ανεργία δεν λύνεται ούτε με μαγικό ραβδί ούτε με εξαγγελίες ούτε με διαπιστώσεις από του Βήματος της Βουλής. Αντιμετωπίζεται πρώτα και κύρια με ανάπτυξη, για την οποία παλεύει όλη η Κυβέρνηση, τα κόμματα που τη στηρίζουν. Το καθένα από αυτά τα κόμματα εισπράττει και το πολιτικό του κόστος αλλά ο ιστορικός του μέλλοντος θα ανταμείψει και τη ΔΗΜΑΡ και το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία πολύ σύντομα, για τη γενναία και θαρραλέα απόφαση να στηρίξουν μία Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας για την πατρίδα μας. Αυτή είναι η λύση και η απάντηση και, βεβαίως, κάνουμε ό,τι μπορούμε γι' αυτό αλλά χωρίς ανάπτυξη και επενδύσεις δεν μπορεί να επέλθει λύση του προβλήματος ανεργίας.

Στο κομμάτι, όμως, που αφορά το Υπουργείο Εργασίας, θέλω να ξεκαθαρίσω για ακόμη μία φορά ότι οι πόροι δεν είναι απειρίοστοι. Το «καλάθι» χρηματοδότησης, το γνωστό ΕΠΑΝΑΔ, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο του Υπουργείου Εργασίας, διαχειρίζεται 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Προηγούμενοι Υπουργοί, πριν από εμένα, διαχειρίστηκαν τα χρήματα αυτά στην κατεύθυνση της αναχαίτισης της ανεργίας. Κληρονόμησα προγράμματα τα οποία στηρίξα και συνεχίζω. Σήμερα σας λέω ότι το ταμείο αυτό –και είναι θετικό από μία πλευρά– έχει εξαντλήσει όλους –μα όλους– τους πόρους.

Η αναχρηματοδότηση προγραμμάτων ανάσχεσης της ανεργίας είναι ένα θέμα. Έγιναν πολλές συναντήσεις και με τη ΔΗΜΑΡ και με το ΠΑΣΟΚ, στην προσπάθεια ανεύρεσης πόρων. Έγινε και κυβερνητική σύσκεψη και βρήκαμε τμήματα, μέσα από τα οποία θα μπορούσαμε να αντλήσουμε πόρους, που δεν είναι ανεξάντλητοι.

Έχουμε στείλει εγώ και ο Υπουργός Ανάπτυξης, ο κ. Χατζηδάκης, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κείμενο, μέσα από το οποίο ζητούμε την έγκριση της χρηματοδότησης από άλλα προγράμματα σε προγράμματα κοινωφελούς εργασίας και αυτό γιατί πολύ

απλά –επειδή μπαίνει κι ένα τέτοιο ερώτημα– τα άλλα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας διαμέσου των ΜΚΟ που χρηματοδοτήθηκαν από το Υπουργείο Εργασίας, δεν ήθελαν την έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γιατί πολύ απλά ήταν μέσα από το πρόγραμμα του ΕΠΑΝΑΔ.

Τη στιγμή, όμως, που χρηματοδοτείς από άλλα προγράμματα, που ξεφεύγουν από τα «γεωγραφικά όρια» του Υπουργείου Εργασίας, θέλεις έγκριση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γιατί ελλοχεύει ο κίνδυνος η χώρα να δεχθεί πρόστιμο, αν δεν είναι επιλέξιμα.

Ως Κυβέρνηση, λοιπόν, κάναμε ακριβώς αυτό που επιβάλλει και η λογική και η νομιμότητα, δηλαδή να μη διακινδυνεύσει η χώρα να φάει πρόστιμο και από την άλλη, να πάρουμε πόρους από εκεί που πιθανόν υπάρχουν για να τα ρίξουμε στην κατεύθυνση της ανάσχεσης της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, από πλευράς Κυβέρνησης, υιοθετείται. Είναι στη σωστή κατεύθυνση. Δημιουργεί την πεποίθηση σε όλους ότι η Ελλάδα, το κοινωνικοασφαλιστικό μας σύστημα έχει παρόν κι έχει και μέλλον.

Σήμερα φτιάχνουμε τον δεύτερο κουμπαρά, έναν δεύτερο κουμπαρά που θα αγγίξει τις επόμενες γενιές, εάν και εφόσον –και εύχομαι, όπως και όλοι μας ευχόμαστε– δεν χρειαστεί ποτέ να τον σπάσουμε. Όμως, σε κάθε περίπτωση είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Υπουργό.

Προχωρούμε στις ομιλίες των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Κυρία Κουρουμπλή, ενδιαφέρεστε να μιλήσετε τώρα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν θα μιλήσω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Βούλτεψη, μήπως εσείς θέλετε να πάρετε το λόγο τώρα;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Θα μιλήσω σε λίγο, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να ακούσω πρώτα τους συναδέλφους μου Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία.

Ορίστε, κύριε Μανιάτη, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμένα έχει και μία ιδιαίτερη συμβολική και συναισθηματική σημασία η σημερινή συνεδρίαση. Θεωρώ, όμως, πως πρόκειται για μία συνεδρίαση εξαιρετικά σημαντική κυρίως συμβολικά, αλλά και ουσιαστικά για το εθνικό Κοινοβούλιο.

Παρακολουθώντας τη συζήτηση όλες αυτές τις ώρες, μου ήρθε στο μυαλό μία φράση του Γερμανού φιλόσοφου Ιμμάνουελ Καντ, ο οποίος είπε κάποια στιγμή το εξής: «Ο ένας κοιτάζει το νερόλακκο και βλέπει μέσα τη λάσπη, ενώ ο άλλος βλέπει τα άστρα να αντανακλώνται». Νομίζω ότι αυτή η φράση δείχνει σήμερα την Ελλάδα των δύο διαφορετικών όψεων, την Ελλάδα των αντιφάσεων, την Ελλάδα της ελπίδας και ταυτόχρονα, την Ελλάδα της μεγάλης κρίσης.

Πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς ανήκουμε σε αυτούς που βλέπουν τα άστρα να αντανακλώνται στο νερόλακκο και γι' αυτό είμαστε όλοι εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, γιατί ο καθένας από διαφορετική οπτική γωνία, όλοι μαζί όμως, παλεύουμε να κάνουμε ένα μέλλον καλύτερο γι' αυτόν τον τόπο.

Υπάρχει ένα μείζον θέμα το οποίο αναδεικνύεται εμμέσως αλλά ίσως είναι το πιο σημαντικό από τη συζήτηση της συγκεκριμένης πρότασης νόμου. Είναι το ζήτημα της διαγενεακής αλληλεγγύης και οφείλω, μιλώντας σε πολύ προσωπικό τόνο, να πω ότι μου είναι ακατανόητο η γενιά αυτή που είναι σήμερα μέσα, η γενιά που κυβερνάει τον τόπο την τελευταία δεκαετία-εικοσαετία, για τη σύνταξη της να έχει δανειστεί ήδη από τα παιδιά της και από τα εγγόνια της και να έχει στείλει ήδη το λογαριασμό στα παιδιά και τα εγγόνια της και να μη δέχεται να στηρίξει μία πρόταση η οποία λέει «ναι, σας χρεώσαμε αλλά έναντι αυτού σας δίνουμε μία ελπίδα από κάτι που είναι σί-

γουρο». Διότι τα έσοδα από υδρογονάνθρακες είναι σίγουρα και θα σας το αποδείξω αμέσως στη συνέχεια.

Άρα, θεωρώ ότι μερικές φορές αδικούμε τον εαυτό μας, μη πράττοντας το αυτονόητο, αυτό που είμαι βέβαιος ότι ο καθένας από εμάς σε προσωπικό επίπεδο θα ήθελε να πράξει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επίσης η σημερινή ημέρα έχει ένα δικό της συμβολισμό, μια δική της σημειολογία. Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Βαγγέλης Βενιζέλος, στη χθεσινή ομιλία του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, στη συνέχεια, στη συνάντησή του με το Φώτη Κουβέλη αλλά και σήμερα, μιλώντας από αυτό εδώ το βήμα, ανέδειξε το μεγάλο θέμα που έχει τεθεί με το ζήτημα της ΕΡΤ. Διότι όλοι ξέρουμε ότι το ζήτημα της μαύρης οθόνης δεν είναι ζήτημα ΕΡΤ ή μόνον ΕΡΤ. Το ζήτημα της μαύρης οθόνης έχει έναν πολύ κακό συμβολισμό και αποτελεί πολιτικό λάθος η ένδειξη αυταρχισμού να εκλαμβάνεται ως αποφασιστικότητα.

Εμείς θέλουμε να είμαστε σαφείς. Υπάρχει ένα θέμα θεσμικής λειτουργίας σε αυτήν τη χώρα του τρόπου λειτουργίας της Κυβέρνησης, τρόπου λειτουργίας του εθνικού Κοινοβουλίου, τρόπου λειτουργίας των θεσμών που προσδιορίζουν τον τρόπο ζωής των πολιτών. Είναι ένα ζήτημα, λοιπόν, θεσμικό και ταυτόχρονα ένα θέμα που πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς αποδεχόμαστε. Κανείς δεν θέλει να υπάρξει διατάραξη μιας ομαλής πολιτικής ζωής του τόπου, δηλαδή, κανένας δεν θα ήθελε για κάποιους λόγους να διαταραχθεί η ομαλή πολιτική ζωή και η κυβερνησιμότητα αυτής της χώρας.

Το ΠΑΣΟΚ έχει κάνει πολλές υποχωρήσεις και έχει πληρώσει πολύ ακριβά το τίμημα της υπεύθυνης και πατριωτικής του στάσης, αφ' ότου ξέσπασε η κρίση και μετά. Θέλω να θυμίσω ότι το 2009 η χώρα είχε χρεωκοπήσει. Είχε 25 δισεκατομμύρια ευρώ πρωτογενές έλλειμμα.

Είμαστε, λοιπόν, εδώ, γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι έχουμε πατριωτικό καθήκον όλοι να ξεχάσουμε το παρελθόν και να δούμε πώς μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα του παρόντος και του μέλλοντος.

Θέλω να καταστήσω σαφές, λοιπόν, το εξής: Το ΠΑΣΟΚ δεν θέλει εκλογές. Το ΠΑΣΟΚ, όμως, δεν φοβάται τις εκλογές. Διαπράττει μεγάλο πολιτικό λάθος όποιος θεωρεί ότι αυτή η παράταξη, η μεγάλη δημοκρατική παράταξη, δεν θα σταθεί όρθια απέναντι σε οποιαδήποτε πρόκληση. Ερχόμαστε από μακριά και θα πάμε πολύ πιο μακριά. Οι δημοκράτες πολίτες απαιτούν σεβασμό στη στοιχειώδη λειτουργία μίας κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Θέλουμε να σεβόμαστε και τους κυβερνητικούς εταίρους μας και το αποδεικνύουμε. Απαιτούμε το σεβασμό και από την άλλη πλευρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να περάσω στο σημερινό μας νομοθέτημα, κατά τη διάρκεια της συζήτησης τέθηκαν διάφορα ερωτήματα, τα οποία τα είχαμε απαντήσει τον Αύγουστο του 2011, όταν συζητήθηκε ο ν. 4001/2011 για τον Εθνικό Φορέα Υδρογονανθράκων. Πολύ συνοπτικά, επειδή τέθηκαν και σήμερα, θα τα επαναλάβω και θα δώσω σύντομες απαντήσεις.

Ξέρουμε πόσα είναι τα αποθέματα εθνικών υδρογονανθράκων; Η απάντηση είναι ότι καμμία χώρα δεν ξέρει αλλά και όλες οι χώρες κάνουν εκτιμήσεις. Γι' αυτό και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Ενέργειας, κάθε χρόνο –μα, κάθε χρόνο– δημοσιεύει τη μελέτη του με την εκτίμηση των παγκόσμιων αποθεμάτων σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο. Τα στοιχεία αυτά τα παίρνει, προφανώς, από τις αντίστοιχες εθνικές εκτιμήσεις. Ανασφαλείς; Προφανώς ανασφαλείς. Ανακριβείς; Προφανώς ανακριβείς. Πάντα, όμως, γίνονται με την ίδια μεθοδολογία που ακολουθούν όλες οι χώρες.

Η Ελλάδα, λοιπόν, έχει δώσει κάποιες εκτιμήσεις. Πρέπει να διευκρινίσω ότι στην πρόταση νόμου υπάρχει και μία εκτίμηση εσόδων που έχει γίνει με μία βασική υπόθεση, ότι δηλαδή η τιμή του βαρελιού του πετρελαίου τα επόμενα χρόνια θα είναι λίγο πολύ στο όριο των 100 δολαρίων το βαρέλι, για την ακρίβεια από 90 έως 110 δολάρια. Εάν ανατραπεί αυτή η βασική υπόθεση, τότε περνάμε σε άλλες εκτιμήσεις.

Τα 150 δισεκατομμύρια ευρώ, λοιπόν, της επόμενης τριακονταετίας είναι οι συντηρητικοί υπολογισμοί που μας έχουν δώσει όλοι οι άνθρωποι που ασχολούνται με το χώρο.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να σας πω το εξής: Το Εθνικό Αρχείο

Υδρογονανθράκων, ανήκε σε ιδιωτική εταιρεία μέχρι τον Οκτώβριο του 2011 που το πήραμε πίσω και το έχει το κράτος. Τότε αρχίσαμε να κάνουμε κάποιους υπολογισμούς ως ελληνικό δημόσιο. Τώρα πια ξέρει το ελληνικό δημόσιο. Έχει όλα τα αρχεία των ερευνών υδρογονανθράκων. Γι' αυτό προχωρά και σχεδιάζει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Ένα δεύτερο θέμα είναι το εξής: Υπάρχει κάποια, έστω στοιχειώδης, κατοχύρωση των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων με το θεσμικό καθεστώς που έχουμε σήμερα; Μιλώ για την ΑΟΖ.

Παρακαλώ πολύ να επαναφέρουμε στη μνήμη μας όλοι το περίφημο άρθρο 156 του ν. 4001/2011, το οποίο χρησιμοποιήθηκε μόλις πριν από λίγους μήνες από το σημερινό Υπουργό Εξωτερικών κ. Αβραμόπουλο στη ρηματική διακοίνωση που κατέθεσε στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών έναντι της Τουρκίας, η οποία νόμιζε ότι μπορεί να κάνει παιχνίδια με τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας.

Άρα, έχουμε κάνει ένα σημαντικό βήμα –δεν έχουμε λύσει το θέμα– στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου για τα ζητήματα της οριοθέτησης της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, με βάση την αρχή της μέσης γραμμής ίσων αποστάσεων, έτσι όπως επιτάσσει το διεθνές δίκαιο.

Κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με μία απορία. Έχω απορία, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ –το λέω πολύ καλοπροαίρετα– δεν υπερψηφίζει την πρόταση νόμου –κάνοντας έστω κάποιες παρατηρήσεις– με δεδομένο ότι από το Σεπτέμβριο του 2012 ο αξιότιμος Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρας στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης εξήγγειλε –καθυστερημένα κατά δύο μήνες αλλά δεν έχει σημασία– τη δημιουργία εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ του ταμείου αλληλεγγύης γενεών, όπως ακριβώς...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Το προβλέπει το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ακόμα καλύτερα.

Άρα, θα ήταν πολύ πιο θετικό για όλους μας να μπορούσε κανείς να συμβάλλει και τέτοιου είδους θέματα να έχουν μία μεγαλύτερη συναποδοχή.

Θα σας πω κάτι που συνιστά μια μικρή, προσωπική μου εμπειρία από όλο αυτό το ενδιαφέρον ταξίδι σε μια πορεία της χώρας μας να αξιοποιήσει τα εθνικά κοιτάσματα. Υπάρχει πάντα ένα ερώτημα. Ακόμα και όταν φτιάχνεις νόμους, είσαι βέβαιος ότι οι νόμοι αυτοί θα φέρουν καλό στην πατρίδα σου; Είσαι βέβαιος, κυρίως, ότι ο νόμος θα εφαρμοστεί και πολύ περισσότερο ότι θα εφαρμοστεί σωστά;

Πρέπει να σας πω ότι μια μικρή ομάδα Ελλήνων επιστημόνων –επαναλαμβάνω, μόνο Ελλήνων επιστημόνων, ακαδημαϊκών και στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης, διαμαντιών της Δημόσιας Διοίκησης– πήραν όλη αυτήν την πρόκληση στην πλάτη τους και την έφεραν σε πέρας με μηδέν κόστος για το ελληνικό δημόσιο. Μηδέν κόστος! Συνδιαμόρφωσαν ένα επιχειρησιακό σχέδιο εφαρμογής του νόμου. Και επειδή υπήρχε βούληση εκ μέρους της Κυβέρνησης να εφαρμοστεί το επιχειρησιακό σχέδιο, ήδη βλέπουμε ότι ουσιαστικά όλα τα μεγάλα ζητήματα έχουν δρομολογηθεί. Αναφέρομαι ασφαλώς στο ζήτημα της διεξαγωγής των σεισμικών ερευνών, στο ζήτημα του διαγωνισμού για το open door, στα ζητήματα που έτσι και αλλιώς έρχονται για τη στελέχωση του δημόσιου φορέα, στην υπογραφή μνημονίου συνεργασίας με τη Γαλλία, που έχει ένα από τα καλύτερα κρατικά ινστιτούτα πετρελαίου, για τη μεταφορά τεχνονομίας σε εμάς.

Τώρα ερχόμαστε να κλείσουμε έναν κύκλο, έναν κύκλο δημιουργίας και θετικής συνεργασίας με όλα τα κόμματα. Και εδώ θέλω να πω και το εξής, ότι όλα τα κόμματα έχουν σταθεί με υπευθυνότητα σε αυτό το θέμα. Μπορεί να έχουμε μεταξύ μας διαφωνίες. Οφείλω, όμως, να καταθέσω ότι αυτό το μεγάλο στοίχημα δεν θα μπορούσαμε να το κερδίσουμε, εάν δεν υπήρχε τουλάχιστον η ανοχή –στη χειρότερη περίπτωση– σε αυτό που έκανε η πατρίδα. Γιατί αυτά τα ζητήματα, επειδή ακριβώς διεξάγονται σε βάθος δεκαετιών, ξεπερνούν τον καθένα από εμάς προσωπικά, ξεπερνούν το κόμμα μας, ξεπερνούν τη σύνθεση της κάθε φορά τρέχουσας κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας ή Μειοψηφίας. Είναι πολύ πιο πάνω από εμάς και είναι ένα όμορφο δείγμα ωρι-

μότητας του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Θα κλείσω αναφέροντας μερικά ζητήματα για την ίδια την πρόταση νόμου. Προσπαθήσαμε να μεταφέρουμε την καλύτερη δυνατή διεθνή εμπειρία διαμορφώνοντας τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου. Και η καλύτερη εμπειρία είναι η νορβηγική. Σας θυμίζω ότι το 20% των εσόδων από τους υδρογονάνθρακες, πηγαίνει πάντα στο Πράσινο Ταμείο για δράσεις προστασίας του περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής στην οποία διεξάγεται η έρευνα και γίνεται και η γεώτρηση, κυρίως όταν αυτή είναι θαλάσσια. Το 5% είναι ισχυρά αντισταθμιστικά οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες κυρίως –και θέλω να το διευκρινίσω αυτό– σε επίπεδο καλλικρατικού δήμου αλλά και περιφέρειας. Το υπόλοιπο εναπομένον 75% είναι αυτό για το οποίο συζητούμε εδώ, η δημιουργία του «κουμπαρά», του ταμείου.

Θέλω να σημειώσω, πως θεωρώ ότι είναι πολύ καλό –και ευχαριστούμε και την Κυβέρνηση, τον αρμόδιο Υπουργό, για την αποδοχή της πρότασης– ότι για πρώτη ίσως φορά σε αυτού του είδους τα ζητήματα, στην πολύ σκληρή πετρελαιοβιομηχανία, στα έσοδα από αυτήν την πολύ σκληρή βιομηχανία μπαίνει ζήτημα ηθικής, επιχειρηματικής ηθικής. Να σας πω εδώ ότι κάποια στιγμή θα έρθουν τα λεφτά, ότι ήδη το πρώτο ένα εκατομμύριο έχει έρθει και φέτος θα έρθουν γύρω στα πέντε εκατομμύρια με την κατακύρωση των τριών διαγωνισμών, την υπογραφή των συμβάσεων για τα τρία οικόπεδα. Και του χρόνου, όταν θα βγει ο μεγάλος διαγωνισμός, μετά τη διεξαγωγή των σεισμικών ερευνών, θα αρχίσουμε να εισπράττουμε και μισθώματα από τις περιοχές που θα δώσουμε σε διαγωνισμούς.

Άρα, σε βάθος έξι-επτά ετών θα έρθουν τα πολλά χρήματα και σε βάθος τριακονταετίας θα εξαντληθούν τα κοιτάσματα. Όμως, τα πρώτα «μικρά», λίγα χρήματα έχουν αρχίσει να έρχονται.

Επίσης, όσον αφορά επενδύσεις σε εταιρείες που υποβαθμίζουν το περιβάλλον, που ασχολούνται με πυρηνικά, με όπλα διασποράς, με νάρκες κατά προσωπικού, με εκμετάλλευση της παιδικής εργασίας, θέλω να πω ότι όλες αυτές οι επιχειρήσεις είναι εκτός του πεδίου πιθανών επενδύσεων του συγκεκριμένου ταμείου.

Ένα προτελευταίο σχόλιο. Έχει μεγάλη σημασία, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να έχουμε στο μυαλό μας κάτι, γιατί μερικές φορές παρασυρόμαστε. Ουσιαστικά τα επόμενα χρόνια θα ανοίξει μια μεγάλη αγορά, η αγορά έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων στη χώρα μας, μια αγορά που δεν υπάρχει τώρα. Μιλάμε για μια αγορά, στην οποία θα ασχοληθούν πολλοί επιστήμονες. Μηχανικοί πετρελαίου, μηχανικοί περιβάλλοντος, οικονομολόγοι, γεωλόγοι, γεωφυσικοί, μηχανικοί ορυκτών πόρων και βεβαίως, πάρα πολλοί σε τεχνικό επίπεδο. Έχει κορυφαία σημασία να συναποφασίσουμε κάτι: Ότι αυτή η δράση, αυτή η αγορά θα στελεχωθεί κυρίως από Έλληνες, να κάνουμε αυτό που ονομάζουμε «ελληνοποίηση» της συγκεκριμένης αγοράς, δηλαδή να φροντίσουμε ώστε να δουλέψουν όσο το δυνατόν περισσότεροι Έλληνες επιστήμονες και Έλληνες τεχνικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Μάλιστα και σας ευχαριστώ για την κατανόηση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Είναι σοβαρά αυτά που λέτε, αλλά πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Για να το κάνουμε αυτό προσθέσαμε μια νομοτεχνική βελτίωση: Τη δυνατότητα που θα έχει ο συγκεκριμένος λογαριασμός, το συγκεκριμένο ταμείο να χρηματοδοτεί μεταπτυχιακά προγράμματα σε επίπεδο ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ της χώρας, έτσι σε αυτούς τους λίγους επιστήμονες που έχουμε –δεν είναι πάνω από δέκα-δεκαπέντε στην Ελλάδα, οι καθηγητές πανεπιστημίου που έχουμε και οι οποίοι ξέρουν για τα πετρέλαια, που όμως παλεύουν να στήσουν μεταπτυχιακά και δεν υπάρχει χρηματοδότηση– να δώσουμε τώρα τη δυνατότητα να το κάνουν. Αντί, για παράδειγμα, να βάλουν δίδακτρα, να τους δώσουμε μια μικρή χρηματοδότηση μερικών χιλιάδων ευρώ, για να στήσουν αυτές τις πρώτες πρωτοβουλίες. Από μόνη της η αγορά μετά θα

τους δώσει τη δυνατότητα αλλά θεωρώ ότι είναι ηθικό μας χρέος ως Βουλή των Ελλήνων να βοηθήσουμε αυτές τις προσπάθειες των πολύ αξιόλογων Ελλήνων επιστημόνων που ασχολούνται με το χώρο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Έτσι γίνεται και στη Γαλλία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ακριβώς. Είναι κρίμα από τα χρήματα αυτά να μην πάει ένα πολύ μικρό ποσοστό σ' αυτούς που παράγουν τη γνώση και μπορούν και να παράξουν τους μελλοντικούς επιστήμονες που θα ασχοληθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πιστεύω, πραγματικά, ότι όταν αυτός ο κουμπαράς, αυτό το ταμείο θα αρχίσει πραγματικά να έχει και χρηματική υπόσταση –και νομίζω ότι αυτό θα γίνει τα επόμενα τέσσερα με πέντε χρόνια– πιθανόν να χρειαστεί...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα έχει λεφτά το ταμείο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Από φέτος θα έρθουν τα πρώτα 5 εκατομμύρια, ξαναλέω, και τα επόμενα πέντε χρόνια θα έχει περισσότερα λεφτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε τη σκέψη σας, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα έχει στα πέντε χρόνια;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Σας δίνω προεκτίμηση και αυτό το κάνω με πολύ σεβασμό και προς εσάς και προς το ό,τι έχουν πει όλοι οι ειδικοί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μου φαίνεται περίεργο, γι' αυτό το λέω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Σε βάθος –επαναλαμβάνω– τριακονταετίας τα έσοδα θα είναι 150 δισεκατομμύρια. Πριν περάσουν όμως έξι- επτά χρόνια δεν θα έρθουν λεφτά. Δεν πρέπει ο κόσμος να πιστέψει ότι θα λύσουμε τα προβλήματα της Ελλάδας με τα πετρέλαια. Είναι αδιανόητο, είναι παράλογο, είναι παραπλανητικό. Είναι για το μέλλον, δεν είναι για το σήμερα, και χαίρομαι που όλοι οι συνάδελφοι το έχουν καταλάβει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Μανιάτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, πρέπει να πω ότι αποτελεί ένα πολύ σημαντικό δείγμα ωριμότητας όλου του πολιτικού συστήματος το γεγονός, πως ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφοροποιήσεις μας, όλοι στηρίζουμε αυτήν την εθνική προσπάθεια. Είμαι βέβαιος ότι και οι επόμενες κυβερνήσεις και οι επόμενες συνθέσεις του εθνικού Κοινοβουλίου θα βοηθήσουν σ' αυτήν την κατεύθυνση.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Μανιάτη.

Το λόγο έχει ο κ. Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πριν από εμένα θα μιλήσει η κ. Βούλτεψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τι είπατε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να τηρηθεί η σειρά. Πρώτα θα μιλήσει η κ. Βούλτεψη και μετά θα μιλήσω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Γιατί εκείνη ζήτησε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ό,τι λέει ο Κανονισμός, όχι όπως το θέλει ο καθένας.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μπορώ να μιλήσω, κυρία Πρόεδρε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εγώ μπορώ να καθίσω εδώ πέρα μέχρι το βράδυ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Καλά, τώρα θα μιλήσουμε και για τη σειρά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θα μιλήσει πρώτα η κ. Βούλτεψη και μετά εγώ.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κυρία Βούλτεψη, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ακούστε, αν πρόκειται για «μπρα-ντε-φερ» να μου το πείτε. Εγώ ζήτησα να ακούσω...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν γίνεται «μπρα-ντε-φερ».

Η σειρά είναι έτσι.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Σας παρακαλώ, κύριε Κουρουμπλή. Ζή-
τησα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ο Κανονισμός λέει ότι πρέπει
να μιλήσει η κ. Βούλτεψη, εκεί μέσα το γράφει!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Όχι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Βούλ-
τεψη, ομολογουμένως ο Κανονισμός έχει μια σειρά σχετικά με
τις τοποθετήσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ο Κανονισμός το λέει αυτό.
Να ακολουθηθεί η σειρά! Η σειρά είναι αυτή, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Από τη στιγμή
που ενίσταται τώρα ο κ. Κουρουμπλής, πείτε μου εγώ τι να κάνω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θα καθίσω εδώ μέχρι το
βράδυ.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυρία Πρόεδρε, εγώ δεν θα κάνω «μπρα-
ντε-φερ» με τον κ. Κουρουμπλή. Δεν έχω κανένα πρόβλημα και
δεν θα καθίσω μέχρι το βράδυ. Μπορείτε να πείτε ό,τι θέλετε.

Έτσι κι αλλιώς όμως, ο Κανονισμός λέει ότι αφού μιλάει ο
Υπουργός, δεν μιλάει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Κυ-
βέρνησης. Έτσι δεν είναι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν λέει τίποτα τέτοιο ο Κα-
νονισμός.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μίλησε ο κ. Μανιάτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πού το λέει ο Κανονισμός;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κάνω λάθος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Κόλλια, να μιλήσω εγώ τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κύριε
Παφίλη, ελάτε να μιλήσετε εσείς.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Όχι, πείτε μου, θέλω να ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, τώρα
θα μαλώνουμε;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Όχι, πείτε μου κάνω λάθος;

Δεν θα μιλήσω εάν δεν μιλήσει ο κ. Κουρουμπλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία. Θα γί-
νουμε τώρα θέμα και γι' αυτό; Δεν είναι ντροπή μας αυτό;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν θα μου κάνει ο κ. Κουρουμπλής εκ-
βιασμό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εσείς θα μιλήσετε πρώτα.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Γιατί; Φοβάστε την απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν είναι
ντροπή μας να λέμε για το ποιος θα μιλήσει πρώτος;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εσείς φοβάστε και δεν μι-
λάτε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Θέλω να ακούσω και τον κ. Μαρία πρώτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είναι η σειρά σας να μιλή-
σετε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Η σειρά μου είναι μετά από εσάς, κύριε.
Είναι Υπουργός της Κυβέρνησης εδώ.

Κυρία Πρόεδρε, να τηρηθεί ο Κανονισμός.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, κυρία
Βούλτεψη. Θα δούμε τι λέει ο Κανονισμός και θα σας πω ποιος
θα μιλήσει.

Ο κ. Παφίλης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μετά από αυτήν τη «μεγάλη» ιδεολο-
γική αντιπαράθεση δυσκολεύομαι να...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Μεγάλη πολιτική ασυμφωνία! Ούτε τα
παιδιά στο σχολείο δεν κάνουν έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αυτό δεν το κά-
νουμε όταν έχουμε πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα, τώρα θυμηθή-
κατε να περιμένει ο ένας τον άλλον;

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ντροπή μας αυτό; Τι παραπάνω
θα προσθέσει αν ακούσετε πρώτα ή αν ακουστείτε εσείς πρώτα;
Ορίστε, κύριε Παφίλη, συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πάντως τον τελευταίο χρόνο πρώτη
φορά βλέπω να δημιουργείται τέτοιο θέμα. Δεν καταλαβαίνω το
γιατί. Βέβαια υπάρχει η παροιμία που λέει: «Από τη μύγα βγάλε
ξίγκι αν μπορείς», και ισχύει για όλους.

Θα ξεκινήσω από το σοβαρό θέμα, πρωτοφανές και πιθανόν
παγκοσμίως πρωτότυπο, αυτό που συνέβη με το «κατέβασμα»

της ελληνικής κρατικής τηλεόρασης, η οποία παρεμπιπτόντως
εκπέμπει μέσω του «902» κανονικό πρόγραμμα αυτήν τη στιγμή.

Δεν ξέρω αν υπάρχει χώρα στον κόσμο που να μην έχει έστω
για δύο- τρεις μέρες κρατικό κανάλι –δεν λέω δημόσιο-, κρατική
τηλεόραση και κρατική ραδιοφωνία. Κάντε μία έρευνα.

Θεωρούμε απαράδεκτη αυτήν την ενέργεια και όλοι όσοι μι-
λούν εδώ για το ότι το Σύνταγμα δίνει τη δυνατότητα να συμβεί
αυτό με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, φαντάζομαι ότι
δεν πρέπει να μας κοροϊδεύουν τουλάχιστον.

Το Σύνταγμα μιλάει για «έκτακτες καταστάσεις». Τι έκτακτη κα-
τάσταση υπήρξε εδώ για να «κατέβει» το σήμα με πράξη νομο-
θετικού περιεχομένου και με έναν τρόπο κυριολεκτικά γκανγκ-
στερικό να κλείσει η Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση; Τι
έκτακτο υπήρξε; Ξαφνικά σε μία μέρα τι συνέβη; Τίποτα!

Το Σύνταγμα, όμως, το ερμηνεύετε όπως θέλετε και έτσι το
έχετε φτιάξει. Το ίδιο συμβαίνει και με τους νόμους.

Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να ανοίξει άμεσα η Ελληνική Ρα-
διοφωνία και Τηλεόραση. Για να βοηθήσουμε προς αυτήν την κα-
τεύθυνση και να πάρει ο καθένας τις πολιτικές του ευθύνες,
έχουμε καταθέσει τροπολογία. Και σήμερα είναι κατατεθειμένη
η τροπολογία. Δεν μίλησε κανένας για αυτήν. Είναι εκπρόθεσμη
βέβαια, το ξέρουμε αυτό, και μπορεί η Κυβέρνηση να φέρει
αυτήν την δικαιολογία. Φυσικά δεν ισχύει, γιατί έχουν περάσει
τόσες εκπρόθεσμες τροπολογίες.

Ωστόσο, Κυριακή κοντή γιορτή, την Τρίτη έχει νομοσχέδιο. Θα
είναι εμπρόθεσμη. Και σας το λέω εκ των προτέρων. Μην τολμή-
σει Υπουργός ή οποιοσδήποτε και πει ότι δεν έχει σχέση με το
συζητούμενο νομοσχέδιο, γιατί αυτό θα ξεπερνάει τα όρια του
θράσους, θα αγγίζει τα όρια της ηλιθιότητας –και το λέω συνει-
δητά- γιατί έχουν περάσει εδώ πάνω από εκατό-εκατόν πενήντα
τροπολογίες που δεν έχουν καμμία σχέση με το εκάστοτε συζη-
τούμενο νομοσχέδιο.

Επομένως, εμείς καλούμε όλες τις πολιτικές δυνάμεις οι
οποίες θεωρούν ότι πρέπει να ανακληθεί, να καταργηθεί η πράξη
νομοθετικού περιεχομένου και οι όποιες ένομες συνέπειες έ-
χουν παραχθεί, την Τρίτη να θέσουν θέμα για να ψηφιστεί η τρο-
πολογία του ΚΚΕ, όπως και εμείς –επαναλαμβάνω- θα ψηφί-
σουμε οποιαδήποτε ανάλογη τροπολογία ή πρόταση νόμου.

Σε ό,τι αφορά τώρα το νομοσχέδιο. Η συζήτηση αντικειμενικά
γενικεύεται και αγγίζει συνολικά το θέμα της κοινωνικής ασφάλι-
σης. Εμείς θέλουμε εκ των προτέρων να ξεκαθαρίσουμε κάτι
και στην Αίθουσα αλλά και γενικότερα.

Όταν εμείς λέμε «κοινωνική ασφάλιση» –και αυτό αφορά τον
κόσμο πιο πολύ- δεν εννοούμε μόνο το συνταξιοδοτικό. Γιατί συ-
νηθίζεται –το «-ται» με έψιλον ή και με «α»- να παρεμπιπ-
τον το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης στο συνταξιοδοτικό, άρα να λένε
οι νέοι: «μέχρι να φτάσω εγώ στη σύνταξη...Αυτό αφορά τους
ηλικιωμένους».

Για εμάς δεν είναι μόνο ή κυρίως το συνταξιοδοτικό αλλά είναι
συνολικό θέμα. Αφορά τις υπηρεσίες υγείας, αφορά την αποκα-
τάσταση συνολικά, την κοινωνική πρόνοια, αφορά δηλαδή κάθε
άνθρωπο από τη στιγμή που έρχεται στον κόσμο μέχρι που θα
φτάσει στην ηλικία της σύνταξης.

Θα έλεγα πως είναι λίγο προκλητικό αυτό που συμβαίνει σή-
μερα. Σήμερα που ετοιμάζεται μία νέα επίθεση με ολέθριες συ-
νέπειες απέναντι στην κοινωνική ασφάλιση, έρχεται μία πρόταση
νόμου του ΠΑΣΟΚ που λέει ότι μετά από τριάντα χρόνια θα μα-
ζέψει 150 δισεκατομμύρια στο ταμείο αλληλεγγύης των γενεών.
Γι' αυτήν τη φρασεολογία θα μιλήσω πιο συγκεκριμένα παρα-
κάτω. Είναι πραγματικά προκλητικό σήμερα να λέτε, με δεδομένη
την αβεβαιότητα που υπάρχει σε όλους τους τομείς, ότι θα αντι-
μετωπίσετε το ασφαλιστικό θέμα και με δεύτερο «κουμπαρά»
όπως είπε – αν δεν κάνω λάθος – ο κύριος Υπουργός ή όπως είπε
η πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ που τη στηρίζουν, βέβαια, και οι
δυνάμεις που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση. «Ζήσε Μάν μου
να φας τριφύλλι!» Συζητάμε για μετά από τριάντα χρόνια όπου
οι άνθρωποι δεν θα έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα
με την κατάσταση που υπάρχει. Εμείς πιστεύουμε ότι θα αλλάξει
και θα ανατραπεί αλλά με την κατάσταση που υπάρχει, εκείνοι
που είναι άνεργοι σήμερα, τότε θα το θεμελιώσουν αφού στα
τριάντα δεν πίνουν δουλειά ακόμα; Άρα, λέμε ότι όλο αυτό είναι

αποπροσανατολιστικό και υποκριτικό

Εμείς σ' αυτό μία φράση θα πούμε. Συναγερμός στους εργαζόμενους, δράση τώρα για τα ασφαλιστικά ταμεία και τις συντάξεις, γιατί έρχεται νέα «θύελλα», νέα επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα. Με πρόσχημα τη βιωσιμότητα των ταμείων, παρά τα όσα διαβεβαιώνουν η Κυβέρνηση και ο Υπουργός, έρχονται νέα μέτρα που σημαίνουν μείωση των συντάξεων, αύξηση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ανατροπές στην υγεία και στην πρόνοια.

Εμείς ως ΚΚΕ προειδοποιούμε, όχι για να βγούμε μετά και να πούμε ότι δικαιωθήκαμε, γιατί έχουμε δικαιωθεί απόλυτα και απέναντι σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις μέσα στην Αίθουσα. Όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση σχεδίαζε όλα αυτά τα μέτρα χωρίς μνημόνια, κάποιοι ψήφισαν «λευκό» στην «Πράσινη Βίβλο» στο Ευρωκοινοβούλιο και έγινε αντικείμενο σκληρής αντιπαράθεσης. Κάποιοι ψήφισαν υπέρ, όπως το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, και μιλάω και για το Συνασπισμό τότε. Όταν σχεδιάζονταν η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στη Βουλή έλεγε ότι θα μας πάνε σε εργασιακό μεσαίωνα, μας λέγατε γραφικούς. Ποιος είχε δίκιο; Εσείς ή εμείς; Πού φθάσατε λοιπόν σήμερα;

Λέμε, λοιπόν, στον κόσμο: «Κανένας εφησυχασμός». Ο σχεδιασμός είναι να χειροτερέψει η κατάσταση. Ήδη από το 2015, η βασική σύνταξη λέει ότι θα είναι 360 ευρώ με τα σημερινά δεδομένα, γιατί μπορεί να πάει και 100 και 150 αν δεν υπάρξει ξεσηκωμός. Λέμε λοιπόν: «Δράση, διεκδίκηση των σύγχρονων δικαιωμάτων». Δεν υπάρχουν «Μεσοίες» σε αυτόν τον τόπο. Ο ίδιος ο λαός μπορεί να σώσει τον εαυτό του αγωνιζόμενος και ανατρέποντας αυτό το σύστημα.

Κάτι ακόμα. Επιστροφή δεν υπάρχει. Αυτά που έδωσε ο καπιταλισμός, επειδή τα είχε και ο ίδιος ανάγκη και επειδή πιέστηκε από το εργατικό κίνημα, από τις σοσιαλιστικές χώρες, δεν πρόκειται να τα ξαναδώσει πίσω. Άλλωστε κανένας δεν τα υπόσχεται ούτε καν εκείνοι που λένε ότι θα ανατρέψουν τα μνημόνια.

Το δεύτερο ερώτημα είναι ποιος είναι ο ένοχος γι' αυτήν την κατάσταση. Εδώ δεν μπορούμε να κάνουμε –για να μιλήσω «ελληνικά»– delete, δηλαδή «ό,τι έγινε έγινε», παιδιά, μετά την απομάκρυνση από το ταμείο ουδέν λάθος αναγνωρίζεται». Ποιος φταίει που φτάσαμε έως εδώ; Φταίνει οι εργαζόμενοι; Φταίει η συνολική πολιτική των κυβερνήσεων που ακολουθήθηκε μέχρι τώρα και που δεν ήταν ούτε κακοδιαχείριση ούτε λάθος υπολογισμοί ούτε τίποτα. Είχε στρατηγική. Ανάλογα με τη φάση που βρισκόταν το καπιταλιστικό σύστημα, υπονομευόταν η κοινωνική ασφάλιση ή δίνονταν κάποιες παροχές, πάντα όμως μ' ένα στόχο, με στόχο την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Σήμερα και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και όλοι οι υπερασπιστές του συστήματος κρύβονται πίσω από το δάκτυλό τους και προσπαθούν να καλύψουν τις βασικές αιτίες. Λένε: «Γήρανση του πληθυσμού, μεγάλες συντάξεις, συντάξεις-«μαϊμού», κακοδιαχείριση κ.λπ.» και καταλήγουν να κατηγορούν τους ίδιους τους εργαζόμενους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Δεν κατηγορούμε τους συνταξιούχους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Καταλήγουν να κατηγορούν για τη δική τους πολιτική, γιατί έδωσαν συντάξεις. Ποιος τις έδωσε, που κουνάτε το κεφάλι; Ποιος τους έδωσε προνομιακές συντάξεις; Στους δικούς σας δώσατε, για να κάνετε συμμαχία. Ποιος έδωσε σύνταξη στα σαράντα και μία σειρά από άλλα προκλητικά, για τους υπόλοιπους εργαζόμενους, προνόμια τότε; Το ΚΚΕ τα έδωσε; Εμείς ήμασταν αντίθετοι και στην επιδοματική πολιτική και σε όλα. Γι' αυτό κι αφανιζόμασταν στο δημόσιο τομέα. Εσείς δεν τα κάνατε; Γιατί τα κάνατε αυτά; Για να χωρίσετε τους εργαζόμενους, για να μπορείτε να τους παίρνετε την ψήφο. Και βγαίνετε κι από πάνω τώρα και κατηγορείτε, λες κι αυτόν εδώ τον τόπο τον κυβερνήσαν κάποιοι άλλοι, από άλλο πλανήτη και δεν τον κυβερνάτε εσείς όλα αυτά τα χρόνια.

Αυτές είναι όμως οι αιτίες; Αυτά έφεραν το ασφαλιστικό σύστημα σε αυτήν την αδιέξοδη κατάσταση; Για να δούμε, λοιπόν, από το '50 μέχρι το '84, ποιος κυβερνούσε την Ελλάδα; Το Κομμουνιστικό Κόμμα ή εσείς; Πού πήγαν ο ιδρώτας και το αίμα –κυριολεκτικά– των γονιών μας –κι ένα μεγάλο μέρος δικό μας– οι

οποίοι τσακίστηκαν στην οικοδομή, σε συνθήκες άθλιες, έδωσαν το αίμα τους το ίδιο –πολλοί δεν γύρισαν πίσω– και πλήρωσαν τόσα; Πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά; Άτοκα στην Τράπεζα της Ελλάδας, στους «Τσάτσους», στους «Μποδοσάκηδες», σε όλους αυτούς που υποτίθεται ότι έχτισαν τη σύγχρονη Ελλάδα. Εκεί πήγαν. Θα τα πάρете πίσω; Σε 68 δισεκατομμύρια υπολογίζονται –να σας πω εγώ 50 δισεκατομμύρια– στο ΙΚΑ μόνο. Θα τα πάρете; Τι πάει να πει «ό,τι έγινε, έγινε»;

Από ποιον τα ζητάτε λοιπόν; Από αυτόν που δούλεψε τριάντα και τριάντα πέντε χρόνια κι έσπασε τα κόκαλά του; Πάτε και του λέτε: «θα ζήσεις με 400 ευρώ»; Και λέτε ότι φταίνει οι συντάξεις-«μαϊμού» κι όλα τα υπόλοιπα; Αυτά θα τα πάρете; Πήρατε τίποτα εσείς του ΠΑΣΟΚ, που έλεγε ο κ. Κακλαμάνης εδώ ότι παρέδωσε το '81; Τι τους κάνατε όλους αυτούς; Ζάμπλουτοι είναι όλοι. Είδατε κανέναν από τους «τσάτσους» και όλους αυτούς που είχαν τις προβληματικές επιχειρήσεις να έπαθε τίποτα; Τις πήρατε, τις ξεχρέωσε ο ελληνικός λαός και τις ξαναδώσατε εσείς και η Νέα Δημοκρατία τζάμπα. Δώσατε εργοστάσιο με 1,2 δισεκατομμύριο δραχμές stock, το οποίο πουλήθηκε 300 εκατομμύρια επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας! Ποιον κατηγορείτε τώρα και λέτε ότι κατέρρευσε το ασφαλιστικό σύστημα;

Πάμε τώρα στις δεκαετίες '90 και 2000. Όλοι σας, πλην Λακεδαιμονίων, ήσασταν στον τζόγο του Χρηματιστηρίου. Θυμηθείτε τι λέγατε τότε. Εδώ μας κάνατε όχι απλώς κριτική και πόλεμο αλλά μας κοροϊδεύατε γιατί αρνούμασταν να μπουν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων στον τζόγο του Χρηματιστηρίου. Τα βάλατε στον τζόγο. Πόσα έχασαν οι εργαζόμενοι; Δισεκατομμύρια! Ποιος τα κέρδισε στον τζόγο του Χρηματιστηρίου; Φυσικά οι κεφαλαιοκράτες, ίσως κι ένα κομμάτι του υπόλοιπου πληθυσμού που έπαιξε σε αυτόν τον τζόγο.

Τι έγινε, λοιπόν, με το «κούρεμα»; Εδώ θα πληρώσετε ακριβά –πολιτικά εννοώ– αργά ή γρήγορα. Να το ξέρετε. Με ποιο δικαίωμα κλέψατε –κυριολεκτικά κλέψατε– τον ιδρώτα γενεών κι έρχεστε με θράσος να μιλήσετε για αλληλεγγύη γενεών; Με το «κούρεμα», τους κλέψατε μέσα σε μία νύχτα, 17 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν δικά τους λεφτά –κυρίως δικά τους ή, θα έλεγα, μόνο δικά τους– δουλεμένα, όλα αυτά τα χρόνια. Και γιατί είναι μόνο δικά τους; Γιατί είναι μέρος της υπεραξίας που παράγουν. Γιατί αυτό που βάζει ο εργοδότης είναι ψεύτικο, το αφαιρεί συνολικά από το μισθό. Γιατί αυτό που βάζει το κράτος πάλι του εργαζόμενου είναι.

Αυτά τους τα κλέψατε μέσα σε μία νύχτα κι έρχεστε εδώ με μία άθλια προπαγάνδα για την αλληλεγγύη των γενεών. Τι λέτε, λοιπόν, εσείς; Τι είπατε εδώ; Έφυγε και ο κ. Μανιάτης για να του τα πω ευθέως. Λέτε, λοιπόν, ότι «η γενιά τούτη ή η προηγούμενη –δεν έχει σημασία– έφαγε τα λεφτά των παιδιών της». Αλήθεια, ο οικοδόμος είκοσι πέντε χρόνια στη σκαλωσιά έφαγε τα λεφτά του παιδιού του; Αλήθεια, ο ναυτεργάτης στο τρίτο αμπάρι έφαγε τα λεφτά του παιδιού του, δουλεύοντας είκοσι πέντε και τριάντα χρόνια; Αλήθεια, οι εργάτριες στην κλωστοϋφαντουργία, που οι μισές είχαν αναπνευστικά προβλήματα και καρκίνο πολλές φορές, έφαγαν τα λεφτά των παιδιών τους; Αλήθεια, όλοι αυτοί οι οποίοι παράγουν τον κοινωνικό πλούτο και δούλευσαν είκοσι πέντε και τριάντα και τριάντα πέντε χρόνια, δανείστηκαν από το μέλλον των παιδιών τους;

Δεν ντρέπεστε; Έχετε ξεπεράσει κάθε όριο; Θέλετε να βάλετε τα παιδιά των εργατών να βρίζουν τους πατεράδες τους που ακολούθησαν τίμια ζωή και έχτισαν την σύγχρονη Ελλάδα; Εκεί φτάνετε. Για να υπερασπιστείτε ποίους; Αυτούς που δεν έχουν κανένα πρόβλημα. Διότι η αλληλεγγύη των γενεών στους καπιταλιστές είναι δεδομένη. Τα παιδιά της πλουτοκρατίας τα έχουν όλα έτοιμα. Αυτοί έχουν κλέψει τον ιδρώτα των γενεών ολόκληρων, της εργατικής τάξης, των αυτοαπασχολούμενων, της πλειοψηφίας του λαού.

Και πάτε να ενοχοποιήσετε σήμερα ακόμα και με τον τίτλο αυτού του νομοσχεδίου «Αλληλεγγύη των Γενεών». Ποιων γενεών αλήθεια; Αυτών που δουλεύουν ή αυτών που εκμεταλλεύονται όλους τους υπόλοιπους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα ολοκληρώσω.

Τέτοια είναι η προπαγάνδα σας. Και πάτε να αποπροσανατολίσετε τον λαό. Και πέρασε σε ένα βαθμό αλλά θα ανατραπεί αυτή η προπαγάνδα και αυτοί θα κάνουν αυτό που πρέπει. Να είστε σίγουροι ότι η νέα γενιά θα πάρει την εξουσία στα χέρια της. Θα το ξεπληρώσει αυτό.

Σε ποιους το λέτε αλήθεια; Έχετε μετρήσει πόσες χιλιάδες σκοτώθηκαν πάνω στη δουλειά, πόσες χιλιάδες ακρωτηριάστηκαν, πόσες χιλιάδες, δεκάδες και εκατοντάδες έπαθαν επαγγελματικές ασθένειες εξαιτίας έλλειψης μέτρων προστασίας, υγιεινής και ασφάλειας; Και μιλάτε για «αλληλεγγύη γενεών»;

Αυτά πρέπει να τα δει η εργατική τάξη κατάματα και να ξεσηκωθεί.

Και τώρα λέτε όσον αφορά τις συντάξεις -με ποιο αντίκρισμα αλήθεια;- ότι ένα εκατομμύριο τριακόσιες είκοσι επτά κύριες συντάξεις, δηλαδή το 46%, θα είναι κάτω από 500 ευρώ. Ναι ή όχι, κύριε Υπουργέ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Αν είναι από τα στοιχεία που σας έχω δώσει...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Από αυτά είναι.

Λέτε ότι τετρακόσιες χιλιάδες, το 14%, θα είναι 500 με 600 ευρώ. Το 78%, δηλαδή, θα είναι κάτω από 1.000 ευρώ. Αυτή είναι η αμοιβή του βάρβαρου καπιταλιστικού συστήματος σε αυτούς που έχτισαν την Ελλάδα. Και 6% είναι πάνω από 1.700 ευρώ. Τόσες είναι οι συντάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε Παφίλη, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε και ευχαριστώ πάρα πολύ.

Εμείς λέμε ότι πρέπει να σημάνει συναγερμός στους εργαζόμενους για αγώνα τώρα για τη διάσωση του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης, τον οποίο θέλετε να τον καταργήσετε. Ήδη, οι ιδιωτικές εταιρείες ασφαλίσεων ετοιμάζονται να κάνουν πάρτι. Βέβαια, πάνω σε ερείπια δεν θα κάνουν και πολύ μεγάλο.

Ο εργαζόμενος πρέπει να παλέψει για αποκλειστικό δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και συνολικά να αντιληφθεί ότι ο καπιταλισμός πια αυτά που είχε να δώσει, τα έδωσε. Η μεγαλύτερη απόδειξη είναι ότι δεν υπόσχεται ότι θα ξαναδώσει αυτά τα λίγα, τα ψίχουλα, που είχε δώσει το προηγούμενο διάστημα.

Άρα, στην ημερήσια διάταξη έτσι ή αλλιώς, ό,τι και να πείτε, μπαίνει το σύστημα της ανατροπής του, μπαίνει το να πάρουν αυτοί όλοι τους οποίους θεωρείτε υπεύθυνους τον πλούτο στα χέρια τους. Γιατί πλούτος υπάρχει άπειρος και υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες στην κοινωνία.

Όσο για τα πετρέλαια τα έχετε δώσει ήδη -ή θα τα δώσετε- στις ξένες εταιρείες και στις πολυεθνικές. Κι έχετε φτιάξει και ένα γραφείο -που πανηγυρίζετε ότι είναι γραφείο- το οποίο τι θα κάνει; Θα μοιράζει -αυτό θα κάνει- στις εταιρείες τα οικόπεδα και τα πετρέλαια.

Αυτά ο λαός πρέπει να τα κάνει κοινωνική ιδιοκτησία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Παφίλη.

Το λόγο έχει ο κ. Επαμεινώνδας Μαρίας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, πριν περάσω στο ζήτημα της πρότασης νόμου, η οποία έχει γίνει δεκτή και από τον Υπουργό -και κατά την έννοια αυτή έχει αποκτήσει πολύ μεγαλύτερη σημασία από ό,τι οι γνωστές προτάσεις νόμου που απλά συζητούνται, χωρίς να ψηφίζονται- επιτρέψτε μου να αναφερθώ, όπως και αρκετοί άλλοι, στην τελευταία πράξη νομοθετικού περιεχομένου η οποία δεν αφορά μόνο την ΕΡΤ, αφορά πάρα πολλές δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς.

Με εντυπωσίασαν οι διάφορες παρατηρήσεις που έκανε ο κ. Βενιζέλος και μερικοί Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που ανακάλυψαν ότι οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου ενέχουν το στοιχείο του αυταρχισμού, ενέχουν το στοιχείο της υποβάθμισης της δημοκρατίας, ενέχουν το στοιχείο της μη ορθής λειτουργίας του Κοινοβουλίου κ.λπ..

Θυμάστε ότι από αυτό το Βήμα, είχα πει ότι το μνημόνιο βλάπτει σοβαρά την οικονομία, βλάπτει σοβαρά την υγεία, μια και πλέον έχουν διαλυθεί τα νοσοκομεία αλλά βλάπτει επίσης σοβαρά και τη δημοκρατία. Είχαμε εξηγήσει ότι με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που έρχονται σωρηδόν εδώ, η Κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να διατηρήσει σε ισχύ συγκεκριμένες διατάξεις επί εκατόν τριάντα μέρες τουλάχιστον. Διότι ψηφίζεται η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, σύμφωνα με το Σύνταγμα παράγει αποτελέσματα, εντός σαράντα ημερών πρέπει να έρθει να κατατεθεί στο Κοινοβούλιο και εντός τριών μηνών να ψηφιστεί. Δηλαδή, επί εκατόν τριάντα ημέρες θα ισχύσει και θα παράγει έννομα αποτελέσματα μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου, ακόμη και αν η πλειοψηφία της Βουλής δεν την κυρώσει.

Είπαμε ότι αυτό είναι επικίνδυνο. Είπαμε ότι η πράξη νομοθετικού περιεχομένου που έχετε φέρει και έχετε κυρώσει συνολικά και το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ και η Νέα Δημοκρατία -αλλά απευθύνομαι στο ΠΑΣΟΚ, γιατί έβαλε αυτές τις αιτιάσεις για τη σημερινή πράξη νομοθετικού περιεχομένου- είναι επικίνδυνη, διότι είναι λειτουργία ενός κράτους έκτακτης ανάγκης που καταλύει τη δημοκρατία.

Σας είχαμε κάνει και παρατηρήσεις. Προσέξτε. Σας είχαμε πει ότι δεν συνεδρίασε το Υπουργικό Συμβούλιο. Σας λέγαμε: «Φέρτε μας απόφαση ότι συνεδρίασε το Υπουργικό Συμβούλιο.» Δεν σας ένοιαζε. Σας είπαμε να μας φέρετε ποιοι Υπουργοί ψηφισαν «υπέρ» από τα Πρακτικά. Δεν σας ένοιαζε. Σας εξηγήσαμε ότι όλη αυτή η διαδικασία είναι επικίνδυνη. Δεν σας ενδιέφερε.

Και τώρα -διότι όταν μπεις σε αυτήν την ατραπό, δεν είναι ότι θα χτυπήσεις μόνο την αντιμνημονιακή αντιπολίτευση του δημοκρατικού τόξου- σε λίγο, είστε και εσείς τα θύματα. Και τώρα διαμαρτύρεστε. Είχατε δυο Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ και δυο που υπέδειξε η ΔΗΜΑΡ που δεν υπέγραψαν την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, γιατί δεν υπέγραψαν την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Και από εκεί και πέρα τώρα διαμαρτύρεστε. Ορθώς διαμαρτύρεστε, κατά την έννοια ότι έχουμε μια αντιδημοκρατική διαδικασία, μια εκτροπή. Εσείς, όμως, ανοίξατε το δρόμο. Ψηφίσατε και εγκρίνατε εδώ τόσες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου όσες δεν είχαν έρθει από τη Μεταπολίτευση μέχρι την Κυβέρνηση Παπαδήμου. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επομένως, μη λέτε πολλά πράγματα, διότι έχετε τεράστια ευθύνη.

Η συγκεκριμένη πράξη νομοθετικού περιεχομένου αναθέτει το ξεπούλημα της περιουσίας και τις ρυθμίσεις περί απολύσεων στον Υπουργό Οικονομικών και πού αλλού; Προσέξτε: Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Δηλαδή, εξηγεί ότι θα εφαρμοστεί αυτή η πράξη νομοθετικού περιεχομένου με τα ΜΑΤ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτό λέει η πράξη, αν τη διαβάσετε σωστά.

Και, βεβαίως, οδηγηθήκαμε στο να καταργηθεί η δημόσια ραδιοτηλεόραση, να έχουμε το μαύρο στις οθόνες. Και αυτήν τη στιγμή συμβαίνει να μη λειτουργεί και η τηλεόραση της Βουλής. Από πού και ως πού; Ποιος έχει αρμοδιότητα; Η τηλεόραση της Βουλής ανήκει ως Οργανισμός της Βουλής; Με ποιο δικαίωμα με αυτήν τη πράξη νομοθετικού περιεχομένου η Κυβέρνηση παρεμβαίνει στις λειτουργίες της Βουλής; Είναι παράνομο αυτό που κάνετε και δεν επιτρέπεται.

Και είχαμε εξηγήσει ότι η λειτουργία της τηλεόρασης της Βουλής έχει αξία, όχι για τα επιμέρους προγράμματα που παρουσιάζει, αλλά γιατί δείχνει ζωντανά τις συνεδριάσεις. Και ξέρετε γιατί το κάνετε; Διότι δεν θέλετε να φαίνονται οι συνεδριάσεις που γίνονται εδώ. Διότι τελικά απεδείχθη ότι είχε μεγάλη θεαματικότητα, όταν γινόταν η Ολομέλεια της Βουλής και έβλεπε ο ελληνικός λαός τα αίσχη τα οποία γίνονταν εδώ, τις αντιδημοκρατικές, αντισυνταγματικές διαδικασίες. Και τώρα θέλετε να το κλείσετε. Για να περάσετε τι; Να δημιουργήσετε καταστάσεις όπου δεν θα υπάρχει δημοκρατικός διάλογος, δεν θα φαίνεται τίποτα προς τα έξω.

Επιτίθεστε, λοιπόν, στη δημόσια ραδιοτηλεόραση. Αυτή είναι η πραγματικότητα! Αν, μάλιστα, έχετε στο νου να πάτε και σε εκλογές, προσέξτε: Χωρίς δημόσια τηλεόραση ποιος θα εμφανιστεί και με ποιους όρους τηλεοπτικά; Με τους όρους των ιδιωτικών καναλιών; Και ποιος θα παίζει ρόλο από εκεί; Και ποιος θα κάνει τον προεκλογικό αγώνα;

Λοιπόν, αυτά τα οποία κάνει αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση έχουν ξεπεράσει τα όρια. Γι' αυτό έχετε απέναντί σας και θεσμικούς παράγοντες και στο εξωτερικό όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Και τώρα, αν αληθεύει αυτό, άκουσα ότι ο κ. Στουρνάρας έστειλε και ένα e-mail που απαγορεύει -λέει- την αναμετάδοση του ό,τι παράγει η EPT από άλλες τηλεοράσεις. Και ρωτάω: Επειδή γίνεται αναμετάδοση και από την European Broadcasting Union, την EBU, που δίνει σήμα της NET σε κανάλια βελγικά, γαλλικά και απειλήσε ότι όποιοι κάνουν αναμετάδοση θα τους στείλει στον εισαγγελέα. Θα στείλει και την EBU στον εισαγγελέα, θα στείλει και την κρατική τηλεόραση της Γαλλίας και του Βελγίου που μεταδίδει το σήμα;

Έχετε πάει πολύ μακριά και καλό είναι να το δείτε.

Όλα αυτά, βεβαίως, οδήγησαν σε μια τεράστια κινητοποίηση του ελληνικού λαού, την οποία πριν λίγο καιρό δεν φανταζόσασταν.

Όταν ήρθε εδώ ειρωνευόμενος κάποιος συνάδελφος να μου πει πριν λίγες ημέρες: «Τι γίνεται, κύριε Μαρία, με την πρότασή σας περί αποχώρησης από τη Βουλή;», του εξήγησα ότι χρειάζονται δύο προϋποθέσεις: Η μία είναι ο ικανός αριθμός Βουλευτών και η άλλη οι μαζικές κινητοποιήσεις.

Του είπα, όμως, ότι η πρόσκληση είναι ανοιχτή και σύντομα θα υπάρξουν μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του λαού, για τις οποίες θα στενοχωρηθεί. Δεν πέρασαν παρά έξι ημέρες από τότε που είχα πει αυτά κι έχουμε τεράστιες κινητοποιήσεις του ελληνικού λαού, διότι δεν ανέχεται την αντιδημοκρατική διαδικασία, το «φίμωμα». Έχουμε συγκεντρώσεις και σήμερα και χτες χιλιάδων ανθρώπων, όχι μόνο στο ραδιομέγαρο, αλλά και στο Ηράκλειο της Κρήτης, όπου εκεί ο κόσμος αντιστέκεται με μεγάλες συγκεντρώσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτά, λοιπόν, οδηγούν σε αστάθεια τον κυβερνητικό συνασπισμό.

Για εμάς, μετά απ' αυτά που διημιέφθησαν χθες, δεν υφίσταται η δεδηλωμένη. Είναι δεδομένο αυτό. Ο κ. Βενιζέλος τα εξήγησε πριν λίγο, αν κατάλαβα καλά. Έβαλε τα όρια μέχρι τη Δευτέρα και είπε ότι αν δεν λειτουργήσει η NET, αν δεν ψηφιστεί το νομοσχέδιο και αν δεν γίνει δεκτό να αποσυρθεί η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, δεν θα προχωρήσει από εκεί και πέρα η κυβερνητική συνεργασία.

Έχει μπει πλέον μια τέτοια διαδικασία που δείχνει την αστάθεια του πολιτικού συστήματος, του συστήματος της τρόικα.

Εμείς, βέβαια, κάναμε μια πρόταση, πριν καν υπάρξουν οι τοποθετήσεις του ΠΑΣΟΚ που αμφισβητούσαν τη δεδηλωμένη -την έκανε ο Πάνος Καμμένος- και είπαμε ότι θέλουμε να κάνουμε πρόταση μομφής. Δεν διαθέτουμε φυσικά πενήντα Βουλευτές και απευθυνθήκαμε στο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ για να υπάρξει η συγκέντρωση υπογραφών. Δεν έχει γίνει δυνατή μέχρι στιγμής. Από εκεί και πέρα, η πρόταση έγινε. Η ευθύνη είναι των συναδέλφων, αν επιθυμούν να τη συνυπογράψουν.

Σε σχέση τώρα με το ασφαλιστικό: Ακούσαμε μια ενδιαφέρουσα τοποθέτηση του κ. Μίμη Ανδρουλάκη. Και πρέπει να πούμε ότι έθεσε τα θέματα σε μεγάλο βαθμό, έτσι όπως είχαν υπάρξει και οι διαχρονικές ευθύνες.

Ας μην πάμε στην παρελθοντολογία. Ας πάμε στο μνημόνιο.

Πρώτον, το μνημόνιο οδήγησε -και το ξέρετε καλά- στο PSI. Το PSI, δηλαδή το κούρεμα, ήταν κούρεμα των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων. Στην ουσία διέλυσαν την περιουσία. Άρα, δεν μπορεί να υπάρξει ασφαλιστικό σύστημα με αυτές τις προϋποθέσεις.

Δεύτερον, να πάρετε την έκθεση του Ειδικού Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, που στελεχώνεται από επιστήμονες, η οποία λέει ότι θα υπάρξει άμεσα πρόβλημα σε πάρα πολλά ασφαλιστικά ταμεία. Να θυμηθείτε ότι μειώσατε μισθούς και συντάξεις. Να θυμηθείτε ότι φτιάξατε ρυθμίσεις του μνημονίου για το ασφαλιστικό μέχρι το 2060, λες και έχετε αρμοδιότητα να πάτε μέχρι το 2060 ή λες και μπορείτε να προσδιορίσετε τι θα γίνει μέχρι το 2060.

Και αφού διαλύσατε το ασφαλιστικό, αφού έχετε επιτεθεί στις συντάξεις, τώρα έρχονται οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ -και συμφωνούν απ' ό,τι βλέπω κι οι υπόλοιποι της συγκυβέρνησης- και λένε: «Θα σας λύσουμε το πρόβλημα, γιατί θα φτιάξουμε αυτό

το Ταμείο».

Εγώ θα σας πω το εξής: Σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα πριν καιρό μας κάνατε επίθεση, όταν είχαμε πει ότι μπορούν να τιτλοποιηθούν τα μελλοντικά έσοδα από την εξόρυξη φυσικού αερίου και πετρελαίου. Το θυμάστε; Λέγατε ότι αυτά δεν ισχύουν και ότι είναι άσχετα. Είχαμε εξηγήσει πώς μπορεί να γίνει τιτλοποίηση και είχαμε φέρει και μια μελέτη του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Κι εσείς ειρωνευόσασταν.

Τώρα, λοιπόν, έρχεται αυτή η πρόταση. Αυτή την πρόταση την δείξατε στον κ. Στουρνάρα; Και θα σας πω γιατί. Τώρα θα καταλάβετε. Τι λέει, λοιπόν, το μνημόνιο, για να τα θυμηθούμε; Το μνημόνιο λέει ότι η Ελλάδα πρέπει από το 2015 και μετά να έχει πλεονάσματα και ότι το πρωτογενές πλεόνασμα πρέπει να είναι από 4,5% και πάνω, για να γίνει διανομή ποσών. Δηλαδή, ό,τι θα υπάρχει μέχρι 4,5% επί του ΑΕΠ, δεν θα εισπράττεται από το ελληνικό δημόσιο, αλλά θα πηγαίνει στους δανειστές.

Σας υπολογίζω εγώ ένα ΑΕΠ 200 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 4,5% είναι 9 δισεκατομμύρια το χρόνο. Το υπόλοιπο -μακάρι να έχουμε 5%, 6%- θα πηγαίνει 70% για την ανάπτυξη και 30% στους δανειστές.

Άρα, στην καλύτερη περίπτωση, θα πρέπει 10 δισεκατομμύρια τουλάχιστον το χρόνο να πηγαίνουν στους δανειστές. Αυτή είναι δέσμευση.

Δεύτερη δέσμευση: Το 50% των εσόδων από υδρογονάνθρακες, βάσει του μνημονίου, είναι εγγύηση για τους δανειστές.

Γι' αυτό λέω αν τα είπατε στον Στουρνάρα. Έρχεστε εδώ με μια ωραία πρόταση. Εγώ θα τη ψηφίσω και θα σας πω γιατί. Διότι σε δεκαπέντε ημέρες θα έρθει εδώ και θα αλλάξει ο νόμος.

Άκουσε, Αλέξη, διότι έφερες αντιρρήσεις κι εσύ και ο ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτό το θέμα. Εγώ θα το πάω ανάποδα. Λέει, λοιπόν, εδώ ότι στα επόμενα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια μπορεί τα έσοδα να είναι 150 δισεκατομμύρια, εκ των οποίων το 70% θα πηγαίνει σε αυτό το Ταμείο. Πολύ ωραία. Και θα ψηφιστεί, διότι έχει και τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργού, έχει και έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου. Πολύ ωραία. Στο άρθρο 2, παράγραφος 2 λέει: «Ποσοστό των εσόδων...» -κ.λπ.- «...θα το ρυθμίζει υπουργική απόφαση, το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το 70% των ετησίων εσόδων.» Πολύ ωραία. Το υπολόγισα αυτό και βγαίνει, περίπου, 5 δισεκατομμύρια. Εμείς θα το ψηφίσουμε.

Μόλις το δει η τρόικα και ο Στουρνάρας, σας διαβεβαιώ εγώ, ότι σε λίγο καιρό θα φέρετε νέο νόμο. Διότι αυτό που ψηφίζετε -και καλά κάνετε, εγώ θα το υποστηρίξω, αλλά δεν έχετε καταλάβει τι ψηφίζετε- είναι ενάντια σε συγκεκριμένες δεσμεύσεις του μνημονίου. Επειδή, όμως, το μνημόνιο είναι απλώς νόμος, με νέο νόμο αλλάζει.

Λέμε, λοιπόν, εμείς: Πολύ ωραία. Θα ψηφίσουμε αυτό και τα 5 δισεκατομμύρια το χρόνο, μελλοντικών εσόδων, με νόμο, θα πηγαίνουν υπέρ του Ταμείου Αλληλεγγύης. Συμφωνούμε. Αν αυτό το νομοσχέδιο, αφού πάρει ΦΕΚ, μπορέσει και μείνει σε ισχύ πάνω από ένα - δυο μήνες απ' την ώρα που θα το πάρει είδηση ο κ. Στουρνάρας -διότι φαντάζομαι δεν το πήρε είδηση- και η τρόικα, τότε θα δούμε.

Μην έρχεστε, όμως, τότε και λέτε: «Ξέρετε, δεν το γνωρίζαμε. Να το πάρουμε πίσω». Γιατί; Διότι αυτό το νομοσχέδιο, επί της ουσίας, τι κάνει; Είναι μια διγλωσσία. Θέλετε να πείτε ότι θα βοηθήσετε στο ασφαλιστικό, αλλά το έχετε διαλύσει.

Εμείς, λοιπόν, σας λέμε: Πολύ ωραία. Μετά τις παρατηρήσεις που σας κάναμε, θα το ψηφίσουμε. Θα σας ψηφίσουμε και όλα τα άρθρα. Και θα επιμενούμε εμείς μετά να εφαρμοστεί. Την επόμενη και τη μεθεπόμενη χρονιά, όμως, δεν θα μπορεί να πάρει τα ποσά να πάνε στο Ειδικό Ταμείο, στο λογαριασμό της τρόικα. Διότι, όποιος Υπουργός το κάνει, θα παρανομεί. Θα περμένουμε, λοιπόν, να δούμε αν θα ισχύσει πολύ αυτός ο νόμος ή μόλις τον πάρουν είδηση οι δανειστές, θα έρθετε και θα τον πάρετε πίσω. Εκεί θα φανεί.

Γι' αυτό λέω ότι δεν το διάβασε ο κ. Στουρνάρας. Δεν το έχει υπογράψει. Καλό είναι να το δείξετε και στο Υπουργείο Οικονομικών. Εμείς, όμως, θα το ψηφίσουμε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Να μην συμφωνήσουμε για το χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, αλλά τι να κάνω;

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Να συνεχίσει έτσι; Δεν θα το κάνω και εγώ μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το κάνουν, όμως, κυρία Βούλτεψη. Τι να κάνει το Προεδρείο; Είναι να μην γίνει κακή αρχή.

Συνεχίστε, κύριε Μαρία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δεκαεπτά λεπτά μίλησε ο συνάδελφος, κ. Παφίλης. Εγώ, τελειώνω. Ξέρω, κυρία Βούλτεψη, ότι σας στεναχωρώ.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν το λέω για εσάς. Αυτό γίνεται συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεχίστε, κύριε Μαρία, επί του θέματος. Μην καθυστερείτε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Επί του θέματος μιλώ εγώ. Κατ' αρχάς, έχω μιλήσει δύο λεπτά περισσότερο από το χρόνο μου. Σας παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύρια Βούλτεψη, αφήστε με να ολοκληρώσω. Θα τελειώσω. Αν θέλετε, θα ασκήσω και δικαίωμα δευτερολογίας μετά.

Άρα, για να μην κόβουμε τον ειρμό, τα πράγματα είναι απλά: Εμείς, αυτό εδώ θα το ψηφίσουμε. Και θα δούμε αν αυτά τα άρθρα μεθαύριο, όταν το πάρει είδηση η τρόικα, θα ισχύσουν.

Επίσης, υποστηρίζουμε την τροπολογία του ΚΚΕ, παρ' ότι είναι εκπρόθεσμη. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει δεκτή, για να σπάσει η ιστορία αυτή που έχει σχέση με την ΕΡΤ.

Επίσης, υποστηρίζουμε και διάφορες τροπολογίες τις οποίες έχει καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Είμαστε θετικοί. Να λυθούν πάρα πολλά ζητήματα. Να πάρει ΦΕΚ. Να ζητάμε μετά εμείς, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να εφαρμοστεί και να λένε οι άλλοι, «Δεν μπορεί να εφαρμοστεί, διότι δεν μας αφήνει η τρόικα».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ακούγεται αστείο, αλλά πάρα πολύ άσχημο.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ.

Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα κι εγώ να αναφερθώ στα όσα είπε ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος εξαγριώθηκε μαζί με το έτερο μórφωμα της ΔΗΜΑΡ για το προσωρινό -εντός ή εκτός εισαγωγικών- κλείσιμο της ΕΡΤ. Και το αναγάγατε σε μείζον ζήτημα για την κυβερνητική συνοχή.

Έβγαине στα κανάλια την έσχατη εκείνη νύχτα του κλεισίματος της ΕΡΤ η κ. Φώφη Γεννηματά, έβγαине ο κ. Μαργαρίτης, κλαίγανε, οδύρονταν, έβριζαν. Το σίγουρο, όμως, είναι ότι δεν θα κάνατε απολύτως τίποτα. Θα κάτσατε στα αυγά σας.

Σας αρέσει το γεγονός ότι συμμετέχετε σε αυτήν την Κυβέρνηση, την οποία τη στηρίζετε και έχετε ψηφίσει όλα τα μέτρα, ένα εκ των οποίων ήταν και αυτό για την ΕΡΤ, το κλείσιμο και ίσως το άνοιγμά της μετά από λίγο καιρό με άλλη μορφή.

Ε, λοιπόν, αφού φωνάζετε και φωνάζετε και φωνάζετε, έχετε τη δυνατότητα, αν θέλετε, να ρίξετε την Κυβέρνηση και να επαναφέρετε τα πράγματα στην πρότερη κατάσταση στην οποία βρίσκονταν.

Όσο για τη δημόσια τηλεόραση, την ελληνική δημόσια τηλεόραση, έχουμε να πούμε τα εξής κι εμείς: Έχει χρέος να ενημερώνει το Έθνος, εντός κι εκτός της ελληνικής επικράτειας -γιατί Έλληνες βρίσκονται σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης- να μορφώνει, να διδάσκει και να προάγει τις αξίες του ελληνισμού και της ορθοδοξίας, μαζί με άλλου είδους και τύπου μορφωτικές εκπομπές. Σίγουρα, όμως, όχι να κατασπαταλά τα λεφτά του ελληνικού λαού μέσω των φώρων που πληρώνουμε ή μέσω του τέλους της ΕΡΤ, που γινόταν μέσω της ΔΕΗ και όπου μέχρι πρότινος όλοι έβριζαν γι' αυτό το τέλος, ασχέτως αν έβλεπαν ή δεν έβλεπαν. Και όλα αυτά τα χρήματα πηγαίνουν σε ανούσιες παραγωγές ημετέρων.

Μπορούμε να απαριθμήσουμε μερικές: Η εκπομπή της κ. Μπίλιως Τσουκαλά, που στοίχιζε μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ και δεν την έβλεπε κανένας. Του κ. Βαξεβάνη, όπου οι εκπομπές του στοίχιζαν κι αυτές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ και είχαν πολύ μικρή τηλεθέαση. Του κ. Κούλογλου, του γνωστού υβριστή, συκοφάντη της Χρυσής Αυγής, ο οποίος και αυτός με τα λεφτά της κρατικής ΕΡΤ έκανε τον μάγκα, εις βάρος όχι μόνο της Χρυσής

Αυγής, αλλά και οτιδήποτε εθνικού. Και εκατοντάδων άλλων τύπων, οι οποίοι φυσικά είχαν διοριστεί όχι με αξιокρατικά μέσα στην ΕΡΤ και τρώγαν, πίναν και γλεντούσαν εις βάρος του ελληνικού λαού, αλλά κυρίως εις βάρος κάποιων πραγματικών και σωστών εργαζομένων της κρατικής τηλεόρασης, οι οποίοι έβγαζαν τίμια το ψωμί τους, δούλευαν το οκτάωρό τους, το δεκάωρό τους, έκαναν αυτό που έπρεπε να κάνουν, το καθήκον τους.

Η κρατική ΕΡΤ ήταν εδώ και δεκαετίες το φερέφωνο της κάθε κυβερνήσεως, όπου τους έστελναν το μπιλιετάκι για το τι θα πουν και τι δεν θα πουν. Κλασικό παράδειγμα η περίπτωση με τη Χρυσή Αυγή, όπου μετεκλογικά εμφανίστηκε μόνο για δώδεκα λεπτά ο συναγωνιστής Ηλίας Κασιδιάρης. Και μετά από αυτό έγινε γενικό μπάχαλο στην ΕΡΤ, γιατί επέτρεψαν στον Εκπρόσωπο Τύπου ενός κόμματος που έχει πάρει το 7% και αυτή τη στιγμή έχει γύρω στο 17%, να βγει στην κρατική τηλεόραση. Και την ίδια ώρα μας εξύβριζαν όλοι. Και η κ. Στάη με τον παχυλότατο μισθό της καθυβρίζει συνεχώς τη Χρυσή Αυγή, όπως και όλοι οι υπόλοιποι.

Όσο για την ΕΣΗΕΑ των διάφορων αναρχοαριστερών, προοδευτικών, κρατικοδίαιτων -οι περισσότεροι- υπαλλήλων, μεγαλοκαναλαρχών μεγαλοεργολάβων, υπεραρσιπών των πάσης φύσεως ανωμάτων, κίαιδων, ανθελλήνων και υβριστών του 7%, το οποίο έχει γίνει 17%, ας κάνουν -κατά το λαϊκότερο- τουμπεκί ψιλοκομμένο, είτε σας αρέσει είτε όχι.

Ξαφνικά ανακαλύψατε ότι στην ΕΡΤ δεν υπάρχει δημοκρατία, επειδή σας κατέβασαν με σταλινικές μεθόδους τους διακόπτες; Μέχρι προχθές δεν ξέρατε ότι στην ΕΡΤ δεν υπάρχει δημοκρατία κι ότι κάνουν ό,τι θέλουν κάποιοι, όπως κι εσείς που διαμαρτύρεστε τώρα;

Επανερχόμαστε τώρα στην αιτιολογική έκθεση του ΠΑΣΟΚ, σχετικά με την πρόταση νόμου για την ίδρυση Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών. Κι εδώ αρχίζει το γέλιο!

Κατ' αρχάς, το μεγαλύτερο κομμάτι της αιτιολογικής έκθεσης είναι αντιγραφή από το πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής. Για όσους δεν γνωρίζουν, μπορείτε να το πάρετε από τα Πρακτικά. Σας το έχουμε καταθέσει. Κι επειδή πολλοί Βουλευτές της Κυβέρνησης, της συγκυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης λένε ότι δεν έχουμε πρόγραμμα, ας το διαβάσουν να δουν τι θέσεις έχουμε και για το εν λόγω ζήτημα.

Διαβάζοντας κανείς την αιτιολογική έκθεση, αν δεν ήξερε ότι την έχει κάνει το ΠΑΣΟΚ, σίγουρα δεν θα πίστευε ότι αυτό το προτείνει το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ, που είναι η βασική αιτία που αυτή η χώρα καταρρέει, που έχει χρεοκοπήσει, όπως λέτε εσείς, που έχουν διαλυθεί τα πάντα.

Και λέει η πρώτη πρόταση: «Είναι βασική και κύρια υποχρέωση της πολιτείας να μεριμνά για τη διασφάλιση μιας αξιοπρεπούς σύνταξης για τους πολίτες που έχουν ολοκληρώσει τον εργασιακό τους βίο». Αξιοπρεπούς σύνταξης! Και που τρία χρόνια τώρα με συνεχή μνημόνια, σχέδια νόμου, πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και δεν ξέρουμε τι άλλο, έχετε εξευτελίσει τη σύνταξη, όχι του μέσου Έλληνα, αλλά όλων των Ελλήνων, από τη μικρότερη σύνταξη μέχρι τη μεγαλύτερη και που όλα δείχνουν οσονούπω ότι η σύνταξη θα κυμαίνεται γύρω στα 350 ευρώ και ούτε ένα ευρώ παραπάνω. Γιατί; Διότι τόσα χρόνια ήσανταν ανίκανοι να κάνατε το οτιδήποτε. Γιατί; Διότι τόσα χρόνια έπαιρναν τα λεφτά των ταμείων, διάφοροι τύποι άσχετοι που τους διορίζατε προέδρους στα ταμεία και τα έπαιζαν είτε στα τοξικά ομόλογα είτε στο Χρηματιστήριο είτε αλλού. Το αποτέλεσμα γνωστό. Τα έχασαν όλα. Δεν έμεινε τίποτα στα ταμεία και τώρα «ζητάτε και τα ρέστα». Και κάποιοι από αυτούς, τους άκρως αποτυχημένους, είναι τώρα σε θέσεις κλειδιά του κρατικού μηχανισμού, ώστε να αναβαπτίσουν να ξαναγίνει η επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας. Μιλάμε για την κοροϊδία σε όλο της το μεγαλείο.

Λέτε: «Όμως είναι γνωστό ότι τα ασφαλιστικά ταμεία αντιμετωπίζουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα, το οποίο μάλιστα αναμένεται να διογκωθεί κατά τα επόμενα έτη είτε λόγω της γήρανσης του πληθυσμού είτε λόγω της μεγάλης αύξησης της ανεργίας στη χώρα». Ποιος δημιούργησε τη μεγάλη ανεργία στη χώρα; Μάλλον εσείς, με τα εκατομμύρια των λαθρομεταναστών που έχετε φέρει και δουλεύουν σαν είλωτες για ένα κομμάτι ψωμί και παίρνουν τα μεροκάματα από τους Έλληνες πολίτες. Φτά-

σαμε στο σημείο –το παραδεχθήκατε και εσείς- να έχουμε περισσότερους λαθρομετανάστες από ότι έχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Ποιος ευθύνεται για τη γήρανση του πληθυσμού; Εσείς, με τα μέτρα που παίρνατε όλα αυτά τα χρόνια που αποτρέπατε τα νέα ζευγάρια να παντρευτούν και να κάνουν οικογένειες. Διότι δεν έβρισκαν πουθενά κάποιο στήριγμα να κάνουν κάποιο νέο ξεκίνημα. Και φτάσατε τώρα στο σημείο να φορολογείτε ακόμα και τους δεκαοκτάχρονους, ασχέτως αν έχουν εργασία ή αν δεν έχουν τίποτα.

Λέτε: «Υποχρέωσή μας είναι επομένως να λάβουμε όλα τα αναγκαία μέτρα για την έμπρακτη έκφραση της αλληλεγγύης μας προς τις ερχόμενες γενιές». Το μόνο που έχουν να κάνουν οι επόμενες γενιές, είναι να σας περάσουν γενιές δεκατέσσερις γι' αυτά που τους έχετε κάνει, γενιές τώρα. Και να μη μας μιλάτε για αλληλεγγύη γενεών και για τέτοιες μπουρδες, όταν εσείς το μόνο που ξέρατε ήταν η αρπαχτή, η λοβιτούρα, η κονόμα, να γεμίζετε τις τσέπες σας και τους προσωπικούς σας λογαριασμούς και τίποτα άλλο απολύτως. Τρανό παράδειγμα –το έχουμε πει, το λέμε και θα το ξαναλέμε- τα δεκάδες στελέχη σας, που είναι είτε φυλακισμένα είτε υπόδικα είτε είναι στον προθάλαμο είτε σύντομα θα δώσουν λόγο και αυτά και θα ακολουθήσουν την πεπατημένη.

Λέτε ότι «για το σκοπό αυτό η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ καταθέτει πρόταση νόμου για τη δημιουργία αυτού του Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών». Σιγά τα αυγά! Ειδικότερα: «Προβλέπεται η μεταφορά πόρων από τα έσοδα του κράτους, από τα μερίσματα, τα δικαιώματα και τη φορολογία των εταιρειών που θα αναλάβουν την έρευνα και εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων από τη διάθεση αδειών για έρευνες».

Μα, μέχρι πρότινος λέγατε –έτσι έλεγε ο κ. Παπανδρέου- ότι όλα αυτά είναι μπουρδες, δεν υπάρχει τίποτα, δεν υπάρχουν κοιτάσματα, δεν υπάρχουν υδρογονανθράκες, δεν υπάρχουν πετρέλαια. Ξαφνικά ανακαλύψατε ότι υπάρχουν; Όταν το συζητάει ολόκληρη η υφήλιος, όταν γίνονται τεράστια γεωπολιτικά παιχνίδια στρατηγικής σημασίας στην περιοχή μας, αποκλειστικά και μόνο για αυτού του είδους τα κοιτάσματα, το μόνο που ήξερε να κάνει ο κ. Παπανδρέου ήταν ποδήλατο και αυτό όχι καλά; Και επίσης, κανό ή καγιάκ, έχοντας από πίσω του τους βατραχανθρώπους να τον μαζεύουν, γιατί κάθε πενήντα μετρά τουμπάριζε το σκάφος του;

Λέτε ότι υπολογίζουμε πως στα επόμενα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια θα γίνει αυτό κ.λπ.. Ευτυχώς, για τα επόμενα είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια, ότι είναι να γίνει θα γίνει χωρίς εσάς. Δεν μπαίνετε ούτε καν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και όποτε και να γίνουν εκλογές –γι' αυτό και ο κ. Βενιζέλος να μη γαυγίζει πολύ, τις εκλογές δεν πρόκειται να τις εκβιάσει- δεν θα μπειτε ούτε στο Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Παναγιώταρε, σας παρακαλώ, προσέχετε λίγο τις εκφράσεις σας.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Μάλιστα.

Πιο κάτω. «Σημειώνουμε ότι ανάλογη εμπειρία υπάρχει στη Νορβηγία με την ίδρυση του government petroleum fund. Ξεχνάτε, όμως, μια μικρή λεπτομέρεια για τη Νορβηγία. Η Νορβηγία εφάρμοσε το τρίπτυχο που πρέπει να εφαρμόζει οποιοδήποτε κράτος θέλει να θεωρείται ανεξάρτητο, περήφανο, οικονομικά εύρωστο και ισχυρό. Δεν μπήκε ποτέ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διατήρησε το εθνικό του νόμισμα και έχει έναν τεράστιο στρατό, για να διαφυλάττει τα κυριαρχικά του δικαιώματα, κάτι για το οποίο εσείς δεν κάνετε τίποτα. Ειδικότερα, αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει ο ελληνικός λαός είτε στο θέμα του νομίσματος, είτε στο θέμα της αξιοποίησης των οποιωνδήποτε κοιτασμάτων είτε στο ζήτημα του Ελληνικού Στρατού, ο οποίος αυτήν τη στιγμή περνάει πολύ δύσκολες στιγμές.

Μιλάει ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος όντας πολύ οικονόμος ως Υπουργός Οικονομικών, προμηθεύτηκε ένα αυτοκίνητο που κόστιζε κάτι περισσότερο από 700.000 ευρώ και δεν ξέρουμε εάν το χρησιμοποιεί ακόμα.

Βλέπουμε εδώ τις υπογραφές της αιτιολογικής έκθεσης και οι προτείνοντες Βουλευτές είναι όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα

του ΠΑΣΟΚ. Μα, ο κ. Βενιζέλος δεν ήταν ο Υπουργός Οικονομικών που υπέγραψε όλα αυτά για τα οποία βρισκόμαστε εδώ αυτή τη στιγμή; Ο κ. Φίλιππος Σαχινίδης δεν ήταν Υφυπουργός; Ο κ. Παπανδρέου δεν ήταν Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ; Δεν ήταν Πρωθυπουργός; Τι ζητάνε τώρα και τα ρέστα; Τι θέλετε; Κοροϊδεύετε τον κόσμο; Να σε κάψω Γιάννη, να σε αλείψω λάδι; Ούτε καν αυτό.

Είστε τραγικοί. Τα ψιλά γράμματα του μνημονίου εσείς τα ψηφίσατε, ασχέτως εάν κάποιοι από εσάς δεν τα είχατε διαβάσει ποτέ, όπως είχε παραδεχθεί και ο κ. Χρυσόχοϊδης. Μην μας λέτε για υπεύθυνη στάση του ΠΑΣΟΚ και για χρεοκοπία το 2009.

Εάν θέλατε να κάνετε κάτι άμεσο ως συγκυβέρνηση, θα κάνατε κάποιες από τις προτάσεις που σας είπαμε, σε ένα νομοσχέδιο που υπήρχε προχθές σχετικά με τους δανειολήπτες. Να εφαρμόσετε το νόμο. Τις δικαστικές αποφάσεις να τις κάνετε νόμους του κράτους για να προστατεύονται οι Έλληνες πολίτες απέναντι στα κοράκια και στα τρωκτικά, εγχώρια ή εισαγόμενα. Να κινηθείτε με άμεσες και τάχιστες διαδικασίες για τη θέσπιση της ΑΟΖ και να αρχίσουν οι έρευνες για τα επιβεβαιωμένα κοιτάσματα, που είναι πάρα πολλά εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδας στα ελληνικά χωρικά μας ύδατα. Να κάνετε ό,τι μπορείτε, όσο πιο άμεσα, όσο πιο γρήγορα, όσο πιο δυνατά, για την ανάκαμψη του ελληνικού λαού.

Ευτυχώς, ότι είναι να γίνει, θα γίνει χωρίς τους περισσότερους από εσάς. Παρεμπιπτόντως, μου διέφυγε ότι σχεδόν το σύνολο του συνταγματικού τόξου έχει παραλείψει, έχει φάει, έχει πει και έχει γληντήσει στην εκπομπή ενός άλλου αριστερού θολοκυρτούριάρη υβριστή της Χρυσής Αυγής, του κ. Παπαδόπουλου, την οποία ο ελληνικός λαός την πλήρωνε με εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ και αυτήν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Παναγιώταρε και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Βασίλειος Οικονόμου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός –και το έχω αναφέρει ξανά, από το Βήμα- ότι κλείνει ο πρώτος κύκλος της Κυβέρνησης, ο οποίος μάλιστα μπορούμε να πούμε ότι είναι μονοετής, δημιουργεί νέα δεδομένα. Και αυτό γιατί στο πρώτο διάστημα, εκ των πραγμάτων, θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της χρηματοδότησης γεγονός ασφυκτικό, καίριο και πολύ καθοριστικό για τη δημιουργία αυτής της Κυβέρνησης.

Η χρηματοδότηση της χώρας ήταν μια συνθήκη αναγκαία για να μπορούμε να συζητάμε από εκεί και μετά τι θα κάνουμε. Η χρηματοδότηση της χώρας επιτεύχθηκε. Η συμφωνία είναι δεδομένη. Τα 52 δισεκατομμύρια είναι πραγματικά μία επιτυχία που πιστώνεται στην Κυβέρνηση. Η ανάγκη να υπάρξει αυτή η χρηματοδότηση, ώστε να μην καταρρεύσει τυπικά η χώρα τον Ιούνιο του 2012, για να μπορούν να έχουν το δικαίωμα οι διάφοροι ηρωικοί λεβέντες να περνάνε εδώ από το Βήμα και να λένε τις ακατάσχετες φλυαρίες και μπουρδες τους, ήταν στο να υπάρξει αυτή η Κυβέρνηση, παρ' όλο που πάρα πολλοί απ' αυτούς που με τη συμμετοχή τους και με την πρωτοβουλία τους να την σχηματοποίησαν, ήταν και αυτοί τότε αμύηχοι με το εγχείρημα. Είναι λογικό αυτό, όταν τα τελευταία σαράντα χρόνια κυριαρχούσαν οι μονοκομματικές κυβερνήσεις, κυριαρχούσαν κόμματα που δημιουργούσαν μόνα τους την κυβέρνηση, δηλαδή είχαν αυτοδυναμία.

Υπήρχε άλλωστε και η αλαζονεία της αυταρέσκειας της μοναδικότητας και της αληθείας που ο καθένας πίστευε πως κατείχε. Το λέω αυτό, διότι η τότε αμύηχα, πριν από ένα έτος δηλαδή, έπαιζε το ρόλο της και τη συναντάμε και σήμερα. Δηλαδή, ο τρόπος που σχηματίστηκε η τότε Κυβέρνηση και το ότι το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Αριστερά άφησαν το περιθώριο ή έδωσαν το δικαίωμα στο πρώτο κόμμα, το οποίο όμως έλαβε μόνο το 29%, να πιστεύει ότι είναι ουσιαστικά ο μοναδικός εταίρος που παίρνει πάνω του την υπόθεση της Κυβέρνησης, ήταν μία έστω και εξ αντανάκλασας λαθεμένη τακτική.

Ερχόμαστε σήμερα και ζούμε τα επιχειρήματα αυτής της λαθεμένης αντίληψης. Και είναι λογικό αυτό, διότι κυβερνήσεις συνεργασίας –όπως σας είπα και είναι γνωστό- δεν είχαμε τα τελευταία

σαράντα χρόνια. Δεν ήταν ανεπτυγμένη η συνεργατική κουλτούρα στη χώρα μας και τώρα αυτά τα εισπράττουμε. Πώς το εισπράττουμε; Έρχεται ο Πρωθυπουργός μιας κυβέρνησης συνεργασίας και παίρνει τις πρωτοβουλίες του. Θα μου πείτε «δεν έχει το δικαίωμα κατά το Σύνταγμα ο Πρωθυπουργός να παίρνει τις πρωτοβουλίες του;». Σαφέστατα, αλλά όταν ηγείται μίας κυβέρνησης συνεργασίας, το μόνο σίγουρο είναι ότι πρέπει να δικαιολογεί και στην ουσία της τη συνεργασία αυτή. Πρέπει να υπάρχει δηλαδή συναίνεση, συνεργασία, διαβούλευση, συζήτηση και όλο αυτό να καταλήγει σε μία πολιτική, η οποία να είναι κοινά συμφωνημένη.

Ήταν συμφωνημένη η κοινή προσπάθεια να υπάρξει η χρηματοδότηση της χώρας για να σταθεί όρθια; Σαφέστατα. Έγιναν οι κατάλληλες κινήσεις; Θεωρούμε ότι μία στοιχειώδης και σοβαρή διαπραγμάτευση πρώτη φορά έγινε τα τελευταία τρία χρόνια. Και αυτό απέφερε όπως είπα προηγουμένως και τα ανάλογα αποτελέσματα, δηλαδή το να επιτύχουμε να έχουμε αυτή τη χρηματοδότηση.

Η Κυβέρνηση ήταν μονοθεματική; Έπρεπε δηλαδή η Κυβέρνηση να ασχοληθεί μόνο με τη χρηματοδότηση της χώρας; Όχι. Το λέω αυτό, γιατί πολλοί λένε: μα, γιατί ανοίγετε το ένα θέμα, γιατί ανοίγετε το άλλο θέμα, γιατί ανοίγετε το παράλλο θέμα; Η Κυβέρνηση πρέπει να τα ανοίξει όλα. Η ατζέντα πρέπει να είναι ανοιχτή σαν μία βεντάλια, η οποία θα περιλαμβάνει το οτιδήποτε.

Το ερώτημα είναι το εξής: Φτάνει μία χρηματοδότηση 52 δισεκατομμυρίων ευρώ να κρατήσει τη χώρα όρθια; Κατά την ταπεινή μου άποψη, όχι βέβαια. Θα δούμε πολύ σύντομα ότι τα 52 δισεκατομμύρια ευρώ θα κρατήσουν τυπικά τη χώρα όρθια μέχρι ένα χρονικό διάστημα ακόμα.

Άρα, χρειάζονται και άλλες πολιτικές και άλλες δράσεις, για να μπορέσει να πει μια Κυβέρνηση ότι επέτυχε το στόχο της. Και ο στόχος είναι να κρατήσει ουσιαστικά τη χώρα όρθια με μία προοπτική για το μέλλον και να κρατήσει όρθια και ζωντανή την κοινωνία. Διότι, όπως έχουμε πει και άλλες φορές, τελικά η χώρα δεν είναι κάτι πρόσωπο και ουδέτερο. Η χώρα είναι οι πολίτες της, είναι οι άνθρωποί της, είναι οι ιδέες της. Η χώρα είναι όλο αυτό το πλέγμα ιδεών, πραγμάτων και καταστάσεων που την εκφράζουν και την εκπροσωπούν.

Η κοινωνία σήμερα δοκιμάζεται πάρα πολύ από πολιτικές, οι οποίες τουλάχιστον τα τελευταία τρία χρόνια αποφασίστηκαν και υλοποιήθηκαν με τρόπο, όχι σωστό, για να είμαι επεικλής.

Σήμερα όμως είναι αδήριτη και απόλυτη ανάγκη να πούμε ότι το χαμένο έδαφος αυτού του χρόνου για να υπάρξουν μεταρρυθμίσεις, αλλαγές, και πρωτοβουλίες που να στήσουν πραγματικά το νέο κράτος, τη νέα αντίληψη και την αρχιτεκτονική για το πώς πρέπει να προχωρήσουμε, πρέπει να αρχίσουμε να το κερδίζουμε αμέσως. Και τον τελευταίο χρόνο βλέπουμε ότι υπάρχει μεγάλο έλλειμμα σε αυτή την υπόθεση, κύριε Υπουργέ. Έχουν υπάρξει μικρές ή λίγες πρωτοβουλίες τέτοιου τύπου. Δεν έχουν υπάρξει μεγάλες πρωτοβουλίες, δηλαδή να συμμαζευτεί το κράτος, να γίνει ένα σφικτό, δυνατό, παραγωγικό εργαλείο για την ίδια την πατρίδα και το λαό. Έχουν υπάρξει πρωτοβουλίες, όχι όμως του μεγέθους και του μηνύματος που θα θέλαμε για να δοθεί η έμφαση ότι κάτι αλλάζει στη χώρα.

Ο κύριος Πρωθυπουργός πήρε μια πρωτοβουλία πριν από λίγες μέρες. Στα πλαίσια, δηλαδή, αυτών των μεταρρυθμίσεων κάνει μια μονομερή κίνηση, κλείνει την ΕΡΤ και δημιουργεί ένα δεδομένο και μια κατάσταση, την οποία εντάσσει υποτίθεται, στο μεταρρυθμιστικό πλαίσιο αυτής της Κυβέρνησης. Την κίνηση αυτή την αποφάσισε μαζί με τους υπόλοιπους Αρχηγούς; Όχι, απ' ό,τι φαίνεται. Άρα, έχουμε μια μονομερή κίνηση, μια μονομερή δράση.

Αυτές οι δράσεις και αυτού του μεγέθους οι κινήσεις καταλαβαίνετε ότι δεν συνάδουν με το πνεύμα και με το όριο μιας συνεργατικής Κυβέρνησης. Είναι μια πράξη, μια λειτουργία, μια συμπεριφορά ενός Πρωθυπουργού, ο οποίος πρέπει να δίνει αναφορά στο κόμμα του, στο πρόγραμμά του, στην ιδεολογία του.

Εδώ, όμως, έχουμε τρία κόμματα. Αυτό πρέπει να είναι σαφές και καθαρό σε ζητήματα που αφορούν τη δημοκρατία και τη λειτουργία της στη χώρα. Και η δημόσια τηλεόραση και η ραδιοφω-

νία είναι ζήτημα δημοκρατίας, πρώτα απ' όλα. Δεν είναι το δημοσιονομικό ζήτημα που ερχόμαστε σήμερα να αντιμετωπίσουμε. Είναι ο τρόπος, η δυνατότητα και το περιθώριο να υπάρχει μια φωνή δημόσια, κατοχυρωμένη στο πως ανταλλάσσονται και διακινούνται οι ιδέες, οι απόψεις και η ενημέρωση σε αυτή τη χώρα.

Εδώ, λοιπόν, υπάρχει μια μεγάλη ένσταση, η οποία κατατέθηκε. Εμείς λέμε ότι η πράξη νομοθετικού περιεχομένου δεν μπορεί να είναι εκείνη η κίνηση της Κυβέρνησης, γιατί δεν έχει την αποδοχή τουλάχιστον των δυο μερών εκ των τριών. Δεν μπορεί να είναι αυτή η κίνηση.

Άρα, περιμένουμε μια νέα πρωτοβουλία, η οποία θα δίνει λύση αυτή τη στιγμή στο μπλοκάρισμα όλης αυτής της υπόθεσης. Έχουμε δεδομένη την επιλογή να υπάρξει αναδιάρθρωση της ΕΡΤ.

Καταλαβαίνετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θα είναι η μόνη δημόσια υπηρεσία που θα υπάρξει αναδιάρθρωση και δεν πρέπει να είναι και η μόνη.

Η κατάσταση στην ΕΡΤ σαφέστατα είναι προβληματική στη λειτουργία της, στη δομή της. Σαφέστατα, λέμε κι εμείς ότι πρέπει να γίνει μια νέα πορεία στην ΕΡΤ, η οποία θα δημιουργεί ένα νέο πρόσωπο με δημόσιο πάντα χαρακτήρα και να μπορεί να συμβαδίζει με τη νέα αντίληψη για το καινούργιο κράτος που θέλουμε.

Αυτό είναι, όμως, άλλο από το να ρίχνω μαύρο στην οθόνη και να σταματάω τη λειτουργία. Αυτή δεν είναι μια λειτουργία και μια πρωτοβουλία, η οποία είναι ανεκτή τουλάχιστον από τη Δημοκρατική Αριστερά και από το ΠΑΣΟΚ υποθέτω κατά πως γίνονται οι δηλώσεις και οι τοποθετήσεις από το άλλο κόμμα της Συγκυβέρνησης.

Αυτό για το οποίο έρχομαι σήμερα και καλώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ξανά εσάς -και μέσω εσάς τον Πρωθυπουργό- είναι να υπάρξει μια καινούρια πρωτοβουλία, η οποία θα απαντάει στην ουσία του θέματος. Ναι, θέλουμε την αναδιάρθρωση και της ΕΡΤ. Αυτό, όμως, να γίνει με όρους και στα πλαίσια μιας ΕΡΤ, η οποία κατά τη λειτουργία της μπορεί να δημιουργήσει τη νέα της εικόνα, δομή και λειτουργία.

Αυτή είναι η θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς. Είναι μια καθαρή θέση. Η Δημοκρατική Αριστερά δεν θέλει να παίξει με τις λέξεις και με τις έννοιες. Αυτοί είναι οι καθαροί λογαριασμοί που κάνουν και τους καλούς φίλους, όπως λέει και η παροιμία.

Επανερχομαι και θα κλείσω με τη νομοθετική πρωτοβουλία που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ με την οποία συμφωνούμε. Έχουν ακουστεί απόψεις, έχουν μιλήσει οι εισηγητές, έχουν μιλήσει και ο Υπουργός και οι Βουλευτές. Γενικά, υπάρχει συμφωνία σε αυτήν την προσπάθεια. Χαιρόμαστε που την αποδέχεστε. Αυτό πραγματικά δείχνει ένα πνεύμα συνεννόησης.

Αυτή τη στιγμή πρέπει να υπάρχει συνεννόηση στη χώρα. Εμείς μόνο ένα στοιχείο θα βάζαμε. Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι αυτό το Ταμείο πρέπει να έχει αποκλειστικά και μόνο αυτό το ρόλο: Να είναι -να το πούμε έτσι- ο «κουμπαράς» για αυτήν την ελπίδα που έχουμε όλοι για το μέλλον, ώστε να υπάρξουν οι επενδύσεις και οι δυνατότητες ανάπτυξης μέσω των υδρογονανθράκων. Να είναι εκεί αυτή η διόδος, ώστε να γεμίζει ο «κουμπαράς» για να μπορεί να στηρίξει το ασφαλιστικό σύστημα και να μη βάζει χέρι κανένας για κανένα άλλο λόγο.

Έχουμε μπροστά μας λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ, κύριε Υπουργέ, για να αντιμετωπιστεί το φλέγον και μέγα ζήτημα του «Βοήθεια στο Σπίτι». Ενώ είναι για ασφαλιστικούς λόγους, για τη λεγόμενη αλληλεγγύη, κλείσαμε μία τρύπα η οποία προέκυψε και είναι το «Βοήθεια στο Σπίτι».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα αργήσω, κυρία Πρόεδρε.

Είναι μεγάλο θέμα το «Βοήθεια στο Σπίτι», να μην το ανοίξουμε εδώ. Έπρεπε να κλείσει η υπόθεση του «Βοήθεια στο Σπίτι», έστω προσωρινά; Σαφέστατα και έπρεπε, δεν το συζητάμε. Πάντα θα προκύπτουν τέτοια ζητήματα.

Αλλά εμείς είμαστε επιφυλακτικοί στο άρθρο 2 και σας κάναμε τη σημείωση. Ενώ είναι σημαντικό να υπάρξουν ερευνητικά προγράμματα και να υπάρξει ανάπτυξη και των μεταπτυχιακών μέσα στα πανεπιστήμια, εμείς λέμε: όχι, για κανένα λόγο. Μπορεί να

φαίνεται και λίγο σκληρό ή λίγο δύσκολο στην κίνησή του το θέμα, αλλά λέμε «αποκλειστικής χρήσης μόνο για το ασφαλιστικό σύστημα». Μπορούμε να βρούμε στο δρόμο πολλούς σπουδαίους λόγους που θα μας βάζουν στον πειρασμό να πάρουμε από τον κουμπαρά χρήματα. Όμως, εμείς λέμε εκεί πρέπει να πάνε, γιατί είναι μεγάλο το πρόβλημα -το ξέρετε καλά και το χειρίζεστε- στο ασφαλιστικό σύστημα.

Εγώ, με έκπληξη άκουσα τα νούμερα που ανακοινώσατε πριν από λίγο καιρό ως μία απογραφή που έγινε με χίλια ζόρια το 2013, για το πόσοι είναι οι ασφαλιζόμενοι σε αυτή τη χώρα, πόσα είναι τα ασφαλιστικά δικαιώματα σε αυτή τη χώρα. Άκουσα έκπληκτος ότι έχουμε τρία εκατομμύρια περίπου φυσικά πρόσωπα για 4.400.000 από ό,τι έμαθα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Αυτός ο λογαριασμός αναρωτιέμαι πώς θα βγει και με ενεργό πληθυσμό και με την ανεργία να έχει πάει στο ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες άτομα, να φτάνει τα τρία εκατομμύρια εξακόσιες χιλιάδες άτομα με τους αγρότες μέσα, αν κάνω χονδρικά τους λογαριασμούς. Δηλαδή, σε λίγο θα είναι ένας εργαζόμενος προς ένα συνταξιούχο. Μόνο απελπισία σε πιάνει αν σκέφτεσαι ότι αυτός ο λογαριασμός δεν βγαίνει με τίποτα.

Άρα, αυτή εδώ η πρωτοβουλία που τελικά είναι οικουμενικής αποδοχής, μπορούμε να πούμε ότι στο μέλλον ίσως είναι μία σαινίδα σωτηρίας, να την πιάσει το ασφαλιστικό σύστημα και η πολιτεία ούτε να μπορεί να κρατηθεί. Νομίζω ότι δεν θα φτάσει αυτό. Θα πρέπει να παρθούν και άλλες πρωτοβουλίες, να γίνουν και άλλες κινήσεις, γενναίες ίσως, για να δούμε πόσο αντέχουμε όλοι ή τι αντέχουμε. Αλλά δυστυχώς το ένα προς ένα, ένας εργαζόμενος προς ένα συνταξιούχο, εφιαλτικός λογαριασμός μόνο φαίνεται ότι θα είναι.

Υπό αυτήν την έννοια, εμείς θα στηρίξουμε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία. Θεωρούμε ότι είναι ένα καλό μήνυμα, ότι τέλος πάντων η ελληνική πολιτεία, η ελληνική Κυβέρνηση και ο πολιτικός κόσμος προσπαθούν να βρουν και να δώσουν λύσεις στο πρόβλημα. Μένει να δούμε αν η πολιτική τάξη έχει τη γενναιοδωρία και τη δυνατότητα να δώσει λύσεις πιο άμεσα στα προβλήματα που θα ανακύψουν ούτως ή άλλως.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Οικονόμου.

Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Το προβλέπει ο Κανονισμός να μιλήσω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουρουμπλή, πρέπει να σας πω ότι η κ. Βούλτεψη συνεννοήθηκε με τον προηγούμενο Προεδρεύοντα τον κ. Δραγασάκη, τον οποίο διαδέχθηκα εγώ, και πήρε την έγκρισή του για να μιλήσει στο τέλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εγώ είμαι Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, κυρία Πρόεδρε. Τον Κανονισμό της Βουλής δεν τον ορίζετε εσείς. Ο Κανονισμός έχει ψηφιστεί από τη Βουλή. Πείτε μου, λοιπόν, ότι το προβλέπει ο Κανονισμός και θα το δεχτώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουρουμπλή, υπάρχει δευτερολογία και δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο γίνεται αυτό το θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πείτε μου ότι το προβλέπει ο Κανονισμός, να το δεχτώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ειλικρινά, αν το καταλάβω, θα σας απαντήσω. Δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχω καλή γνώση του Κανονισμού της Βουλής. Πείτε μου, λοιπόν, ότι το προβλέπει ο Κανονισμός. Σας ερωτώ εγώ εσάς, κυρία Πρόεδρε: Το προβλέπει ο Κανονισμός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εγώ έπρεπε να συνεννοηθώ με τον κ. Δραγασάκη και εκτίθεται το Προεδρείο στην κ. Βούλτεψη, γιατί της έδωσε αυτή την έγκριση, καλώς ή κακώς, σας λέω κι εγώ πάλι. Δεν θα μας βάλετε μεταξύ μας οι Προεδρεύοντες τώρα να...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πάντως, να ξέρετε ότι με τέτοιου είδους τρόπους....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ! Έχετε και δευτερολογία, με όλο το σεβασμό και ξέρετε ότι σας έχω σεβασμό και εκτίμηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θα πρέπει να μου πείτε ότι το προβλέπει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία. Όλα εδώ τα κάνουμε όπως τα προβλέπει ο Κανονισμός. Κι αυτό το τελευταίο, αν θα μιλήσετε πρώτος εσείς ή η κ. Βούλτεψη, θα το κάνουμε τώρα θέμα για να εκτεθούμε και άλλο, κύριε Κουρουμπλή; Φαντάζομαι ότι έχετε να πείτε τόσο σοβαρά θέματα, με όλο το σεβασμό και την αγάπη που σας έχω, και κάνουμε τέτοια συζήτηση τώρα, όταν ο κύριος Υπουργός είναι από τις εννιά το πρωί και είμαστε όλοι εδώ στο Κοινοβούλιο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε, υπάρχουν κάποια ζητήματα που έχουν αξία και δεν μπορεί εδώ ακόμα και στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου να επιχειρείται να επιβληθεί η λογική της πυγμής. Αυτό είναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν είναι θέμα πυγμής. Είναι θέμα καλής συνεννόησης και θέμα ότι ο κ. Δραγασάκης πριν έδωσε την έγκρισή του στην κ. Βούλτεψη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Αυτό επιχειρείτε και το ανέχεστε, όπως ανέχεστε και το κλείσιμο του καναλιού της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εν πάση περιπτώσει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Λες και είμαστε εξάρτημα της Κυβέρνησης! Καταλύεται η ίδια η Δημοκρατία αυτήν τη στιγμή. Αυτό συμβαίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εδώ δεν καταλύεται η δημοκρατία από αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, έχετε τόσο σοβαρά πράγματα να μας πείτε. Σας ακούμε και δεν έχει σημασία η σειρά με την οποία θα μιλήσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όχι, έχει, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει. Έχετε τη δευτερολογία για να απαντήσετε στην κ. Βούλτεψη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Επιδεικνύετε μια συμπεριφορά, η οποία νομίζω ότι δεν συνάδει με τον Κανονισμό και με το πνεύμα που πρέπει να λειτουργεί το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουρουμπλή, σας παρακαλώ. Σας ακούμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει, κυρία Πρόεδρε. Θα τα πούμε και άλλη στιγμή.

Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει ένα ζήτημα δημοκρατίας -το πρώτο- και αυτό που επιχειρείται αυτή τη στιγμή να επιβάλλετε, αλλά και σε ό,τι αφορά το κανάλι της Βουλής. Δεν έχουμε ακούσει μία κουβέντα από το Προεδρείο της Βουλής. Εάν το Προεδρείο της Βουλής υποτάσσει τη διαδικασία της Βουλής στην Κυβέρνηση, να μας το πείτε. Όμως, οφείλτε να πάρετε θέση σ' αυτό το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Στη Διάσκεψη των Προέδρων έγινε η τοποθέτηση, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν μπορεί η Κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή να κατεβάζει τους διακόπτες, να βάζει «μαύρο» στα σήματα της ΕΡΤ και να κλείνει και το κανάλι της Βουλής! Ούτε σ' αυτό το ζήτημα υπάρχει μία θέση να ξέρουμε τι γίνεται σ' αυτόν τον τόπο;

Όμως, έχουμε μία Κυβέρνηση που καταρρέει, μια Κυβέρνηση που ζει τις στιγμές του σπασμού, μία Κυβέρνηση που ζει υπό αίρεση και προθεσμία -περί αυτού πρόκειται- διότι με αυτές τις θέσεις που πήρε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και οι εκπρόσωποι της ΔΗΜΑΡ δεν υπάρχει Κυβέρνηση αυτή τη στιγμή. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Συζητούμε, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο σε μία περίοδο κενή άσκησης εξουσίας από μία Κυβέρνηση, η οποία δεν έχει τη δεδηλωμένη! Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κυρία Πρόεδρε, με πολεμικούς παιάνες η Κυβέρνηση επιχειρήσει να κλείσει έναν δημόσιο φορέα, που έχει την ευθύνη να μεταφέρει την ελληνική γλώσσα, την ελληνική φωνή απανταχού της γης. Ελλάδα, κυρία Πρόεδρε, δεν είναι μόνο η Ελλάδα εντός των συνόρων, είναι και μία Ελλάδα που βρίσκεται στα πέρατα της γης, ταξιδεύει με τα ποντοπόρα πλοία και η μόνη της επικοινωνία

με την ελληνική γλώσσα, με την πατρίδα, με τη μητρόπολη, ήταν ο δημόσιος αυτός φορέας. Και έρχεται η Κυβέρνηση να στείλει με εντολή της τρόικας, εκτελώντας τις διαταγές της τρόικας, δυόμισι χιλιάδες ανθρώπους στον αποτεφρωτήρα της απόγνωσης και της εξαθλίωσης. Περί αυτού πρόκειται. Όμως, αυτό είναι το ένα ζητούμενο που έχει να κάνει με την κοινωνική διάσταση του ζητήματος.

Κυρία Πρόεδρε, το ζήτημα είναι πολλαπλό. Αποθεσμοποιείται η δημοκρατία και εγκαθιδρύεται ένα σύστημα ολιγαρχικό κάτω από την ανοχή, δυστυχώς, και κομμάτων που έχουν μια διαφορετική ιστορία και μία διαφορετική πορεία.

Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει –και θα σας καταθέσω στα Πρακτικά– μία διαμαρτυρία, κραυγή αγωνίας δύο Περιφερειάρχων. Δεν ανήκουν στον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε ο Περιφερειάρχης του Αιγαίου, ο κ. Γιακαλής, ούτε –πολύ περισσότερο– ο Περιφερειάρχης της Δυτικής Μακεδονίας ο κ. Δακής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Διαμαρτύρονται, λοιπόν, γιατί αυτή τη στιγμή, κυρία Πρόεδρε, η κατάργηση του σήματος απελευθερώνει συχνότητες, τις οποίες θα καταλάβουν κανάλια γειτονικών χωρών για ευνόητους λόγους και είναι δύσκολο μετά, ακόμα και αν επανασυσταθεί η ΕΡΤ, να εκπορευθούν από αυτές τις συχνότητες τα κανάλια αυτά. Θα εξασφαλίσουν δυνατότητα παρεμβολής παρασίτων στην εκπομπή μιας δημόσιας ραδιοφωνίας και δημόσιας τηλεόρασης.

Άρα, το ζήτημα δεν είναι μόνο κοινωνικό, δεν είναι μόνο δημοκρατικό, είναι και εθνικό σε ό,τι αφορά και τη δυνατότητα των Ελλήνων σε παραμεθόριες ευαίσθητες περιοχές να δέχονται αυτό σήμα, αλλά και σε ό,τι αφορά τους Έλληνες απανταχού της γης και την ελληνική γλώσσα. Δεν θα πω για τον πολιτισμό και για μία σειρά ζητήματα, που ανακύπτουν.

Κυρία Πρόεδρε, κανείς δεν αμφισβητεί ότι στην ΕΡΤ υπήρχαν προβλήματα. Και σκάνδαλα υπήρξαν και αργομισθίες πολλές υπήρξαν. Ποιος φταίει, κυρία Πρόεδρε; Φταίνε οι εργαζόμενοι, που δουλεύουν με 1.000 ευρώ, τη στιγμή που η σημερινή Κυβέρνηση έχει διορίσει εκατοντάδες ανθρώπους ως γραμματείς με 2.000 και 3.000 και 5.000 και 15.000 ευρώ;

Θέλετε, κυρία Πρόεδρε, να ακούσετε τι έλεγε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος όταν ο κ. Μόσιαλος επιχείρησε κάποια προσπάθεια αναδιοργάνωσης της ΕΡΤ; Είχε βγει στα κεραμίδια! Σήμερα, με πολεμικούς παϊνερς κατεδαφίζει την ίδια τη δημοκρατία. Περί αυτού πρόκειται.

Κυρία Πρόεδρε, το πρωθυπουργικό σύστημα και στο πλαίσιο των μονοκομματικών κυβερνήσεων και των πολυκομματικών κυβερνήσεων, όπως είναι η σημερινή, φαίνεται ότι πλέον έχει εκπνεύσει, διότι το μόνο που μπορεί να προσφέρει σε αυτόν τον τόπο είναι συμφορές. Άρα χρειάζεται ένας επαναπροσδιορισμός του πολιτικού συστήματος και σε αυτό το πεδίο, στο πλαίσιο αλλαγών του Συντάγματος.

Ακούγοντας τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και τους εκπροσώπους της ΔΗΜΑΡ, θα μπορούσε να πει κανείς ότι τα δύο αυτά κόμματα αρχίζουν να βρίσκουν τον εαυτό τους –έστω και αργά– παρ' ό,τι βαρύνονται με πολύ μεγάλη ευθύνη γιατί βύθισαν τα 3/4 του ελληνικού λαού στην απόγνωση και στην εξαθλίωση. Έστω και τώρα, ας ελπίσουμε ότι αυτές τις προϋποθέσεις που έβαλαν θα τις τηρήσουν και δεν θα τις καταπιούν, κάνοντας κωλοτούμπες, γιατί τότε αντιλαμβάνονται ότι το επιτίμιο από μία τέτοια υπαναχώρηση μπροστά στη λογική της πυγμής, που επιχειρεί να επιβάλει ο σημερινός Υπουργός και η σημερινή Κυβέρνηση, η καταρρέουσα Κυβέρνηση, θα είναι πάρα πολύ μεγάλο.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, διερωτώμαι, κυρία Πρόεδρε, τι εξήγγειλε προχθές ο Πρωθυπουργός σε ό,τι αφορά την ίδρυση νέου φορέα υδρογονανθράκων. Είλικρινά, θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Μανιάτη, εάν ψηφίστηκε ή δεν ψηφίστηκε ο ν. 4001 που ιδρύει αυτόν τον φορέα, που αδειοδοτεί, παραχωρεί και ελέγχει τις παραχωρήσεις. Διότι εδω ακούμε άρρητα ρήματα, εκτός και αν τους υπολογίζει τόσο πολύ η Νέα Δημοκρατία, που θέλει να αρπάξει και αυτήν την προσπάθεια, που πραγματικά έκανε ο κ. Μανιάτης –οφείλει κανείς να το αναγνωρίσει– μαζί με αξιόλογους

ανθρώπους στο Υπουργείο του, μεταξύ των οποίων και έναν πάρα πολύ αξιόλογο επιστήμονα συμπατριώτη μου, τον κ. Αντώνη Αγγελόπουλο.

Σήμερα, λοιπόν, έρχεται η Κυβέρνηση και αγνοώντας αυτήν τη δουλειά που έχει γίνει, επιχειρεί να αρπάξει –γιατί περί αυτού πρόκειται, έτσι το αντιλαμβάνομαι– αυτή τη δουλειά που έχει κάνει ο κ. Μανιάτης εκείνη την περίοδο που ήταν στο Υπουργείο.

Επίσης, διερωτώμαι, κυρία Πρόεδρε, ως προς το εξής: Στη Φινλανδία ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε για υδρογονάνθρακες στην Ανατολική Κρήτη. Εκεί δεν έχουν γίνει έρευνες. Είναι ένα θέμα και αυτό.

Ένα ακόμη κρίσιμο θέμα είναι γιατί από τότε που ψηφίστηκε ο ν. 4001 μέχρι σήμερα –και στην περίοδο που την ευθύνη είχε το ΠΑΣΟΚ, αλλά και έναν χρόνο τώρα– σε έναν, υποτίθεται, τόσο κρίσιμο φορέα σε ένα τόσο ευαίσθητο ζήτημα στο οποίο επενδύονται πολλές ελπίδες του ελληνικού λαού, δεν έχει τοποθετηθεί Διοικητικό Συμβούλιο, κυρία Πρόεδρε, για να μην πω για επιτροπές που θα έπρεπε να έχουν συσταθεί –κάτι που δεν έχει γίνει– σε αυτού του είδους τα ζητήματα. Αυτά είναι θέματα στα οποία δεν παίρνουμε απαντήσεις. Ρωτάμε, αλλά δεν παίρνουμε απαντήσεις.

Βεβαίως, η συγκεκριμένη πρωτοβουλία είναι μία ευγενική πρωτοβουλία. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι πρέπει να συζητούμε αυτού του είδους τα ζητήματα, αν και πρέπει να σας πω ότι το μόνο κόμμα, που στο πρόγραμμά του έχει με συγκεκριμένο τρόπο τοποθετηθεί πάνω σε μία τέτοια προοπτική, είναι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρία Πρόεδρε, εγώ σας λέω να ψηφίσουμε όλοι αυτή την πρωτοβουλία του κ. Μανιάτη και του ΠΑΣΟΚ. Όμως, όταν γνωρίζουμε ότι οι διατάξεις που έχουν ψηφιστεί στο πλαίσιο των μηνιμών δεν επιτρέπουν να πάνε χρήματα στο ασφαλιστικό σύστημα περισσότερα από αυτά που ορίζονται, για ποιο πράγμα μιλάμε;

Είναι βέβαιο ότι μόλις θα το δει η τρόικα, θα αποδειχθεί ότι κάνουμε εργασιοθεραπεία στη Βουλή.

Αυτά είναι ζητήματα στα οποία και το Προεδρείο της Βουλής έπρεπε προληπτικά να παρέμβει, αν δηλαδή μπορούν να νομοθετούνται ζητήματα για τα οποία αύριο θα βγουν και θα μας πουν «ξέρετε, η τρόικα δεν συμφωνεί». Και ξέρουμε πολύ καλά πόσες είναι οι αντιστάσεις αυτής της Κυβέρνησης στις επιθυμίες και τις επιλογές της τρόικας.

Κυρία Πρόεδρε, γιατί να πιστέψει ο ελληνικός λαός τις προθέσεις αυτής της Κυβέρνησης; Άλλωστε με προθέσεις –λένε πολλοί– δεν πάει κανείς στον παράδεισο. Γιατί να πιστέψει; Τι έχει κάνει η συγκυβέρνηση και η σημερινή Κυβέρνηση, κυρία Πρόεδρε, για να περιορίσει το φαινόμενο της ενδημιούσας κοινωνικής αδικίας και να εμπεδώσει ένα αίσθημα κοινωνικής δικαιοσύνης στην ψυχή του ελληνικού λαού, του δοκιμαζόμενου και χειμαζόμενου ελληνικού λαού από αυτές τις περιπέτειες στις οποίες έχει μπει, ώστε να αισθάνεται ότι, έστω αυτή τη στιγμή, όλοι με βάση τις δυνατότητές τους και τις υποχρεώσεις τους σηκώνουν το βάρος αυτής της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης;

Να μιλήσουμε για τη λίστα Λαγκάρντ, που επί δυόμισι χρόνια ήταν στα συρτάρια κι επί ένα χρόνο είναι ακόμη κι αν δεν πηγαίναμε εμείς, οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, στον κ. Πεπόνη ακόμη θα ήταν στα αζήτητα; Να μιλήσουμε για τις πενήντα έξι χιλιάδες περιπτώσεις πατριωτών και μεγαλοπατριωτών που έβγαλαν στην κρίσιμη περίοδο τα λεφτά τους στο εξωτερικό κι ακόμα δεν μας έχει πει κανείς τίποτα για ό,τι έχει γίνει;

Να μιλήσουμε για τη λίστα στο Λουξεμβούργο, για τα ακίνητα στην Αγγλία, για τα σκάφη στην Ολλανδία; Να μιλήσουμε, κυρία Πρόεδρε, για την περιπέτεια της περίφημης λίστας των χιλίων επτακοσίων φυσικών προσώπων μεγάλης ακίνητης εμπορικής περιουσίας, που ευρέθη ότι επί δέκα χρόνια δεν έχουν πληρώσει ούτε ένα ευρώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για όλα αυτά τα ζητήματα δεν θα πει κανείς καμμία κουβέντα; Έχουμε κουραστεί να μιλούμε γι' αυτές τις λίστες και αυτούς τους ληστές! Θέλετε να πιστέψουμε ότι αύριο το πρωί θα εφαρμόσει η Κυβέρνηση, ακόμη κι αν δεν την εμποδίσει η τρόικα, έναν

τέτοιο νόμο; Ας αφήσουμε που δεν θα είναι Κυβέρνηση αύριο, αλλά ας το υποθέσουμε.

Θα εφαρμόσει έναν τέτοιο νόμο, όταν η ίδια η Κυβέρνηση το νόμο που έχει ψηφίσει η Βουλή ο οποίος απαγορεύει από τα συγκεκριμένα ταμεία να πάρει χρήματα μέχρι το 2018 και 2019, τον έχει παραβιάσει και όταν για τους φόρους, που έχει ψηφιστεί στη Βουλή ότι θα πρέπει να μπουν, δεν έχουν μπει όλα τα χρήματα που θα έπρεπε να έχουν μπει, τα χρήματα δηλαδή από τις αποκρατικοποιήσεις; Έχει μπει κανένα ευρώ, κύριε Υπουργέ, από τις αποκρατικοποιήσεις όλα αυτά τα χρόνια, από τότε που ψηφίστηκε ο ν.3655 της κ. Πετραλιά;

Να κάνω και μία ερώτηση στον αξιότιμο κύριο Υπουργό και θέλω μία εξήγηση, γιατί έχω ένα ερωτηματικό. Ο ν.3863 στο άρθρο 37 λέει ότι το κράτος θα εγγυάται μόνο την κατώτατη σύνταξη των 360 ευρώ μετά το 2015. Εγώ θέλω να σας ρωτήσω με κάθε ειλικρίνεια: Πώς το ερμηνεύετε; Σημαίνει ούτως ή άλλως όλες οι συντάξεις, που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα, θα πάνε στα 360 ευρώ;

Είναι ένα θέμα που το θέτω ειλικρινά με ηρεμία και θέλω μία εξήγηση να καταγραφεί στα Πρακτικά. Νομίζω ότι είναι κρίσιμο ζήτημα, αλλά δεν έχει απαντηθεί. Μπαίνουν κάπου-κάπου ορισμένα ερωτήματα, κυρία Πρόεδρε, αλλά δεν έχει δοθεί μία συγκεκριμένη απάντηση σε αυτό το κρίσιμο θέμα.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι η πρωτοβουλία που πάρθηκε στο συγκεκριμένο θέμα δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανένας ότι έχει ένα θετικό πρόσημο. Όμως, σε αυτή τη συγκυρία, κάτω από αυτό το πλέγμα των πρωτοβουλιών της σημερινής Κυβέρνησης, η οποία με έναν πολεμικό τρόπο επιχειρεί να κατεδαφίσει και τη δημοκρατία και την ίδια την κοινωνία, δεν μπορεί κανείς να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε μια τέτοια κυβέρνηση, σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστώ και για την κατανόηση, κύριε Κουρουμπλή.

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Καμμία πυγμή. Ζήτησα εγκαίρως από την αρχή της συνεδρίασης, επειδή είδα το θέμα το οποίο είχε τεθεί απ' όλους, να έχω την ευκαιρία να μιλήσω στο τέλος, αφού ακούσω όλους τους συναδέλφους, ώστε να μπορέσω να απαντήσω, αλλά και να πω κάποια επιχειρήματα σε κάποιους συναδέλφους, που καλόπιστα ασκούν κριτική και όχι να απαντήσω, βέβαια, ούτε σε δημαγωγούς ούτε σε νεοφασίστες. Όμως, καλόπιστα πολλοί συνάδελφοι απ' όλο το φάσμα –και συνάδελφοι που ανήκουν στα άλλα δύο κόμματα της συγκυβέρνησης- έχουν θέσει το θέμα της ΕΡΤ.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει κανείς μέσα σ' αυτή την Αίθουσα που να είναι πιο ευαίσθητος στα θέματα της ενημέρωσης, πολύ περισσότερο όταν η ενημέρωση δεν είναι ένα οποιοδήποτε προϊόν. Είναι μέγεθος κρίσιμο για τη δημοκρατία. Άρα, λοιπόν, δεν υπάρχει κανείς του οποίου να μη σφίχτηκε η καρδιά –λυπάμαι, δεν θέλω να χρησιμοποιώ μελοδραματικές εκφράσεις- όταν είδε το μαύρο της ΕΡΤ.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, ποιος ευθύνεται γι' αυτή την κατάσταση στην οποία φτάσαμε και γιατί φτάσαμε ως εδώ; Περιμένω σιωπηλή δύο μέρες, παρακολουθώ βουβή τα περί την ΕΡΤ τεκταινόμενα. Περιμένω να δω πόσο ακόμη θα κρατήσει η υποκρισία, πόσα ακόμα κροκοδείλια δάκρυα θα χυθούν από διάφορους, οι οποίοι δεν είχαν ποτέ κανένα πρόβλημα για απολυμένους, πόσοι ακόμη θα παρελάσουν, πόσα ακόμα ραδιόφωνα κλειστά από lockout θα μεταδίδουν εκπομπές μέσα από την ΕΡΤ. Πόσο ακόμη θα συνεχισθεί αυτό;

Οφείλουν όλοι οι συνάδελφοι, αλλά και οι Αρχηγοί των άλλων κομμάτων –και μιλάω μετά λόγου γνώσεως, γιατί σήμερα έχουμε έρθει εδώ για να μιλήσουμε για το μέλλον και μιλήσαμε πάλι για τις παθογένειες του παρελθόντος- να γνωρίζουν ότι αν διακυβεύεται κάτι, αυτό είναι πράγματι το μέλλον της Ελλάδας. Δεν μπορούμε να μιλάμε εδώ για το πού θα πάνε τα πετρέλαια της χώρας, οι υδρογονάνθρακες και να συζητούμε αυτονομία και να μη λέμε ποτέ όλη την αλήθεια.

Έπεσε «μαύρο», λοιπόν, στην ΕΡΤ, ναι, αλλά ποιος δεν θυμάται, αγαπητοί συνάδελφοι, τη 19^η Φεβρουαρίου, τότε που την Ελ-

λάδα επισκέφθηκε ο Πρόεδρος Ολάντ για να συζητήσει τα πάντα, από επενδύσεις έως την ΑΟΖ και τότε, ακριβώς εκείνη την ημέρα κηρύχθηκε απεργία από τις δύο συνδικαλιστικές μας ενώσεις; Δεν είχε γίνει ποτέ αυτό από καμμία παράταξη, διότι πάντοτε στις συνδικαλιστικές ενώσεις των δημοσιογράφων, όταν επισκεπτόταν τη χώρα ξένος ηγέτης, η απεργία μετετίθετο αυτόματα. Έμπαινε τυπικά στο Διοικητικό Συμβούλιο και μετετίθετο αυτόματα για άλλη μέρα.

Τι είδαμε τότε; Είδαμε ένα βουβό πλάνο και το Γάλλο Πρόεδρο πάνω στο κόκκινο χαλί να πηγαίνει, να έρχεται και να ξανάρχεται. Τι σημαίνει αυτό; Το κόκκινο χαλί δεν ήταν «μαύρο» στην ενημέρωση; Αυτό, πολύ περισσότερο όταν σας λέω ότι υπάρχει πρακτική και δεν υπάρχει περίπτωση να έρθει ξένος ηγέτης και να συμβεί αυτό και δεν υπάρχει περίπτωση να συμβεί έκτακτο γεγονός και να μην ανασταλεί η απεργία. Σας το λέω μετά λόγου γνώσεως, διότι έχω θητεύσει σ' αυτά τα συμβούλια. Ποτέ στο παρελθόν δεν έγιναν αυτά τα οποία συμβαίνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ΕΡΤ βρίσκεται σε διαρκές καθεστώς απεργιακών κινητοποιήσεων, με αποκορύφωμα τις έντεκα συνεχόμενες εβδομάδες κατά τις οποίες το ενημερωτικό πρόγραμμα της ΕΡΤ αναστελλόταν κάθε Σαββατοκύριακο.

Το διήμερο 2-3 Μαρτίου ήταν η τελευταία φορά που η ΕΡΤ εξέπεμψε Σαββατοκυριακάτικο πρόγραμμα. Οι απεργίες του Σαββατοκύριακου –για να θυμηθούμε τις περίφημες «θερινές ασθένειες» της Ολυμπιακής- ξεκίνησαν στις 9 Μαρτίου και τελείωσαν στις 25 Μαΐου. Γιατί; Μόνο για την καταβολή των υπερωρών; Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Το αίτημα έλεγε σαφώς: «Αποκατάσταση όλων όσων αδικήθηκαν διαχρονικά και διατηρούν αναφαίρετο δικαίωμα για εργασία στη δημόσια ραδιοτηλεόραση»! Διαχρονικά! Αυτό ήταν το αίτημα, βάσει του οποίου έμενε κάθε Σαββατοκύριακο κλειστή η ΕΡΤ και αγκομαχούσαν οι συνάδελφοι δημοσιογράφοι από τη Δευτέρα και μετά να ξαναπιάσουν τα νούμερα.

Ποιος εργοδότης ανέχεται να του κλείνουν την επιχείρηση δύο μέρες την εβδομάδα συνεχώς; Ποιος το αντέχει; Για πείτε μου, σας παρακαλώ. Δεν μίλησε κανείς γι' αυτό. Πώς γίνεται αυτό; Δηλαδή, όποιος περνούσε απ' έξω έχει διαχρονικά το δικαίωμα να προσληφθεί στην Ελλάδα της πτώχευσης! Και σε οποιαδήποτε Ελλάδα.

Χθες άκουσα τον Πρόεδρο της ΠΟΣΠΕΡΤ στην εκπομπή του κ. Χαρδαβέλλα στο «ZOOM» να επιμένει ότι στο τέλος της προηγούμενης χρονιάς η ΕΡΤ έκανε σαράντα δύο ημέρες απεργία! Ποιος εργοδότης ανέχεται σαράντα δύο συνεχόμενες ημέρες απεργίας; Όμως, όταν ο εργοδότης είναι ο ελληνικός λαός, δεν υπάρχει πρόβλημα! Μπορεί να τα πληρώνει όλα αυτά! Να τα πληρώνει όλα αυτά και να πληρώνει και τις απεργίες πληρωμένες! Ας μην επεκταθώ τώρα σε αυτό το θέμα. Απίθανα πράγματα!

Όμως, υπάρχει ένα ζήτημα: Έκανε κάποιο λάθος η Κυβέρνηση; Προφανώς! Διότι αυτό το οποίο είδαμε χθες και που συνδέθηκε μοιραία με το θέμα της τρόικας έπρεπε να είχε γίνει στις σαράντα συνεχόμενες ημέρες απεργίας στο όνομα του ελληνικού λαού, ο οποίος πληρώνει. Πληρώνει σε αυτή την κατάσταση που βρίσκεται! Έπρεπε να γίνει τη δέκατη εβδομάδα που δεν μετέδιδε ενημερωτικό πρόγραμμα η ΕΡΤ, για έντεκα συνεχόμενες εβδομάδες! Από τις 2 Μαρτίου εμφανίστηκαν μπροστά μας ξανά στις 25 Μαΐου.

Τροχονόμοι των απεργιών, αυτό έγινε. Η πλειοψηφία των διοικητικών συμβουλίων των ενώσεών μας, δεν έκαναν τίποτα άλλο, ενώ όλοι ξέρουμε ότι η απεργία είναι το έσχατο όπλο του συνδικαλιστή και πρέπει να εξαντληθούν όλα τα άλλα.

Στο μεταξύ, από απεργία σε απεργία έκλεισαν καμμία δεκαριά μέσα ενημέρωσης, αλλά δεν έκλεισε κανείς γι' αυτά. Σε δύο χρόνια, αυτά τα δύο χρόνια αυτών των διοικήσεων, έκλεισε ο «Flash», ο οποίος δεν φτάνει που έκλεισε και δεν έχουν τηλεφώνια και δεν έχουν internet, έχει πάει και κάνει εκπομπή, αντί να κοιτάξει τα βασανιστήρια τα οποία υπέστησαν οι συνάδελφοι που δεν έχουν πληρωθεί επί μήνες. Όμως, ο «Flash» μπορούσε να κάνει lockout και να τους πετάξει έξω. Έτσι δεν είναι; Και δεν τρέχει τίποτα γι' αυτούς! Αντιθέτως είναι τόσο μαζοχιστές και πηγαίνουν να υπερασπιστούν αυτά που δεν μπόρεσαν να υπερασπιστούν για τον εαυτό τους.

‘Εκλεισε ο «Alter». Γιατί δεν έκλεισε εν λειτουργία ο «Alter»; Γιατί; Για πείτε μου; Μα, από απεργία σε απεργία. Έκλεισε ο «Ξένιος» -σπουδαίο πράγμα!- ένας ραδιοφωνικός σταθμός που τον άκουγε κόσμος, με ελάχιστο προσωπικό! Και όμως κατάφεραν με τις απεργίες να τον κλείσουν. Δημοτικός σταθμός ήταν. Έκλεισε η «Ελευθεροτυπία», ο «Αδέσμευτος Τύπος», ο «Αυριανή», ο «Φιλαθλος», η «Εξέδρα». Η ΕΡΤ είναι το τελευταίο διαμάντι, το πετράδι του στέμματος αυτής της άφρονος συνδικαλιστικής ηγεσίας. Για να δούμε, λοιπόν. Μια συνδικαλιστική ηγεσία η οποία έχει την απεργία για ψωμοτύρι και κλείνει το ένα μέσο μετά το άλλο και βουλιάζουν τα ταμεία των δημοσιογράφων.

Εν πάση περιπτώσει, τι ισχύει απ’ όλα, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Ο κ. Τσίπρας στις 24 Απριλίου, όπου μάλιστα αυτοί οι οποίοι λένε ότι ήταν εκβιαζόμενοι από την Κυβέρνηση και φοβόντουσαν μήπως χάσουν τη δουλειά τους, έδωσαν συνέντευξη Τύπου με τον κ. Κατρούγκαλο, Σύμβουλο του κ. Τσίπρα. Τόσο πολύ φοβόντουσαν που έδωσαν συνέντευξη Τύπου και μιλούσαν για φαινόμενα λογοκρισίας; Έχετε ξανακούσει κανένα να φοβάται και να δίνει συνέντευξη Τύπου με όλα τα κανάλια να καταγγέλλει αυτά και να του επιτρέπεται, να είναι λογοκριμένος, αλλά παρ’ όλα αυτά να δίνει συνέντευξη Τύπου και να το παίζουν όλοι στα κανάλια;

Όμως, θέλω να μας πείτε: Ήταν ή όχι η ΕΡΤ εργαλείο προπαγάνδας της μνημονιακής Κυβέρνησης, όπως είπε ο ίδιος ο κ. Τσίπρας στις 18 Μαΐου; Ήταν ή όχι η ΕΡΤ παλαιάς κοπής; Προς τι τα δάκρυά σας τώρα; Θα φτιαχτεί καλύτερη! Αν είναι έτσι, δεν πρέπει να έχετε πρόβλημα.

Γιατί εμάς τα δάκρυά μας είναι πραγματικά, γιατί ενδιαφερόμαστε για την ενημέρωση. Και πράγματι, πρέπει να είμαστε οι μόνοι που στενοχωρηθήκαμε όταν έπεσε αυτό το μαύρο. Όμως ελάτε στη θέση του ίδιου του λαού που πληρώνει! Να λυθεί γρήγορα το θέμα, να ανοίξει η ΕΡΤ, να μπει αρχαιακό υλικό, να γίνουν όλα αυτά. Όμως γι’ αυτό το θέμα θα κινδυνεύσει η Κυβέρνηση, επειδή κανείς δεν ενημερώνει; Περιμένω όλη την ημέρα και σήμερα -τρεις μέρες- να σας πω ότι δεν γίνονται ανεκτές σαράντα τέσσερις ημέρες απεργίας και έντεκα εβδομάδες απεργίας συνεχόμενες.

Τι ισχύει; Στη συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στις 29 Μαΐου ο κ. Τσίπρας μίλησε για καθεστώς ασφυξίας στην ΕΡΤ, για «παπαγάλους». Είναι εξωνημένοι ή όχι οι δημοσιογράφοι αυτοί που τώρα τους υπερασπίζεστε; Διότι τότε λέγατε ότι είναι εξωνημένοι και εκβιαζόμενοι από τη μνημονιακή Κυβέρνηση. Κάνετε ολόκληρη διημερίδα στις 27 και στις 28 Μαΐου, κομματική εκδήλωση για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και πάλι λέγατε ότι έχει γίνει ΥΕΝΕΔ και τι είναι όλοι αυτοί εκεί πέρα και τι μεταδίδουν. Αυτά λέγατε.

Ξαφνικά τι έγινε; Δεν λέγατε για τα «golden boys» και τα «golden girls», που είναι τηλεπερσόνες και παίρνουν πολλά λεφτά; Τώρα πώς τους συμπαρastesε; Επειδή απολύθηκαν; Ή μήπως επειδή έχει εκλογές η ΕΣΗΕΑ τη Δευτέρα και την Τρίτη και κάποιοι τρέχετε για τα ψηφάκια και κάποιοι άλλοι δεν το έχετε πάρει χαμπάρι και κάνετε φασαρία γι’ αυτό;

Γιατί αυτή είναι η αλήθεια, κύριε συνάδελφε του ΠΑΣΟΚ. Προκαλείτε τώρα συνάντηση των πολιτικών Αρχηγών, ενώ το θέμα είναι ένα: Δικαιούται ή όχι να κάνει τόσο καιρό απεργία η ΕΡΤ; Ο ελληνικός λαός τι είναι και πληρώνει;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω με αυτό, γιατί δεν θέλω να καταχρώμαι και το χρόνο.

Κύριε συνάδελφε του ΚΚΕ, θα θυμάστε ότι όταν η Έλενα Παπαρίζου κέρδισε στη Γιουροβίζιον το Μάιο του 2005, αλλά την ίδια ημέρα είχε την ατυχία να πεθάνει ο αείμνηστος Χαρίλαος Φλωράκης, «έπαιξε» πρώτη είδηση η Παπαρίζου. Αν υπήρχε εποπτικό συμβούλιο στην ΕΡΤ, όπως λέμε ότι πρέπει κάποτε να γίνει και να μας αφήσουν όλοι αυτοί εκεί, τότε θα «έπαιζε» πρώτη είδηση ο Χαρίλαος Φλωράκης. Και μάλιστα, πολύ βιαστικά είχε «παίξει» πρώτη είδηση ο Χαρίλαος Φλωράκης, γιατί αμέσως μετά ανάβαντο το «Number One». Αμέσως! Είπαν το αγγελτήριο θανάτου του και μετά έπαιξε κατευθείαν το «Number One», λες και ήταν νεκρώσιμος ακολουθία το «Number One»! Θα το επέτρεπε

αυτό το εποπτικό συμβούλιο; Πώς τα ανέχεστε, λοιπόν, όλα αυτά πια; Δεν χρειάζεται να γίνει όπως γίνεται στο εξωτερικό; Δεν το καταλαβαίνω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω με τούτο, κυρία Πρόεδρε. Όσον αφορά αυτό που μας είπατε, ότι η «Liberation» έβαλε «μαύρο», ποια είναι η «Liberation»; Την αγόρασε ο Ρότσιλντ και το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να απολύσει τον ιστορικό συνιδρυτή με τον Σαρτρ, τον Ζιλί. Ποια είναι, λοιπόν, που θα μας δώσει μαθήματα δημοκρατίας;

Ας συνέλθουμε πια, ας προχωρήσουμε γρήγορα. Σε κανέναν δεν αρέσουν αυτά. Να λέμε όλες τις αλήθειες, όχι μισές αλήθειες και πλερέζες και δάκρυα εκ των υστέρων. Εκ των υστέρων, όλοι ξέρουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μπαίνουμε στις δευτερολογίες, αφού συνηγορήκατε μεταξύ σας οι κύριοι ειδικοί αγορητές και οι ισηγητές.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Κουτσογιάννης.

Από τη θέση σας προφανώς, για δύο λεπτά, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλούμε να είστε σύντομος, γιατί και ο κύριος Υπουργός θα έπρεπε από ώρα να είχε φύγει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Και εγώ τους παρακαλώ όλους να είμαστε σύντομοι.

Κυρία Πρόεδρε, για το θέμα της επικαιρότητας δεν θα μιλούσα, διότι ο κ. Βενιζέλος νομίζω ότι έκανε μια καταλυτική παρέμβαση.

Με έφερε όμως η τύχη μου να μιλώ μετά την αγαπητή συναδέλφισσα, την Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Βούλτση, η οποία μου απηύθυνε και το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Πού διαφωνείτε; Πείτε μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δεν θέλω να τα σχολιάσω όλα αυτά, γιατί σε πολλά θα μπορούσα να συμφωνήσω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τι δεν είναι αλήθεια; Να μας το πείτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Όμως -προσέξτε- υπάρχει Κυβέρνηση, Πρωθυπουργός, αρμόδιος Υπουργός και Διοικητικό Συμβούλιο στην ΕΡΤ. Υπάρχει ένα ερώτημα: Τι έκαναν για όλα αυτά ένα χρόνο; Δεν θα πουν μια κουβέντα αυτοκριτικής; Δεν θα αναγνωρίσουν τις ευθύνες τους; Και επειδή υπάρχει ένα πρόβλημα, πρέπει να το λύσουμε με αυτόν τον αυταρχικό και αντιδημοκρατικό τρόπο; Αυτή είναι η διαφωνία μας και θα επιμένουμε σε αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ό,τι αφορά τώρα το νομοσχέδιο, εάν δεν υπήρχε αυτή η όξυνση της συγκυρίας, νομίζω ότι θα είχαμε κάνει μια πολύ καλή συζήτηση για τα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος.

Κυρία Πρόεδρε, επιμένω να ισχυρίζομαι ότι παρά τις διαφορετικές πολιτικοideολογικές απόψεις, όλοι μας έχουμε δικαίωμα να υποχρέωση να κουβεντιάσουμε για το μέλλον.

Αγαπητέ συνάδελφε κύριε Κατσώτη, δεν περιμένουμε να πέσει ο καπιταλισμός για να οικοδομήσουμε το ασφαλιστικό σύστημα, ούτε, αγαπητή συναδέλφισσα του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή υπάρχει κερδοφορία των επιχειρήσεων που θα αναλάβουν την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, είναι λόγος αυτός να τον χρησιμοποιείτε, για να μην ψηφίσετε κάτι το οποίο στην αρχή είχατε αντιμετωπίσει θετικά. Αν δώ τις προτάσεις του κόμματός σας -αναφέρομαι στις δώδεκα προτάσεις του κ. Τσίπρα- από επιχειρήσεις που θα έχουν κερδοφορία θα εισπράξετε, εκτός και αν, όταν αναλάβετε εσείς, ανατραπεί η παραδοσιακή σχέση παραγωγής και εκμετάλλευσης, δηλαδή ο καπιταλισμός. Άρα νομίζω ότι τα επιχειρήματα είναι άλλοθι. Δεν χρειάζεται να αντιδικούμε γι’ αυτό. Ο καθένας θα απολογηθεί για τις πράξεις του, όπως εγώ απολογούμαι τώρα για τις περικοπές.

Είμαι υποχρεωμένος σ’ αυτή τη σύντομη δευτερολογία μου, με οικονομία χρόνου, να πω ότι ο προβληματισμός που αναπτύχθηκε για την εξεύρεση νέων πόρων για τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος είναι σε θετική κατεύθυνση. Η παραδοσιακή λογική της τριμερούς έχει ξεπεραστεί από την κρίση. Βάζει πολύ περισσότερο σήμερα το κράτος. Άρα, όχι μόνο επειδή καταθέ-

σαμε την πρόταση, αλλά επειδή και από άλλες πολιτικές δυνάμεις έχουν ακουστεί σκέψεις για καινούργιους πόρους, θεωρώ ότι το θετικό είναι πως ψηφίζουμε και ξεκινάμε μία τέτοια διαδικασία και ανοίγουμε μια συζήτηση για να βρούμε και άλλες λύσεις που θα ενισχύσουν γιατί, όπως είπαμε νωρίτερα, δεν αρκούν από μόνοι τους αυτοί οι πόροι στο βάθος του χρόνου.

Κλείνω μ' αυτά, ευχαριστώντας και τον Υπουργό που συνέβαλε σ' αυτή τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούκο.

Ο κ. Καραμπέλας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι Βουλευτές, άκουσα προσεκτικά τους περισσότερους ομιλητές και έχω να πω ότι το επίπεδο της συζήτησης ήταν πολύ υψηλό, με εξαιρέσεις φυσικά από μερικούς που άγγιξαν τα όρια του παραληρήματος.

Έχω να επισημάνω ότι προσωπικά συμφωνώ με τα περισσότερα από τα αίτια που σημειώθηκαν απ' όλους τους ομιλητές όσον αφορά το λόγο για τον οποίο οδηγήθηκαν εδώ τα ασφαλιστικά ταμεία. Άλλωστε κι εγώ τα ανέφερα στην πρωτολογία μου. Όλα αυτά όμως τα αίτια δεν μπορούμε να τα χρησιμοποιήσουμε ως δικαιολογία για να μην ψηφίσουμε όλες οι πτέρυγες την πρόταση νόμου, γιατί τουλάχιστον ως προς το σκοπό της συμφωνούμε όλοι.

Η σημερινή πρόταση νόμου έχει έντονο σημειολογικό χαρακτήρα. Σήμερα νομοθετούμε για ενδεχόμενα έσοδα που θα θέλαμε στο μέλλον και οι προβλέψεις είναι ενθαρρυντικές. Θα πρέπει όμως να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν πρόκειται από τη μία μέρα στην άλλη η Ελλάδα να γίνει Σαουδική Αραβία.

Ένα δεύτερο σημείο που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι το Ταμείο θα έχει ως πρότυπο το αντίστοιχο νορβηγικό. Έχουμε φτάσει ως κράτος στο σημείο όπου δεν μπορούμε να δεχθούμε να πηγαίνουν χαμένες οι ευκαιρίες και δεν ντρεπόμαστε να αντιγράφουμε αξιόπιστα μοντέλα διοίκησης. Βάζουμε τους κανόνες και τις προϋποθέσεις, ώστε τα έσοδα από τους υδρογονάνθρακες να πάνε στους ίδιους τους Έλληνες και κυρίως στους Έλληνες των επόμενων γενεών, αφού λίγο-πολύ έχουμε υποθηκεύσει το μέλλον τους.

Ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος αναφέρθηκε πολλές φορές στο σημερινό νομοσχέδιο και είπε ότι είναι πρόταση του ΠΑΣΟΚ και σημειώνω το ότι αναφέρθηκε πολλές φορές σ' αυτό. Διερωτώμαι: Αυτή δεν είναι η δουλειά των Κοινοβουλευτικών Ομάδων; Ο κύριος Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ το υπενθύμιζε, σαν να πρόκειται για κάτι πέρα από τα καθήκοντα που έχουμε.

Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου, αλλά και κάθε νομοσχέδιο, απ' όπου και να προέρχεται, εάν είναι αναγκαίο και κινείται στη σωστή κατεύθυνση, θα το συζητάμε, θα μπορούμε να γνωμοδοτούμε, θα μπορούμε να το βελτιώνουμε και στο τέλος θα το ψηφίζουμε.

Κλείνοντας, θα ξαναπώ ότι πριν από ένα χρόνο ακριβώς συζητούσαμε πώς θα αποφύγουμε τη χρεοκοπία και την εξοδό μας από το ευρώ και αυτό το ξεπεράσαμε χάρη στην υπεύθυνη στάση των τριών κομμάτων της Κυβέρνησης. Δεν θα φοβηθώ να πω πως το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ έκαναν πολιτική υπέρβαση.

Σήμερα, όμως, πρέπει να προχωρήσουμε στο σωστό δρόμο, με τα μεγάλα που μας ενώνουν και να παραμερίσουμε τα μικρά που μας χωρίζουν, ιδιαίτερα όταν αυτά τα μικρά που μας χωρίζουν είναι μόνο ως προς το χειρισμό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η κ. Δέσποινα Χαραλαμπίδου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα πολύ σύντομα να πω τέσσερα πράγματα.

Πρώτον, δεν θα παρακολουθώ και δεν θα σχολιάσω καθόλου τον ιστορικό παραλογισμό που ανέπτυξε η κ. Βούλτεψη η οποία αναφέρθηκε στις απεργίες και στις κινητοποιήσεις όλων των εργαζομένων με πολύ άσχημο τρόπο.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την κριτική που δεχθήκαμε μόλις τώρα, αλλά και προηγούμενης από το ΠΑΣΟΚ: Η δικιά μας πρόταση –η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ– αναφέρεται σε έναν συνολικό σχε-

διασμό αξιοποίησης του φυσικού και του ορυκτού πλούτου της χώρας μας, με δημόσιο έλεγχο, με όρους δημόσιου συμφέροντος, με την ενίσχυση του ρόλου του δημόσιου και στα Ελληνικά Πετρέλαια και στη ΔΕΠΑ, με αναβάθμιση του ρόλου του ΙΓΜΕ και όλων των οργανισμών και των επιχειρήσεων. Όμως, όλους αυτούς, η σημερινή τρικομματική μνημονιακή Κυβέρνηση δυστυχώς και τους ξεπουλάει και τους απαξιώνει.

Εμείς, όσον αφορά όλα τα δικαιώματα και στο φυσικό και στον ορυκτό πλούτο της χώρας, μαζί με τους υδρογονάνθρακες, εφόσον αποδειχθούν ότι οικονομικά είναι εκμεταλλεύσιμοι, προτείνουμε να μεταφέρονται σε ένα ειδικό, αποκλειστικά δημόσιο ταμείο, που θα δημιουργηθεί για το σκοπό αυτό, με προτεραιότητα την εξυπηρέτηση των αναγκών της κοινωνικής ασφάλισης. Αυτό, όμως, να γίνει επικουρικά. Κύρια για την κοινωνική ασφάλιση συνεχίζουμε και επιμένουμε ότι πρέπει να είναι η τριμερής χρηματοδότηση.

Τρίτον, υποστηρίζουμε –επειδή δεν αναφερθήκαμε αρχικά– την νομοθετική πρωτοβουλία σε ό,τι αφορά την κατάθεση της τροπολογίας του ΚΚΕ για την ΕΡΤ.

Και τέταρτον, κύριε Υπουργέ, -πολύ επιγραμματικά- εκτός από τις τροπολογίες στις οποίες αναφέρθηκε ο κ. Στρατούλης, έχουμε και άλλες τροπολογίες. Συνολικά έχουμε καταθέσει δεκατέσσερις τροπολογίες σήμερα και θέλουμε να ξέρουμε εάν κάποια από τις δεκαπέντε, μαζί με αυτή του ΚΚΕ, θα τις υιοθετήσετε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Είναι σχετικές με το νομοσχέδιο;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Βεβαίως, όλες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ωραία, δηλώστε το αυτό και προς το Προεδρείο και προς την Κυβέρνηση.

Το λόγο έχει ο κ. Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Δεν μπορώ παρά να κάνω μία επισημάνση, ότι ο Υπουργός Εργασίας χειροκρότησε το παραλήρημα της κ. Βούλτεψη ενάντια στις απεργίες, ενάντια στο δικαίωμα των εργαζομένων να αγωνίζονται. Άρα, δικαίως ο τίτλος: «Υπουργός της εργοδοσίας»! Να τον χαιρέσετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας! Χειροκρότησε το παραλήρημα ενάντια στην απεργία!

Ας βγάλουν τα συμπεράσματα τους γι' αυτήν την κίνηση οι εργαζόμενοι, όπως οι εργαζόμενοι στη Χαλυβουργία, που τότε η Κυβέρνηση μπήκε μπροστά, μαζί με το Μάνεση, για να χτυπήσει τους απεργούς, με το επιχείρημα «ανοιχτό το εργοστάσιο». Ποτέ, όμως, δεν μας είπε γιατί το εργοστάσιο ήταν κλειστό και γιατί οι εργαζόμενοι δεν δούλευαν. Πρωτοστάτησε, λοιπόν, στην επιστροφή των ναυτεργατών, όπως και στην επιστροφή των εργαζομένων στον ΟΣΕ.

Εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι η γραμμή σας: Με αυταρχισμό και καταστολή να βρίσκεστε απέναντι στους αγώνες των εργαζομένων, για να μπορέσετε να περάσετε όλη αυτή τη γραμμή, όλη αυτήν την πολιτική που στηρίζει το κεφάλαιο και τις ανάγκες του. Και αυτό το σχέδιο νόμου σήμερα είναι σε μία τέτοια κατεύθυνση: Η καπιταλιστική ανάπτυξη να λύσει το πρόβλημα της ίδιας της κοινωνικής ασφάλισης!

Έθεσε όμως και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ΔΗΜΑΡ –ενός μέλους της Κυβέρνησης- τα εξής θέματα: «Πολλοί είναι οι συνταξιούχοι, λίγοι είναι οι οικονομικά ενεργοί. Η ανεργία είναι μεγάλη. Δεν βγαίνει ο λογαριασμός της κοινωνικής ασφάλισης».

Ποια είναι, λοιπόν, η λύση που προτείνουν; Δεν μπορεί να τη δώσει τη λύση, λοιπόν, το σύστημα. Τι λένε; Σύνταξη στα 360 ευρώ από του χρόνου, ίσως στα 260 ευρώ από τον επόμενο χρόνο, γιατί: «τόσα αντέχει ο κρατικός προϋπολογισμός, τόσα θα εγγυάται το κράτος». Μπορεί κανείς εδώ να πει ότι το κράτος θα εγγυάται παραπάνω; Δεν μπορεί να το πει ούτε ο Υπουργός σήμερα, ούτε ο Υπουργός αύριο. Μπορεί κανείς να εγγυηθεί ότι τα μονοπώλια που θα ελέγχουν τους υδρογονάνθρακες μεθαύριο, στο Αιγαίο και αλλού, θα συμβάλλουν ή ότι το κράτος θα μπορεί να παίρνει από αυτούς για την κοινωνική ασφάλιση; Μα, σήμερα δεν είναι υποχρεωτική η κοινωνική ασφάλιση; Ποιοι και πόσοι είναι αυτοί που είναι ανασφάλιστοι; Πόση είναι η εισφορο-αποφυγή και η εισφοροαπαλλαγή των εργοδοτών;

Σήμερα είναι υποχρεωτική η κοινωνική ασφάλιση. Τι κάνει, λοι-

πόν, σήμερα το κράτος, που υποτίθεται ότι υπάρχει νομοθεσία για το ότι θα πρέπει να καταβάλλουν τις εισφορές οι εργοδότες; Τι κάνει; Τους απαλλάσσει, τους κάνει ρυθμίσεις, τους μειώνει τις εισφορές, με κύριο στόχο, βέβαια, να απαλλάξει οριστικά την εργοδοσία από τις εισφορές. Αυτή είναι η γραμμή της Κυβέρνησης σήμερα.

Ο Υπουργός Εργασίας, οι διοικητές των Οργανισμών, τι κάνουν; Πηγαίνουν εκεί στα fora των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών και τι τους λένε; «Προχωρήστε». Εκθειάζουν το ιδιωτικό ασφαλιστικό σύστημα, εκθειάζουν αυτόν τον πυλώνα της ιδιωτικής ασφάλισης, λένε ότι μπορεί να στηρίξει τις συντάξεις. Ποιων; Των εργαζομένων που τους έχετε καταδικάσει με 500 ευρώ το μήνα και με 250 ευρώ τους νέους και τις νέες, όπως διαχωρίσατε το σύστημα εσείς σε νέους και παλιούς, σε εργαζόμενους μετά το '93 και πριν από το '93;

Έρχεστε σήμερα και κόπτεστε για τη νέα γενιά και λέτε ότι δήθεν η γενιά αυτή των συνταξιούχων τούς πήρε την κοινωνική ασφάλιση. Εσείς, με την επιλογή σας οδηγήσατε το ασφαλιστικό σύστημα σε αυτήν την κατάσταση. Δεν μπορείτε να το λύσετε. Η μόνη λύση είναι ο εργαζόμενος λαός, η εργατική τάξη να ανατρέψει την πολιτική σας και να οικοδομήσει μία άλλη κοινωνία, όπου θα είναι δικαίωμα η εργασία, η κοινωνική ασφάλιση, η δημόσια δωρεάν υγεία και παιδεία, ο πολιτισμός, οι διακοπές. Όλα αυτά θα είναι η ζωή του ίδιου του λαού. Θα ζει ο λαός τη ζωή που δικαιούται και όχι βέβαια με στερήσεις για τα κέρδη των πολυεθνικών και των επιχειρηματιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κατσώτης.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Ίδρυση Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η πρόταση νόμου επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς η πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Ίδρυση Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών» έγινε δεκτή επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς η πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Ίδρυση Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών» έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Δέχεστε, κύριοι συνάδελφοι, να ψηφίσουμε την πρόταση νόμου και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η πρόταση νόμου και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Η πρόταση νόμου έγινε δεκτή και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς η πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας: «Ίδρυση Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών» έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ίδρυση Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών

Άρθρο 1

Ίδρυση - Σκοπός

1. Ιδρύεται εντός του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών «ΑΚΑΓΕ», ειδικός λογαριασμός με την ονομασία «Εθνικός Λογαριασμός Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών» (ΕΛΚΑΓ), ο οποίος εποπτεύεται από τα Υπουργεία Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Ο ΕΛΚΑΓ τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος.

2. Σκοπός του ΕΛΚΑΓ είναι η δημιουργία αποθεματικού για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) και κυρίως για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενιών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, καθορίζεται ο χρόνος έναρξης καταβολής των ποσών που προβλέπονται ως πόροι του ΕΛΚΑΓ από το άρθρο 2, καθώς και ο χρόνος διάθεσης των πόρων του ΕΛΚΑΓ προς τους ΦΚΑ.

3. Από τον ΕΛΚΑΓ μπορούν να χρηματοδοτούνται μεταπτυχιακά προγράμματα ή ερευνητικά έργα που αφορούν στην αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας και κυρίως των υδρογονανθράκων και εκπονούνται από εργαστήρια ή τμήματα ή σχολές ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών, προβλέπεται η διαδικασία χρηματοδότησης από τον ΕΛΚΑΓ των ΑΕΙ και ΑΤΕΙ κατά τα οριζόμενα στο πρώτο εδάφιο και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 2 Πόροι

1. Πόροι του ΕΛΚΑΓ είναι: Ποσοστό από τα έσοδα του Δημοσίου (μερίσματα, δικαιώματα, φορολογία) από τις εταιρείες που αναλαμβάνουν την έρευνα και εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων και από τη διάθεση αδειών για έρευνες. Εξαιρούνται ο περιφερειακός φόρος 5% που προβλέπεται στο άρθρο 161 παρ. 1 του ν. 4001/2011, καθώς και το ποσοστό 20% των μισθωμάτων ή μεριδίων παραγωγής που κατατίθεται στον τραπεζικό λογαριασμό του Πράσινου Ταμείου, που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 164 παρ. 6 του ν. 4001/2011.

2. Το ποσοστό αυτό καθορίζεται κατ' έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Το ποσοστό αυτό δεν μπορεί όμως να είναι κατώτερο του 70% των ετήσιων εσόδων από τις ως άνω πηγές.

Άρθρο 3 Οικονομική διαχείριση

1. Η αξιοποίηση των κεφαλαίων του ΕΛΚΑΓ γίνεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την περιουσία των Ασφαλιστικών Ταμείων. Λαμβάνονται υπόψη και οι γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου Ηθικής που προβλέπεται στο άρθρο 6 του παρόντος.

2. Η διαχείριση του ΕΛΚΑΓ ασκείται από Επιτροπή Διαχείρισης, η οποία αποτελείται από πέντε (5) τακτικά μέλη και ισάριθμα αναπληρωματικά. Τα μέλη της Επιτροπής προτείνονται ως εξής:

α) ένα (1) μέλος, ως Πρόεδρος, με τον αναπληρωτή του, από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας,

β) ένα (1) μέλος, με τον αναπληρωτή του, ως εκπρόσωποι του Υπουργείου Οικονομικών, από τον Υπουργό Οικονομικών,

γ) ένα (1) μέλος, με τον αναπληρωτή του, ως εκπρόσωποι του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και

δ) δύο (2) μέλη, με τους αναπληρωτές τους, ως εκπρόσωποι του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων), από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο Γραμματέας της Επιτροπής, με τους αναπληρωτές τους είναι άμισθοι και διορίζονται, για τριετή θητεία, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 4 Λειτουργικά θέματα

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζονται ο τρόπος λειτουργίας του ΕΛΚΑΓ, ο τρόπος απόδοσης των πόρων του, η διαδικασία χρηματοδότησης των φορέων και των κλάδων σύνταξης, η οικονομική οργάνωση και λογιστική λειτουργία του και η λειτουργία της Επιτροπής Διαχείρισης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 5 Διαφάνεια - Έλεγχος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

1. Η Επιτροπή Διαχείρισης εκδίδει σε εξαμηνιαία βάση εκθέσεις με τα οικονομικά μεγέθη του Λογαριασμού. Οι εκθέσεις υποβάλλονται στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής.

2. Για τη διασφάλιση της διαφάνειας της λειτουργίας του ΕΛΚΑΓ, το Υπουργείο Οικονομικών επιλέγει με διαγωνιστική διαδικασία Ανεξάρτητο Φορέα Ελέγχου εγνωσμένου κύρους, η έκθεση του οποίου επίσης δημοσιεύεται.

Άρθρο 6 Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Ηθικής

Συστήνεται Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Ηθικής, το οποίο αποτελείται από τον Πρόεδρο και πέντε (5) μέλη, οι οποίοι διορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Εντός έξι (6) μηνών από το διορισμό των μελών του, το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Ηθικής θεσπίζει Κώδικα Δεοντολογίας βάσει του οποίου γίνονται οι επενδύσεις του Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών (ΕΛΚΑΓ). Ειδικότερα, με τον Κώδικα Δεοντολογίας θεσπίζονται κριτήρια που αφορούν στην εταιρική, κοινωνική και περιβαλλοντική ευθύνη των εταιρειών, στις οποίες επενδύει ο Εθνικός Λογαριασμός Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών (ΕΛΚΑΓ) (παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, περιβαλλοντική υποβάθμιση κ.ά.).

Άρθρο 7 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο της παραπάνω πρότασης νόμου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 17^{ης} Απριλίου 2013, της Πέμπτης 18^{ης} Απριλίου 2013, της Δευτέρας 22^{ης} Απριλίου 2013, της Τρίτης 23^{ης} Απριλίου 2013, της Τετάρτης 24^{ης} Απριλίου 2013, της Παρασκευής 26^{ης} Απριλίου 2013 και της Κυριακής 28^{ης} Απριλίου 2013 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 17^{ης} Απριλίου 2013, της Πέμπτης 18^{ης} Απριλίου 2013, της Δευτέρας 22^{ης} Απριλίου 2013, της Τρίτης 23^{ης} Απριλίου 2013, της Τετάρτης 24^{ης} Απριλίου 2013, της Παρασκευής 26^{ης} Απριλίου 2013 και της Κυριακής 28^{ης} Απριλίου 2013 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.41' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 14 Ιουνίου 2013 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ